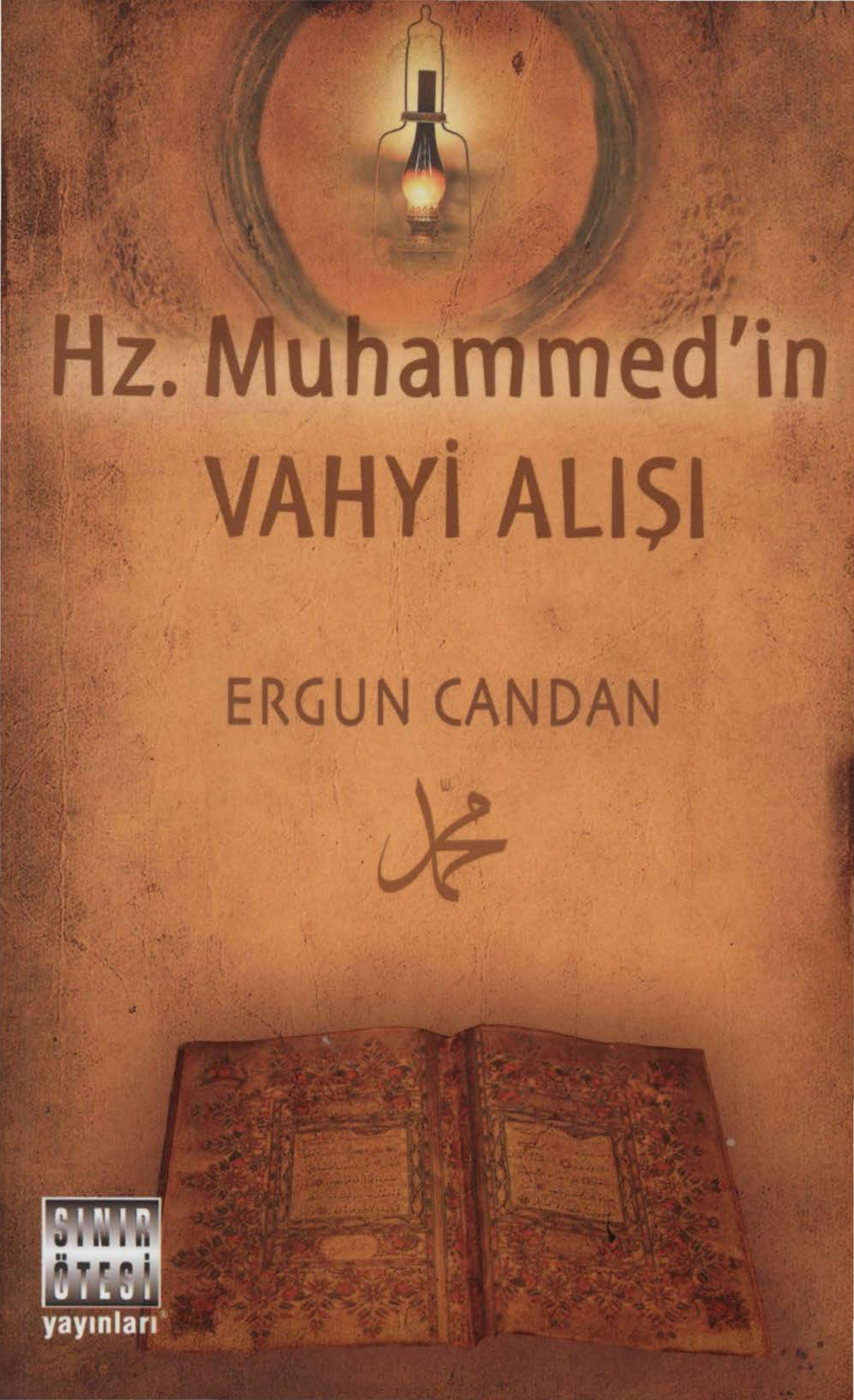

Hz. Muhammed'in VAHYİ ALIŞI

ERGUN CANDAN

محمد

SINIR ÖTESİ yayınları

Hz. Muhammed'in
VAHYİ ALIŞI

ERGUN CANDAN

SINIR ÖTESİ YAYINLARI

SINIR ÖTESİ YAYINLARI

Hz. MUHAMMED'İN
VAHYİ ALIŞI

ERGUN CANDAN

© Bu kitabın tüm yayın hakları, SINIR ÖTESİ YAYINLARI'na aittir.

SINIR ÖTESİ YAYINLARI
REKLAM VE PRODÜKSİYON
HİZ. SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

Beştelsiz Mah. 85/1 Sk. No: 23 D:2 Zeytinburnu - İSTANBUL
Tel: 0 (212) 415 30 19 Faks: 0 (212) 415 18 30

www.sinirotesi.com
e-mail: info@sinirotesi.com

ISBN: 978-975-8312-79-5

- Dizgi Kapak Tasarım : SINIR ÖTESİ YAYINLARI
- Genel Yayın Yönetmeni : Ergun CANDAN
- Pazarlama Müdürü : Zeynel YILDIRIM
- Müdür : Ali ÖZCAN
- Editör : Nilüfer ARITAN
- Baskı : DOĞA BASIM İLERİ MATBAACILIK
  San. ve Tic. Ltd. Şti.
  İ.O.S.B Turgut Özal Cad. Çelik Yenal End.
  Merkezi No.117 2A-B İkitelli İST.
  Tel: 0(212) 407 09 00

1. Baskı: 16.000 Adet basılmıştır. 9/10 /2014

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ 11

I

İSLAMİYET ÖNCESİ ARABİSTAN **13**

BAŞLARKEN 15

O günün şartları 15

ARABİSTAN'DA DİNSEL VE SOSYAL YAŞAM 16

Sosyal yaşam kuralları 17

Araplar'ın dünyasında şiirin önemi 19

İlâh ve ilâheleri 20

Eski geleneklerini bırakan Araplar 24

Hz. MUHAMMED'in DOĞDUĞU ORTAM 26

Mekke'nin dini inançları 26

Hz. Muhammed'in Kureyş'teki ailesi... 28

Hz. Muhammed'in babasında ortaya çıkan nübüvvet nuru... 29

Hamileliğinin son ayında yaşanan büyük mucize... 31

Beklenen kehanet böylelikle gerçekleşmişti... 34

II

DOĞMADAN ÖNCE HAYAT PLÂNI NASIL HAZIRLANIR? **37**

YERYÜZÜNE NASIL DOĞULUR? 39

Her doğum ilâhi düzenin bir organizasyonudur 39

Hayat plânlarının hazırlanışı... 43

KOZMİK VAZİFE 48

Yaşamın Amacı Nedir? 48

BİR PEYGAMBERİN VAZİFEYE HAZIRLIĞI 55

DÜNYAMIZ'DA GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE GELİNEN SÜREÇ 60

Mükemmelliyetten adım adım uzaklaşılıyordu... 60

III

HZ. MUHAMMED'İN EZOTERİK KÖKENİ **65**

GÖRÜNENLE GÖRÜNMEYEN FARKLIDIR 67

Hz. MUHAMMED ve KUR'AN-I KERİM'İN EZOTERİK KÖKENİ 68

Dinlerin inisiyatik ve kozmik kökenleri... 69
Bana da öyle vahyedildi... 70
Mu Kültürü de aynı merkeze bağlıydı... 72
SİRİUS KÜLTÜRÜ 73
Tufan öncesi mükemmelliyet... 75
Gözü açık kimselerdi... 78
Tanrı Oğulları – Galaktik Uygarlıklar ve Sirius... 81
Âlemlere rahmet... 83
Kur'an-ı Kerim'de sözü edilen yıldız... 85
Ezoterik bilgilere göre Siriusyen kültür izleri... 86
DÜNYAMIZIN MANEVİ EĞİTİM SİSTEMİ 88
Hz. Muhammed'in ilk hazırlıkları 89
Melekut Âlemi - Göklerin Melekutu 89
Hazırlığının ikinci safhası 98
Satürn Bilgeleri 99
Yeni dinin nelere sebebiyet vereceği hesaplanmıştı 103
Korunmuş levha... 108
Levhadakiler nasıl aktarılacaktı? 109
Dinler'de kullanılan farklı yöntemler 110
EVRENSEL İDARE MEKANİZMASI ve
RUHSAL HİYERARŞİ 114
Zamirlere gizlenen hiyerarşi... 115
İlâhi düzenin yedili yapısı... 117
Kozmik İlâhi Hiyerarşi'den Kur'an-ı Kerim de bahsetmiştir 126
Âlemler'in Rabbi olan Allah bir insanla nasıl konuşur? 128
BOHÇALARIN AÇILMASI 130
Dağların yerinden oynaması... 132
O gün çetin bir gündür... 134
İMAJİNATİF YANILGI 135
Açık ve kapalı ayetler... 138

IV

Hz. MUHAMMED PEYGAMBERLİK VAZİFESİNE BAŞLIYOR 141
Hz. MUHAMMED'in DOĞUMU 143
Beklenen kehanet gerçekleşmişti... 144

Hz. Muhammed derhal koruma altına alınmıştır 146
Hz. MUHAMMED'in ÇOCUKLUĞU 149
Başının üzerindeki beyaz bulut... 150
Kimliği bilinmeyen yabancılar... 151
Çobanlık yapmayan peygamber yoktur!... 152
Esrarengiz bulut yine yanıbaşında... 154
Hz. MUHAMMED'İN GENÇLİĞİ 155
Beyazlar giyinmiş kimliği bilinmeyen bir yabancı 155
İlk evliliğini 25 yaşında yapmıştır... 156
FİZİKİ GÖRÜNÜMÜ ve
KARAKTERİ İLE İLGİLİ RİVAYETLER 159
ZAMAN YAKLAŞIYOR 162
Kâbe'de duyduğu sıradışı ses 163
Peyamberin gölgesi başımızın üzerindedir... 164
Hira Mağarası'nda... 165
Yaşadığı sıradışı hâller 168
Mekke Spiritüel Coğrafya'nın Merkeziydi... 171
Kur'an-ı Kerim'in indirilişi bir anda başlamamıştır 172
PEYGAMBERLİK VAZİFESİ BAŞLIYOR 173
Sonunda ilk vahiy geliyor... 176
Neler olduğunu anlamaya çalışıyorlar 179
Güneşin gökyüzünden inişi... 180
Hatice ilâhi plânın bir vazifelisiydi... 182
Hz. Muhammed Cebrail tarafından bilgilendiriliyor 184
Ağır bir söz vahyedeceğiz... 187
Hz. Muhammed'in Cebrail ile görüşmeleri 189
Gizli bir ilim ve kapalı bir sır... 191
Mukattaa harfler ne anlama geliyordu? 194
Ezoterizme göre harflerin anlamları... 195
Mu dili ve mukattaa harfler 196
KUR'AN-I KERİM'İN KENDİNE ÖZGÜ DİLİ VARDIR 199
Kur'an ayetleri farklı bir mantık içerir... 199
Sonradan yapılan değişiklikler ve nedenleri 201
Vahyin anlaşılması için özel çalışma gerekir 204
Hz. Muhammed'e vahyi nasıl alması gerektiği de açıklanmıştır... 205

Ruhtan ruha iletişim... 206
Hz. MUHAMMED'İN KÖKENİNİ HATIRLAMASI 208
İsra ve Miraç fenomenlerinin ardındaki gerçekler... 209
Hz. Muhammed okuma yazma bilmiyor muydu?.. 217
SON PEYGAMBER'İN ZORLU VAZİFESİ 218
Vazifesine başlıyor... 219
Ruh Rabbim'in bileceği bir şeydir... 224
İlk tepkiler başlıyor... 225
Sahabiler zor şartlarda bir araya geliyor... 225
Hz. Ömer gruba katılıyor 227
Hz. Muhammed'den ispat istiyorlardı... 227
Her şeyin bir zamanı vardır... 230
Kâhin, sihirbaz, diyenler de çıkmıştı.. Deli diyenler de... 232
Vahiy niçin 23 yıla yayılmıştı?.. 235
DİNİN TEMEL PRENSİPLERİ BELİRLENİYOR 238
Tanrı bir ve tektir 238
Ölümden sonra ahirette hesap verilecek... 239
Vahyin kökeni dünyasal değildir... 241
Hz. MUHAMMED'E YAPILAN UYARILAR 244
Hz. Muhammed'e yaptığı bir yanlıştan dolayı ikaz geliyor... 244
Eli sıkı olma.. Büsbütün eli açık da olma... 245
Şüpheye düşme... 246
Bizim kanunumuzda hiçbir değişme bulamazsın... 247
Eğer kovarsan zalimlerden olursun 249
Onlarla iyi geçin ama onlara itaat etme... 250
İlim sahiplerine sorun... 250
Seni etkilemelerine izin verme... 251
MEKKE'DEN AYRILIŞ 252
Taif'de yaşanılan büyük hayal kırıklığı... 253
Medine'ye gitmekten başka çare yoktu... 254
Mekke'den mucizevi ayrılış ve
örümceğin mağaranın girişine ağ yapması 256
HİCRET SONRASI DÖNEM 259
Hz. Muhammed ve Museviler... 262
Hem peygamber.. Hem komutan.. Hem lider.. 263

Sıra Mekke'nin tam fethine gelmişti... 265
Orduların başında bir peygamber... 267
VAHYİN SONUNA DOĞRU 270
Her anlamda bir fanusun içinde yaşıyordu... 271

V
Hz. MUHAMMED'in GÖKSEL - İLÂHİ KORUMA ALTINDA TUTULMASI **273**
Olayların gelişimine göre yönlendirilmiştir 275
Ebu Cehil'in tüm vücudunu saran titreme... 276
Allah seni insanlardan korur 277
Mubâhele'ye davet... 278
İnsanların düşünceleri Cebrail tarafından Hz. Muhammed'e bildiriliyor 279
Sana hiçbir zarar veremezler 280
"O beni göremez!..." 282
Cebrail Hz. Muhammed'i yine bir tuzaktan kurtarıyor... 284
Yakında biz onun burnunu damgalayacağız... 285
Hz. Muhammed majik güçlerle de mücadele etmek zorunda kalmıştı... 286

BİTİRİRKEN 291
İlâhi Eller.. İnisiye rahipler.. Mürşitler... 292

ÖNSÖZ

Bu kitabımızda Hz. Muhammed'in kişiliği, kökeni ve vahyin oluş mekanizmasını ve kendisinin kozmik bir varlık olarak ne gibi vasıflarla aramızda yaşamış olduğunu anlamaya çalışacağız..

Burada sizlerle paylaşacağım bilgilerin bir kısmını İslam literatüründe de bulabilirsiniz. Ancak bu bilgilerin ötesinde sadece ezoterik kökenli ve birçoğu gizli tutulmuş bilgileri sizlerle paylaşmaya çalışacağım.

Konunun öneminden dolayı daha önceki kitaplarımda ele aldığım bazı konuları burada tekrar ele almak zarureti bulunmaktadır. Bu nedenle bazı bölümler tekrarmış gibi görülebilir. Fakat kitabın sayfaları arasında ilerledikçe önceki kitaplarımda ele alıp da burada tekrar etmek zorunda kaldığım konuları başka konularla bağlayabilmek ve konuyu olabildiğince tüm açıklığıyla ele alabilmek için bu tekrarların gerekli olduğunu sizler de göreceksiniz...

Sizlerle paylaşacağım bu bilgilerle ilk kez 1980 yılında karşılaşmıştım. Ve o tarihten beri bu bilgiler sadece çok küçük bir grubun elinde kalmak zorundaydı. Ancak artık bu zorunluluk ortadan kalkmıştır. Çünkü aradan geçen yıllar artık bu bilgileri okuyan, araştıran, bilgi edinmek için uğraşan herkesle paylaşılabilecek bir süreçle bizi karşı karşıya getirmiş durumdadır.

Böyle bir ihtiyacı hissetmeyenler de zaten bu kitabı almayacakları için bu bilgilerin paylaşılmasında bir sorun olacağını zannetmiyorum...

"Hz. MUHAMMED'İN VAHYİ ALIŞI" isimli bu kitabımda her zaman olduğu gibi kesin ifadeler kullanmaktan kendimi uzak tutacağım. Burada yapmak istediği tek şey mevcut bilgileri ortaya koyup meseleyi anlamaya çalışmaktan ibarettir.

Ergun CANDAN
SINIR ÖTESİ YAYINLARI
Yayın Yönetmeni

1

İSLAMİYET ÖNCESİ ARABİSTAN

BAŞLARKEN

Hz. Muhammed'in Vahyi Alışı ile ilgili konuları ele alacağımız bu kitabımızda, sayfayı açar açmaz *"İslamiyet Öncesi Arabistan"* isimli bir bölümümüzle karşılaştığınız için belki de bu bölümü atlayarak, diğer bölümlere geçeceksiniz. Ama kitabın diğer bölümlerini okurken, bu konuyu burada ele almamaya niye gerek duyduğumu eminim ki, siz de görecek ve bu bölüme tekrar geri döneceksiniz...

Evet... Bu konuya gerek var...
Çünkü:

Yeryüzüne indirilecek her din o toplumun genel durumu göz önüne alınarak şekillendirilmiştir. O yüzden de Dünya üzerindeki dinler birden fazladır. Bu nedenle Hz. Muhammed'in doğduğu toprakların inançlarını ve sosyal durumunu göz önünde bulundurmadan bazı konuları anlamamız mümkün değildir... Bunun böyle olduğunu Kur'an-ı Kerim'de yer alan ayetlerin içeriğinden de rahatlıkla görebilirsiniz. O döneme ve o topluma hitaben aktarılan çok sayıda ayet bulunmaktadır. Kur'an-ı Kerim'de o nedenle sadece ilâhi evrensel bilgiler değil, o günlerde yaşayan Araplar'ın inançları ve sosyal yapıları ile ilgili de çok sayıda ayet bulunmaktadır.

O günün şartları

Her olayı o günün şartları içinde ele almamız ve ondan sonra o olayı anlamaya çalışmamız gerekir. Eğer o gün geçen herhangi bir olayı tek başına ele alırsak, o olayın gerçeğine hiçbir zaman ulaşamayız. O olayın geçtiği dönemdeki inançları, toplumsal kuralları ve her türlü şartları göz önünde bulundurmamız şarttır.

Hatta çok daha sonraları bu olayı birileri bize anlatsa bile o olayın bizim için birçok noktası kapalı kalacaktır.. Örneğin Hz. Muhammed'in vahyi almaya başladığı o ilk günlerde kendisinin niçin sihirbaz, kâhin olarak nitelendirildiğini anlamak için o günün inançlarını mutlaka ele almamız gerekir.

Evet.. Hz. Muhammed'in aldığı vahiy o dönem yaşayan çok sayıda kişi tarafından bir sihirbazın aktardığı sözler olarak nitelendirilmişti.

Peki ama niçin?.. Bu ve daha pek çok soruyu arka arkaya sıralayabiliriz...

Ama biz öyle yapmayalım ve en iyisi o günlere geri dönelim ve Hz. Muhammed'in doğmadan önceki Arabistan'ın dinsel ve sosyolojik yapısı nasılmış önce bunu görelim...

ARABİSTAN'DA DİNSEL VE SOSYAL YAŞAM

Hz. İsa'nın ölümünden 600 yıl sonra, Dünya üzerinde iki büyük imparatorluğun birbirleriyle sürtüşmelerine şahit olmaktaydık. Her ikisi de gözlerini birbirlerinin üzerine dikmiş, birbirlerinden nasıl kurtulabileceklerinin plânlarını yapmaktaydı.

Uzunca bir süredir aralarında nice kanlı savaşlar olmuş, nice can kayıpları ve yıkımlar yaşanmıştı. Ama bir türlü birbirlerine üstünlük sağlayamamışlardı. Bir de tüm bu kargaşaya ek olarak, her iki imparatorluğun kendi içlerinde din ve mezhep kavgaları hüküm sürmekteydi.

Dünya üzerinde sadece onlar mı bu hâldeydi? Hayır... Hint ve Çin de o eski bilgelikten uzaklaşmış, bir zamanlar önemli inisiyatik çalışmalar yapılan merkezlerin yerinde artık yeller esiyordu. O bölgelerde de dinsel dejenerasyon üst boyuta ulaşmıştı. Dünya üzerindeki en önemli inisiyatik eğitimlerin gerçekleştirildiği Mısır da artık bu fonksiyonunu bitirmişti.

Hz. Musa ve Hz. İsa gibi iki büyük peygamberin bir

zamanlar yaşadığı Orta Doğu'da da durum hiç de parlak değildi.

Nasıl ki, Hz. Musa'dan sonra Musevilik geniş halk kitlelerince dejenere olmuş bir din hâline getirildiyse, Hz. İsa'nın son derece zorluklarla geçen peygamberlik vazifesi bittiğinde de kendisinden sonra gelenler O'nun öğretisinden kısa bir süre sonra çıkmışlar ve Hz. İsa'nın Öğretisi ile neredeyse taban tabana zıt bir Hristiyanlık Dini'nin üyeleri hâline gelmişlerdi.

Orta Doğu'da yaşayan halklar bir zamanlar birlikte yaşadıkları peygamberlerinin kendilerine vazettikleri ilâhi prensiplerden öylesine uzaklaşmışlardı ki, tam bir bilgisizlik ve inançlarda yozlaşma halkın yaşamına hakim olmuştu.

Bölgede iklim şartları da öylesine elverişsizdi ki, sadece manevi yaşamları ve sosyal hayatları değil, tabiat şartlarının olumsuz etkisi ile her alanda kaotik bir hayat sürmekteydiler... Kısaca özetleyecek olursak durum hiç de iç açıcı değildi..

Sosyal yaşam kuralları

Halkın büyük bir bölümü son derece kısıtlı olan su başlarında küçük topluluklar oluşturmuşlar, oralarda yetiştirdikleri hurma, tahıl, biraz da sebze ve meyve ile yaşamlarını sürdürmeye çalışıyorlardı.

Evet Orta Doğu'da ve özellikle de Arabistan'da çoğunluğun durumu böyleydi ama bir de küçük bir azınlık vardı. Onlar deve yetiştiricileriydi. Deve de o dönemlerde en değerli şeydi. Deve o dönemin en değerli savaş aracı ve ürünlerin nakledilmesi için tek ulaşım yoluydu. Durum böyle olunca da deveye sahip olanlar büyük bir ayrıcalığa kavuşmuş oluyordu. Bu fark, toplum düzeninin de dengelerini maalesef olumsuz yönde etkiliyor ve her istedikleri toplumsal kuralı deve çobanlarının kendi istekleri doğrultusunda oluşturmalarına imkan sağlıyordu.

Yerleşik düzende toprağa bağlı yaşamak zorunda olanlarla, deve yetiştiricileri arasında büyük bir uçurum oluşmuş

durumdaydı. Toprağa bağlı yaşamaya çalışan halk onların karşısında her zaman için boyunları bükük durumdaydılar. Deve sahiplerinin koyduğu vergiyi, daha doğrusu haracı vermekten başka çareleri yoktu.

İlk başta deve yetiştiricisi topluluklar, toprağa bağlı toplulukların koruyucusu durumundayken, bir süre sonra hem koruyucuları hem de sömürücüleri konumuna gelmişlerdi.

Başka bir geçim yolu da ticaretti. Ancak bu iş de yine deveci toplulukların tekelindeydi. Develer vasıtasıyla Hindistan'dan ve Uzak Doğu'dan Mezopotamya'ya gelen mallar Arabistan'a taşınmaktaydı. Bu ticaret zaman içinde önce küçük köylerin kurulmasına ve daha sonra da kabilelerin oluşmasına neden olmuştu.

Bu yapılaşma bir süre iyi gittiyse de doğa şartları o kadar acımasız ve bereketsizdi ki, artan nüfusa yeterli ürün bulmak gittikçe daha da zor bir hâle gelmişti.

Çöl ortamı sonunda kendi kanununu oluşturmakta gecikmedi:

Adam öldürmemek şartıyla baskın yapıp mal gasp etme, başka kabilelerin mallarını çalma normal bir yaşam biçimi hâline gelmişti.

İstediğin kadar çal!... Yeter ki adam öldürme!... İşte çöl ortamının oluşturduğu kanun buydu. Şu anda kulağa hoş gelmese de, o devir için genel kabul görmüş bir sosyal yaşam kanunuydu bu...

Can alan herhangi bir kişi mutlaka buna karşılık bir can vermekle mükellefti. Alınmış bir canın hesabını sorup öç almayan bir kimse şerefsizliklerin en büyüğüyle damgalanmaktaydı. Kana kan, cana can... Yoktu başka çaresi! Yazılı bir kanun yoktu ama oluşan Arap geleneği bunu emrediyordu... Bu geleneğe uymayanlar toplum tarafından dışlanıyor artık orada yaşayamayacak bir hâle geliyordu. İntikamını almayan ya da alamayan bir Arap artık bir erkek olarak görülmemekteydi.. Bu ona en büyük cezaydı. Çünkü Arap, güçlü ve hırçın olmalıydı... Güçlü ve hırçın olmayana erkek gözüyle bakılmıyor-

du...

Arap tarihini incelerseniz hep bu geleneğin uygulamalarıyla ilgili bir süreçle karşılaşırsınız..

Araplar'ın dünyasında şiirin önemi

Çölün ortasında yükselen dikenlerle kaplı bir kaktüsün üzerinde açan bir çiçek insana nasıl bir huzur veriyorsa, çöllerde zorlu şartlarda yaşayan Araplar için de şiir onlara aynı duyguyu veriyordu. Şiire karşı çok özel bir yakınlıkları vardı.

Gerçi Sami Gelenekleri'nde bilgili mürşitlere de büyük bir ilgi gösteriyorlardı ama şair denince akan sular durmaktaydı. Şairlerin onlar için çok büyük bir ayrıcalığı vardı. Onlar için şair ilahi bir varlıktan aldığı sözleri aktaran kişi demekti.

Bugünkü anlayışımızla söyleyecek olursak, Araplar şairleri ilâhi varlıklardan bilgiler alan ve bu bilgileri güzel sözlerle çevresine aktaran birer medyom olarak görmekteydi.

Şairlere duydukları saygının altında yatan işte bu inançlarıydı... Ancak şairlere karşı sadece saygı duymuyorlar, onlardan aynı zamanda korkuyorlardı da.. Şairlere karşı duydukları hayranlık ve sevgi aynı zamanda korkuyla birlikte iç içe yaşamaktaydı.

Peki şairleri konuşturan bu ilâhi varlıklar onlar için neyi ifade ediyordu?..

O zamanki Arap inançlarına göre yaşadıkları mekânlar ***"Cin"*** diye niteledikleri ***"Ruhlar"***la doluydu. Dağ, taş, ağaç, çöllerin derinlikleri hemen hemen her taraf... Cinlerle adeta iç içe bir yaşamın sürdüğünü düşünmekteydiler... Bu inançlarına göre görünen varlıklar yani insanlarla, görünmeyen varlıklar iç içe yaşamaktaydılar...

Arap kültüründe önemli bir yeri olan cin inancı daha sonraları Kur'an-ı Kerim'in birçok ayetinde de dile getirilmiş ve insanlara anlatılan konulardan biri olmuştur.

De ki: "Andolsun, insanlar ve cinler bu Kur'an'ın bir

benzerini getirmek üzere toplansalar ve birbirlerine de destek olsalar, yine onun benzerini getiremezler."
(İSRA: 17/88)

İlâh ve ilâheleri

Her taraf cin ismini verdikleri ruhlarla doluydu ama özellikle bazı ağaçlar ve taşlar ayrıcalıklı cinlerin makamları olarak halk inançlarında yer etmişti. O ayrıcalıklı taşları ve ağaçları; ilâhi yönü daha yüksek olduğuna inanılan cinler kendilerine mekan edinmişlerdi. Onları *"İlâhi Varlıklar"* olarak nitelemekteydiler. Her yeri doldurmuş olan diğer cinlerden çok yüksek değerleri vardı.

Sözünü ettiğimiz bu *"İlâhi Varlıklar"*ın sayısı bir hayli fazlaydı. Her kabile bu varlıkların birine bağlanmakta ve sadece o kabile için kutsal sayılmaktaydı. Ama bunların bazıları Arap Yarımadası'nın her yanında tanınıyordu. Bunlardan en fazla tanınanı *"El-İlâh"* adını taşımaktaydı. Dünyanın ve gökyüzünün hakimi olarak nitelendirilmekteydi.

Arap Yarımadası'nın Batısı'ndaki Hicaz Bölgesi'nde (*) ise *"El-İlâhın Kızları"* diye anılan Tanrıçalar halkın inançlarında ön plândaydı.

İleride İslamiyet açısından çok önemli yere sahip olacak olan Mekke ve Medine şehirlerinin de içinde bulunduğu bu bölgede, *"El-İlâhın Kızları"* olarak anılan üç önemli ilâhe (Tanrıça) bulunmaktaydı. Bunlar: Lât, Uzza ve Menât'dı. Her üçünün de Kâbe'de birer sembolik heykelleri bulunuyordu.

Lât kader, kısmet ve bereket ilâhesiydi. En büyük mabedi Taif'teydi.

"Çok kudretli" anlamına gelen *"Uzza"* yapılan dini ritüellerde yardıma çağrılan ilâhelerden biriydi.

624'te Uhud Savaşında, Kureyşliler'in savaş narası

(*) Hicaz Arap Yarımadası'nda günümüz Suudi Arabistan'ının batısında bir bölgedir. Hicaz kelimesi Arapça'da *"engel, bariyer"* anlamına gelir.

"Uzza'nın insanları", *"Hubel'ın insanları"* şeklindeydi."

Araplar'ın çocuklarına Abdul-Uzza (Uzza'nın kulu/kölesi) ismi koyma adetleri de bir hayli yaygındı.

Uzza mabedi, Mekke'nin doğusunda Taif'e yakın, Nakhlah diye anılan bir bölgedeydi.

Üçüncü ilâheleri Menât ise *"Kader Tanrıçası"* olarak nitelendirilmekteydi.

Mekke'de ise bunlara ek olarak *"Ulu İlâh"* olarak kabul görmüş olan Hübel'e hüküm sürmekteydi.

Bu İlâh ve İlâheler'e armağanlar ve kurbanlar sunulmakta; mabetlerde yapılan ritüeller ilâhi varlıkları simgeleyen heykellerin çevresinde dönerek gerçekleştirilmekteydi. Bu dini ritüellerin bazılarında çocuklar sünnet de edilmekteydi.

Ancak şunu özellikle belirtmem gerekir ki, Araplar için her şeyden önce kendi şeref ve gururları ön planda gelirdi. Şeref dinden de önde gelen bir şeydi.

Şeref sözcüğü hepimizin bildiği gibi: Başkalarının gösterdiği saygının dayandığı kişisel değer, onur. İyi ün. İftihar edilecek şey, erdem, gözü peklik ve yetenekle kazanılmış iyi şöhret yücelik, ululuk, izzet, seçkinlik. İyi ahlak ve faziletler sonucu meydana gelen manevi yücelik gibi anlamlara gelir.

İşte şeref sözcüğüne yüklenen bu anlamlar Araplar için her şeyden önce gelmekteydi. Çünkü egoları bir hayli kabarıktı ve başkalarının gözünde küçük düşmek onlar için hayatta başlarına gelebilecek en kötü şeydi.

Arap toplumu erkek egemen bir toplumdu ve bir Arap erkeği de *"erkek adam"* olmak zorundaydı. Misafirperverlik ve cömertlik en önem verdikleri değer yargılarındandı. İyi insan olmaya çok büyük bir özen gösteriyorlardı. Bu nedenle de kendilerine *"iyi ahlakı"* öğütleyecek bir öğretiyi derhal benimseyebilecek bir durumdaydılar. Yeter ki karnı doysun ve birkaç kuruş da kazanabilecek durumda olsun... Onlar için bu yeterliydi.

Az önce şeref dinden de önde gelen bir şeydi demiştim. Ve şunu da özellikle belirtmem gerekir ki, dini inançlarını oluştu-

ran olgular hakkında derin bir bilgileri yoktu.

Halkın büyük bir bölümü bağlı oldukları ve saygı gösterdikleri ilâh ve ilâhelerin ezoterik olarak ne anlama geldiklerini de bilmiyorlardı. Atalarından öyle görmüşler, öyle bir inanç içinde yaşamaktaydılar.

Eski Sami Gelenekleri'nden gelmiş olan ezoterik içerikli öğretiler büyük bir oranda unutulmuş durumdaydı. Şekilsel ibadetlerden öteye gitmeyen bir inancın içindeydiler. İnançları görünmeyen bazı güçlere inanmaktan ibaretti. Gördükleri tek şey o görünmeyen güçleri ifade eden heykellere gösterdikleri hürmet ve saygıdan ibaretti...

Ve az önce ifade ettiğim nedenlerden dolayı onlar için zaten dini inançlarından çok toplumun gelenek ve görenekleri ön plândaydı. Onların bu durumu ileride yeni gelen dini benimsemelerinde de önemli bir rol oynayacaktı... Zaten yeni gelecek olan din de onların kabul gördüğü dini öğeleri tamamen bir kenara atmayacak, onları da kullanarak onlara yeni bir dini ifşa edecekti...

Zaten eski geleneklerini tamamen bir kenara atacak bir dine inanmaları gururlu ve kibirli Arap toplumu için imkansız bir şeydi. Zaten ilerleyen sayfalarımızda göreceğimiz gibi, Mekkeliler'in Hz. Muhammed'e karşı çıkmalarına sebebiyet veren en önemli etken, Hz. Muhammed'in onların ilâhlarına karşı çıkan ayetleri almasıyla ortaya çıkmıştır.

Bu konuya az sonra döneceğiz...

Uygarlık düzeylerine baktığımızda bir hayli geri düzeyde bulunmalarının en önemli sebeplerinden biri doğa şartlarıydı. Bundan az önce söz etmiştik... Topraklarının büyük bir bölümünün sulak olmayışı yiyecek içecek konusunda yaşamlarının en önemli sorunlarının başında yer almaktaydı.

Arap çelişkili bir insandı.. Ama bu çelişki Arabistan Yarımadası'nın bizzat fiziki yapısında da kendisini göstermekteydi. Çünkü Arabistan'ın Güneyi'nde tabiatı çok cömert bir yöre vardı. Oraya *"Mutlu Araplar Diyarı"* denmekteydi.

Bölgenin her tarafı sebzelikler, meyveliklerle ve palmiye-

lerle kaplıydı. Orada her türlü baharat yetişmekte, her türlü bitki yeşermekte ve yeşil alanlarda sürüler otlamaktaydı. O insanların çoğu ticaretle uğraşmakta ve büyük maddi gelir sağlamaktaydı. Sıra sıra limanlarıyla, ırmaklarıyla ve kaplıcalarıyla bu bölge yaşam standartlarını çok yükseltmişti. Doğanın bu cömertliği şehir yaşamını da beraberinde getirmiş, uygarlık seviyesinin de üst düzeye taşınmasına neden olmuştu.

Uygarlığa paralel olarak bu yörede hem dinsel inançlar hem de sosyal yaşam daha ileri düzeyli bir standarda ulaşmıştı. Halk arasında rahiplerin ayrıcalıklı bir yeri vardı. Dinsel ve sosyal yaşam içinde kuralları çiğneyen olursa o kişi önce rahiplere para cezası ödemek, sonra da itirafını yazıp mabedin duvarına asmak zorundaydı.

Bölgenin farklı yerlerinde farklı ilâh ve ilâheler olsa da en öne çıkanları Ay ilâhı "Sin" ve Güneş ilâhesi "Şems"di.

Bir yanda zar zor geçinen bir çoğunluk, diğer yanda ise mutlu bir azınlık... Ortada böyle çelişkili ve garip bir tablo vardı...

Arabistan işte böylesine farklılıkları içinde barındıran bir diyardı. Bütün bu çelişkileri bir pota içinde eritip bağdaştırarak yeni bir sosyal yapı vücuda getirecek ve daha sonra da gözlerini uzaklara dikerek dünyayı fethe yönelecek bir lider lazımdı ona. Sosyal terazinin, bir kefesi çok aşağıda, diğer kefesi ise çok yukarıda olacak şekilde durmaya devam edemezdi.

Bir dinin dünyanın hangi bölgesine indirileceğinin kuşkusuz ki birçok nedeni vardır. Bunları ayrıntılarıyla ele alıyoruz ve ilerleyen sayfalarda da almaya devam edeceğiz ama işte o nedenlerden birini de şu anda üzerinde durduğumuz ülkenin bu sosyal ve dini inançlarının altında aranması gerektiğini söyleyebilirim.

Çünkü şöyle bir düşünecek olursak, insanlar hep zor şartlarda bir kurtarıcı arar. Her şeyin mükemmel olduğu bir ortamda kurtarıcıya kim gerek duyar ki.. İşte, Araplar'ın en

büyük ihtiyacı bir kurtarıcıydı. Hem sosyal yaşamları için.. Hem de manevi dünyaları için..

Zaten şimdi dönüp de baktığımızda, Hz. Muhammed'in bu iki unsuru Araplar için yerine getirdiğini rahatlıkla görebiliyoruz. Hem Araplar'ın kabul edebilecekleri onlara özgü bir dini tesis etmiş, hem de sosyal yapıyı düzenleyerek bir İslam Devleti'ni oluşturmuştur. Araplar'ın her ikisine de ihtiyaçları vardı. İlk başlarda büyük bir direnç göstermiş olsalar da sonunda Hz. Muhammed'in bu iki alandaki yeniliklerine dört elle sarılmışlardır.

Eski geleneklerini bırakan Araplar

Az önce o devrin süper güçleri olan iki devletten bahsetmiştik: Bizans ve Pers imparatorlukları... İşte bu iki süper güç, o bölgede elleri altında bulundurdukları toprakların güvenliğini sağlamada Araplar'dan oluşturdukları birlikleri kullanmaktaydılar.

Bizans ve Pers İmparatorlukları'yla kurulan bu yakın ilişkiler sonunda dinsel tercihlerde de kendisini göstermiş ve birtakım Kuzeyli ve Güneyli Arapların Hristiyanlaşması'na neden olmuştu...

Bu dini çeşitlilik bununla da sınırlı kalmamış ve Pers Körfezi civarında yaşayan Araplar'dan Zerdüşt Dini'ni kabul edenler de olmuştu. Ve Hicaz yöresindeki büyük ailelerinden bazıları da Museviliği kabullenmişlerdi. Böylece Arap Yarımadası tam anlamıyla bir din yumağı hâline gelmişti.

Bir taraftan eski inisiyatik gelenekler, bir taraftan bu geleneklerin dejenere olmuş halleri, diğer taraftan da yeni oluşan Hristiyanlık ve Musevilik Dinleri... Hepsi birbirinin içine girmiş tam anlamıyla arap saçına dönmüş bir dinsel inançlar yumağı içinde kalmışlardı.

O eski inisiyatik geleneklerinin içinde varolan ilâh ve ilâhelerin de ne anlama geldiği zaten çoktan unutulup gitmişti... O eski geleneklerin ilâh ve ilâheleri şekilsel bir inanca dönüş-

müş durumdaydı... Zaten o ilâh ve ilâhelerin heykellerinin çevresinde dönmek de kendilerine hiçbir şey kazandırmıyordu.. Ama Hristiyanlık ve Musevilik de onları yeterince mutlu edemiyordu... Çünkü Hristiyanlık ve Musevilik kendilerine ait bir din değildi. Şan ve şerefe bu denli önem veren Arap toplumunun kendilerine ait olmayan ve dışarıdan gelen bu dinlere sıkı sıkıya bağlanmaları mümkün değildi.. Ve mümkün de olamamıştı zaten... Gururu buna izin vermezdi.. Ne olduğunu tam anlayamasalar da ilâh ve ilâheleriyle idare etmek zorundaydılar. Günlük yaşamlarında pek işe yaramasalar bile yine de kendi öz mabutlarıydı onlar...

İşte ortaya çıkan bu tablo, niçin Hz. Muhammed'in Arap toplumunda dünyaya geldiğini çok güzel özetlemektedir.

Güzel ahlakı öğretecek bir dine kolaylıkla sarılabilirlerdi... *"Benim dinim"* diye benimseyebilecekleri milli bir dine karşı büyük kitlelerce kolaylıkla geçebilirlerdi... Ortam buna çok uygundu. Kendi dilleriyle ve onlara hitaben gelecek bir dine kolaylıkla bağlanabilirlerdi... Zaten o yüzden de gelecek vahiyde *"anlayasınız diye size Kur'an-ı Kerim'i Arapça olarak indirdik"* denecekti...

> Hâ Mîm. Apaçık Kitab'a andolsun ki, iyice anlayasınız diye biz, onu Arapça bir Kur'an yaptık...
> Haddi aşan bir topluluk oldunuz diye vazgeçip Zikir'le (Kur'an'la) sizi uyarmaktan geri mi duralım?
> (ZUHRUF: 43/1-3,5)

Evet.. Anlamaları için Arapça indirilmişti.. Ama Surenin başındaki Hâ Mim mukattaa harflerinin anlamlarını o dönem de ne Araplar, ne de daha sonra Müslümanlığa geçecek toplumlar anlayamayacaktı...

Hz. MUHAMMED'in DOĞDUĞU ORTAM

Hz. Muhammed'in doğacağı Mekke Kenti Akdeniz'e paralel uzanan dağlar zinciri üzerindeki bir vadide kurulmuştu. Çevresi sert ve keskin dağlarla çevrilmiş bir vadiydi burası...

Kızıldeniz ile Basra Körfezi arasında önemli bir konaklama yeri olması nedeniyle bu şehir zamanla çok önemli bir ticaret merkezi hâline gelmişti. Yerli halk ticaret sayesinde gayet iyi para kazanmaktaydı. Bu nedenle de yaşam standartları diğer çöl kabilelerine oranla çok yüksek bir düzeye ulaşmıştı. Bu refah ortamının tabii bir sonucu olarak da Kureyş Kabilesi diğer kabilelerden çok daha rahat bir hayat sürmekteydiler. Neşeli, girişken ve mağrur bir karakterleri vardı.

Hz. Muhammed'in doğabileceği belki de en iyi ortamdı... Zaten kendisine vazifesinde yardımcı olacak birçok vazifeli de Mekke'ye doğmuş bulunuyordu..

V. Yüzyıl'ın sonlarından itibaren Mekke Kureyş Kabilesi'nin kontrolü altına geçmişti. Kabile'nin o dönemki lideri Kusay sadece savaşçı özelliğiyle değil, aynı zamanda kabilesinin manevi hayatına yön veren dinsel konulardaki etkinliğiyle de çok belirleyici bir fonksiyon görmekteydi.

Mekke'nin dini inançları

Kökeni Eski Sami Gelenekleri'ne bağlı olan Uzza, Menat ve Hübel Dinleri'nin birbiriyle kaynaşması sonucu ortaya çıkmış olan bir inanç sistemi halkın içinde yaşamaktaydı.

Diğer kabilelere göre daha kapsamlı bir dini inanç sistemi oluşmuştu. Bu inanç sistemlerinin merkezi de Kâbe adını verdikleri mabetleriydi. Bu mabet aynı zamanda bir hac merkeziydi ve her sene çok sayıda kabileyi buraya çekmekteydi.

Büyük hacı kafileleri şehre hem renk katmakta hem de büyük bir gelir getirmekteydi. Zaten maddi açıdan güçlü olan

Mekke bu sayede daha da güçlenmişti. Bu özelliğiyle Mekke Arabistan'da ayrıcalıklı bir şehir hüviyetine bürünmüştü..

Kâbe'nin içi ve çevresi "Eski Sami Gelenekleri"ne ait ilâhlar ve ilâhelerin sembolik heykelleriyle dolu bir mabetti.

Kâbe'nin içinde bir de kutsal bir taş olarak hürmet edilen ve Hacer-ül Esved adını verdikleri siyah bir taş bulunmaktaydı. Taşın kutsal sayılmasının nedeni, dini inançlarına göre bir zamanlar gözleri kamaştıracak derecede kuvvetli bir ışığı çevresine yayması ve bu yayılan ışıkla insanların nurla buluştuğuna ve şifa bulduklarına inanılmasıydı. Kuşaktan kuşağa bu ezoterik kökenli inanç aktarılmış ve o günlere kadar gelmişti... O günkü Araplar o siyah taşın çevresine yayan ışığı görmeseler de ataları görmüştü.. Kuşaktan kuşağa anlatılan bu mucizevi taşın gizemi unutulmamıştı..

Her yıl düzenlenen hac ibadetlerinin asıl nedeni de işte bu inançtan kaynaklanmıştı... Kâbe'nin tüm Arap kabilelerince kabul edilmiş özel bir ibadet merkezi olmasının asıl nedeni buydu.

O devirde anlatılanlara baktığımızda ve bu anlatılanları ezoterik bilgilerimizle birleştirdiğimizde, siyah taşın özel bir enerji yayma özelliğine sahip olduğunu anlıyoruz. Daha sonraları İslam inancında cennetten geldiğine dair bir inancın ortaya çıkacağı bu siyah taş, ezoterizme göre Tufan Öncesi Uygarlıklardan olan Atlantis'ten yöreye getirilmiş özel manyetik enerji yayma özelliğine sahip bir taştı. Bu gizemli taşın bir zamanlar insanların manyetik enerjilerini adeta temizlediği, yenilediği ve şarj ettiği söylenmektedir. Ancak zaman içinde bu özelliğini büyük bir oranda yitirdiği ifade edilmiştir.

İslam Tarihi'ndeki kayıtlara baktığımızda o dönemde de bu gizemli taşın mahiyetiyle ilgili çok açık bilgiye sahip olunmadığı, sadece kuşaktan kuşağa geçen sözel anlatımlarla bu taşla ilgili bir kutsiyetin yaşatıldığını görüyoruz..

Örneğin;

Hz. Ömer'in bu taş için: *"Biliyorum ki sen faydası ve zararı*

olmayan basit bir taşsın. Allah Resulü'nün seni öptüğünü görmeseydim seni öpmezdim" dediği rivayet edilir. Belli ki kendisinin de bu taşın mahiyeti ile ilgili hiçbir bilgisi yoktu...

Hz. Muhammed'in Kureyş'teki ailesi...

Kureyş Kabilesi'nin lideri Kusay'dan sonra gerek Kâbe'nin idaresi gerekse de kabilenin liderliği oğullarından Abd Menaf'a geçmişti. Bu alanda çok başarılı olan Abd Menaf Mekke'nin daha da zenginleşmesini sağlamıştı.

Bir taraftan Kâbe'ye gelecek olan kitlelerin Mekke'deki haclarını ve din işlerini organize ederken, bir taraftan da Mekke'nin ticari faaliyetlerini üst noktaya çıkartmıştı. Mekkeliler gittikçe daha da zenginleşmiş ve hatırı sayılır bir servetin sahibi olmuşlardı.

Bir süre sonra da komşu göçebe kabileleri egemenlikleri altına alıp çevre güvenliklerini de sağlamışlardı. Çevre ülkelerle de barışçıl ilişkiler içine girmişlerdi.

Abd Menaf'dan sonra kendi iki oğlu arasında iktidar mücadelesi baş göstermiş; bu mücadeleden de oğullarından Abdulmuttalib bin Haşim galip çıkmış ve duruma hakim olmuştu.

Kendisi çevresinde cömertliği ve dürüstlüğüyle tanınan çok sevilen bir insandı. Bu yüzden de Mekkeliler ona verimli, bereketli, manevi haz ve iç huzur anlamlarına gelen *"Feyz"* ismini takmışlardı. Böylelikle Mekke onun idaresinde tarihinin en parlak dönemini yaşamaya başlamıştı.

Abdülmuttalib bin Haşim farklı kabilelere mensup kadınlarla evlenmişti. Bu kadınlar ona tam on erkek ve altı kız evlat vermişlerdi. Bu on erkek çocuğundan biri de Abdullah bin Abdülmuttalib'di ve Muttalib'in Ben-i Mahzum klanına mensup olan karısı Fatıma bint Amr'dan doğmuştu.

Ben-i Zühre klanıyla dostluk ilişkileri kurmayı tasarlayan Abdülmuttalib oğlu Abdullah'a Amine bint Vahb'ı almıştı.

Hz. Muhammed'in babasında ortaya çıkan nübüvvet nuru...

Abdullah bin Abdülmuttalib'in Amine'den başka bir eşi daha vardı. Bir gün tarlada çalışmış ve üstü başı bir hayli kirlenmiş bir şekilde onun yanına gitmişti. Ancak hanımı üstü başı çok kirli olduğu için yıkanmasını istemişti. Kendisini karısının reddetmesine içerleyen Abdullah bin Abdülmuttalib gidip yıkandıktan sonra diğer karısı Amine'nin evine doğru yönelmişti. Az önce kendisini geri çeviren karısının evinin önünden geçerken karısı onu çağırmış ancak o bunu kabul etmeyerek Amine'nin kaldığı eve gitmişti.

Amine ile birlikte olan Abdullah bin Abdülmuttalib daha sonra evden çıkıp diğer karısının yanına gitmişti. Ancak karısı yine kendisini reddetmiş ve şöyle demişti:

– "Hayır!.. Yıkandıktan sonra yanımdan geçerken gözlerinin arasında beyaz bir ışık vardı ve seni onun için çağırmıştım.. Ama sen beni istemedin ve Amine'nin yanına gittin. Böylece o ışığı Amine'ye aktarmış oldun."

Abdullah bin Abdülmuttalib'in çevresinde çok beğenilen yakışıklı bir genç olduğu bilinmektedir. Ancak yakışıklı olmasının ötesinde yüzünde başka kimsede olmayan bir parlaklık olduğu da ifade edilmiştir. Abdullah bin Abdülmuttalib'in yüzündeki bu sıradışılık, İslami kaynaklarda *"peygamberlik nuru"* anlamına gelen *"nübüvvet nuru"* olarak nitelendirilmiştir. Evet.. Kaynaklar peygamberlik nuru olarak bu ışıltılı yüzü tanımlamışlardır ama bunun ne anlama geldiğini açıklamamışlar belki de açıklayamamışlar ve sadece bir mucize olduğu şeklindeki bir yorumla yetinilmiştir.

Konuyu açalım...

Amine'nin sözünü ettiği gözlerinin arasından kasıt alın şakrasıdır. İki kaşın birleştiği noktadır.. Amine'nin gördüğü ışık eşi Abdullah bin Abdülmuttalib'in bu noktasından yansımıştır..

Eşinin iki kaşının arasında gördüğü ışık Abdullah bin Abdülmuttalib'in alın şakrasının bir hayli gelişmiş bir psişik enerjiye sahip olduğunun çok önemli bir göstergesidir.

Ruhsal olgunluk seviyesini de gösteren bu ışıma, ruhsal olgunluk seviyesi yüksek birçok inisiye ve mürşitte gözlemlenmiştir. Az sonra üzerinde duracağımız gibi bir peygamberin doğumu çok özel ve çok kapsamlı bir plân içinde gerçekleştirilmek zorundaydı. Bu nedenle doğacağı ailenin gerek ruhsal gelişmişlik düzeyi, gerekse de genetik temizliği son derece önemliydi. Kısaca şunu söylemek istiyorum ki, Hz. Muhammed'in doğacağı aile rastgele seçilmemiş belki de bu ailenin nesiller boyu genetik gelişimi ve ruhsal potansiyeli titizlikle takip edilerek Hz. Muhammed'in bu aileden doğumuna karar verilmiştir.

Yukarıda aktarmış olduğumuz Hz. Muhammed'in babası Abdullah bin Abdülmuttalib ile ilgili anlatılanlar da bu ezoterik bilgiyi tamamen desteklemektedir. Amine'nin hamile kalmadan önce başlayan bu sıradışılıklar, hamileliğiyle birlikte de devam etmiştir.

Ancak.. Abdullah bin Abdülmuttalib ile eşinin evli olduğunu gözönünde bulundurursak böyle bir ışımayı ilk kez gördüğünü anlıyoruz... Bu önemli bir ayrıntıdır..

Bu ışımayı eşi, Abdullah bin Abdülmuttalib'de diğer eşi Amine ile birlikte olmadan az önce görmüştür. Yani Amine'nin Hz. Muhammed'e hamile kalmadan hemen önce.. Burada Abdullah bin Abdülmuttalib'in ruhsal enerjisinin ışımasının ötesinde bir durumun olduğu ortadadır. Söz konusu ışıma Abdullah bin Abdülmuttalib'e ilâhi ruhsal plânlarca yönlendirilen yoğun tesirlerin sonucu ortaya çıktığını söyleyebiliriz.. Bu da Hz. Muhammed'in henüz daha ana rahmine düşmeden önce görüp gözetilmekte olduğunun en büyük kanıtlarından biridir.

Abdullah bin Abdülmuttalib eşi Amine'nin hamile kalmasından kısa bir süre sonra yaşamını yitirmişti. Amine'nin eşini kaybetmesinden dolayı çok üzgün olduğu bir gece ilginç bir

rüya görmüş ve bu rüya kendisini çok etkilemişti.

Rüyasında kim olduğunu göremediği bir ses kendisine şöyle hitap etmişti:

"Ya Amine!
Sen alemlere hayır ve rahmet getirecek bir varlığa hamilesin.. Çocuğunun adını Muhammed koy!..."

Amine bu rüyadan sonra dünyadan elini ayağını çekip her şeyiyle doğuracağı çocuğuna kendisini adamıştır...

Hamileliğinin son ayında yaşanan büyük mucize...

Hamileliğin son ayında Habeşistan Kralı'nın Yemen'e vali tayin ettiği Ebrehe b. Sabbah el-Eşrem Mekke kapılarına dayanmış ve Mekke'yi ele geçirek üzereydi. Bu, tüm Mekkeliler'e olduğu kadar Amine için de büyük bir tedditti..

Peki Yemen Valisi neden Mekke'yi ele geçirmek istiyordu?...

Habeşistan Kralı'nın Yemen'e vali tayin ettiği Ebrehe b. Sabbah el-Eşrem, Kâbe ziyaretçilerini ve ticaretin bel kemiği olan kervanları kendi bölgesine çekmek için San kentine Kulleys denilen bir mabet yaptırmıştı. Ancak çok uzun bir süredir Kâbe'de buluşma geleneğini bu girişimi engelleyememiş ve bu gelenek devam etmişti.

Başarısızlığa uğrayan Ebrehe işte bu nedenle büyük bir hiddetle Kâbe'yi yıkmak için güçlü bir ordu kurmuştu. Orduda erzak ve çeşitli eşyalar taşıyan çok sayıda fil de bulunuyordu.

Kâbe'ye doğru yola çıktığında, önünde duran tüm güçleri bozguna uğratarak 60.000 kişilik ordusuyla Mekke'nin kapılarına gelip dayanmıştı. Kureyşliler'in lideri Abdülmuttalib'in bütün develerine de el koydu. Burada çadırlar kuruldu. Ebrehe bir elçisini Mekke'ye yollatarak Kureyşliler'in ileri gelenle-

riyle görüştürdü ve amaçlarının sadece Kâbe'yi yıkmak olduğunu ve buna direnmezlerse kendileriyle savaşmayacaklarını söyledi!...

Abdülmuttalib bin Haşim, elçiye: *"Biz onunla savaşmak istemiyoruz, buna gücümüz de yetmez"* dedi. Ve elçiyle birlikte el konan develerini geri almak için Ebrehe'nin yanına gitti.

Abdülmuttalib bin Haşim şartlarını kabul ettiğini ve develerini geri almak istediğini söyledi.

Abdülmuttalib bin Haşim'in bu sözleri Ebrehe'yi şaşırtmıştı. Belli ki böyle bir cevap beklemiyordu. Çünkü Kâbe'nin Mekkeliler ve çevre kabileler için önemini gayet iyi biliyordu. Mekkeliler'in savaşmak yerine Kâbe'yi teslim edeceklerini o da tahmin etmemişti. Abdülmuttalib bin Haşim'in develerini istediğini duyunca şöyle dedi:

– Seni ilk gördüğümde gözüme büyük bir şahsiyet olarak görünmüştün. Ama sen Kâbe'nin korunmasını isteyeceğin yerde develerinin peşine düşünce gözümden düştün.

Bunun üzerine daha sonraları tarihe geçecek şu sözler Abdülmuttalib bin Haşim'in ağzından döküldü:

– Ben develerin sahibiyim. Kâbe'nin de sahibi var, O onu korur.

Abdülmuttalib bin Haşim develerini alıp Kureyşliler'in yanına döndü, onlara olup biteni anlattı. Bunun üzerine tüm Kureyşliler Mekke'den ayrılıp dağlara çekildiler.

Kâbe artık savunmasız bir şekilde kalmıştı!...

*
* *

Sabaha karşı Ebrehe, Kâbe'ye doğru ordusunu harekete geçirdi... Filler Kâbe'ye yaklaştıklarında tuhaf bir olay meyda-

na geldi!.. Bazı develer yere çöküp oturmaya bazıları ise farklı yönlere dönerek kaçmaya başlamışlardı. Tüm uğraşlara rağmen fillere hükmetmek mümkün olunamıyordu!..

İşte tam bu sırada bir başka gizemli olay daha yaşanmaya başladı... Daha önce o bölgede hiç görülmemiş, kırlangıca benzer kuş sürüleri bir anda ortaya çıkarak, Ebrehe'nin ordusuna gagaları ve pençeleriyle taşıdıkları taşları atmaya başladılar.

Bu inanılmaz gelişmelere Mekke'yi terk eden tüm Kureyşliler tanık oldular ve olayın her anını çıkmış oldukları dağdan seyrettiler. İnanılmaz bir şekilde kuşların attıkları taşlarla ordu büyük bir yara almış ve çareyi kaçmakta bulmuştu. Bu saldırı sırasında Ebrehe de ağır olarak yaralanmış ve göğsünde derin bir yarayla kaçmayı başardıysa da yolda yaşamını yitirmişti.

Böylelikle hem Kâbe, hem de Hz. Muhammed'in doğacağı kent bu sıradışı ve mucizevi olayla korunmuş oluyordu.

Sözünü ettiğimiz bu olaydan daha sonraları Kur'an-ı Kerim'de de söz edilmiş ve şöyle denmiştir:

> Rabbinin, fil sahiplerine ne yaptığını görmedin mi? Onların tuzaklarını boşa çıkarmadı mı? Üzerlerine balçıktan pişirilmiş taşlar atan sürü sürü kuşlar gönderdi. Nihayet onları yenilmiş ekin yaprakları hâline getirdi.
> (FİL: 105/1-5)

Elmalılı Hamdi Yazır, Kur'an tefsirinde bu olayın normal doğa kanunlarıyla izah edilebilecek bir fenomen olmadığını söyler:

> *Bu pek mühim bir olaydır. Çünkü birtakım kuşlar gönderilip de, onlarla bir kavmi bırakıp, diğer bir kavmi taşlattırarak öldürmek tabiat kanunlarından bir şey ile izah edilemez.*

Fil Suresi'nde sözü edilen mucizevi olay o yıllarda Araplar arasında *"Fil Vakası"*, olarak bilinmekteydi...

Yaşanılan bu sıradışı olaydan kısa bir süre sonra Amine; daha önce rüyasında *"adını Muhammed koy"* denen çocuğunu dünyaya getirdi. Yıllar 571'i gösteriyordu...

Sözünü ettiğimiz bu Fil Vakası olarak bilinen sıradışı olay, ilerleyen sayfalarımızda ayrıntılarıyla değineceğimiz Hz. Muhammed'in ilâhi koruma altında olmasına verilebilecek örneklerden biridir.

Beklenen kehanet böylelikle gerçekleşmişti...

Nasıl ki Tevrat'ta Hz. İsa'nın geleceği önceden bildirilmişse, İncil'de de Hz. İsa'dan sonra gelecek olan son peygamber de aynı şekilde önceden bildirilmişti.

Tevrat'ta Hz. İsa'nın, İncil'de ise Hz. İsa'dan sonra gelecek peygamberler şu ayetlerle bildirilmişti:

> Tanrınız Rab size aranızdan, kendi kardeşlerinizden benim gibi bir peygamber çıkartacak. Onu dinleyin.
> (TEVRAT – TESNİYE, Bab: 18/5)

> "Size söyleyecek daha çok şeyim var, fakat şimdi dayanamazsınız. Ama O Hakikat Ruhu gelince, size her hakikate yol gösterecek, çünkü kendiliğinden söylemeyecektir. Fakat ne işitirse söyleyecek ve gelecek şeyleri size bildirecektir."
> (İNCİL – YUHANNA: 16/12-13)

İncil'deki bu geleceğe ilişkin kehanet niteliği taşıyan yeni bir peygamberin geleceğine ilişkin bilgi sadece Hristiyanlar için değil, Musevi rahipler için de bir beklentiye dönüşmüştü. Ve birçok Musevi din adamı yeni peygamberin kendi soylarından geleceğine inanmaktaydı. Çünkü kendilerini seçilmiş bir ırk olarak görmekteydiler...

Evet... Amine'nin çocuğunu dünyaya getirişiyle birlikte

yüzyıllardır beklenen kehanet böylelikle gerçekleşmiş oluyordu.

Kutsal metinlerde sözü edilen bu önemli kehanet gerçekleşmişti ama aradan geçen yüzyıllar boyunca gerek Yahudi gerekse de Hristiyan dini otoriteler o kadar peygamberlerinin öğretilerinden uzaklaşmışlardı ki, gerçekleşen kehanet onları bir hayli rahatsız etmişti. Özellikle de Yahudi din otoritelerini bu kehanet haddinden fazla rahatsız etmişti. Çünkü beklenen peygamber Yahudiler'in soyundan değil bir Arap kabilesinin soyundan dünyaya gelmişti. Bu onlar için kabul edilebilir bir şey değildi.

Böylelikle beklenen kehanet onlar için bir kabusa dönüşüvermişti. Çünkü bazı mabetlerdeki kahin ve kahinelerce son peygamberin Arabistan'da doğduğu öğrenilmişti..

Kendilerine gelen peygamberin asıl öğretisinden o dönemde nasıl uzaklaşılmış olduğu Kur'an-ı Kerim'de daha sonra şöyle ifade edilmiştir:

> Ey kitap ehli! Artık size elçimiz (Muhammed) gelmiştir. O, kitabınızdan gizleyip durduğunuz gerçeklerden birçoğunu sizlere açıklıyor, birçoğunu da affediyor. İşte size Allah'tan bir nur ve apaçık bir kitap (Kur'an) gelmiştir.
> (MAİDE: 5/15)

Gelecek peygamberlerin önceden kutsal metinlerde bildirilmiş olmasının bir diğer önemli yanı da, dünyaya indirilecek olan dinlerin nasıl çok önceden belirlendiğini göstermesidir. Yani öyle bir plân yapılmış ki, yüzyıllarca öncesinden sonrasında neler yapılacağı belirlenmiş ve zamanı geldikçe de bu ilâhi plân teker teker uygulamaya sokulmuştu.

Bunun bir diğer önemli yanı da dünya üzerinde oluşturulan son üç dinin de aynı merkezden idare edilmiş olmasıdır.

Bu konuya ve Hz. Muhammed'in doğduğu o günlere tekrar geri döneceğiz...

Şimdi bu büyük ilâhi plânı daha iyi anlayabilmek ve dinlerin nasıl büyük bir organizasyon içinde önceden hazırlanan çalışmaların sonucunda oluşturulduğunu görebilmek için dünyaya doğacak bir varlığın hayat plânının nasıl hazırlandığını metapsişik bilgilerimizin ışığında yeniden bir hatırlayalım.. Sonra da Hz. Muhammed'in hayat plânının nasıl hazırlandığını ele alalım...

11

DOĞMADAN ÖNCE HAYAT PLÂNI NASIL HAZIRLANIR?

YERYÜZÜNE NASIL DOĞULUR?

Şimdi.. Hz. Muhammed'in doğmadan önceki hazırlıklarına geçmeden önce çok kısa olarak dünya üzerinde bir doğumun nasıl gerçekleştirdiğini film kareleri gibi gözden geçirelim.. Göreceksiniz ki, sıradan bir doğum olayı gibi gördüğümüz ve dünyaya geldiği için sevindiğimiz bir bebeğin doğumu, görmediğimiz bir âlemde gerçekleştirilen son derece karmaşık ve aklımızın belki de hiçbir zaman anlayamayacağı büyük bir organizasyonun ürünüdür.

Evet.. Hz. Muhammed gibi büyük bir mürşidin görevini gerçekleştirmesi için yapılan o yüce organizasyonu daha iyi hissedebilmek için önce sıradan diyebileceğimiz bir doğumun nasıl komplike plânlar bütünü içinde gerçekleştirildiğini gözümüzün önünde canlandırmakta büyük yarar görüyorum.

Her doğum ilâhi düzenin bir organizasyonudur

Her doğum büyük ilâhi düzenin çok ince ince işlenen plânının ürünüdür. Doğum hem fiziki yönüyle, hem de ruhsal yönüyle tam anlamıyla bir mucizedir.

Önce konunun maddesel boyutunu ele alalım...

Öyle bir mucize ki, dünyada nesillerin devamını ve *"Dünya Okulu"*nun üzerinde tatbikat yapacak olan ruhsal varlıkların varoluş sürecine katkıda bulunabilmeleri için gerekli olan bedenlerin oluşmasını sağlayan muazzam bir genetik mucizesi..

Yumurta ve sperm hücrelerinin birleşmesiyle oluşan zigot yani döllenmiş yumurtanın arka arkaya bölünmesi sonucu oluşan embriyonun rahme tutunmasıyla başlayan süreç tam anlamıyla bir genetik mucizesidir. Eski Yunanca'da embriyon *"tohum"* anlamına gelir. Öyle bir tohum ki, doğacak canlının tüm genetik kodlarının içinde gizlendiği bir laboratuvar muci-

zesi..

Laboratuvar mucizesi dememin sebebi, bu tohumun ilâhi ruhsal plânlarca ilk kez oluşturularak, insan ve hayvanların genetiğine işlendiği ve kendisini soydan soya intikal ettirebilecek bir genetik mucize olmasından dolayıdır.

Fizik bedenlerin oluşumunu sağlayan bu genetik kodun ilâhi ruhsal plânlarca tanzim edildiği Kur'an-ı Kerim'de de çok açık bir şekilde dile getirilmiştir:

> Andolsun, biz insanı, çamurdan (süzülmüş) bir özden yarattık. Sonra onu az bir su (meni) hâlinde sağlam bir karargaha (ana rahmine) yerleştirdik. Sonra bu az suyu "alaka" hâline getirdik. Alakayı da "mudga" yaptık. Bu "mudga"yı da kemiklere dönüştürdük ve bu kemiklere de et giydirdik. Nihayet onu bambaşka bir yaratık olarak ortaya çıkardık. Yaratanların en güzeli olan Allah'ın şânı ne yücedir!
> (MÜ'MİNUN: 23/12-14)

Yukarıdaki ayetlerde ifade edilen *"nihayet onu bambaşka bir yaratık olarak ortaya çıkarttık"* sözü bu genetik üretiminin bizzat mahiyetini tam olarak bilemediğimiz ve hakkında çok az bilgi sahibi olduğumuz Evrensel İdare Mekanizması'nın mensuplarınca gerçekleştirildiğini açık bir şekilde anlatmaktadır.

"Çamurdan süzülmüş bir öz" tabiri embriyoyu oluşturan maddelerin dünyada bulunan temel elementlerden meydana getirilmiş olduğunu ifade eder.

Bu elementlerle söz konusu ettiğimiz embriyonun oluşturulmuş olduğu bir başka surede de daha açık bir şekilde dile getirilmiştir.

> Andolsun, biz insanı kuru bir çamurdan, şekillendirilmiş bir balçıktan yarattık.
> (HİCR: 15/26)

Bedenlerin oluşturulmasının büyük ilâhi düzenin bir parçası olduğu da surenin devamında şöyle anlatılmıştır:

> Sonra (ey insanlar) siz bunun ardından muhakkak öleceksiniz. ...Andolsun, biz sizin üzerinizde yedi yol yarattık. Biz yarattıklarımızdan habersiz değiliz.
> (MÜ'MİNUN: 23/15-17)

> Gerçekten biz, her şeyi bir ölçü ve dengede yarattık.
> (KAMER: 54/49)

Ayetlerdeki ifadelerin hep çoğul zamirler kullanılarak aktarılmış olduğuna özellikle dikkatlerinizi çekmek isterim...

"Biz yarattıklarımızdan habersiz değiliz" diyerek de, bu düzenin sürekli olarak takip edildiğini ifade eder.

Ayette geçen 7 yol ise çok önemli bir bilgidir. Görünen ve görünmeyen Evren'in 7 boyuttan oluştuğunu anlatır. Ve aynı zamanda evrenin tamamının canlı olduğunu ve canlılığın tüm evrene yayılmış olduğunu da ifade eder.

Yani aynen ünlü gökbilimci ve astrobiyolog Carl Sagan'ın *"eğer tüm evrende yaşam sadece dünyada olsaydı, bu çok büyük bir yer israfı olurdu"* dediği gibi...

Dünya'da canlılığın sürmesi için bizzat Dünya adını verdiğimiz gezegenin de bu canlılığa uygun bir ortama büründürülmesi gerekmekteydi ki, bunun da Evrensel İdare Mekanizması'nı oluşturan unsurlarca gerçekleştirildiğini de yine Kur'an-ı Kerim'de geçen çeşitli ayetlerden anlayabiliyoruz... İşte onlardan birinde şöyle denmiştir:

> Biz gökten belli bir ölçüde su indirdik de (faydalanmanız için) onu yeryüzünde tuttuk. Bizim onu tamamen gidermeye de muhakkak gücümüz yeter.
> (MÜ'MİNUN: 23/18)

Oluşturulan bedenlerin sonsuza dek yaşamayacağı ve belli bir süre için tasarlandığı da yine ayetlerde söz edilmiştir. Örneğin yukarıda aktardığım ayetlerden birinde şöyle denmekteydi:

"Sonra (ey insanlar) siz bunun ardından muhakkak öleceksiniz."

Evet.. Tasarlanan bedenler belirli bir ömre göre oluşturulmuştu. Ve tüm insanlık olarak da bu, ortak değişmez kaderimiz olmuştu...

Bütün bu sürecin de kaydedildiği açıkça Kur'an-ı Kerim'de bildirilmiştir ki bu da tüm doğum ve ölümlerin nasıl büyük bir organizasyon içinde yürütüldüğünü çok açık bir şekilde göstermektedir:

> Şüphesiz biz, ölüleri mutlaka diriltiriz. Onların yaptıklarını ve bıraktıkları eserlerini yazarız. Biz her şeyi apaçık bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) bir bir kaydetmişizdir.
> (YASİN: 36/12)

Doğumla başlayan ve ölümle noktalanan bu beden içindeki yaşam sürecimizde, hepimizin birbirlerine göre farklılıklar gösteren bir yaşam kaderimiz bulunmaktadır.

Ezoterik bilgilerimize göre bu yaşam plânımıza, *"Evrensel İdare Mekanizması"*nı oluşturan unsurların çok büyük katkıları bulunmaktadır. *"Evrensel İdare Mekanizması"*nı oluşturan unsurlardan birini Kur'an-ı Kerim *"Melekut Âlemi"* ve *"Göklerin Hükümranlığı"* olarak isimlendirmiştir.

> İşte böylece İbrahim'e göklerdeki ve yerdeki hükümranlığı ve nizamı gösteriyorduk ki kesin ilme erenlerden olsun.
> (EN'ÂM: 6/75)

Benzer ayetler İncil'de de vardır:

> Göklerin melekûtu, bir adamın alıp tarlasına ektiği bir hardal tanesine benzer. O tane ki, bütün tohumların gerçi en küçüğüdür; fakat büyüyünce, sebzelerden daha büyüktür ve ağaç olur; şöyle ki, göğün kuşları gelip onun dallarında yerleşirler.
> (MATTA: 13/31-32)

Konunun bu yönüne ileride tekrar döneceğiz...

Dünya üzerinde yaşamın ilk başladığı günden bugüne kadar *"Evrensel İdare Mekanizması"*nın kaderimiz üzerinde nasıl etkin bir rol oynadığını yukarıda aktardığım ayetlerden açık bir şekilde görmek mümkündür.

Peki kaderimiz tamamen göksel güçlerin mi elindedir?.. Bizim seçme hakkımız yok mudur?.. Bu geçtiğimiz yüzyıllar boyunca belki de en çok tartışılan soruların başında gelmiştir...

Hayır.. Bizler birer kukla gibi yönetilmemekteyiz... Seçme özgürlüğü tamamen insanlara bırakılmıştır. Ancak doğmadan önceki hayat plânlarının uygulanmasında sürekli bir görüp gözeticilik içinde tutulduğumuz da unutulmamalıdır.

Hayat plânlarının hazırlanışı...

Nasıl ki bu dünya üzerinde varolan bir madde yoktan varolamaz ve varolan madde de yok olamazsa, aynı prensip ruhsal enerji içinde geçerlidir. Varolan ruhsal enerji asla yok olmamaktadır.

Bu dünyadaki hayat plânını tamamlayan her varlık, sonsuz evrenin sonsuz imkanlarında varlığına devam etmekte ve yeni varoluşlara hazırlanmaktadır.

İşte her doğum da, bu yeni varoluş sürecinin bir uzantısıdır. Her varlık doğmadan önce *"Öte Âlem"*de ruhsal idareci

rehber varlıklarca yeni hayatına hazırlanmakta yeni hayatının en ince detayları oluşturulmaktadır.

Hayat Plânı'nı en uygun hangi ailede uygulayabilecekse, varlığın o aileden doğması sağlanmaktadır. Yani hep duyduğumuz, *"ne yani ailemi ben mi seçtim?"* sözü aslında tamamen yanlış bir çıkarımdır. Çünkü varlık ruhsal rehberlerinin gözetiminde doğacağı aileyi kendisi seçmektedir.

"Öte Âlem"de yaşanılan bu süreç, dünyadayken unutulduğu için, bizler bu dünyada yaşarken *"Öte Âlem"*e geçişi ölüm ve yokoluş, bu dünyaya gelişi ise doğum ve yeni bir varoluş olarak algılamaktayız.

Ezoterizmin o büyük gerçeği burada da karşımıza çıkmaktadır: *"Hiçbir şey göründüğü gibi değildir. Gerçeğin büyük bir bölümü görünmeyen prensiplerde gizlidir."*

Varlığın doğacağı aile seçilirken birbiri içine girmiş birçok ayrıntı göz önüne alınır. Örneğin o varlığın hayat plânını anne ve babasının ayrılacağı bir ortamda gerçekleştirmesi mümkün olamayacaksa kesinlikle ayrılma ihtimali yüksek olan bir aile seçilmez.

Ya da tam tersi... O varlığın eğer anne ve babası ayrılmazsa hayat plânını uygulamakta problemler yaşayacaksa, bu sefer de ona uygun bir aile seçilir ve varlık öyle bir aileye yollanır.

Tabii aile seçiminde ailenin kültürel yapısı, ekonomik durumu ve aklımıza gelen ve gelmeyen çok sayıda detay tek tek incelendikten sonra varlığın doğacağı aile belirlenir.

Az önce *"ihtimal"* dedim.. Evet her ne kadar yukarıdan bakıldığında hangi varlığın hangi şartlarda ne tür davranışlar sergileyeceği net bir şekilde rehber varlıklarca bilinse de, yine de varlıkların seçme özgürlüğü ilkesince yeryüzüne doğan bir varlık beklenenin üstünde bir performans ya da acizlik gösterebilir. Zaten her şey başından beri tüm ayrıntılarıyla kesin bir kader olarak varlıkların boynuna asılsaydı, o zaman ruhsal ve fiziksel gelişimden söz edebilmek mümkün olamazdı. Ve bizler de birer robottan farklı bir yapıya sahip olamazdık.

Yani hem özgür hem de her anımızın titizlikle kontrol edildiği bir kaderle yaşadığımız ilâhi bir organizasyonun içinde varlığımızı sürdürmekteyiz. Ve bunun ne denli ince bir denge ile yürütüldüğünü dünyasal bilincimizle şu an için algılayamıyoruz. Görünmeyen ellerin görünmeyen prensipleri o denli kendini hissettirmeden bizim üzerimizde durmaktadır ki, bunu dünyasal bilincimizle kesinlikle anlayamıyoruz..

Hem özgür bırakılmış durumdayız hem de görünmeyen ellerin iki avucu içinde duruyoruz.. Bu ince çizginin nasıl dengelendiğini belki de hiçbir zaman anlayamayacağız..

Bu ince dengeyi Hz. Muhammed dünyaya doğduktan sonra da anlayamamıştır. Ta ki, Cebrail tarafından bilgilendirilmeye başlayıncaya kadar.. Bunun ayrıntılarına az sonra değineceğiz.

Hayat Plânı ile ilgili elimizdeki bilgileri bir araya getirmeye devam edelim...

Hayat Plânı genel hatlarıyla yapılan bir organizasyondur. İşte o genel hatlarda meydana gelebilecek bir aksaklığa da mutlaka ruhsal rehberlerce yeryüzünde yaşamakta olan bizlere müdahalede bulunulur. Onun haricinde seçme özgürlüğü doğan varlığın elindedir.

Bir peygamberlik göreviyle dünyaya doğacak varlığın bile yedekleri hazırlanıp dünyaya aynı anda gönderilir. Ola ki o görevinde bir aksaklığa uğrayacak olursa derhal diğeri devreye girsin diye... Çünkü yeryüzüne doğan varlıklar birer robot gibi programlanmamışlardır.

Doğmadan önce hazırlanan varlıkların hayat plânları şu anda dünyada yaşayan bizler için anlaşılması son derece zor, karmaşık ve hatta kaotik bir organizasyonun ürünüdür. Bu hayat plânlarının uygulanmasında sözünü ettiğimiz rehberler hep bizlerin yanıbaşında bizlere yardım etmekte, görüp gözetmektedirler..

"Öte Âlem"de çok daha özgür, ve çok daha sınırsız imkanlara sahip olan bir ruh varlığı için bu dünyaya doğmak, sahip olduğu pek çok yeteneği ve olanakları aslında terk etme-

si ve çok kısıtlı olanaklara sahip bir ortamda yaşamak kaderiyle karşı karşıya kalması demektir. Ruh için bedenlenmek aslında bir hapishane yaşamına geçiş gibidir. Sufizm'de de dünya yaşamının bir hapishaneye benzetilmesinin nedeni budur.

Ruh varlığı potansiyel olarak sahip olduğu yüksek seviyeli enerjik yapısını, aşamalı olarak yavaş yavaş karartarak, astral dünyadan fizik dünyaya doğru adeta bir aşağıya süzülüş süreci içinde ancak bedenlenebilir.

Fizik bedene bağlanan hemen hemen tüm ruhsal varlıklar geçmişleriyle ilgili tüm anılarını unutmuş bir şekilde yaşama kaderiyle başbaşa kalmaktadır. Geçmiş anılarını hatırlayan varlıkların sayısı son derece kısıtlıdır. Burada hemen şunu da belirtmem gerekir ki, geçmişini unutmak ya da unutmamak tamamen o varlığın Hayat Plânı ile ilgili bir seçimdir. Yoksa o varlığın şu kadar ya da bu kadar gelişmiş ya da gelişmemiş olmasıyla alakalı bir durum değildir.

Ruh varlığı "Öte Âlem"de kullandığı astral bedeniyle fizik bedene bağlanabilmektedir. Bu bağlanış adeta karanlık bir girdabın içine girmekle noktalanır ve bu karanlıklar içinde yeryüzünde gözlerini açar.

Hayat Plânı üzerinde ne denli söz sahibi olabiliyoruz diye bir soru akıllara gelebilir.

Varlığın ruhsal gelişmişlik düzeyine göre kendisi için hazırlanan hayat plânında söz sahibi olmaktadır. En ince ayrıntı bile ruhsal rehberleriyle birlikte gözden geçirilir: Hangi aileye doğacak, kadın bedeni mi yoksa erkek bedeni mi kullanacak? Doğacağı aileyi oluşturan bireylerin hayat plânlarıyla kendisinin hayat plânının uyuk sağlayıp sağlayamayacağı, içinde yaşayacağı sosyal yapının, kendisinin hayat plânını uygulamada engel teşkil edip etmeyeceği ve tek tek burada sayamayacağımız kadar çok ayrıntı tek tek kontrol edilir.

Kısaca özetleyecek olursak, bir ruh varlığının dünyaya doğması hem hiç kolay değil, hem de çok büyük bir plânın sonucudur diyebiliriz.

Ruh varlıkları sahip oldukları ruhsal potansiyel güçlerinin

sadece çok küçük bir kısmını bu dünya yaşamı içinde kullanabilmektedirler. Ve bu kısıtlı imkânlara sahip ortamda, doğmadan önce hazırlanan hayat plânlarını varlıklar burada uygulamaya çalışmaktadırlar. Bir başka deyişle doğmadan önce hazırlanan kaderlerini yaşamaya çalışmaktadırlar. Yine bir başka ifadeyle her varlık bu dünyada üstlenmiş olduğu vazifesini yapmaktadır..

Evet.. Her bir hayat plânı o varlığın yeryüzündeki yapmakla yükümlü olduğu vazifesidir. Her birimiz bu dünyaya kendimize özel bir vazifeyle doğmuş bulunmaktayız.

Bu vazifelerin bazıları birbirlerine benzer bazıları ise birbirleriyle taban tabana zıt olabilmektedir. Dolayısıyla her varlığın dünyada birbirleriyle anlaşamamasının sebebi de budur. Vazifeleri birbirleriyle taban tabana zıt olan varlıkların bu dünyada birbirleriyle uyum sağlaması mümkün değildir.

İşte bu dünyada bazı insanlarla bir türlü uyum sağlayamamızın asıl nedeni sözünü ettiğimiz bu hayat plânlarımızdaki farklılıklardan dolayıdır.

Evliliklerdeki, arkadaşlıklardaki, iş ortaklıklarındaki, partilerdeki ve daha pek çok sosyal ortamlardaki uyumsuzlukların, anlaşmazlıkların da asıl nedenlerini burada aramak gerekir.

Meseleyi daha geniş bir perspektiften ele alacak olursak, toplumların içindeki huzursuzlukların, çatışmaların da asıl nedeni toplumların içinde bulunan varlıkların hayat plânlarındaki farklılıklardır. Peki o zaman niçin aynı ya da benzer hayat plânındaki varlıklar aynı topluma doğdurulmamıştır?

Bunun tek bir nedeni bulunmaktadır: Burada varlığın tüm zorluklara rağmen üstlendiği vazifeyi yerine getirip getiremeyeceğine bakılmaktadır.

Peygamberlerin hayatlarına baktığımızda özellikle de son üç büyük dinin peygamberlerine baktığımızda hepsinin yaşamlarının büyük zorluklar içinde geçtiğini görmekteyiz. Bunun nedeni kendilerinin üstlendikleri vazifenin diğer tüm varlıklardan tamamen farklı bir yönde olmasından kaynaklan-

mıştır. O ana kadar hiçbir varlığın üstlenmediği bir vazifeyi uygulamışlar ve insanlara yeni bir dinsel öğretiyi sunmuşlardır. Bu tür varlıklar özel vazifeli üst düzeyde bir ruhsal potansiyele sahip olan varlıklardır. Her varlığın gerçekleştirebileceği bir vazife değildir burada sözünü ettiğimiz o varlıkların üstlendikleri vazifeler.. Büyük bir yetkinlik, güç ve bilgi donanımı gerektiren bu tür özel vazifeliler bazen peygamberler olarak, bazen mürşitler, bazen de Atatürk'te olduğu gibi toplum liderleri olarak bu dünyada görevlendirilmiş ve vazifelerini yerine getirmişlerdir.

KOZMİK VAZİFE

Her varlığın bu dünyada üstlenmiş olduğu vazifesini yapmakta olduğu bilgisi, bizi her birimizin bu büyük evrensel oluşuma hizmet ettiğimiz evrensel bütünlük anlayışına götürür. Bu hizmet evrensel bir vazifedir. Ezoterik Öğretiler bunu şöyle tanımlamışlardır:

"İnsanın yaşam amacı, evrendeki tezahürün sürekliliğine şuurlu olarak katılmayı vazife edinmektir."

Bu vazife kavramı, yaşamın bir diğer büyük sırrıdır. Ve yaşamın gayesi nedir? Niçin bu dünyaya doğdum sorularının cevabı da bu sırda saklıdır.

Yaşamın Amacı Nedir?

Şimdiye kadar bu tür konularda çeşitli kitaplar okumuş olan okurlarımız sıklıkla şu sözlerle karşılaşmışlardır:

"Bu dünya, ruhsal varlıkların tekâmül ettikleri, kendi öz bilgilerini geliştirdikleri ve deneyimlendirdikleri bir okuldur."

Evet... Bu mantık çerçevesinde adımlarımızı atmaya baş-

layalım... Bakalım konu bizi nereye götürecek?...

Burada ilk etapta şöyle bir sonuç çıkartabiliriz: *"Bu dünyada yaşamanızın gayesi ruhsal ve fiziksel evrimdir.."*

Biz aslında dünyada ne yapıyoruz? Ama ne zannediyoruz? İşte bu iki arasındaki fark varlığın şuurluluk derecesini belirler. Evet... Bu cümleyi asla unutmayın: ***"Ne yapıyoruz ama ne zannediyoruz?"*** Meselenin en can alıcı noktası işte burada düğümlenmektedir.

Konuyu açalım...

Az önce de söylediğimiz gibi her insan dünyaya bir hayat plânıyla doğar. Bu hayat plânı onun asıl yaşam gayesidir. **Bunu gerçekleştirmek ise varlığın vazifesidir.**

İnsanın bu vazifeden ne kadar haberdar olup olmadığını belirleyen unsur ise onun ne kadar şuur açıklığıyla yaşadığıyla ilgilidir. İnsanın hangi şuur açıklığı ve algılama kapasitesiyle yaşayacağı da yine doğmadan önceki hayat plânında belirlenir.

Türkiye'de Metapsişik Araştırmaların öncüsü Dr. Bedri Ruhselman bundan yıllar önce, insanların bu vazifelerinin ne kadar farkında olup olmadıklarını, herkesin anlayabileceği sadelikte ve son derece basit örneklerle özetle şöyle anlatmıştır:

> Uzun senelerden beri devam edegelmekte olan ruhi tetkiklerimiz neticesinde, varlıkların dünyamızda mümkün tekâmül safhaları arasında gezdik, dolaştık. Ve bilhassa tekâmül yollarının kıymetli ve lüzumlu bilgilerinden bir parçasını kendi liyakat ve kudretimiz derecesinde sezdik. Ve bu sezgimiz, varlıkların tekamüllerindeki *"Vazife Bilgisi Realitesi"*nin başlangıç hudutlarına ulaştı.
>
> Varlıkların ferdi ve toplumsal yaşamlarını fiziko-şimik, biyolojik, psişik ve sosyolojik bakımlardan en ince ayrıntılarına kadar tetkik edenler, bu tetkik neticesinde, muhtelif cephelerden onların tâbi olmaları lazım gelen muhtelif şekil ve hüviyetlere bürünmüş sayısız vazife icablarıyla karşı karşıya gelirler.

İnsanlar bu vazifelerini genel olarak üç farklı grupta algılayabilmektedirler.

Vazifelerin bu üç farklı görünüşünü Dr. Bedri Ruhselman şu şekilde sınıflandırmıştır:

1- Yukarıda ifade ettiğimiz bu vazifelerin birçok kısmı, birtakım diğer icaplarla maskelenmiş ve insan nazarında vazife kavramını kaybettirecek derecede kendilerini bu icapların arkalarına gizleyerek saklamıştır.

2- Vazifelerin diğer mühim bir kısmı da açık olarak birer vazife hüviyetini taşımakla beraber, gene diğer bazı icapların itiş ve zorlamalarıyla otomatik uygulamalar hâline gelmişlerdir.

3- Vazifelerin pek küçük bir kısmı ise, insan tekâmülünün dünyadaki son merhalelerine yaklaştıkça, kâinattaki sebep sonuç prensibi zinciri içinde fertten cemiyete ve fert ve cemiyetten de Dünya'nın dışına taşan kâinat hakikatlerine doğru sonsuz mesafelerde kapsam kazanan bir vazife bilgisi anlayışıyla insan müdrikesinde ilk sezgi kapılarını zorlamaya başlamıştır.

Bu sözlerimiz şu anda belki kapalı, belki de karışık gibi görünebilir. Ve bu da henüz araştırmasına yeni başlanmış bir konunun, ilk çetin duvarlarını aşmak zaruretinden doğma tabii bir neticedir. Fakat zaman geçtikçe, görgü ve tecrübenin gittikçe parlayan ışığı altında bu çetin duvarlar aşılacak ve sonsuz görüş imkanlarının sezgisi olan birbirinden berrak ufuklar perde perde açılacaktır.
Yukarıda üç türlü görünüş içinde takdim ettiğimiz vazife kavramı haddi zatında bu üç görünüş arasında da sonsuz nüanslarla birbirinden ayrılan tali görünüşler arz eder.

Dr. Bedri Ruhselman genel hatlarıyla ele aldığı üç çeşit va-

zife kavramının daha iyi anlaşılabilmesi için bunları bazı örneklerle açıklamaya çalışmıştır:

1. Vazife Kavramına Örnek:

Bir ağacın köklerini toprağa salması hâlini düşünelim. Bu hâl, ilk bakışta hiçbir vazife kavramı ile ilgisi olmayan ve sadece bitkinin büyümesi ve yaşaması için zorunlu bulunan hayati bir faaliyetin doğal neticesidir. Fakat aynı zamanda ve hakikatte o, bitki ruhunun dünyadaki madde ile irtibata girebilmesi ve bu sayede idrak ve algılama yeteneklerinin dünyadaki ilk gelişimini temin için yapmakla mükellef bulunduğu bir vazifenin ifadesidir. Ancak buradaki vazife kavramı, diğer hayati icaplarla maskelenmiş bulunmakta ve otomatik olarak yerine getirilmektedir. Bu nedenle de ne bitki ne de bitkinin kökleri, yapmakta oldukları vazifenin idrakinde değillerdir. Bu vazifeyi tamamen otomatik bir şekilde yapmaktadırlar.

2. Vazife Kavramına Örnek:

İkinci kısımdaki vazife görünüşüne ait örneğe geçelim: Bir kedinin, bazen canını verecek kadar fedakarlık yaparak, yavrularını koruduğunu ve yavruları için yaşadığını kendisini onlara verdiğini herkes bilir. Tamamıyla bir dünya realitesi olan bu kedi ailesindeki analık ve yavruluk hâli, Dünyamız'daki büyük bir doğa kanununun, yani varlıkların çoğalması zorunluluğunun bir yansımasıdır. Canlıların çoğalması ise, dünyada bedenlenerek tekâmül imkanlarının hazırlanmasının icabatını temin eden, İlahi İrade Kanunu'nun tatbikatına ait bir zarurettir.

Eğer o ana kedi, yavrusunun yaşaması ve büyümesi ve soyunu sürdürmesi için lüzumlu olan bu ihtimam ve himayeyi göstermez ve bu fedakârlığı yavruları için yapmazsa, onlar dünya hayatının icabatından olan ilk zorluklar karşısında

kendilerini koruyamazlar ve ölürler. O hâlde Dünya'da yeni bedenlenmiş olan bu yavruları, kendilerini çetin hayat yollarında müdafaa edebilecek bir duruma gelinceye kadar koruyacak, destekleyecek başka bir bedenli varlığın, (ana kedinin) bir müddet bu işi yerine getirmesi zaruridir. İşte gayet açık olarak görülüyor ki, buradaki zaruret, her şeyden önce yerine getirilmesi gereken bir vazifedir. Hem de o canlı için en büyük ve ilahi bir vazife...

Bu açıdan bakıldığında son derece açık bir vazife olarak görünen bu hâl, esasta hiç de öyle bir görünüş arz etmemektedir. Yani yüzeysel ve dünyasal bir görüşle, kedinin yavrularını bu kadar fedakarca himaye etmesinde doğrudan doğruya bir sevgi içgüdüsünün hakim olduğu ortaya çıkar. Ve ana kedide de hiçbir vakit böyle bizim düşündüğümüz manada bir vazife bilgisi mevcut değildir. İşte burada ruh, herhangi bir hissin (sevginin) tesiri altında kalarak, kâinattaki yüksek vazife bilgisi plânının icabını otomatik olarak yerine getirmektedir.

Dr. Bedri RUHSELMAN'ın vermiş olduğu bu kedi örneğinde görüldüğü gibi vazife şuurlu bir idrakle değil tamamen otomatik bir içgüdü ile yapılmaktadır. Bir kediyle kıyaslandığında çok daha ileri bir düzeyde ve çok daha açık bir şuurla yaşayan bir insan için de durum pek farklı değildir. Bu durumu Dr. Bedri Ruhselman kendisine has üslubuyla şöyle açıklamaktadır:

Büyük Vazife Bilgisi anlayışının dünya üzerinde uygulanmasında, insanlık da bu otomatizmadan tamamıyla kurtulmuş değildir. Bu nedenle, insanlar arasından ulu orta alacağımız bir insan varlığının faaliyetleri arasında, böyle tam bir "Vazife Bilgisi İdraki" içinde yapılmış herhangi bir hareketi örnek olarak gösterebilmek çoğunlukla mümkün olamayacaktır. Zira bugünkü dünya şartları içinde yaşayan insanlığın tekâmül seviyesi, henüz bu idrakin kendisinde doğabil-

mesine imkan sağlayamamıştır.

Bu nedenle, her fiil ve hareketiyle muhakkak surette "Büyük Vazife Bilgisi" anlayışı dahilinde faaliyet göstermekten azade olamayan insanoğulları da, bu vazifelerini, görünürde aşikâr olan muhtelif insani duygularının ve içgüdüsel arzularının itiş ve zorlayışlarının tesiri altında yaparlar. Ve insani hüvviyetleri içindeyken de bu yapmakta oldukları işlerin büyük sebep sonuç prensibi dahilindeki icaplarının gerçek mahiyetini bilemezler ve büyük bir çoğunlukla bunu akıllarına bile getirme kudretini gösteremezler.

3. Vazife Kavramına Örnek:

İnsanlığın bu dünyada ulaşabileceği son realite olan bu safhaya gelirken önce Vazife Bilgisi Realitesi'nin sezgisel algılanışı ortaya çıkar. Bu aşamanın sonlarına doğru sözkonusu ettiğimiz bu sezgisel algılanışın kapsamı genişler. Yani bu aşamanın da diğer aşamalarda olduğu gibi en aşağıdan en yukarıya doğru yükselen aşamalı olarak açılan bir yelpazesi vardır.

Dünyaya bazı öyle varlıklar gelip gitmiştir ki, bunların Yukarı'ya hizmet ve bu yolda üstlerine aldıkları vazifeyi yerine getirmekten başka hiçbir istek ve arzuları olmamıştır. Bunlar az önce de söylemiş olduğum gibi bazen Atatürk'te olduğu gibi bir toplum lideri bazen de toplumların manevi ihtiyaçlarına cevap veren peygamberler olarak kendilerini göstermişlerdir. Hz. Muhammed de işte böyle varlıklardan biridir.

Bu aşamayla ilgili diğer açıklamaları, yine Dr. Bedri Ruhselman'ın kaleminden sizlere aktarıyorum:

İnsanlar arasından pek nadir numuneler olarak gördüğümüz dünyaya bazı varlıklar gelip gitmiştir ki, bunlar insanlığın ilerlemesinde onlara büyük atılımlar yaptırabilmek için bütün hayatlarını tamamıyla bu işe vakfetmişler, bu gaye

> ve amaç uğrunda yaşamışlar ve yapmış oldukları işlerin hiçbirisinde ne maddi, ne manevi hiçbir karşılık beklemeyi hatırlarına bile getirmemişlerdir. Bu önderler yaptıkları veya yapmak istedikleri işleri yaparken hızlarını; ne insani herhangi bir teşvik edici duygudan almışlar, ne de insani herhangi bir endişenin sonucu olarak vazifelerini yavaşlatmışlardır.

İnsanlığa önderlik vazifesiyle bu dünyaya gelmiş olan varlıklardan bazıları önce vazifelerini sadece sezgisel olarak algılarlar ve bu konuda ayrıntılı ve kapsamlı bir bilgiye sahip olamazlar. Buna Hz. Muhammed'i örnek olarak verebiliriz. Hz. Muhammed'in Kur'an-ı Kerim'i henüz almaya başlamadan önceki dönemlerde neler yaşadığını biraz sonra ele alacağız. Böylelikle Hz. Muhammed'in gerek kendisi ile ilgili gerekse de vazifesinin kapsamı ile ilgili özel ve gizli bilgilere nasıl bu dünyada ulaşabildiğini de ayrıntılarıyla göreceğiz...

Yine Dr. Bedri RUHSELMAN'ın konuyla ilgili bir sözüyle biz de bu bölümümüzü toparlamaya çalışalım:

> İnsanlığın ismi bilinen ve bilinmeyen bu önderleri, belki büyük bir idrak berraklığına insani hüvviyetleri dolayısıyla varmış olmamakla beraber, bu işlerini, bu fiil ve hareketlerini yalnızca bir "Vazife" diye kabul etmişler ve bu "Vazife" uğrunda bütün his ve şahsi endişelerini tereddüt etmeden çiğneyip geçmişlerdir. İşte bu önderler, dünyada mümkün olabilen bir "Vazife Bilgisi" anlayışının seziş idrakine varabilecek kadar yükselmiş vazifedar varlıklardır.

Dünyamızın geçirdiği çeşitli devreler boyunca dünya insanlığının evriminde vazife almış olan bu tür ileri seviyeli ruhsal varlıkların sayısı tahminimizden çok daha fazladır. Birçoğu kendisini hiç hissettirmeden bu vazifelerini yerine getirmişlerdir.

Dünya insanlığı olarak hiçbir zaman yalnız olmadık. Görünen ve görünmeyen rehber varlıklar hep yanıbaşımızdaydı. Ancak bizler bunların sadece çok küçük bir bölümünü fark edebildik. Çeşitli seviyelerde vazife almış olan ismi bilinen ya da bilinmeyen bu vazifeli varlıkların bir bölümü fizik dünyada, bir bölümü ise dünya spatyomunun çeşitli safhalarında işlev görmüş ve görmeye devam etmektedirler.

Bu aktardıklarımızın ışığında şimdi bir an için düşünmenizi istediğim bir konu var... Az önce dünyaya doğan tüm varlıkların nasıl büyük bir organizasyonun parçaları olduklarını ve nasıl büyük ve karmaşık plânlarca bu dünyaya geldiklerini kısaca da olsa dile getirmeye çalışmıştık. Evet.. sözünü ettiğimiz bu doğumlar bizlerin sıradan diyebileceğimiz doğumlardan başka bir şey değildi...

Bir de tüm dünyayı ilgilendiren ve tüm dünyada pek çok şeyin değişmesine neden olacak bir peygamberlik gibi bir vazifeyle doğacak bir varlığın durumunu düşünün...

BİR PEYGAMBERİN VAZİFEYE HAZIRLIĞI

Evet... Her varlık doğmadan önce üstlendiği hayat plânını bu dünyada gerekleştirme vazifesiyle doğar. Bu nedenle de ezoterizmde *"her varlık vazifesini yapmaktadır"* denmektedir.

Her varlığın vazifesini yaptığı doğrudur.. Ancak bu, evrende varlıkların hiyerarşik bir düzen içinde olduklarını ve her varlığın kendi potansiyeli çerçevesinde bir ruhsal plâna bağlı bulunduğu gerçeğini değiştirmez. Her varlık vazifesini yapar ama her varlık kendi yetkinlik derecesinde ve kendi ruhsal potansiyeliyle doğru parelellikteki bir vazifeyi üstlenir ve onu yerine getirmeye çalışır.

Örneğin üstlendikleri vazifeyi sadece yaşadığı ailesi, arkadaşları ve akrabalarının arasında uygulayan bir varlıkla, tüm dünyayı ilgilendirecek bir vazifeyi üstlenen bir varlığın durumu kuşkusuz ki aynı değildir.

Hele ki, bu bir peygamberlik gibi bir vazifeyse, o varlığın doğmadan önceki hazırlığı hayal sınırlarımızın bile ötelerine taşacağını söyleyebilirim...

Şimdi bir an için böyle bir varlığın doğmadan önceki hazırlığını ezoterik bilgilerimiz ışığında maddeler hâlinde sıralamaya çalışalım:

• Peygamberlik gibi bir vazifeyi üstlenmek isteyen varlıklar önce Yüksek İdareciler'e, o vazifeye talip olduğuna dair beyanda bulunurlar. Bu talepleri *"Evrensel İdare Mekanizası"* tarafından kabul edildikten sonra vazifelerinin hazırlıklarına başlarlar.

Peygamber otomatik bir tarzda gönderilen bir vazifeli değildir. Peygamber bağlı bulunduğu ruhsal plânın enerjisini bireysel olarak kullanabilecek ve bu enerjiyi yeryüzünde yansıtabilecek geniş şuurlu bir ruh varlığıdır.

Şunu da ifade etmem gerekir ki, aynı vazifeyi görecek daha pek çok varlık vardır. Nasıl olmasın ki? *"Evrensel İdare Mekanizası"*nın hiyerarşik yapısı içinde yüceler yücesi sayısını hayal bile edemeyeceğimiz nice vazifedarlar bulunmaktadır.

Evet, aynı vazife için birçok varlık talepte bulunabilmektedir fakat vazife, bunların içerisinde bu göreve en yatkın olan varlığa verilmektedir. Bunun tasarrufu *"Evrensel İdare Mekanizası"*nın ilgili hiyerarşik ruhsal plânlarına bağlıdır.

• Daha sonra bu görevin yerine getirilmesinde seçilen vazifeliyle birlikte çalışarak "Evrensel İdare Mekanizması"na bağlı unsurların belirlenmesine sıra gelir.

Ve artık o andan itibaren seçilen vazifeliyle birlikte o belirlenen *"Evrensel İdare Mekanizması"*na bağlı görüp gözetici varlıklar birlikte çalışarak, dünya üzerinde gerçekleştirilecek bu görevin çalışmalarına başlanır.

Bu organizasyonun içinde yer alan varlıklar vazifenin başlangıcından bitişine kadar yeryüzüne doğacak olan o varlıkla birlikte vazifelerini yerine getirirler.

Hz. Muhammed ile el ele vererek Kur'an-ı Kerim'in dünyaya indirilmesini sağlamış olan Cebrail Melekut Âlemi'ne bağlı sözünü ettiğimiz bu varlıklardan biridir. Kitabımızın ilerleyen sayfalarında ayrıntılarıyla göreceğiniz gibi, Cebrail Hz. Muhammed'i çocukluğundan başlayarak görevinin sonuna kadar bir an bile yanlız bırakmamıştır.

• Az önce sıradan diyebileceğimiz bir doğum için bile ne kadar ince bir detay çalışması yapıldığını kısaca özetlemiştik.. Böyle bir doğumda aile, akrabalar, arkadaşlar ve yakın çevresi gibi bir yelpaze gözönünde bulundurulurken; peygamberlik gibi bir vazifeyle doğacak varlığın öncelikle doğacağı dünya akaşasının tamamı gözönünde bulundurulur.. Dünya akaşasının uzun bir dönemi tüm detaylarıyla incelenir. Toplumların davranış biçimlerinin bileşkesi teker teker gözden geçirilir...

Dünya akaşası Kur'an-ı Kerim'in çeşitli ayetlerinde *"Ümmü'l-Kitap"* (Kitapların Anası, Ana Kitap), *"Kitabun Mübin"* (Apaçık Kitap), *"Kitabun Hafîz"* (Koruyan Kitap), *"Kitabın Meknun"* (Saklanmış Kitap), *"İmamun Mubin"* (Apaçık İnen Kitap) gibi isimlerle dile getirilmiş ve bunların tamamı İslam Literatüründe *"Levh-i Mahfuz"* olarak isimlendirilmiştir.

"Levh-i Mahfuz", Arapça'da korunmuş levha anlamına gelir. İslam Literatüründe *"Kader Kitabı"* olarak da nitelendirilir.

> Gökte ve yerde gâib (gizli) hiçbir şey yoktur ki apaçık bir Kitap'ta (Levh-i Mahfuz'da) olmasın.
> (NEML: 27/75)

• Toplumların bileşke akaşalarından sonra, bireysel olarak o anda Dünya üzerinde yaşamakta olan insanların bireysel akaşalarının kılı kırk yararcasına incelenmesine sıra gelmektedir.

Böylelikle dünya üzerinde yaşayan varlıkların akaşalarında kayıtlı olan gelişmişlik düzeyleri ve potansiyelleri hakkın-

da gerekli bilgiler toplanmaktadır.

Varlıkların hangi olaylara nasıl tepkiler verdikleri, davranış özellikleri, olayları algılama ve yorumlama yeteneklerine varıncaya kadar hepsi gözden geçirilir. Toplumların genel bileşkeleri belirlenir.

Sunulacak öğretinin, insanların karmik birikimlerine ve onların hayat plânlarını gerçekleştirme kapasitelerine en uygun şekilde verilmesini mümkün kılacak metodun seçilmesine sıra gelir.

• Yukarıdaki bu hazırlıklar devam ederken bir yandan da seçilen vazifelinin Dünya'ya doğduktan sonra bu görevde kendisine yeryüzünde yardım ve destek olacak varlıkların belirlenmesi için gerekli incelemeler yapılmaktadır.

*"Evrensel İdare Mekanizması"*nın belirlediği görevleri yerine getirebilecek düzeydeki bu varlıklar kozmik merkezlerin ve ruhsal plânların üyeleri arasından seçilir. Sonrasında ise bu varlıklar da daha sonra peygamberlik vazifesini yapacak varlıkla birlikte aynı anda dünyaya yollanır.

Yani bir taraftan *"Evrensel İdare Mekanizması"*na bağlı ilâhi varlıkların yukarıdan yardımları, bir taraftan da yine bu organizasyonun yeryüzüne yollanmış vazifelileri peygamberin her anında onunla birlikte bu vazifenin hakkıyla yerine getirilmesi için çalışırlar.

• Bir taraftan da vazifenin gerçekleştirilmesinde bu organizasyonun üyelerine destek olacak yeryüzündeki inisiyatik merkezlerin saptanması gibi akılları durduracak kadar ince hesaplara girilir. Ve bu merkezler öncesinden başlayacak ilâhi müdahale hakkında bilgilendirilir.

Bu başlayacak organizasyonda belirlenen merkezlerin neler yapması gerektiği bu inisiyatik merkezin inisiyelerine açıklanır. Peki bu nasıl yapılmaktadır?

Bu, dünya üzerinde o dönemler varlıklarını sürdüren inisiyatik merkezlerdeki rahiplere ruhsal kanaldan yani medyo-

nomik kanallarca bildirilmesi suretiyle gerçekleştirilmiştir.

Böylelikle ilâhi plânlarca alınan kararların önceden dünyaya duyurulması gerçekleştirilmiş olur.

Bundan hedeflenen amaç, o rahiplerin hem gelecek vazifeliye yaşarken gerekli desteği sağlamaları, hem de önceden rahiplerin kısa bir süre sonra başlayacak peygamberlik görevini halka belirli bir oranda önceden açıklamaları içindir.

Böylelikle göksel kararlar yeryüzüne önceden bildirilmiş olmaktadır. Dikkat ederseniz özellikle son üç peygamber yeryüzüne doğmadan yıllar öncesinden bir kehanet niteliğinde başlanacak vazife bazı rahiplerce halka bildirilmiştir.

• Tüm hazırlıklar sona erdikten ve hazırlanan plân tam anlamıyla belirginleştikten sonra bir dünyalı olarak ve dünyasal şartlara uygun bir biçimde yine önceden kararlaştırılmış olan anadan vazifelinin doğmasına sıra gelir.

Belirlenmiş olan anne zaten çoktan dünyaya yollanmış ve üstlenmiş olduğu peygambere annelik yapma görevini yerine getirmek için beklemektedir.

Ne mutlu, ne kutlu anadır o! Göksel rahmeti dünyaya yansıtacak olan ne güzel kapıdır o!

Ancak ne ilginçtir ki, ne annesi peygambere annelik yapacağını, ne de doğan vazifeli peygamber olarak yollandığını hatırlayamayacaktır. Çünkü dünyaya doğan varlıklar dünyanın astral ve fiziksel şartları gereği geçmişlerini tamamen unutarak doğma kaderiyle başbaşa kalmaktadır.

Ancak bu unutma süreci belli bir noktada göksel müdahalelerle önce annesinde ortadan kaldırılır, annesi çeşitli yollarla bilgilendirilir. Bu bilgilendirme bazen rüyalar kanalıyla, bazen de Melekut Âlemi'nin görüp gözetici varlıklarının insan suretinde görünüp o anneyi bilgilendirmesi şeklinde gerçekleştirilir. Hz. Muhammed'in annesi birinci yolla, Hz. İsa'nın annesi ise ikinci yolla bilgilendirilmiştir.

Sonrasında ise peygamberlik vazifesiyle doğan varlığın bilgilendirilmesine sıra gelir. O vazifeli varlığa vazifesi ve ken-

disi, kökeni hakkında bilgiler yavaş yavaş açıklanır. Bunun Hz. Muhammed'de nasıl bir yöntemle gerçekleştirildiğini sonraki bölümde ayrıntılarıyla ele alacağız...

• Görünürde ortada sadece bir peygamber bulunsa da aslında durum hiç de öyle değildir. Sadece son üç dinin peygamberleri için değil, diğer peygamberler için de durum aynıdır. Herbir peygamber bu görevi tek başına değil, büyük bir organizasyonla birlikte gerçekleştirmiştir.

• Peki bu tür büyük organizasyonlar sadece peygamberler için mi geçerlidir?.. Hayır... Dünya gidişatına yön veren birçok kişi için de geçerlidir. Dünyamıza bu şekilde gelen çok sayıda vazifeli olmuştur.

DÜNYAMIZ'DA GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE GELİNEN SÜREÇ

Kelimelerle tarif dahi edilemeyecek derecedeki bir ilâhi gücün kendisini sarıp sarmalamasıyla bu dünyaya gelen peygamberlerin sonuncusu Hz. Muhammed'dir. Ve O'nunla dünya üzerinde oluşturulan dinler devri kapanmıştır... Bu, çok öncelerinden başlayan bir sürecin son noktanın konulmasıyla ilgili ilâhi organizasyonun önemli bir parçasıydı.

Şimdi hem dinlerin yeryüzüne indiriliş nedenlerini, hem de peygamberlerin nasıl bir vazife üstlenmiş olduklarını daha iyi anlayabilmek için dünyanın o dönemler nasıl bir sürecin içinde bulunduğunu değerlendirmek gerekir.

Mükemmelliyetten adım adım uzaklaşılıyordu...

Bir zamanlar yeryüzünde evrim düzeyleri çok yüksek *"Galaktik Irk"*a mensup varlıkla yaşamaktaydı. Mu ve Atlantis

işte bu Galaktik Irk'ın torunlarıydı. Galaktik Irk ile ilgili elimizde hemen hemen hiçbir bilgi bulunmamaktadır. Ancak o uygarlığın torunları olan Mu ve Atlantis uygarlıkları ile ilgili daha çok bilgi ezoterizmde yer alabilmiştir.

O galaktik uygarlığa ait bilgiler uzun bir süre belirli bir oranda da olsa Mu ve Atlantis'de yaşatılabilmişti. Ancak ne var ki aradan geçen uzun zaman dilimleri içinde o bilgilerden insanlık uzaklaşmıştı. Önce Mu'nun ardından da Atlantis'in Dünya üzerinde yaşanan büyük doğal afetler zinciriyle batmasıyla birlikte o geçmişe ait anıların büyük bir bölümü tamamen unutulup gitti.. O anıların ve o evrensel bilgilerin sadece çok az bir kısmı ezoterizmde yaşatılarak günümüze kadar gelebilmiştir.

Bundan 12.500 yıl önce yaşanan son büyük tufandan sonra yıkım öyle büyük olmuştu ki, insanlık adeta her şeye yeniden başlamak zorunda kalmıştı.

İşte her şeye sıfırdan başlandığı o dönemlerde sadece yok olan şehirler ve teknoloji değil aynı zamanda o eski evrensel bilgiler de büyük bir oranda yok olup gitmişti. O eski bilgeliğe ait anılar daha önceki kitaplarımda ayrıntılı bir şekilde anlattığım gibi eski toplumların geleneksel bilgilerinde, mitolojilerinde ve ezoterik bilgilerin içinde kısmen de olsa yaşatılarak günümüze kadar gelebilmiştir.

Bizim devremizin başlangıcında bu tür bilgiler mabetlerde saklı tutulmuş ve o mabetlerde eğitilen inisiyelere bunlar aktarılmıştı. Ama zaman ilerledikçe insanlığın aşağıya iniş sürecinin bir sonucu olarak bu bilgiler de büyük bir oranda unutuldu. Gelinen bu noktada halk artık bu bilgilere ulaşamamaya başladı. Eski geleneklerdeki sembollerin içinde yaşayan o bilgilerin de ne olduğu geniş kitlelerce anlaşılamıyordu.

İşte dünya üzerinde adına *"Tek Tanrılı Dinler"* denilen ve ilki Hz. Musa ile başlayan, Hz. İsa ile devam edilen ve Hz. Muhammed ile bitirilen dinlerin oluşturulması böyle bir dönemde gerçekleşmiştir.

Sözünü ettiğimiz dinlerin kutsal metinlerine baktığımızda

Dünya üzerindeki o eski devirlere ait birçok hatırlatmalar yapıldığı görülecektir. Unutulmuş o eski devir yeniden insanlara hatırlatılmaya çalışılmıştır. Ama bu açık bir şekilde değil sembolik bir şekilde gerçekleştirilmiştir. Böyle olduğu için de o sembolleri çözebilenler o bilgilerle yüzyüze gelebilmiştir.

Son üç dinin indirilişinden sonra ortaya çıkan tabloya baktığımızda dinlerin de gerçeğinin tam olarak anlaşılabildiğini söylememizin çok zor olduğunu söyleyebilirim. Çünkü gelen son üç dine baktığımızda o dinlerin peygamberlerinin getirdiği dinle, daha sonra ortaya çıkan dinin ve o din hakkındaki genel kabullerin birbirlerinden çok farklı olduklarını görüyoruz.

Bunun böyle olmasının asıl nedeni içinde bulunduğumuz çağın şartlarıdır.

Ezoterizmde *"Demir Çağı"* adı verilen ve yaklaşık 12.500 yıldır içinde bulunduğumuz bizim devremizde yeryüzünde yaşayan insanların bu durumu bizzat Kur'an-ı Kerim'de de açık bir dille birçok ayette dile getirilmiştir...

> Gerçekten insan, pek hırslı (ve sabırsız) yaratılmıştır. Kendisine fenalık dokunduğunda sızlanır, feryat eder. Ona imkân verildiğinde ise pinti kesilir.
> (MEARİC: 70/19-21)

> Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Gözleri üzerinde de bir perde vardır. Onlar için büyük bir azap vardır.
> (BAKARA: 2/7)

> Şüphesiz sen ölülere duyuramazsın. Arkalarına dönüp kaçarlarken sağırlara da çağrıyı duyuramazsın. Körleri sapıklıklarından vazgeçirip doğru yola getiremezsin. Ancak âyetlerimize inanıp da müslüman olmuş olanlara duyurabilirsin.
> (NEML: 27/81)

Peki bu ne anlama geliyor?.. Bu, başından beri biliniyordu çünkü zaten yeryüzünde insanlığın aşağıya iniş sürecinde olması gerekenler de bundan farklı olamazdı.

Peki bile bile yani insanların kendilerine gönderilen dinin gerçeklerini anlamayacakları baştan belliyse niye böyle büyük bir organizasyonun içine girildi diyebilirsiniz.

Özetle şunları söyleyebilirim:

Dinlerin gerçek ilâhi yönleri ve gizli hakikatleri o günlerde geniş halk kitlelerince zaten anlaşılabilmiş olsaydı, insanlık aşağıya iniş sürecini tamamlayamazdı. Burada öyle bir yol izlenmiştir ki, dini metinler birbiri içinde 7 kat bohçalanarak insanlara iletilmiş ve çözebilen çözebildiği kadarıyla yetinmek zorunda kalmıştır. Yani herkesin ondan anlayabileceği bir şeyler vardır. Ama Kur'an-ı Kerim'de de ifade edildiği gibi, tüm bunların gerçek mahiyeti o günlerde değil, gelecekte insanlığın büyük bir bölümünce anlaşılabilecekti...

O günlerde dinlerin gerçek mahiyeti ve kökeni sadece peygamberlerle birlikte doğan ve onların yakın çevresinde yer alan vazifeliler tarafından bilinmekteydi.

Evet... Her şey baştan biliniyordu... Ve Kur'an-ı Kerim'de şöyle deniyordu:

> Yeryüzünde ve kendi nefislerinizde uğradığınız hiçbir musibet yoktur ki, biz onu yaratmadan önce, bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) yazılmış olmasın...
> (HADİD: 57/22)

Çok açık anlatılabilir miydi?.. Tabii ki anlatılabilir.. Yukarısı için zor bir mesele mi bu?.. Öyle açık anlatılırdı ki, kimsenin kendisine göre yorum yapmasına bile gerek olmazdı.

Ama o zaman o kitap din kitabı olmazdı.. Ezoterizmde hep söylenilen ve benim de birçok kitabımda sürekli değindiğim gibi tüm dinler insanlara aktaracakları ilâhi - kozmik bilgileri apaçık değil üstü örtülü sembolik bir dille anlatmışlardır. O sembollerin de tamamı ezoterik içeriklidir. Asıl anlatılmak

istenen gerçeklere ulaşmak için o sembollerin üzerinin açılması şarttır.

Açılmadığı zaman neler olduğunu hepimiz görüyoruz.. Her kafadan bir ses çıkıyor.. Zahiri yönüyle yapılan tüm din yorumları eksik ve yanıltıcı sonuçlarla bizi karşı karşıya getirmektedir. Ve sonunda kadınlar başını örtsün mü örtmesin mi sorusuna takılıp yıllardır bunu tartışıp duruyoruz.. Ne yazık... Hem de çok yazık... O kadar öğrenebilecek şey varken konu bir tek noktada kilitlenip kalıyor!..

Peki dinlerin gerçeği, peygamberlerin kökeni ve daha pek çok konu bir gün tüm açıklığıyla anlaşılabilecek midir?...

Evet.. Eğer bir gün anlaşılamayacak olsaydı asla böyle büyük bir organizasyon gerçekleştirilmezdi. Mutlaka ortaya çıkacaktır...

Şimdi de bizlerin burada yapmaya çalıştığımız da kısmen bundan ibarettir.

Özetleyerek bu bölümümüzü kapatalım:

Hz. Muhammed'in Dünya'ya gönderilmesi insanlığın aşağıya iniş sürecinde oldukça aşağılara düşüldüğü bir döneme denk gelmiştir. Ancak burada hedeflenen o günlerde insanlığın yeniden çıkışının sağlanması değil, inerken insanlığın yumuşak bir iniş yapması içindir.

Ancak öyle bir yol izlenmiştir ki, vahyedilen ayetlerin üstündeki örtü gelecek yüzyıllarda kaldırılıp da vahyin özüne insanlar ulaştığında çıkışa da hız verecekti... Çünkü Kur'an-ı Kerim hem inişte, hem de çıkışta fonksiyon görecek şekilde hazırlanmıştır.

III

Hz. MUHAMMED'in EZOTERİK KÖKENİ

GÖRÜNENLE GÖRÜNMEYEN FARKLIDIR

Hz. Muhammed'in misyonunu, vahyini ve bağlı bulunduğu ilâhi plânları mümkün olduğunca açık bir şekilde anlayabilmek için, o büyük mürşidin doğmadan önceki durumunu hiç değilse bir nebze de olsa açıklığa kavuşturmak gerekir.

Bu konu hakkında elimizde son derece kısıtlı ama kısıtlı olmasına karşılık genel tabloyu fark etmemize yardımcı olacak bir hayli önemli ezoterik bilgiler bulunmaktadır.

Konunun bu yönü bir zamanlar gerçekleştirilen Sufi çalışmalarında büyük bir sır olarak saklanmış ve asla dışarıya bu konu hakkında bir bilgi sızdırılmamıştır.

Şimdi konuyu adım adım ilerleyerek açmaya başlayabiliriz. Az önce ezoterizmde çok önemli bir yere sahip olan bir sözden bahsetmiştik:

"Bu dünyada görünen hiçbir şey göründüğü gibi değildir."

Bu söz ezoterizmin temelini oluşturur. Bu sözün anlamı ancak görünmeyeni fark ettiğimizde anlaşılır hâle gelir. Aksi takdirde sürekli dışa baktığımız müddetçe biz sadece kabuğu görürüz. Kabuğun içi bizim için meçhul kalır. Yapılan tüm inisiyatik çalışmalar, kabuğun içindeki katmanları görme çabasından oluşmuştur.

Görünen görünmeyenin sadece bir yansımasından ve illüzyonundan ibarettir. Zahiri görüş kabuğu Bâtıni görüş ise iç katmanları ortaya çıkartır. Sufizm'de *"Zahiri"* ve *"Bâtıni"* kavramları bu konuyu ifade etmek için kullanılmıştır.

Sufi çalışmalarında ortaya çıkan birçok bâtıni bilgiyi din dışı sayanlar konuya zahiri yaklaşan din yorumcularıdır. Onların din yorumlarıyla bâtıni felsefenin yorumcuları arasında neredeyse uçuruma varacak ayrımların olması sadece bugünün değil yüzyılların sorunu olarak ortaya çıkmıştır. Bu sorun bugün de devam etmektedir.

Görünenin aslında göründüğü gibi olmadığı ezoterik bilgisi dinler için de geçerlidir. Dinler de hâli hazırda göründükleri hâlleriyle algılanabilmektedir. Zahiri.. Yani görünür yönleriyle... Buna karşılık Bâtını yani görünmeyen yönleri ile geniş halk kitleleri henüz tanışabilmiş değildir.

Dinlerin kökeni ve dinlerin yeryüzündeki kurucuları olan peygamberlerin kökeni ile ilgili bilgiler kutsal metinlerde açık olarak değil üstü örtülü bir şekilde anlatıldığı için halkın genelince anlaşılamayan konuların içinde kalmıştır.

Zaten anlaşılması da istenmemiştir.. Sebebini az önce söylemiştik.. Aksi takdirde insanlığın aşamalı aşağıya iniş süreci gerçekleşemezdi...

Kitabımızın ilerleyen sayfalarında ayrıntılarıyla göreceğimiz gibi vahyin başlamasıyla birlikte Hz. Muhammed'e çevresindekilerce ilk sorulan sorulardan biri bu vahyi nereden aldığı sorusu olmuştur. Hz. Peygamber bu soruya ruhtan aldığını söyleyerek cevaplamış ve ayrıntıya girmemiştir. Bu sorular karşısında Hz. Muhammed Cebrail tarafından uyarılmış ve bu konu hakkında ayrıntılı bilgi vermemesi istenmiştir. (*)

Bu konuyla ilgili açık bilgiyi sadece en iç halkaya aktardığı tahmin edilmektedir. Tahmin edilmektedir diyorum çünkü sahabileri ile yaptığı özel konuşmalarla ilgili bu konuyla ilgili hiçbir kayıt günümüze kadar ulaşabilmiş değildir. Büyük bir ihtimalle bu konuşmalar kayıt altına özellikle alınmıyordu.

Hz. MUHAMMED ve KUR'AN-I KERİM'İN EZOTERİK KÖKENİ

Gerek Hz. Muhammed'in vahyi alışı ve gerekse de dünyaya gönderilen diğer dinlerle ile ilgili daha derin anlayışlara ulaşabilmek için öncelikle şu sorunun cevabını bulmak gerekir:

(*) Bkz. Sy:224

"Dünya üzerindeki mevcut tüm dinlerin esası hangi öğretiye dayanır?..."

Biliyoruz ki, yeryüzünde mevcut olan bütün dinsel ve inisiyatik öğretiler dünyasal bir kökene sahip değildir. Dünya ötesi bir alandır tüm bu öğretilerin kökeni.. Ama nasıl bir kökendir bu?.. Nereye uzanmaktadır? Aslında nedir ve bizler bunu nasıl algılamışızdır?..

Tepemizde dolaşan ufoların uzay öğretileri midir?.. Tabi ki hayır.. Kozmik köken dediğimizde de bunu kuru bir uzaysal köken gibi görmemek gerekir..

Peki nedir..?

Dinlerin inisiyatik ve kozmik kökenleri...

Dünya üzerindeki dinsel öğretilerin bir kısmı Tufan Öncesi Mu ve Atlantis Kültürü'ne bağlıdır. Eski Mısır - Maya - Aztek - Hitit - Sümer - Yunan - Roma Dinleri, Hinduizm, Budizm, Taoizm- Şamanizm ve atalarımızın Gök - Tanrı dini bu kapsamdaki dinlerden bazılarıdır.

Bir kısmı ise göksel - ruhsal irtibat sonucu aktarılan kutsal metinlerle ifade edilen ve dini öğretiler adı altında insanlarla buluşturulan ilâhi bilgilere dayanır. Bu kapsamda son üç dini örnek olarak gösterebiliriz.

Musevilik, Hristiyanlık ve İslamiyet bu kapsamdaki dinlerdir. Bu son üç dindeki köken birdir. Hepsinde de Cebrail ilâhi bilgilerin aktarılışında başrol oynamıştır. Ki Kur'an-ı Kerim'in birçok ayetinde bu açıkça ifade edilmiştir.

Cebrail'in Melekut Âlemi'ne bağlı bir varlık olduğu ve Melekut Âlemi'nin de *"Evrensel İdare Mekanizması"*na bağlı bir hiyerarşik ilâhi bir organizasyon olduğunu ilerleyen sayfalarımızda daha açık bir şekilde göreceğiz..

Konumuza geri dönelim..

Her ne kadar böyle bir ayrım yaptıysak da, aslında tüm

dinlerin ilâhi ilhamdan uzak olmadıklarını ve hepsinin içinde aynı zamanda Mu Kültürü ile ilgili bilgilerin kullanıldığını da söylememiz gerekir.

Dünya üzerindeki dinler bu ezoterik bilgiler ışığında ele alındığında; Dünya üzerinde bulunan dinlerin büyük bir bölümünün eski ezoterik içerikli geleneklerden gelen bilgileri ve kozmik irtibatı kullanarak her ikisini de bir arada bulunduran öğretilerin daha yoğunluklu olarak karşımıza çıktığını görürüz.

İslamiyet adı altında dünyada oluşturulan ve dinler devri kapanacağı için de son din olma özelliğini taşıyan müslümanlığın da bu kapsamda değerlendirilebileceğini görmekteyiz.

Çünkü İslamiyet'in kutsal kitabı incelendiğinde eski ezoterik geleneklerden gelen birçok bilginin kullanıldığını görebilirsiniz. Çünkü son dinin kutsal metni hazırlanırken, geçmişten gelen ve kökeni Mu Kültürü'ne bağlı olmakla birlikte gerçek anlam ve değeri unutulmuş bu bilgilerin yeniden hatırlatılması ve kullanılmasına karar verilmişti.

Tamamen farklı bir dil de kullanılabilirdi ancak böyle yapılmamıştır. Böyle bir yol izlenmesi yeni oluşturulan dinin anlaşılmasını da asında kolaylaştırmıştır. Kur'an-ı Kerim'de kullanılan geçmiş geleneklere ait kavramlar yeni gönderilen dinin genel bütünlüğü içinde harmanlanmış ve insanlığa vahiy kanalıyla sunulmuştur.

Bu açıklamalarımız ışığında bakıldığında Kur'an-ı Kerim'in içerdiği ilâhi bilgilerin de ezoterik semboller kullanılarak ifade edilmiş olduğu gerçeğiyle karşı karşıya olduğumuz görülecektir.

Asıl anlatılmak istenen, sembollerle ifade edilen bu bilgi bu şekilde bohçalanmış bir şekilde bizlere sunulmuştur. Ve bu bohçanın üstü Hz. Muhammed tarafından da açılmamıştır.

Bana da öyle vahyedildi...

Vahiy sürüp gitmekte olduğu o günlerde bazen güzel

amelleri kârlı bir alışveriş vasıtası gibi niteleyen, bazen de çıkar gözetilerek sırf cennete gitme arzusu ile yapılan amellerin hiçbir kazanç getirmeyeceğini ifade eden ayetler gelmekteydi.

İyi işler yapanların cennete, kötü işler yapanların ise cehenneme gideceği ısrarla vurgulanıyordu...

İman edip salih ameller işleyenler ise cennetliklerdir...
(BAKARA: 2/82)

Şüphesiz âyetlerimizi inkar edenleri biz ateşe atacağız. Derileri yanıp döküldükçe, azabı tatmaları için onların derilerini yenileyeceğiz. Şüphesiz, Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.
(NİSA: 4/56)

İşte o günlerden birinde Hz. Muhammed sahabilerinden bazılarıyla birlikte Medine sokaklarının birinden geçerken bir kadın, Hz. Peygamber'e evine girmesi için ant vermişti. O da daveti geri çevirememiş ve içeriye girmişti...

Sahabileriyle birlikte genişce bir odaya geçip oturdular. Odanın hemen yanında mutfak ve mutfakta da yanan odunların bulunduğu bir ocak vardı. Kadının çocukları da mutfakta oynuyorlardı..

Kadın Hz. Muhammed'e dönerek bir soru sordu.. Ve böylelikle aralarında kısa bir konuşma başlamış oldu:

– Allah mı kullarına daha merhametlidir, yoksa ben mi evladıma daha merhametliyim?

– Elbette ki Allah daha merhametlidir. Çünkü O, merhametlilerin en merhametlisidir.

Bunun üzerine kadın mutfaktaki ocağın içinde alev alev yanan odunları göstererek şöyle dedi:

– Ben çocuğumu ateşe atabilir miyim? Böyle bir şey yapabilir miyim?

– Hayır.

– Öyleyse Allah, kullarını nasıl ateşe atacak? Hem O daha da merhametli onlara.

Bu söz üzerine Hz. Muhammed'in gözlerinin buğulandığı rivayet edilir. Çünkü o anda ayetlerde ifade edilen cehennem ateşinin bir sembol olduğu ve ateşin astral arınma ile ilgili bir bilgiyi aslında anlatmakta olduğunu anlatabilirdi.. Ama kesinlikle ayetler hakkında bir yoruma gitmemesi kendisine birçok ayette bildirildiği için susmak zorundaydı.

> Peygamberin üzerine düşen ancak tebliğdir. Allah sizin açıkladığınızı da, gizlediğinizi de bilir.
> (MAİDE: 5/99)

> Onlara vadettiğimiz azabın bir kısmını sana göstersek de, (göstermeden) senin ruhunu alsak da senin görevin sadece tebliğ etmektir. Hesap görmek ise bize aittir.
> (RAD: 13/40)

Bu nedenle kadına sadece şunu söyleyebildi:

– Ama bana da böyle vahyedildi.

Konumuza geri dönelim...

Mu Kültürü de aynı merkeze bağlıydı...

Dinlerin bağlı bulunduğu kökenle ilgili şunu da belirtelim ki, Tufan Öncesi Mu Kültürü de zaten aynı kaynağa bağlı bir

inisiyatik özelliğe sahipti. Dinlerin bağlı bulunduğu kökenle Mu Kültürü'nün bağlı bulunduğu köken aynıydı. Tek fark o dönemde bu bilgiler açık, bu devirde ise üstü kapalı olarak insanlara sunulmuş olmasıdır.

Mu döneminde de Cebrail'in bağlı bulunduğu plân aktif bir şekilde onlarla birlikteydi..

Bu geçmiş geleneklere ait sembolik bilgilerin eğer üstü açılabilirse, insanlığa sunulan asıl mesaja çok kolay ulaşabilmek mümkün kılınmıştır.

Bu sözünü ettiğim ve kökeni tufan öncesine ait ezoterik eski geleneklere ait semboller kullanılarak, insanlığa şimdiye kadar hiçbir dinde açıklanmayan çok özel bilgiler de vahyedilmiştir. Kur'an-ı Kerim'i diğer kutsal metinlerden farklı kılan özelliklerden biri de budur. Hiçbir kutsal metinde bulamayacağınız çok özel bilgiler bu vahiy kanalıyla ve kullanılan sembollerle insanlığa iletilmiş durumdadır. Ama şurası da bir gerçek ki, bu bilgilerin büyük bir bölümünün üstü geniş halk kitlelerince açılamamış bir şekilde bekleyip durmaktadır.

İşte bu bekleyip duran bilgilerden biri de Hz. Muhammed'in ve kendisine aktarılan vahyin kökeni ile ilgili konulardır.

Bu kökenin sırrı aslında Ku'ran-ı Kerim'de ifade edilmiştir ancak bu sır çok az kişi tarafından anlaşılmıştır. Bu sır bir zamanlar Sufi çalışmalarında, o çalışmada üst düzeylere gelen müritlere aktarılan özel bilgiler arasında yer almıştır. Bunun haricinde bu bilgiden açık bir şekilde hiçbir yerde söz edilmemiştir.

SİRİUS KÜLTÜRÜ

Konuyu gizemli bir atmosfere sokmadan hemen konuya girelim istiyorum...

Ezoterizme göre bu kökenin Sirius Kültürü ile bir bağı vardır. Bu aynı zamanda eski toplumların geleneksel bilgile-

rinde ve mitolojilerinde de olan ve bilinen bir konudur.. Atlantis'in torunları olan Eski Mısır Mitolojisi'nin en çok bilinen motiflerinden olan Güneş Tanrısı Ra bizzat Sirius'un sembolüydü. Sirius Mısır Uygarlığının ve Mısır İnisiyasyonu'nun en kutsal değerlerinden biriydi... Orta Asya'daki atalarımız için de durum aynıydı... Atalarımız da konudan haberdardılar..

Bu konuların ayrıntılarına girmeden önce şu soruyu sormamız gerekecek:

Peki Sirius nasıl bir kültürdür ve Dünyamızla nasıl bir irtibatı vardır?..

Bu kültür bizim Güneş Sistemimiz de dahil olmak üzere Samanyolu Galaksisi'ndeki çok sayıdaki güneş sistemi üzerinde görüp gözeticilik ve eğiticilik fonksiyonlarını sürdürdükleri bir merkezdir. Galaksimizin birçok noktasını aydınlatan bir ışık odağı gibi bir fonkiyonu yürütmektedirler.

İrtibatlı oldukları o noktalara kendi kültürlerini yansıtmakta ve o noktaların evrensel bilinçle ve evrensel bilgilerle irtibata girmelerine imkan sağlamaktadırlar.

Mu Uygarlığı'nın inisiyatik bilgilerini bizim kıtalarımıza taşıyan Naacal rahipleri tufan öncesinde işte bu Siriusyen Kültür'le irtibatlıydılar. Bu bilgilerini bizim kıtalarımıza taşımışlar ve böylelikle sözünü ettiğimiz ezoterik geleneklerin oluşmasını sağlamışlardır. Bu gelenekler zaman içinde ilk günkü özelliğini yitirse de yine de günümüze kadar gelebilmişlerdir. Şu anda sizlerle paylaştığım bilgilerin kökeni işte bu bilgilere dayanmaktadır...

Sirius bizim Güneş Sistemimiz'e benzer şekilde Galaksimiz'in içindeki çok sayıdaki sistemin içindeki varlıkların gelişimi ile ilgilenen bir kültürdür.

Bu kültürün sahipleri şu andaki anlayış seviyemizin tamamen dışında olan varlıklardan meydana gelmiştir. Bu galaktik merkezin varlıklarının nitelikleri hakkında yorum yapmamızın imkansız olduğunu söylemek zorundayım. Bu bakımdan onları tarif eden ve onlar hakkında bilgi veren yer-

yüzünde hiçbir ezoterik kayıt bulunmamaktadır. Elimizdeki kayıtların tümü sadece onlardan *"Siriusyen Varlıklar"* olarak söz etmişlerdir. Ancak onların özellikleri ile ilgili elimizde hiçbir bilgi yoktur.

Özellikleri ile ilgili bilgi olmasa da, onların dünyamız üzerinde oynadıkları rol ile ilgili elimizde bir hayli fazla bilgi bulunmaktadır. Ezoterizmin içinde bulunan bu bilgiler, üstü örtülmüş bir şekilde mitolojilerde ve dinsel metinlerde de yer almıştır.

Tufan öncesinde dünyamızda yaşayan Galaktik Uygarlıklar'ın torunları olan Mu Uygarlığı'nı oluşturan varlıklarca direkt temasta bulunun Siriusyen Kültür Temsilcileri, tufan sonrasında yeni başlayan bizim devremizde dünya insanıyla direkt irtibatı kesmiş olsalar da, ellerini hiçbir zaman bizlerden çekmemişlerdir. Çok nadir olarak da bu kültür temsilcileri dünyamıza belirli görevleri yerine getirmek için gelmeyi sürdürmüşlerdir. Ezoterizme göre bunlardan birinin de Hz. Muhammed olduğu söylenmektedir.

Şimdi bu sözü duyunca.. Bazı okuyucularımın, "Aaa oradan mı.. Yok canım daha neler" dediğini duyar gibi oluyorum.. Böyle düşünen okuyucularım için şu iki soruyu sormak zorundayım:

"Peki nereden gelmiş olabileceğini düşünüyordunuz da böyle bir fikir size yanlış geldi.. Ve Sirius Sistemi ile ilgili mitolojilerde, dinsel metinlerde ve ezoterizmde yeterli bir araştırma yaptığınızı düşünüyor musunuz?.."

İsterseniz hemen kitabı kapatmayın.. Devam edelim...

Tufan öncesi mükemmelliyet...

Siriusyen Kültür'ün Dünyamız ile olan irtibatı çok eski dönemlere kadar uzanır. Az önce sözünü ettiğimiz Galaktik Uygarlıklar'ın bir zamanlar dünyamızda yaşadığı dönemlerden beri bu irtibat mevcuttu. Hatta o dönemlerde çok daha

açık bir şekilde bu irtibat sürdürülmüştü.

Mu ve daha sonra da Atlantis'de de bu irtibat açık bir şekilde sürdürülmüş ve o dönemde yaşayanlarla kozmik kültürlerini paylaşmayı sürdürmüşlerdir. O dönem insanlarında varolan telepati, durugörü, astral seyahat, telekinezi ve benzeri 12 çeşit parapsişik yeteneği nasıl daha etkin bir şekilde kullanabileceklerinden tutun da; evrenin işleyiş mekanizması, evrende geçerli olan yasalar, evrensel varoluş ve daha pek çok konularda o dönem insanlarının bilgilendirilmelerini sağlamışlardır.

Tufan sonrasında bu irtibat artık açık bir şekilde sürdürülmemiştir. Eskiye ait anılar Mu'dan ve Atlantis'ten gerçekleştirilen göçlerle bizim devremize ait kuşaklara aktarılmışsa da bunlar açık bir şekilde değil sadece mabetlerdeki rahipler arasında saklı tutulmuş ve o mabetlerde eğitilen kısıtlı sayıdaki inisiyelere aktarılmıştır.

Mısır mabetlerindeki inisiyatik çalışmaların tamamı Atlantis'ten intikal etmiş olan Siriusyen bilgilere dayanır.

Az önce parapsişik yeteneklerin nasıl etkin bir şekilde kullanılabileceğinin bilgisinin de bu kültürce öğretildiğinden bahsetmiştim.. Bu parapsişik yeteneklerin hangi boyutta ve ne denli güçlü bir şekilde kullanılabileceğini ve doğuracağı sonuçları anlamak bakımından sadece Mısır İnisiyasyonu'ndan geçmiş olan Hz. Musa'nın Kızıldenizi ikiye yarmasını hatırlatmam sanırım yeterli olacaktır.

> Bunun üzerine Mûsâ'ya, "Asan ile denize vur" diye vahyettik. Deniz derhal yarıldı. Her parçası koca bir dağ gibiydi. Ötekileri de oraya yaklaştırdık. Mûsâ'yı ve beraberindekilerin hepsini kurtardık. Sonra ötekileri suda boğduk. Bunda şüphesiz bir ibret vardır. Ama pek çokları iman etmiş değillerdi.
> (ŞU'ARA: 26/63-67)

Kur'an-ı Kerim'de de sözü edilen bu olay bir zamanlar

parapsişik yeteneklerin ne denli etkin bir şekilde kullanılabildiğini ve doğuracağı sonuçları göstermesi bakımından son derece önemli bir örnektir.

O dönemler inisiye rahiplerin ellerindeki bu bilgiler şu anda halka açık olsaydı, dünyanın hâlini düşünebiliyor musunuz!.. Bu bilgiler bir zamanlar Mu ve Atlantis'te geniş halk kitlelerince bilinmekte ve bu bilgiler ışığında çok farklı bir yaşam hüküm sürmekteydi. Uzun bir süre bu bilgiler hep pozitif alanda kullanılmış ama zamanla Atlantis'in son zamanlarında bazı Atlantisliler tarafından tufana yakın bir dönemde, bu bilgiler orada da negatif alanda kullanılmaya başlanmıştı. Nitekim Atlantis'in batışına da bu majik uygulamaların negatif alanda kullanılması önemli bir katkı sağlamıştı.

Sanırım bu bilgilerin günümüz uygarlığında niçin gizli tutulduğu bu anlattıklarımızla daha iyi anlaşılacaktır.

Her geçen yüzyılla birlikte biraz daha aşağıya inen insanlığın gerileyişi sürecinde bu bilgilerin kesinlikle üstünün örtülmesi gerekiyordu ve bu nedenle de örtülmüştür. Dinlerdeki bilgilerin sembollere büründürülmesinin asıl nedeni budur.

Durum böyle olunca Siriusyen Kültür elçilerinin bilglerine de gerek kalmamıştı.

Bu yüzden de Siriusyen Kültür temsilcileri tufan sonrasında artık kendilerini açıkça ifşa etmemişlerdir. Eğer bir yardım eli uzatacaklarsa bu eli açık bir şekilde göstermemişlerdir.

Tufan öncesi uygarlıklarla kıyaslandığında bizim devremiz insanlarının çok daha geri düzeyde bulunmasının en önemli sebebi Siriusyen Kültür ile irtibatın tamamen unutulmuş olmasından kaynaklanmıştır.

Tufan öncesi uygarlıkların bizlerden daha ileri düzeyde bulundukları Hz. Muhammed'e vahyedilen ayetlerde de açıklanmıştır.

> Onlar yeryüzünde dolaşıp, kendilerinden önce gelenlerin akıbetlerinin nasıl olduğuna bakmadılar mı? Onlar kendilerinden daha çok, daha güçlü ve onların yeryü-

zündeki eserleri daha üstündü...
(MÜ'MİN: 40/82)

Çeşitli ayetlerde eski toplumların bizlerden daha ileri düzeyde olmasının sıklıkla vurgulanmasının en önemli sebebi, bizlere aşağıya iniş sürecine tabi olduğumuzun çeşitli açılardan tam olarak anlatılması içindir. Çünkü bu mesele, insanlık olarak nereden gelip nereye doğru gitmekte olduğumuza cevap verecek çok önemli bir konudur. Kur'an-ı Kerim bu konuya oldukça geniş yer vermiş ve zaman içinde insanlık olarak aşağıya inildiğini ve belli bir süre sonra da tekrardan yukarı çıkışın gerçekleşeceği üstü örtülü bir şekilde ayetlerde dile getirilmiştir.

"Dönüşünüz bizedir" sözü yukarı çıkışın son nihai noktasını gösterir ki, bu ayet de birçok surede tekrar tekrar vahyedilmiştir. Dönüşünüz bizedir, insanlığın ilâhilikle yeniden bir gün gelip irtibata gireceğini anlatan bir ifadedir.

Gözü açık kimselerdi...

Ad ve Semud kavimlerini de helak ettik... Halbuki onlar gözü açık kimselerdi.
(ANKEBUT: 29/38)

Bu ayet de bu konuda vahyedilmiş son derece açık bir ayettir. Ayetin sonundaki *"gözü açık kimselerdi"* sözü bunu açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

Gözlerin açık ya da kapalı olması; şuursal algılama yeteneğini ifade eden sembollerdir. O nedenle ezoterizmde *"gören gözler için her şey apaçıktır"* denmiştir.

Dünyamız'da tufan öncesi başlayan Siriusyen Öğreti, tufan sonrasında da sürdürülmüştür. Dinler devrinin bitişinde de yine aynı kültür etkin rol oynamıştır.

Tufan öncesinde başlanan Siriusyen eğitim sisteminin

yerine bir başka galaktik merkezin eğitimiyle de tufan sonrası yola devam edilebilir ve Dünya üzerinde gerçekleştirilmekte olan plânda değişikliklik yapmak da pekala olabilecek bir alternatifti. Ancak bu yapılmamış ve aynı kültürün eğitim sistemiyle yola devam edilmiştir. Belli ki bu içinde bulunduğumuz devrenin sonuna kadar da bu eğitim sistemine devam edilecek ve büyük devre bu şekilde tamamlanacaktır.

Demek ki, Dünyamız'a binlerce yıldır enkarne olan varlıklar aradan geçen bu uzun süreler boyunca kendi karmik plânlarının aksine hareket etmemişler; Dünya'nın her türlü zor şartlarına rağmen ve Dünya'nın her türlü yoldan çıkarıcı etkilerine karşı kendilerinden beklenen davranışları sergileyebilmişlerdir.

Şu anda dünyamızın içinde bulunduğu ve bizi rahatsız eden karanlık tablosu bizi yanıltmasın. Hem Demir Çağ'ın bir zaruretiyle karşı karşıya bulunuyoruz, hem de Dünyamız'da izlediğimiz bazı sıkıntılı olayların nedeninin büyük bir bölümü geniş halk kitlelerinden değil, o kitleleri yöneten küçük azınlıklardan kaynaklanmaktadır.

Ezoterik bilgilerin binlerce yıldır unutulmadan insanların belleklerinde hâlen yaşatılabiliyor olması ve o kadar yoğun negatif enerjilerle kuşatılmış olmalarına rağmen insanlık olarak hâlâ pozitife yönelme çabaları içinde bulunan milyonlarca kişinin bulunması bunun en önemli göstergelerindendir.

Bu durum bazı ezoterik kayıtlarda bizler için büyük bir şans olarak gösterilmektedir. Çünkü Sirius gibi Galaksimiz'in en önemli merkezlerinden birinin eğitimine mazhar olabilecek bir liyakatı kaybetmeden bugünlere kadar insanlığın gelmiş olduğunun bir ifadesi olarak bu değerlendirilmektedir.

Ayrıca şunu da unutmayalım ki, Dünya'da görünen birçok şey aslında göründüğü gibi değildir. Aslında büyük bir oyunun içinde yer alan insanlar olarak bu dünyada bulunmaktayız. Ve biz fark etsek de fark etmesek de, ister şuurlu ister şuursuz ve otomatik olarak da olsa her insan vazifesini yapmaktadır.

Ayrıca şunu da unutmamak gerekir ki, biz insanları şu anda sadece bu dünyadaki durumlarıyla değerlendirmekteyiz. Oysa ki bunun bir de Kur'an-ı Kerim'in ahiret dediği bir başka boyutu daha bulunmaktadır. Bu nedenle insanlığın genel durumunu değerlendirirken her ikisini birden değerlendirmek gerekir. Konunun bu yönünü Kur'an-ı Kerim'deki bir ayet şu şekilde açıklamıştır:

> Dünya hayatı ancak bir oyun ve bir eğlencedir. Elbette ki ahiret yurdu Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için daha hayırlıdır. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?
> (EN'ÂM: 6/32)

Neyse... Konumuzu dağıtmayalım ve konumuzu toparlayalım...

Tasavvur dahi edemeyeceğimiz bir ilâhi organizasyonun üyesi olan Hz. Muhammed gibi bir varlığın Dünyamız'a inmesinin büyük bir lütuf olduğunu söyleyen ezoterik kayıtlardaki bu ifade, üstünde önemle durulması gereken bir bilgidir.

Elimizdeki bu konuyla ilgili ezoterik kayıtlara baktığımızda, bu derece büyük, geniş ve kapsamlı bir kültür merkezinin üyelerinin, içinde yaşamakta olduğumuz bu devre içinde çok nadir olarak yeryüzüne doğumlar gerçekleştirmiş olduklarını görüyoruz.

Ezoterizmde bu vazifeliler Tanrı Oğulları olarak isimlendirilmiştir. Nitekim bu sözü ilk kullanan vazifeli yine aynı merkezin bir üyesi olduğu bilinen Hz. İsa olmuştur.

Konuyu daha anlaşılır kılabilmek için daha önceki kitaplarımda da değindiğim *"Tanrı Oğulları"* kavramını burada bir kez daha ele almak istiyorum.. Böylelikle Sirius'un Galaktik Uygarlıklar ile bağlantısını ve fonksiyonunu daha iyi ortaya çıkartabileceğimizi düşünüyorum...

Tanrı Oğulları – Galaktik Uygarlıklar ve Sirius...

İçinde yaşadığımız devrede bizler için büyük bir lütuf olarak dünyamıza gelen Tanrı Oğulları'na benzer farklı Galaktik Uygarlıklar'a mensup varlıklar bir zamanlar yeryüzünde yaşamaktaydı... Bundan az önce bahsetmiştik..

Önce Galaktik Irk'ın, sonrasında da uzak akrabalarının yeryüzünden kaybolmasından hemen önce, bizim devremizin başlangıcını teşkil edecek fizik bedenlere ihtiyaç vardı. Zaman bir hayli ilerlemiş ve insanlığın aşamalı aşağıya iniş sürecinin bir sonucu olarak, *"Demir Çağı"*nın bedenleri imâl edilmesi gerekiyordu. Bu tamamıyla bir laboratuar çalışmasını gerektiren, genetik biliminde uzmanlaşmış "Galaktik Varlıklar"ın yapabileceği bir işti.

İşte bu noktada Tevrat'ta Yehova olarak isimlendirilen *"Galaktik Varlıklar"* devreye girmiş ve bizim devremize ait ilk bedenleri imal etmişlerdir.

Bu sır tüm dinlerde ve tüm mitolojilerde üstü örtülerek anlatılmıştır. Mitolojik anlatımlarda geçen ilâhların bir kısmı, sözünü etmeye çalıştığımız Galaktik Irk'a mensup ileri seviyeli insanların sembolüdür. *"Evrensel İdare Mekanizması"*na bağlı olarak çalışan bu kozmik varlıkların, dünya üzerinde ne kadar önemli bir fonksiyon gördükleri, dinlerin ve mitolojilerin tam anlamıyla açıklığa kavuşmasından sonra çok daha iyi anlaşılacaktır. Günümüze kadar gelebilen ezoterik kayıtlarda bunlarla ilgili son derece önemli bilgiler mevcuttur. Ne yazık ki bu konuyla ilgili fazla bir araştırma yapılamamış ve kamuoyu bu konuda yeterince bilgilendirilememiştir. Belki de bilgilendirilmek istenmemiştir.. Sanırım ikincisi daha doğru gibi görünüyor.

Bu sırrı üstü kapalı olarak anlatan kutsal metinlerden biri de Tevrat'tır:

> Yeryüzünde insanlar çoğalmaya başladı, kızlar doğdu. İlahi varlıklar insan kızlarının güzelliğini görünce beğen-

dikleriyle evlendiler.
RAB, "Ruhum insanda sonsuza dek kalmayacak, çünkü o ölümlüdür" dedi, "İnsanın ömrü yüz yirmi yıl olacak."
İlahi varlıkların insan kızlarıyla evlenip çocuk sahibi oldukları günlerde ve daha sonra yeryüzünde Nefiller vardı. Bunlar eski çağ kahramanları, ünlü kişilerdi.
RAB baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, aklı fikri hep kötülükte.
(TEKVİN: 6/1-5)

Tevrat'ın tercümesini yapanlar, 1. ayette geçen *"İlahi Varlıklar"* sözcüğünün İbranice *"Tanrı oğulları"* anlamına geldiğini yazmışlar ancak bunların kimler olduğunun tam olarak bilinmediğini ifade etmişlerdir.

Tevrat'ta *"Tanrı Oğulları"* olarak kullanılan sembol Mısır' da *"Doğan Ra Yıldızı'nın Oğulları"* olarak isimlendirilmiştir.

Eski geleneklerde *"Yılan Oğulları"*, *"Göğün Oğulları"*, *"Güneş'in Oğulları"*, *"Işığın Oğulları"*, *"Yerin ve Göğün Oğulları"* en çok rastlanan ifadelerdir.

Farklı geleneklerde farklı isimler kullanılmış olsa da içerdiği anlam hepsinde bir ve aynıdır. Peki nedir bu anlam?...

*"Oğul Sembolü"*nün iki anlamı vardır. Birincisi inisiyasyonun üçüncü ve son aşamasına gelen ve bir eli gökyüzünde, bir eli yeryüzünde aydınlanmış bir şuurla yaşayan inisiye rahipler için; ikincisi ise, yeryüzüne Evrensel İdare Mekanizması'na bağlı ileri düzeyli ruhsal plânlardan belli bir vazifeyle doğan varlıkları tanımlamak için kullanılmıştır.

Hz. İsa'nın *"ben Tanrı'nın Oğluyum"* demesinin altında yatan gerçek de budur. Bu sözü çarmıha gerilmesi için en büyük etken olmuştur.

Yukarıda sözünü ettiğimiz Galaktik Uygarlıklar fizik dünyaları sevk ve idare eden Ruhsal İdare Mekanizması'nın adeta fiziki elleri gibi çalışan merkezlerdir. Sirius da işte bu merkezlerden sadece biridir. Bizim için Sirius'un önemi bizimle olan

irtibatlarından dolayıdır.

Âlemlere rahmet...

Hz. Muhammed gibi gelişmişlik düzeyi hayal sınırlarımızın ötelerinde olan galaktik bir varlığın dünyamıza gelişinin bizler için ne kadar büyük bir lütuf olduğu bu anlattıklarımızdan sonra sanırım biraz daha iyi anlaşılabilecektir.

Bizim lütuf olarak ifade ettiğimiz bu konu Kur'an-ı Kerim'de şöyle ifade edilmiştir:

> (Ey Muhammed!) Seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.
> (ENBİYA: 21/107)

Kur'an-ı Kerim bu rahmetten yararlanmanın yolunu ise *"Peygamber'e itaat edin ki rahmete erdirilesiniz"* ayetiyle insanlara açıklamıştır.

"Âlemlere rahmet" sözü üzerinde durulması ve çok iyi tahlil edilmesi gereken bir sözdür. Ve şu anda üzerinde durduğumuz konuyu da en iyi ifade sözlerin başında yer almaktadır.

Görmüş olduğunuz gibi sadece dünyamıza bir rahmettir denmemiş, âlemlere rahmettir denmiştir.

Bu şu anlama gelir: Hz. Muhammed gibi bir varlığın Dünya'ya doğması sadece Dünyamız'a değil, içinde varolduğumuz Samanyolu Galaksisi içinde de etkili olmuştur. Bunun nasıl bir etki olduğunu kuşkusuz ki bilemiyoruz. Ancak şunu söyleyebiliriz ki, galaksimiz içinde muazzam bir kelebek etkisi yaratmıştır.

Ünlü okültist Papüsün ilk kez bizlerle buluşturduğu biliyorsunuz bir söz vardı. Papüs şöyle demişti:

"Bir sineğin kanat çırpması bile evrenin bir başka noktasında yeni varoluşlara ya da yeni yokoluşlara neden olabilir."

Evrendeki her olayın diğerleriyle uzaktan ya da yakından

bir ilişkisi vardır. Çünkü çok önemli ezoterik bir prensibe göre ***"Parça bütüne aittir ve parçanın başına gelen bütünü de etkilemektedir."***

Nasıl ki evrende her şey birbiriyle bağlantılı ve evrendeki her şey birbirini etkilemekteyse, dünyamızda meydana gelen bir enerji yükselişi de evrendeki diğer nokaları etkilemektedir.

Daha sonra bu ezoterik prensip *"Kelebek Etkisi Teorisi"* olarak bilimsel çevrelerce de kullanılmış ve bu sözün arkasında nasıl bir *"Evrensel Yasa"*nın gizlenmiş olabileceği anlaşılmaya çalışılmıştı. Günümüzde hâlâ bu teori hakkında çalışan çok sayıda bilim insanı bulunmaktadır.

İşte Hz. Muhammed'in âlemlere rahmet olarak gönderildiği sözünü de hiç değilse bu çerçevede anlamaya çalışırsak belki bazı çağrışımlara ulaşabiliriz. Belli ki Hz. Muhammed'in dünyaya doğmasıyla birlikte yaydığı ışık tüm galaksimiz içinde bir etkiye sebep olmuştur. Kur'an-ı Kerim'de *"çevresine ışık saçan aydınlatıcı bir kandil"* olarak tanımlanmasının nedeni de budur.

> Ey Peygamber! Biz seni bir şahit, bir müjdeleyici, bir uyarıcı; Allah'ın izniyle kendi yoluna çağıran bir davetçi ve aydınlatıcı bir kandil olarak gönderdik.
> (AHZAB: 33/45-46)

Bütün bunlar ruhen kendisinin içinde bulunduğu safhanın ve bağlı bulunduğu o kutsal merkezin kudret ve rahmetinin ifadeleridir. Kendisinin bu özelliği Kur'an-ı Kerim'de de açıklanmıştır:

> Andolsun, aydınlandığı zaman sabaha ki, O (Kur'an), şüphesiz değerli, güçlü ve arşın sahibi katında itibarlı, orada itaat edilen, güvenilir bir elçinin getirdiği sözdür.(*)
> (TEKVİR: 81/18-21)

(*) Resul, (Arapça: رسول) İslam dininde bir kitap ile gönderilen peygamberlere verilen isimdir. Elçi, gönderilen anlamına gelir.

Aşağıdaki ayetlerin Türkçe Transcript'inde de görüleceği gibi resul kelimesi kullanılmıştır. Yani Cebraili değil Hz. Muhammed'i ifade etmektedir.

18. Ve-ssubhi izâ teneffes(e)

19. İnnehu lekavlu rasûlin kerîm(in)

20. Żî kuvvetin 'inde żî-l'arşi mekîn(in)

Kur'an-ı Kerim'de sözü edilen yıldız...

Vahyedilen tüm ayetlerin, bizlere iletmek istediği bir mesaj taşıdığını dikkate alacak olursak, Kur'an-ı Kerim'de Sirius Yıldızı'ndan da bahsedilmiş olmasının mutlaka bir anlamı olması gerektiğini doğal olarak düşünebiliriz.

"Yıldız" anlamına gelen Necm Suresi'nin sonlarına doğru bir yıldızın adından da söz edilmiştir. Bu yıldız Şira yani Sirius Yıldızı'dır. Başka yıldızlardan değil de Şira Yıldızı'ndan bahsedilmiş olması önemli bir ayrıntıdır. Çünkü başka bir yıldızın da adı zikredilebilirdi. Güneş hariç tutulursa, Kur'an-ı Kerim'de adı geçen tek yıldızdır.

Şüphesiz O, "Şi'râ'nın Rabbidir.
(NECM: 53/49)

Ayette sadece ismi zikredilmiş, başka herhangi bir açıklama yapılmamıştır.

O dönemler, geçmişi çok eskilere dayanan bir geleneğin uzantısı olarak, başta Himyer ve Huzâ kabilelerinde Şira Yıldızı'na bir kutsiyet atfedilmiş ve o yıldıza karşı çeşitli ritüeller uygulanmaktaydı. Ayet bu eski geleneğe atıfta bulunmuş ve kutsiyet atfettikleri yıldızın rabbinin de Allah olduğu söylenmiştir. Ayette geçen *"Şira Yıldızı"* günümüz astronomisinde *"Sirius Yıldızı"* olarak bildiğimiz yıldızdır.

Burada dikkatinizi bir inceliğe çekmek istiyorum.

"Rab" kelime anlamı itibarıyla ıslah etmek, üzerinde tasarrufta bulunmak, kemâle erdirmek, efendi olmak, sorumluluğunu yüklenmek, başkanlık yapmak, mâlik ve sahip olmak, sözü dinlenmek, itaat edilmek, üstünlüğü ve otoritesi kabul edilmek gibi anlamlara gelir. Eski geleneklerde inisiyatörler için de kullanılmıştır. Benzer şekilde dini liderler ve peygamberler için de kullanılmış bir kavramdır.

Allah'ın Rab olması canlılar için geçerli olan bir kavramdır. Yani Allah bizim Rabbimizdir diyebiliriz. Aynı şekilde kuşkusuz ki diğer canlıların da... Ama hiçbir zaman bu kavramı yani Rab olmasını bir gezegen için kullanmayız. Gezegenemizin yaratıcısı olduğundan söz edebiliriz ama *"Rab olmak"* farklı bir kavramdır. Canlılar için kullanılır. Yani Dünya'nın Rabbi denildiğinde dünya üzerindeki yaşayan canlıların Rabbi anlamına gelmektedir. **Dolayısıyla Şira'nın Rabbi denildiğinde de, orada yaşayanların Rabbi kastedilmektedir. Yani Şira Yıldız Sistemi'nde yaşayanlar olduğu bu ayette üstü örtülü bir şekilde de anlatılmıştır.**

Ayetin numarası da bir başka düşündürücü rakkamla bizi karşı karşıya getirmektedir.

Sirius bir takımyıldızdır. Sirius A ve Sirius B'den oluşur. Sirius B yıldızının, Sirius A etrafındaki dolanım süresi 49.9 yıl dır. Konuyu ilginç kılan ise söz konusu yıldızdan Necm Suresi'nin 49. ayetinde söz edilmiş olmasıdır...

Görmüş olduğunuz gibi dört kelimeden oluşan ve son derece kısa bir ayetin içine nasıl önemli bilgiler sıkıştırılmış durumdadır.

Sirius ile ilgili bilgilerimizi sıralamaya devam edelim...

Ezoterik bilgilere göre Siriusyen kültür izleri...

Temeli aynı olmakla birlikte dünya üzerinde farklı toplumların görünürde kısmen farklılık gösteren inisiyatik gelenekleri vardır.

Ancak hepsinin ortak özelliği, bir şekilde "Sirius Kültürü"yle ilintili olmalarıdır. Bu bilgi bir zamanlar sadece inisiyatik çalışmaların gerçekleştirildiği mabetlerde eğitilen rahiplere aktarılırdı. Daha sonra insanlığın aşamalı aşağıya inişi süresince ve özellikle de son 2000 yıldır geniş halk kitlelerinden tamamıyla gizli tutulmuş bir bilgidir bu.

Dünya insanının manevi eğitiminde çok önemli bir rolü olan Sirius ile ilgili mitolojilerde daha fazla bilgi vardır. Özellikle son üç dinde bu konu tamamen gizli tutulmuştur. Sadece Kur'an-ı Kerim'de söz edilmiştir. Diğer kitabi dinler olarak adlandırılan dinlerde Sirius'un isminden bile söz edilmemiştir.

Sirius Kültürü hakkında, Kur'an-ı Kerim'de sadece iki surede toplam birkaç ayetle üstü kapalı atıflarda bulunulmuştur. Bunun haricinde hiçbir bilgi verilmemiştir.

Şimdiye kadar çok az kişi tarafından bilinen bu gerçek, inisiyatik sırları semboller ve hikâyeleştirilmiş meseller tarzında aktaran mitolojilerde de kendini gösterir. Örneğin, Roma Mitolojisi'nde *"Romüs"* ve *"Romülüs"* kardeşleri emziren kurtla, Türk Mitolojisi'ndeki *"Gök - Kurt"* ve *"Gök - Kurt'tan Türeyiş Efsaneleri"*, bu sırrı anlatan sembollerdir. (*)

Sirius Yıldızı'nın bulunduğu takımyıldızının günümüzde de *"Büyük Köpek Takımyıldızı"* olarak isimlendirilmiş olması boş ve anlamsız bir tesadüf değildir. Eski Mısır Kültürü de dahil olmak üzere, tüm inisiyatik metinlerde, Sirius'un sembolü olarak *"kurt"* ya da *"dik kulaklı siyah köpek"* kullanılmıştır. Bu ve bunlara benzer diğer ülkelerin mitolojileri incelendiği takdirde, bu gerçek tüm açıklığıyla ortaya çıkacaktır.

Sirius kozmik yönetici bir mekanizmadır... Bu kozmik yönetici mekanizmanın varlıkları çok ender olarak bazı vazifelileri yerine getirmek için Dünyamız'a doğmuşlardır. Bu varlıklar insanlık gelişiminin her alanında fonksiyon görmüşlerdir.

(*) Ayrıntılı bilgi için bkz: "Atalarımızın GÖK TANRI DİNİ", Sınır Ötesi Yayınları, Ergun Candan.

DÜNYAMIZIN MANEVİ EĞİTİM SİSTEMİ

Dünyamız üzerindeki manevi eğitim sisteminde Sirius'un fonksiyonu Mu Uygarlığı'nın varolduğu zamanlarda başlamış ve bugüne kadar da aynı merkez tarafından bu görev sürdürülmüştür. Bir başka deyişle Sirius Kültürü'nün etkisi Altın Çağ'da başlamış, insanlığın aşağıya iniş sürecinde devam etmiş ve ilerki dönemde yeniden ulaşılacağı ifade edilen yeni bir Altın Çağ'a kadar da süreceği anlaşılmaktadır.

Her ne kadar birçok yazar, Mu'daki inisiyatik bilgileri aktarırken *"Mu Dini"* tabirini kullanmışsa da, aslında bildiğimiz anlamda bir dine sahip değillerdi. Çünkü o dönemlerde kozmik bilgilerin sembollere büründürülerek insanlara anlatıldığı dini eğitim sistemi değil, kozmik bilgilerin apaçık öğretildiği inisiyatik bir sistem işler durumdaydı. Henüz daha dinler ve mitolojiler ortaya çıkmamıştı. Çünkü buna gerek yoktu...

O dönemde de bir dizi sembol vardı ama bu semboller bilgilerin üzerini örtmek için değil, meseleyi en kısa yoldan anlatmak için kullanılıyordu. Yani sembolün ifade ettiği anlam herkesce biliniyordu. Aradaki bu fark çok önemlidir. Bizim devremizdeki dinler dönemiyle birlikte tüm sembollerin üzeri örtülmüş ve anlamları genel çoğunluk tarafından unutulmuş durumdadır. Zaten günümüzde dinsel bilgilerin yanlış yorumlanmasının ana nedeni de budur...

İnsanlığın aşağıya iniş sürecinin sonlarına doğru yani hâlen içinde yaşamakta olduğumuz dönemde (Demir Çağ'da) ilâhi bilgilerin sembollerle insanlara aktarılacağı bir döneme girilmişti. Ve bu dönem içinde daha sonraları kitabi dinler olarak adlandırılacak dinlerin yeryüzüne indirilmesine başlanmıştı.. Bu Hz. Musa ile başlamış ve Hz. İsa ile devam etmişti... Sıra artık bu sürecin tamamlanmasına gelmişti...

Tüm bu süreç, Âlemler'in Rabbi'nin tasarrufu dahilinde Kürsi ya da Melekut Âlemi olarak tanımlanan Evrensel İdare Mekanizması'nın hiyerarşik yapısı içindeki plân tarafından yürütülmekteydi. Bu son görev de yine bu işleyiş içinde ta-

mamlanacaktı.

Daha önce olduğu gibi bu işleyişin içinde Siriusyen Kültür temsilcileri de aktif bir vazife alacaktı.

Hz. Muhammed'in ilk hazırlıkları

Hz. Muhammed adıyla tanıdığımız büyük vazifelinin Dünyamız'daki görevine hazırlığı iki safhada olmuştur. Birinci safhası bu vazifeye *"Melekut Âlemi"*nin yönlendirmesi doğrultusunda görevlendirilmesiyle başlamış ve ilk hazırlıklarını Siriusyen Kültür temsilcileriyle birlikte yapmıştır.

Melekut Âlemi ve Melekut Âlemi'nin Evrensel İdare Mekanizması içindeki yeri ile ilgili konuları ele almadan önce Kur'an-ı Kerim'de bu sistem nasıl tanımlanmıştır önce onu görelim:

> Göklerde nice melekler vardır ki onların şefaatleri; ancak Allah'ın izniyle, dilediği ve hoşnut olduğu kimselere yarar sağlar. Şüphesiz ahirete iman etmeyenler, meleklere dişi isimleri veriyorlar.
>
> Halbuki onların bu hususta hiçbir bilgileri yoktur. Onlar sadece zanna uyuyorlar. Şüphesiz zan, hakikat namına hiçbir şey ifade etmez.
>
> (NECM: 53/26-28)

Melek olarak ifade edilen Melekut Âlemi'nin varlıklarının yeryüzündeki insanlara yardım ettikleri ayette çok açık bir şekilde anlatılmış, ancak insanların bu mekanizmayı anlayamadıkları ifade edilmiştir.

Melekut Âlemi - Göklerin Melekutu

"Melekut Âlemi" olarak tasavvufta ve bazı ezoterik kayıtlarda ifade edilen bu idareci mekanizma ile ilgili Hz. İsa

"Göklerin Melekutu" tabirini kullanmıştır. Her ikisi de aynı anlama gelen dinsel terminolojideki ezoterik ifadelerdir.

Bu tabirlerin anlamları geniş halk kitlelerine açıklanmış değildir. Ancak kutsal metinlerde konuyla ilgili bazı açıklamaları ezoterik bir süzgeçten geçirebilirsek, bu kavramların altındaki gerçeklere bir nebze de olsa ulaşabilmemiz mümkün olabilmektedir.

Konuyu biraz açalım...

Kur'an-ı Kerim'de bir başka konu anlatılırken son derece ilginç ve düşündürücü bir tanımlamada bulunulmuştur:

> Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin ona verdiği vesveseyi de biz biliriz. Çünkü biz, ona şah damarından daha yakınız.
> (KÂF: 50/16)

Şah damarından daha yakınız çok önemli ve üzerinde durulması gereken bir sözdür.

Bir şemayla gösterdiğimiz (sy. 118) *"Evrensel İdare Mekanizması"*na baktığımızda orada ifade edilen Melekut Âlemi'nin, Ruhsal İdare Mekanizması'nın, idareci ruhsal plânların bizlerden arşın arşın uzaklarda evrenin bir köşesinde olduğu zannedilmesin.

Bu idareci mekenizmaları tüm fizik evreni adeta sarıp sarmalamış bir şekilde varlıklarını sürdürmektedirler. Bir benzetmeyle söyleyecek olursak gözleri hen an üzerimizde, elleri yanıbaşımızdadır.

İşte yukarıda aktarmış olduğum ayet bu hususu anlatır. Son derece kısa veciz bir ifadeyle konuyu adeta özet bir tarzda önümüze koyuvermiştir.

Şah damarından da yakın olmak *"Evrensel İdare Mekanizması"*nın tesirlerinin bizi, dünyamızı ve evrenin her noktasını kuşatmış olması anlamına gelir.

Evet... Sözel olarak bunu böyle ifade etmekle birlikte, bu

tesir akışının nasıl bir mekanizma ve nasıl bir işleyişe sahip olduğunu anlamış olduğumuzu söylemek bir hayli zordur.

Nitekim bunun anlaşılamamış olduğu yine az önce aktardığım ayette *"onların bu hususta hiçbir bilgileri yoktur"* sözüyle de Kur'an-ı Kerim'de dile getirilmiştir.

Evrendeki bu ruhsal idare sistemini anlayamamızın ana nedeni bizim *"ruhsal güç"* ile ilgili bilgilerimizin buna imkan vermemesinden dolayıdır.

Şunu özellikle ifade etmek isterim ki, her ne kadar ruhsal enerji sözcüğünü kullanıyorsak da, bu enerjinin mahiyeti hakkında çok az şey biliyoruz. Biz kendi ruhsal yönümüzü de bu bakımdan idrak edebilmiş durumda değiliz. Durum böyle olunca yani biz kendi ruhsal yönümüzü bilemediğimiz için de Evrensel İdare Mekanizması'nın önemli bir unsuru olan Ruhsal İdare Mekanizması ile ilgili de hemen hemen hiç denebilecek kadar bir bilgiye sahip bulunmaktayız.

İnisiyatik bilgileri kendine has bir üslupla anlatmasıyla tanınan Halil Cibran insanın kendisiyle ilgili bilgiden uzak olduğunu sadece iki cümleyle şöyle özetleyivermiştir:

– Yalnızca bir kez naçar kaldım: "Sen kimsin?" diye soranın karşısında.

Kendi ruhsal yapımızın özelliklerini bilmeden evrendeki ruhsal idare sisteminin işleyişini ve mahiyetini anlayabilmemizin imkanı bulunmamaktadır.

Kökeni Mısır İnisiyasyonu'na bağlı olan Eski Yunan mabetlerinden Delf'in kapısındaki ***"Kendini bil... Tanrıları da bilirsin"*** sözü de işte bu konumuzla ilintili bir bilgiyi ifade ettiği için oraya yazılmıştır.

Evrende geçerli olan ruhsal idare sisteminin mahiyeti ile ilgili bu tür özel bilgiler ezoterizmin içinde bile son derece kısıtlı bir şekilde bulunmaktadır. Kısıtlı olmasından kastım şudur:

Evet.. Görünüşte bu konuyla ilgili belki yüzlerce sayfa

bilgi bulabilirsiniz.. Bunları okuyabilirsiniz de.. Ama bu okuduklarımızı anlamak başka bir şeydir. Yani sözel olarak öğrendiklerimizi kavramamız bu şuur açıklığıyla mümkün olamamaktadır.

Ayette sözü edilen şah damarınızdan daha yakınız sözü bu nedenle tam olarak anlaşılamamıştır. Söz kulağımıza hoş geliyor ama derinliklerine inemiyoruz.. Bu kutsal sözün gerçek olarak ne anlama geldiğini anlamak için önce kendimizi bilmemiz yani kendimizi tanımamız gerekmektedir. Yani ruhsal yönümüzün mahiyetini kavrayabilmemiz gerekmektedir.

Az önce *"Kendini bil.. Tanrıları da bilirsin"* sözünden bahsetmiştik. Benzer bir ifade Sufizm'de de bulunmaktadır: *"Nefsini bilen Rabbini bilir"*

Nefs, klasik Arapça'da ruh anlamında kullanılmıştır. Yani ruhunun sırrına erersen rabbinin de sırrına ulaşırsın anlamına gelen bir sözdür bu...

Sufizm'deki bu sözün Hz. Muhammed'in bir hadisi olup olmadığına dair bir tartışma vardır. Bu rivayetin hadis olduğunu ileri süren sufilerden biri de Muhyiddin İbni Arabi'dir. Bu sözün Hz. Muhammed'e ait olup olmadığını kesin olarak bilmesek de, bu sözün sufiler arasında yüzyıllarca varlığını sürdürdüğünü kesin olarak biliyoruz.

Şimdi tekrar Ruhsal İdare Mekanizması'nın bizi sarıp sarmalamış olan tesirlerine geri dönelim...

Bu tesir akışının nasıl cereyan ettiğini anlamanın son derece güç olduğundan bahsetmiştik.. Evet, bunu anlayabilsek zaten birçok sırrı da çözmüş olacağız...

Ezoterik bilgiler ışığında öncelikle şunu söyleyebilirim ki, ruhsal tesirler fizik kurallarına göre işlemezler. Yani dışarıdan esip de bize gelen rüzgar gibi değildir bu tesirlerin işleyiş mekanizması... Çünkü dışarıdan gelip de bize ulaşan hiçbir şey yoktur... Ruhsal tesirler bize dışımızdan değil, içimizden geçerek gelirler. Bu çok önemli bir noktadır. Ve bunu mümkün olabildiğince iyi anlamaya çalışmak gerekir. Bunu ne kadar

anlayabiliyorsak Kur'an-ı Kerim'de ifade edilen size şah damarından daha yakınız sözünü de o oranda anlayabiliyoruz demektir.

İsa Peygamber'in çevresindeki 120 kişiden oluşan çekirdek kadrosuna hitaben yaptığı konuşmalarda Melekut Âlemi ile ilgili çok önemli bilgiler aktardığını havarilerden görmekteyiz:

> İsa dedi:
> Eğer size yol gösterenler işte, Melekut göktedir, derlerse o zaman göğün kuşları önünüzde gidecek.
> Yok eğer Melekut denizdedir, derlerse o zaman balıklar önünüzde gidecektir.
> Fakat Melekut hem içinizdedir ve hem dışınızdadır. Kendi kendinizi bilince, o zaman bilineceksiniz, ve siz Diri Baba'nın oğulları olduğunuzu bileceksiniz. Lakin kendinizi bilmezseniz, o zaman fakirliktesiniz ve bu fakirlik sizsiniz.
> (KELÂM –3)

"Göklerin Melekutu": Göklerin Hükümranlığı ve Krallığı anlamına da gelir. Evrensel İdare Mekanizması'nın sembolüdür.

"Size yol gösterenler": Halkın dinsel inançlarını yönlendirenler kastedilmiştir.

"Ya kuşlar öncülük yapacak ya da balıklara tabi olacaksınız": Burada çok ilginç bir benzetme içinde muazzam bir bilgi veriliyor. Son derece sade ve açık... Burada sen melekutu maddesel bir sistem içinde aradığın müddetçe bulamayacaksın diyor.

Sonrasında *"bu krallık hem içinizde hem de dışınızda"* diye açıklıyor.

"İçte olmak": İçselliğin yani ruhsallığın, *"dış"* ise fizik âlemin ve dünyanın yani maddenin anlatımıdır.

Adım adım açıklıyor... Diyor ki:

Bu aradığını her iki yerde birden araman gerekir. Meseleye sadece maddesel boyuttan bakma, ruhsal tarafıyla da bu oluşumu anlamaya çalış.

Adım adım açıklıyor demiştik ya... İşte devam ediyor:

Hem dışarıda hem de içeride araman gereken bu olguyu anlayabilmen için kendini bilmen gerekir.

"Kendini bilmek" demek inisiyasyonun temelini teşkil eden insanın varoluşunun içsel bilgisine ulaşmak demektir. Bu şuurlanmaya da eş gelen bir benzetmedir.

O hâlde burada şu şoruya cevap vermek gerekiyor: "Niçin kendimizi bilince bu sırra ulaşabiliyoruz?" Demek ki, bizim içimizde bununla ilgili bir bilgi var. Hatta bu bir bilgi olmanın da ötesinde, içsel yani ruhsal bir bağlantımız olmalı ki, bunu fark edebilelim. *"Bunu fark edince bileneceksiniz"* diyor. Yani bunu bildiğiniz Yukarısı tarafından yani *"Göksel Plânlar"*ca fark edilecek.

Bu meseleyi anlayınca sizin bir şuur değişikliğine doğru gittiğiniz Yukarısı tarafından fark ediliyor.

Kur'an-ı Kerim'de geçen "Biz onları suretlerinden tanırız", "sadık kullarımızdandır" gibi sözlerle işte bu konu anlatılmak istenmiştir.

Kendini bilmek inisiyasyonun temelidir. Aynı zamanda inisiyasyonun ulaşılacak nihai hedefidir de... Budizm'in nirvanası, İslamiyet'in cenneti buna karşılık gelir.

İnsanın böyle bir hâle ulaşması ile birlikte bedeninden dışarıya doğru yayılan manyetik ve psişik enerjilerinde ciddi farklılıklar meydana gelmeye başlar. İşte Yukarısının bu insanları fark etmesi, aurasındaki bu değişimleri görmesiyle olur. Bedeninden ruhundan dışarıya taşan tesir bunu belli eder. Bu sadece Yukarısı tarafından değil, yeryüzünde yaşayan bazı insanlarca da fark edilebilinir. Durugörü medyomları auraları görebildikleri için bu değişimleri gözlemleyebilirler. Tabii bunu gözlemleyen durugörü medyomunun auralardaki bu değişimlerin ne anlama geldiği ile ilgili bilgisi olması gerekir. Aksi takdirde bu değişimlerin ne anlama geldiğini yorumlaya-

maz. Sadece gözlemlemekle kalır.

Zaman zaman bu auradaki değişimler fizik gözlerle bile görülebilecek derecede dışarıya yansıyabilir. Bunun örnekleri olmuştur. Halk arasında ermiş ve aziz olarak nitelendirilen bazı kişilerin resimlerinde çizildiği görülen haleler işte bunu anlatır.

Böyle bir aşamaya geldiğinizde peki siz ne olmuş oluyorsunuz? Bunun da cevabını veriyor: *"Diri Baba'nın oğulları oluyorsunuz..."* Yani "Rab Plânı"na dahil oluyorsunuz. Bu genel ahengin içinde kendinin bir ünite olduğunun fark edilmesi demektir. Evrensel İdare Mekanizması'nın işleyişini ve fonksiyonunu fark etmek demektir.

İsa Peygamber'in yukarıdaki sözünde kullandığı bir başka benzetme de *"fakirlik"* sembolüdür. Buradaki geçtiği şekliyle ne anlama geldiği çok açıktır. Bilgisiz ve şuursuz yaşamanın karşılığı olarak kullanılmış bir benzetmedir. Burada kullandığı fakirlik; bilgisiz ve şuursuz yaşayan ve yaşadığından da hiçbir şey anlamayan otomatik bir çarkın içine sıkışıp kalmış ve başkalarının yol göstermesiyle yaşamına yön veren dünya insanlığı için kullanılmış bir semboldur.

Gökler'in Melekutu ile ilgili bir başka sözü konuya daha da açık bir tarzda ortaya koymaktadır:

Şakirtleri İsa'ya dediler:
Gökler'in Melekutu kime benzer, söyle bize.
Onlara dedi:
Bir hardal tanesine benzer,
o bütün tohumların en küçüğü;
ama o işlenmiş toprağa düşünce,
göklerin kuşları için bir sığınak olan büyük bir sürgün verir.
(KELÂM –20)

Bu kelâmı ilk okuduğumda belki sizde şimdi olduğu gibi, ben de acaba tercüme hatası mı var diye düşünmeden edeme-

dim... Normal olarak bu soru *"kime"* değil *"neye benziyor"* diye olmalıydı. Ama değil. Tercümede herhangi bir hata yok!... Tercümeyi birkaç kez kontrol ettirdik.

Bilmece gibi bir kelâmla karşı karşıya bulunuyoruz!...

Açmaya çalışalım...

Eğer tek başına bu kelâmı ele alsaydık bunun içinden çıkmamız mümkün olamayacaktı. İsa Peygamber de bunu bildiği için önce az önce üzerinde durduğumuz kelâmı dile getirmiş olmalı. Evet... Önceki kelâmda ortaya çıkarttıklarımız, burada bu kelâmı çözmede işimize yarayacak.

Öncelikle şunu söyleyelim: Öğrencileri böylesine bir soru sorduklarına göre; bu, öğrencilerinin de bu konuda bir hayli şeyler üstatlarından öğrenmiş olduklarını gösterir. Aksi takdirde bu soruyu "kime" diye değil "neye" diye sormaları gerekirdi...

Oysa ki, öğrencileri *"kime benzer"* derken, Göklerin Melekutu ile ilgili bilgiyi fark eden ve bizim bakıp da örnek alabileceğimiz biri var mıdır diye sormaktadırlar.

Göklerin Melekutu'nu fark eden, onun dünya üzerindeki görüp gözetici tesirlerini hisseden birisinin yaşadığı şuur hâlindeki değişikliği görmek istemektedirler. Yani sordukları aslında o hâli içinde hisseden kişinin yaşadığı şuur hâlidir. Aslında merak ettikleri bu bilgiyle yaşayan bir kişinin neler hissettiği, neler algıladığıdır... Bu yüzden kime benzer diyorlar. Yani böyle bir kişi varsa, biz de ona bakalım ve ondan anlamaya çalışalım demek istemektedirler.

Az önce üzerinde durduğumuz gibi bu göksel organizasyonu ancak, insanın kendini bildiği zaman anlayabileceği için, burada Gökler'in Melekutu aynı zamanda şuurlanmanın yani Nirvana'ya ulaşmanın sembolü olarak öğrencileri ele alıyorlar.

Burada Göklerin Melekutu -ki, bu Göklerin Krallığı ve Saltanatı anlamına geldiğini de söylemiştik- tam gerçek bir uyanıklık hâlidir. Uyanmış insanın yaşadığı şuur hâlini ifade eder. Kime diye sormalarının nedeni budur.

Gelelim İsa Peygamber'in verdiği cevaba:

Hardal tanesine benzer diyor... Burada yine insanı hayran bırakacak derecede güzel ve anlamlı ezoterik bir sembolizm kullanmış bulunuyor.

Hardal tanesi bilinen en küçük tohumdur. Nitekim o da bunu *"o bütün tohumların en küçüğüdür"* diye özellikle belirtiyor. Demek ki küçük olmasının anlattığı konuyla bir ilgisi var.

Hardal bitkisi ve buna bağlı olarak hardal tohumu kasıtlı seçilmiş bir semboldür: Hardal çabuk büyüyen bir bitki değildir. Çok yavaş gelişir. İnsandaki şuurlu hâle geçiş de aynen böyle yavaş yavaş ve yıllarca süren özverili çabalarla olur. Büyük bir emek işidir. Tıpkı küçücük bir tohumdan göklere uzanan fidanın ortayı çıkması gibi... Tabii burada tohum da başlı başına ayrı bir semboldür. İçinde genetik bir kod vardır. Ve uygun ortam bulursa gökyüzüne uzanan büyük bir sürgün verebilecek bir potansiyele sahiptir. İnsan da işte böyledir. Şuursuz yaşarken küçücüktür. Bu nedenle İsa Peygamber bir önceki kelâmında fakirdir diye onu tanımlamıştır.

Doğrudur... İnsan bedene bağlandığı için fakirdir, küçüktür, acizdir ama onda öyle bir tohum vardır ki, onu yeryüzünün esaretinden göklerin sonsuzluğuna taşıyabilecek bir potansiyele sahiptir.

İşte bu tohumun farkına var diyor. Bu göksel bir tohumdur. İsa Peygamber yine ince bir nüansla toprağa düşünce demiyor. İşlenmiş bir toprak olması gerektiğini özellikle vurguluyor. Bu, şu anlama gelir: Her ne kadar insanda bu tohum varsa da, bu herkeste sürgün verebilecek bir hâle gelmeyecektir. Bunun sürgün verebilmesi yani insanın içindeki bu sırra kavuşabilmesi için, onun uygun bir toprak bulması gerekmektedir. İşlenmiş toprak burada inisiyatik bilgilerin sembolüdür. İşleme ameliyesinde bir emek vardır. Bu varlığın uyanma ve şuurlanma yolunda gösterdiği çaba ve gayretlerdir.

Böylelikle insanın böyle bir uyanıklığa geçişi için büyük bir çaba ve gayret göstermesi gerektiğini de vurgulamış oluyor. Yani sadece birtakım bilgileri öğrenmekle bu iş olmuyor. O bilgilerle insanın kendi üzerinde çalışmalarda bulunması ve

o şuur hâlini yakalayabilmesi için büyük bir gayret göstermesi gerekmektedir diyor. Yoksa yattığımız yerden ve hiçbir çaba göstermeden içimizdeki bu tohumun filizlenmesi mümkün olamıyor. Birileri gelsin de bizi kurtarsın diye bekleyen İsrailoğullarının bunu anlayabilmesi gerçekten de o devirde hiç mümkün değildi... Zaten o da bunu İsrailoğullarına değil sadece kendi "İç Halkası"na anlatabilmiştir.

Özetleyecek olursak, kullanmış olduğu hardal tohumu insan benliğinin sembolüdür. Yeryüzü insanının durumunu burada konu edinmiştir. Yeryüzü insanının benliğini, özünü, ruhunda aynen tohum tanesindeki gibi dışarıdan bakıldığında kesinlikle görülemeyen gizlenmiş olan yüceliği ve bu yüceliğin ortaya çıkması için göstermesi gereken gelişimi bu kelâmında ele almıştır.

Cebrail'in de bağlı bulunduğu Melekut Âlemi ile ilgili bilgileri mümkün olduğunca özet bir şekilde şimdilik böylece toparlamış olalım...

Evrensel İdare Mekanizması ve onu oluşturan ilâhi plânlarla ilgili konuya tekrar döneceğiz.. Şimdi konumuza kaldığımız yerden devam edelim.

Hazırlığının ikinci safhası

İlk plânlarını, ilk projelerini kendisinin de bağlı bulunduğu Siriusyen Kültür temsilcileri ile hazırlamış ve Dünya'ya geldikten sonra oluşturulacak sistemle ilgili çalışmalarda bulunmuştur..

Daha sonra Dünya'ya geldiğinde kendi konumuyla ilgili üstü örtülü açıklamalarda da bulunmuştur. Bunlardan birinde başka peygamberlerden de örnekler vererek şöyle demiştir:

İbrahim halilulah (Allah'ın dostu); Musa safiyullah (Allah'ın seçkin kulu); ben ise -Allah'ın bana bir ihsanı ve bir ikramı olarak- habibullahım (Allah'ın sevgili kuluyum).

Görmüş olduğunuz gibi kendisini *"sevgili"* olarak zikretmiştir. Bu bir övünç, bir büyüklük göstergesi, bir efsane değildir. Sevgili sözü, bağlı olmuş olduğu kültürün hiyerarşik sisteminde kendi konumunu ifade eden seviyeyi anlatan bir rütbe gibidir.

Bu rütbe, O'nun o zamana kadar yapmış olduğu işlerin bir liyakatı olarak kendisine verilmiş bir ünvan olarak da kabul edilebilir. Kendisinin edinmiş olduğu bir safhanın sembolüdür. Ve bu sözle kendisini takdim etmiştir. Bu takdim edişi sadece o günler için değil, aradan geçecek olan sonraki yüzyıllar yani bugünler için de çok önemli bir bilgi niteliğindedir. Ve hatta diyebilirim ki, daha çok gelecek kuşaklar için kullandığı bir semboldür. Çünkü kendisinin asıl kökenini hiçbir zaman geniş halk kitlelerine açıklamamış sadece çok küçük bir çekirdek kadrosuyla bu bilgileri paylaşmıştır...

Hazırlamış olduğu bu dosyaları daha sonra dünyayı yakından takip eden ve Dünya'nın içinde bulunduğu şartları yakından inceleyen *"Satürn Bilgeleri"* ile tetkik etmiş, gözden geçirmiştir. Dünya'nın yaklaşık 28.000 yıllık bir dönemini içeren akaşik kayıtlar, *"Satürn Bilgeleri"* ile birlikte gözden geçirilmiş ve Dünya üzerinde yaşayan varlıkların o güne kadar geçirmiş oldukları enkarnasyonlar büyük bir titizlikle incelenmiştir... Bu da ikinci safhasıdır...

Bu safhanın da daha iyi anlaşılması için Satürn Bilgeleri konusunu biraz açmak istiyorum.

Satürn Bilgeleri

Ezoterik bilgilerde sözü edilen Satürn Bilgeleri ile neyin kastedildiğini daha iyi anlayabilmek için Mısır İnisiyasyonundaki bu konuyla ilgili anlatımlara bakmak yararlı olacaktır.

Satürn Bilgeleri kavramı Mısır İnisiyasyonu'nda önemli bir yer tutar. Mısır İnisiyasyonu'nda göğün katları yedi olarak ifade edilmiştir. Göğün katlarla anlatılması dünya üzerindeki

tüm geleneklerde karşımıza çıkar. Sadece inisiyatik geleneklerde değil, Kur'an-ı Kerim'de de göğün yedi katlı olduğu anlatılmıştır:

> O, yeryüzünde olanların hepsini sizin için yaratan, sonra göğe yönelip onları yedi gök hâlinde düzenleyendir. O, her şeyi hakkıyla bilendir.
> (BAKARA: 2/29)

> Allah, yedi göğü ve yerden bir o kadarını yaratandır. Allah'ın emri bunlar arasından inip durmaktadır ki, Allah'ın her şeye kadir olduğunu ve Allah'ın her şeyi ilmiyle kuşattığını bilesiniz.
> (TALÂK: 65/12)

Gelelim asıl üstünde durduğumuz Satürn Bilgeleri'ne... Mısır İnisiyasyonu'nu sembolik bir dille anlatan Mısır Mitolojisi'ne göre bu yedi kat göğün en üst noktasında Bilgelik Küresi'ni taşıyan melekler bulunmaktadır. Bu bölge Satürn Bölgesi olarak sembolleştirilmiş ve burası göğün en üst noktası olarak tanımlanmıştır.

Göğün en üst noktasından kasıt dünya spatyomunun en üst noktasıdır. Dünyadan evrensel dünyaya açılan kapının merkezidir. Evrensel anlayışın ve evrensel irtibatın mümkün olduğu dünya realitesinin en üst noktası burada kastedilmektedir.

Aynı zamanda Galaktik Uygarlıklarla olan irtibatın da ilk başlangıcıdır.

Az önce Hz. Muhammed'in Satürn Bilgeleri ile görüştüğünden bahsetmiştik. Hz. Muhammed'in görüştüğü varlıklar işte dünya spatyomunun en üst noktasında bulunan ve evrensel anlayış ve evrensel bilinçle buluşmuş şuur kapasiteleri çok üst noktada bulunan varlıklardı. Evrensel anlayışa ulaşmış ancak yine de Dünya spatyomunda bulundukları için Dünya ile ilgili çok geniş bir bilgiye sahip olan bu varlıklarla Hz.

Muhammed'in görüşmesi çok önemliydi.

İşte bu nedenle Siriusyen Kültür temsilcileri ile birlikte hazırladığı plâna son hâlini vermek için ezoterizmde Satürn Bilgeleri olarak isimlendirilen bu varlıklarla görüşmüş ve hazırlıklarını onlardan edindiği izlenimlere göre şekillendirmişti.

Atlantisli bilge Thot'un kitabında Satürn Bölgesi ile ilgili şunlar yazılmıştır:

> Samanyolu bölgesinden yedinci küreye düşen şu ışıklı tohumu görüyor musun? Bunlar ruh tohumlarıdır. Bunlar, Satürn bölgesine geldiklerinde kaygıdan ve tasadan uzak mutluluk içinde fakat mutluluklarının farkında olmadan yaşayan hafif buhar gibi şeylerdir. Ama Satürn bölgesinden daha aşağı bölgelere düşerken gitgide ağırlaşan bedenlere bürünürler. Her bedenlenişte içine girdikleri ortama uyum sağlarlar ve pırıltılarını gittikçe kaybederler. Bu, içine girdikleri ortamların bir zaruretidir. Kendi ışıklarını azaltmadan, daha aşağı ortamlara uyum sağlayamazlar.
>
> Yaşamsal enerjileri artmaktadır ama daha kaba bedenlere girdikçe o semavi kökenlerinin anısını gitgide unutmaktadırlar. İşte ruhların aşağılara inişleri böyle gerçekleşmektedir.
>
> Dünyaya geldiklerinde maddeye daha da bağlanmaya, bir beden içinde yaşam özlemiyle daha da sarhoş olan ruhlar, kendilerini maddi zevkler peşinde koşarken bulurlar ve eski anılarını tamamen unuturlar. Onlar için şehvet ve maddi zevkler yaşamlarının ana gayesi hâline gelir.
>
> Beden içinde yaşarken İlahi Yaşamı boş bir düş gibi hayal etmekten başka bir şey yapamayan insanların dünyası işte böyle bir dünyadır... Ancak inisiyeler bilir ki, ruh göğün evladıdır...

Yedi katlı gök ile sembolik bir şekilde dünyamızın görüp gözeticilik sistemi dile getirilmektedir. Evrensel İdare

Mekanizması'nın dünyamızla ilgili bölümünün anlatılması söz konusudur. Yedi katlı göklerin her biri farklı ruhsal idareci plânların sembolüdür. Meleklerle anlatılmak istenen budur.

Metinde geçen "Satürn Bölgesi" bu Evrensel İdare Mekanizması'nın dünyamızla olan irtibatlı ruhsal plânlarının en tepe noktası olarak tanımlanmıştır. Bu sembolü kullananlardan biri de *"Batını Ekol"*ün Anadolu'daki en önde gelen uygulayıcılarından Mevlâna Celaleddin-i Rumi'dir.

Mevlânâ'nın hemen hemen tamamen açık bir şekilde dile getirdiği konulardan biri de, Evrensel İdare Mekanizması ve bu mekanizmanın dünyamızla olan bağlantılarıdır. Bu konuya kitaplarında hayli yer vermiştir. Bunlardan konumuzla direkt ilgili olan bir bölümü aktarmak istiyorum.

Mesnevi'de İdris Peygamber'in bir enkarnasyonunda 8 yıl Zuhal'de (Satürn) öğrenim görüp inisiye olduğu, Dünya'ya döndüğünde de, astrolojiyi ve astronomiyi uygulayıp öğrettiğini şu dizelerle anlatılmaktadır:

> İdris, yıldızların cinsindendi. Onun için sekiz yıl Zuhal'de kaldı.
> Zuhal, Doğular'da da onun dostu oldu, Batılar'da da.
> Herhalde onunla konuştu, onun sırlarına mahrem oldu.
> Kaybolduktan sonra tekrar Dünya'ya gelince, yeryüzünde yıldızlar bilimine dair ders verdi.

İdris Peygamber'le Thot'un aynı kişilerdir. Mevlânâ'nın bu dizelerinde dile getirdikleriyle, Thot'un Kitabı'nda dile getirilenlerin ne kadar birbirleriyle paralellik gösterdiği derhal ortaya çıkacaktır. Bu nedenle bu dizelerin ayrı bir önemi vardır.

Çoğunlukla ezoterizmde karşılaştığımız *"Satürn'de eğitim gören kişiler meselesi"* Mesnevi'de gayet açık bir şekilde dile getirilmiş bulunmaktadır.

Mevlâna bu sırrı dizelerinde dile getirirken aynı zamanda "Kozmik – Galaktik Uygarlıklar"ın dünyamız üzerindeki

fonksiyonlarını da dolaylı bir şekilde ortaya koymaktadır. Aynı Thot'un kitabında olduğu gibi...

Satürn Bölgesi'yle irtibata girmek demek, Thot'un kitabında geçen bu yedi kat göğün sırrına varmak demektir. Nitekim Thot'un kitabında da bu sırra ancak inisiyeler ulaşabilir denmiştir.

Kur'an-ı Kerim'de bu ezoterik bilgileri doğrular nitelikte ayetler vardır. Bu ayetlerin öncesinde birtakım peygamberlerin Muhammed Peygamber'ce anılması istenir ve sıra İdris Peygamber'e gelir:

> Kitap'ta İdris'i de an. Şüphesiz o doğru sözlü bir kimse, bir nebi idi. Onu yüce bir makama yükselttik.
> (MERYEM: 19/56-57)

Ayetin hemen devamında İdris Peygamber'in Tufan'dan önceki nesile ait olan bir kişi olduğu, son derece açık bir şekilde ifade edilir:

> İşte bunlar, Adem'in ve Nûh ile beraber (gemiye) bindirdiklerimizin soyundan, İbrahim'in, Yakub'un ve doğru yola iletip seçtiklerimizin soyundan kendilerine nimet verdiğimiz nebîlerdir...
> (MERYEM: 19/58)

Bu Satürn Bilgeleri ile ilgili konu bizi bir hayli meşgul etti.. Asıl konumuza tekrar geri dönelim...

Yeni dinin nelere sebebiyet vereceği hesaplanmıştı

Hz. Muhammed'in doğmadan önceki aşamada yapılan hazırlıklar arasında, yeni ortaya çıkacak olan bu dinin insanlar üzerinde nasıl etkilerde bulunacağı da her açıdan değerlendirilmişti. İnsanların bu yeni dine karşı ilk başta nasıl tepki vere-

cekleri ve sonrasında neler olacağı... Tüm ayrıntılar hesap edilmişti.

Dünyada oluşturulacak bu son din her ne kadar öncelikle Arap toplumuna aktarılacaksa da, bu dinin dünya üzerinde ilerleyen yüzyıllarda çok geniş bir etkinliği olacağı bilinmekteydi.

Kendisiyle birlikte dünyada dinler devri kapanacak ve aradan geçen yüzyıllarla birlikte insanlığın aşağıya iniş sürecinin hızlanmasının sonucu olarak, Hz. Muhammed'in vahiy kanalıyla alıp aktaracağı bilgilerden de uzaklaşılacaktı. Bütün bunlar bilinerek ve böyle de olması gerektiği bilindiği için tüm hazırlıklar tamamlandı.

Âlemlere rahmet olarak yollanılan o kutlu kişinin aktardığı kutsal sözler ne yazık ki tamamen yozlaştırılacaktı. Dünya üzerinde içinden çıkılması son derece zor bir dini sistemin ortaya çıkışı bu şekilde tanzim edilmekteydi.

> O gün gök bulutlarla yarılıp parçalanacak ve melekler bölük bölük indirilecektir. O gün gerçek hükümranlık Rahmân'ındır ve kafirlere zorlu bir gün olacaktır. O gün zalim kimse, (çaresizlik içinde) ellerini ısırıp şöyle diyecektir: "Ne olurdu ben de peygamberle beraber aynı yolu tutsaydım! Yazıklar olsun bana, keşke falanı dost edinmeseydim! Andolsun, Kur'an bana geldikten sonra beni ondan o saptırdı."
>
> Zaten şeytan insanı yardımcısız bırakıverir.
>
> Peygamber, "Ey Rabbim! Kavmim şu Kur'an'ı terk edilmiş bir şey hâline getirdi" dedi.
>
> (FURKAN: 25/25-30)

Aktardığım ayetlerin hemen başında ***"gökyüzünün kapılarının açılması"*** anlatılmaktadır. Gökyüzünün kapılarının açılması ezoterizmde göksel bilgilerin, ilâhi tesirlerin yeryüzüne inmesinin sembolüdür. Nitekim hemen devamında ***"meleklerin bölük bölük yeryüzüne ineceğinden"*** bahsedilmektedir.

Sonrasında ise insanların hayıflanışı ve büyük bir pişmanlığı anlatılmaktadır. Bu gerçeklerin apaçık ortaya çıkmasından dolayı içlerine düştükleri pişmanlık ve şaşkınlıktır.

30. ayette çok önemli bir tespitte bulunularak Kur'an-ı Kerim'in terk edildiğinden söz edilmektedir. Gerçekten de aynen öyle olmuş ve aradan geçen süre içinde, Kur'an-ı Kerim bir kenara bırakılarak, bazı harici İslam yorumcuları tarafından hadisler birinci plâna çıkartılarak halka anlatılan İslam Kültürü bu bilgilere dayandırılmıştır. Bu ayet çok önemli bir ihtar ve serzeniştir.

> Ayette şikâyet için kullanılan kelimeler ayrı bir mucize sergilemektedir. Kullanılan ittihaz, elle sarılıp tutma, görünüşte benimsemedir. Ancak bu tutmanın mehcur bir tutma olduğu söyleniyor. Mehcur, uzaklaştırılan, devre dışına çıkarılan, ayrı tutulan demektir. Anlaşılıyor ki, Resul, ümmetinin Kur'an'ı benimseyip kucaklar bir manzara arz etmelerine rağmen, onu kendilerinden uzaklaştırıp devre dışı tuttuklarından şikayetçidir. Kısacası zahirde Kur'an'a sarılma, hakikatte ise Kur'an'ı itme ve ondan uzaklaşma sergilenmiştir. İslam dünyasının yüzyıllardan beri arz ettiği manzara gerçekten budur.*

Bu ayet adeta geleceğe tutulan bir ayna gibidir. Gelecekte ortaya çıkacak manzara daha o günlerde bu şekilde dile getirilmiştir. Günümüzde gelinen nokta budur.

Din, Kur'an'ın dinidir ama kitlelere yön veren Hadis Külliyatı'nı kendilerine ilke edinen harici İslam yorumcularıdır. Bu konuya da tekrar dönüp, hadislerin nasıl dejenere edilerek bir araya getirildiğini ayrıntılarıyla göreceğiz. Şimdilik şu kadarını söyleyeyim ki, Hz. Muhammed'in en büyük mücadelelerinden biri Kur'an-ı Kerim'in dışında bir din kaynağının ortaya çıkmasını engellemek olmuştur. Bunun için de kendi sözlerinin yazılmasına müsade etmemiş, kendisinden habersiz

(*) "Kur'an'daki İslam", Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk, sy. 125

yazanlara da yazdıklarını imha ettirmiştir.

Bu hadislerle ilgili konuya kitabımızın sonunda tekrar döneceğim...

Önceden hazırlanan ve daha sonra Hz. Peygamber'e Cebrail tarafından aktarılan metinler son derece ağır bir sembolizm örtüsüyle şifrelendirilmiş olduğundan, anlaşılması bir hayli zordur. Bir başka zorluk da, metinlerin belirli bir lineer akışı takip etmemesidir. Yani öyle ayetler vardır ki, onlar en başta olmalıdır. Ve yine öyle ayetler vardır ki, ortalarda başka ayetlerin yanına getirilse, çok daha kolay bir anlam çıkartabilmek mümkün olabilirdi. Ancak Kur'an ayetleri böyle aktarılmamıştır. Çünkü küresel bir mantık vardır. Lineer tek boyutlu bir mantıkla hazırlanmamıştır. Bu özelliğinden dolayı Kur'an metinlerinin anlaşılabilmesi için ayrıca bir çaba gerekir... Belli ki kolayca anlaşılması istenmemiştir.

Nitekim kolay anlaşılmayacağı da birçok ayette yine bizzat Kur'an-ı Kerim'de bildirilmiştir:

> Biz onların kalplerini mühürleriz de onlar hakkı işitmezler.
> (A'RÂF: 7/100)

> Sonra, onun ardından birçok peygamberi kendi toplumlarına gönderdik. Onlara apaçık mucizeler getirdiler. Fakat onlar önceden yalanlamakta oldukları şeye inanacak değillerdi. İşte biz haddi aşanların kalplerini böylece mühürleriz.
> (YUNUS: 10/74)

Kalplerin mühürlü olması, gerçekleri kavrayamayan bir şuur hâlinin sembolüdür. Bu *"Demir Çağ"*ın karakteristik özelliğidir. Aşağıya inişin zorunlu bir sonucuydu ve bu sonuçla tüm insanlık olarak hepimiz farklı oranlarla da olsa karşı karşıya kalmış durumdayız.

Mucizelere karşı bile duyarsız olacak kadar insanın kapalı bir şuurda olabileceğinin anlatıldığı bir ayettir.

> Onlardan sana kulak verenler de vardır. Fakat sağırlara, hele akılları da ermiyorsa, sen mi işittireceksin? İçlerin-den sana bakanlar da vardır. Fakat körlere, hele gerçeği görmüyorlarsa, sen mi doğru yolu göstereceksin?
> (YUNUS: 10/42, 43)

Kısaca şunu söylemek istiyorum: Başından beri yeni oluşturulacak olan dinin geniş halk kitlelerince anlaşılamayacağı biliniyordu. Doğuracağı sonuçlar ve içine düşülecek hatalar önceden belirlenmişti.

Ancak şurası da çok iyi biliniyordu ki, dünyanın belirli bir iniş düzeyi gerçekleştikten sonra, Kur'an-ı Kerim'e bir nakış gibi işlenen kozmik ezoterik gerçekler bir gün tüm açıklığıyla insanlıkla buluşabilecekti. Önce inişe hizmet edecek, sonra ise asıl gerçeklerin ortaya çıkışıyla birlikte âlemlere rahmet olarak gönderilen o kutlu sözler insanlığın gönlünde yerli yerine oturabilecekti.. Bu büyük, ilâhi bir organizasyondu ve bu organizasyon tüm ayrıntılarıyla plânlanıyordu..

Kabul etmek gerekir ki, hayli zor bir vazife yerine getiriliyordu.. Önce inişle sırların üzeri örtülecek, sonra çıkışta gizlenen sırlar ortaya çıkacaktı.

Hiçbir kutsal kitapta dile getirilmeyen bazı sırlar öyle büyük bir incelikle dünyaya bildirilecekti ki, zamanı gelince ezoterik geleneğin ışığı içinde bunlar anlaşılabilsin ve yeryüzünde ışımaya başlayabilsin..

Bütün bunlar inceden inceye hazırlanırken dünya üzerinde o zamana kadar yaşamış olan nesillerin dünya üzerinde sergilediği tüm davranış ve algılayış biçimleri değerlendirilmiş, bundan sonra insanlık bu öğretiyle kendilerine nasıl bir yol çizecekleri hesap edilmiştir.

Bir zamanlar dünyada yaşayan galaktik uygarlıklardan

başlanmış, sonrasında onların torunları olan Mu ve Atlantis uygarlıkların durumları gözden geçirilmiş ve son olarak da *"Demir Çağı"*nın içinde yaşamakta olan insanların bu süreçteki durumları tüm ayıntılarıyla değerlendirilmiştir. Hiçbir şey tesadüfe bırakılmayacak derecede büyük bir plân dahilinde çalışılmıştır.

Dünyamızın geçirdiği bu devreler Kur'an-ı Kerim'de de bildirilmiştir:

> Helâk ettiğimiz her memleketin mutlaka bilinen bir yazısı (belli vakti) vardır. Hiçbir toplum ecelini geçemez ve ondan geri de kalamaz.
> (HİCR: 15/4-5)

Dünya üzerinde Mu Uygarlığı'nın hüküm sürdüğü dönemle ilgili de şöyle denmiştir:

> İnsanlar (başlangıçta tevhit inancına bağlı) tek bir ümmet idiler; sonra ayrılığa düştüler. Eğer (azabın ertelenmesiyle ilgili olarak ezelde) Rabbinden bir söz geçmiş olmasaydı, ayrılığa düştükleri hususlarda aralarında derhal hüküm verilir (işleri bitirilir)di.
> (YUNUS: 10/19)

Hz. Muhammed ilk olarak Siriusyen Kültür temsilcileri ile birlikte hazırladığı plânını daha sonra Satürn Bilgeleri adı verilen varlıklarla görüştükten sonra yeniden elden geçirmiş ve birtakım değişiklikler yapılması gerektiği görülmüş ve Melekut Âlemi'nin onayıyla son nokta konulmuştur.

Korunmuş levha...

Kur'an-ı Kerim'in bazı ayetlerinde konumuza işaret eden bazı ayetler bulunmaktadır. Bu ayetlerde Kur'an-ı Kerim'in

korunmuş bir levhada kaydedilmiş olduğu dile getirilmiştir:

> Hayır o (yalanlamakta oldukları kitap) şanı yüce bir Kur'an'dır. O korunmuş bir levhadadır.
> (BÜRUÇ: 85/21-22)

Korunmuş bir levhada yazılı olduğunun söylenmesi, üstünde durulması gereken bir konudur.

Korunmuş levha anlamına gelen "Levhi Mahfuz" hakkında Kur'an-ı Kerim'de ne bu surede ne de bir başka surede üstü kapalı bile olsa herhangi bir açıklama yapılmamıştır.

Az önce de değindiğimiz gibi ezoterik bilgilere göre, Kur'an-ı Kerim indirilmeye başlamadan önce Âlemlerin Rabbi'nin isteği ve rızasıyla, Melekut Âlemi'nin görüp gözeticiliğinde, Hz. Muhammed'in de bağlı bulunduğu kozmik hiyerarşi tarafından, indirilecek ayetlerin büyük bir bölümü belirlenmiş ve sonrasında Hz. Muhammed'e bu önceden belirlenen ayetler vahyedilmeye başlamıştır. Bu ezoterik bilgiye göre korunmuş levhadan kastedilen budur. Önceden oluşturulmuş ve belirlenmiş olmasıdır.

Yine bu konuyla ilgili bir başka ayette de şöyle denmiştir:

> Şüphesiz o, katımızdaki ana kitapta (Levh-i Mahfuz'da) mevcuttur, çok yücedir, hikmetlerle doludur.
> (ZUHRUF: 43/4)

Levhadakiler nasıl aktarılacaktı?

En son olarak da bu öğretinin hangi yolla, nasıl bir metot kullanılarak insanlara nakledileceğine karar verilmiştir. Bu, vahiy mekanizmasıdır. Yani ruhsal tebliğ mekanizması... Daha önce farklı metotlar denenmişti. Şimdi ise bu yol denenecekti... Önceden belirlenen bazı ilâhi - kozmik kökenli bilgiler insanlara semboller kullanılarak ileticilik vazifesini görecek bir var-

lıkla, zamanı geldiğinde Hz.Muhammed'e ruhsal kanalla *"Melekut Âlemi"*nin kontrolünde aktarılmaya başlanacaktı.

Yani vahyin belli bir bölümü çok önceden hazırlanarak tespit edilen bilgilere dayanır. Bu aktarımda iletişimi kuracak varlık Kur'an-ı Kerim'de Cebrail olarak isimlendirilmiştir.

Bunun haricinde Melekut Âlemi'nin o an gelişen durumlara uygun araya girişleri de olmuştur. Ayrıca, Melekut Âlemi'nin bir üyesi olan Cebrail de kendi yetkisi dahilinde bazı araya girişler yapmak suretiyle, birtakım ayetler aktarmıştır.

Geniş kitlelerce anlaşılamayan konuların başında Cebrail ile kendisinin durumuyla ilgili ayetler olmuştur.

İrtibat Yaradan ile kul arasında gerçekleştirilmemiştir. Niye bunu vurguluyorum, çünkü belki şimdi değil ama bundan 30 sene öncesine kadar, geleneksel halk inançlarında Kur'an-ı Kerim'i Allah'ın Hz. Muhammed'e vahyettiği inancı bir hayli yaygındı. Bugün bile bunu böyle düşünen kişilerin olduğundan eminim.

Bir zamanlar böyle bir inancın hakim olması, öncelikle Kur'an-ı Kerim'in Türkçe anlamıyla geniş halk kitlelerince okunmamış olmasından kaynaklanmaktaydı. Ancak aradan geçen yıllarda Kur'an-ı Kerimi Türkçe olarak okuyup anlamaya çalışan insanarın sayısında ciddi bir artış olmuştur.

Bu zorlukdan dolayıdır ki, zaten, İslamiyette birden fazla mezhep ve Kur'an metinlerini birbirlerinden neredeyse taban tabana zıt açıklamalarda bulunan tefsirciler çıkmıştır.

Bir de bu zorluklara Müslümanlığın kutsal kitabını ve dinin içeriğini anlamada kendilerine hadisleri kılavuzluk yapanlar çıkınca işler iyice içinden çıkılmaz bir hâle gelmiştir.

Dinlerde kullanılan farklı yöntemler

Az önce de söylemiş olduğum gibi daha önce kullanılan metotlardan farklı bir yöntem uygulanacaktı... Hz. Musa'da ve Hz. İsa'da da birbirlerinden farklı yöntemler kullanılmıştı. Hz. Muhammed'de ise her ikisinde de kullanılmayan bu yöntem-

le dinler devrinin kapanışı gerçekleştirilecekti.

Günümüzden yaklaşık 3.500 yıl önce kararlaştırılan dinlerle ilgili ilâhi bir program gereğince, artık unutulmaya başlanan eski geleneklerdeki *"Vahdaniyet"* yani *"Varlığın Birliği İlkesi"* dünya üzerinde oluşturulacak son üç dinde ***"Tek Tanrıcılık"*** adı altında insanlığa dinsel ögelerle sunulacaktı.

Bu atılacak adımın ilki Hz. Musa ile başlatılmış sonrasında Hz. İsa ile devam edilmiş ve son olarak da Hz. Muhammed ile bu süreç noktalanacaktı.

Yapılan bu plân daha sonraları Kur'an-ı Kerim'de şöyle dile getirilmiştir:

> Şüphesiz bu (Kur'an'ın indirileceği) öncekilerin kitaplarında da vardı. İsrailoğulları bilginlerinin onu bilmesi, onlar (Mekke müşrikleri) için bir delil değil midir?
> (ŞU'ARÂ: 26/196-197)

İnsanlığa iletilecek olan ilâhi bilgilerin aktarılışında farklı yöntemler kullanılmıştır demiştik.. Nedir bu farklı yöntemler şimdi kısaca bunu açmak istiyorum...

"Kitabi Tek Tanrılı Dinler" olarak isimlendirilen ve Hz. Musa ile başlatılan bu süreçte ilk olarak Hz. Musa'da günümüzde yazıcı medyomluk olarak tabir edilen yöntem kullanılmıştır. Yani Hz. Musa'ya aktarılan kutsal metinler Ruhül Kudüs makamınca yazdırılmıştır.

Oluşturulan Tevrat'ın belli bir bölümü yazıcı medyomluk tekniğiyle iletilmiştir. Tevrat'ın ilk beş bölümü bu teknikle Hz. Musa'ya yazdırılmıştır.

Hz. Musa'nın dünyadan ayrılmasından sonra da oluşturulmakta olan dinin kutsal kitabının aktarılışına devam edilmiştir. Yani Hz. Musa'nın bu dünyadan ayrılmasıyla birlikte vazife bitmemiştir. Yerine önce Yeşu geçmiş ve daha sonra da Samuel, Davut, Süleyman, İlya, Elişa, İşaya, Hezekiel, Yeremya gibi gerçek ruhsal tebligata mazhar olan çok sayıda kişi bazen kral, bazen peygamber görünümleri altında; Hz.

Musa'nın bıraktığı mirası götürmeye çalışmışlar ve bunda da başarılı olmuşlardır. Hz.Musa'nın ölümünden sonra Tevrat'a dahil edilen Bablar'ın büyük bir kısmı söz konusu ettiğimiz bu inisiye Yahudiler tarafından yazdırılmıştır. Bu bablar bazen kendi isimleriyle anılmış, bazen de farklı isimlerle Tevrat'a dahil edilmiştir. Örneğin *"Mezmurlar"*ın çoğu Davut; *"Meseller"*, *"Vaiz"* ve *"Neşideler Neşidesi"* ise Süleyman tarafından yazdırılmıştır.

Bir örnek vermek gerekirse Hz. Musa'dan sonra Ruhül Kudüs tarafından desteklenen Hz. Musa'nın müritlerinden Yeşu'nun bu vazifeye devam ettiği Tevrat'ta da şu cümlelerle anlatılmıştır:

> Ve vaki oldu ki, Rabbin kulu Musa'nın ölümünden sonra, Rab Musa'nın hizmetçisi Nun oğlu Yeşu'a söyleyip dedi: "Hayatının bütün günlerince kimse sana karşı duramayacak; nasıl Musa ile beraber oldumsa seninle de öyle beraber olacağım. Seni boşa çıkarmam ve seni bırakmam.
>
> (YEŞU, Bab: 1/6)

Görüldüğü gibi Hz. Musa'dan sonra vazifenin devamı Yeşu tarafından gerçekleştirildiği Tevrat'ta bu sözlerle ifade bulmuştur... Nitekim Tevrat'ın Hz. Musa tarafından yazdırılan ilk beş bölümünün sonundaki altıncı bölümü Yeşu adıyla Tevrat'a dahil edilmiştir.

Hz. Musa'nın vazifesini yerine getirme sürecinde uygulanan yöntemler çok farklıydı.

Hz. İsa'nın durumu ise tamamen farklıdır... Hz. İsa'da ne vahiy sistemi, ne de Hz. Musa'da olduğu gibi yazıcı medyomluk yöntemi kullanılmamıştır. Ruhül Kudüs yine devrededir ancak aktarılacak hiçbir kelam Hz. İsa'ya dikte ettirilmemiştir.

Hz. İsa'da uygulanan en bariz farklılık, Hz. İsa'nın geçmişini hatırlayarak ve açık şuurla doğmuş olmasıdır. Doğar doğmaz konuştuğunun söylenmesinin nedeni de budur.

Hz. İsa bu dünyada yaşarken aynı zamanda gelmiş olduğu plânıyla da sürekli iç içe yaşamaktaydı. Hem burada, hem oradaydı. O nedenle de kendisine gerek yazıcılık yoluyla gerekse de vahiy yoluyla önceden hazırlanan metinlerin aktarılmasına gerek yoktu. Söylediği her söz ayet gibiydi. Kendisi hayattayken de yazılı olarak bir kutsal metin oluşturmamıştır. Kendisinden sonra oluşturulan İncil farklı kişilerce kaleme alınmış ve bunların tamamı bir araya getirilerek Hristiyanlığın kutsal kitabı ortaya çıkartılmıştır. Bu İncillerin oluşturulmasında yine Ruhül Kudüs'ün devrede olduğunu Yuhanna'nın aktardığı ve Hz. İsa'ya ait olduğunu bildirdiği İncil'deki şu ifadelerden de anlayabiliyoruz:

> Siz beni seçmediniz, ben sizi seçtim. Gidip meyve veresiniz, meyveniz de kalıcı olsun diye sizi ben atadım. Öyle ki, benim adımla Baba'dan ne dilerseniz size versin... Baba'dan size göndereceğim Yardımcı, yani Baba'dan çıkan Gerçeğin Ruhu geldiği zaman, bana tanıklık edecek. Siz de tanıklık edeceksiniz. Çünkü başlangıçtan beri benimle birliktesiniz. Ne var ki O, yani Gerçeğin Ruhu gelince, sizi tüm gerçeğe yöneltecek. Çünkü kendiliğinden konuşmayacak, yalnız duyduklarını söyleyecek ve gelecekte olacakları size bildirecek.
>
> (YUHANNA: 15/16, 26, 27, 13)

Hz. Muhammed'in peygamberliğinde uygulanan yöntemlerin farklılıklarından biri de Hz. Muhammed'in Hz. İsa'da olduğu gibi geçmişini hatırlayarak bu dünyaya doğmamasıdır. Hz. Muhammed'in geçmişini hatırlamadan doğacağına karar verilmiş ve doğduktan sonra da geçmişini tamamen unutmuş bir şekilde yaşamıştır. İleride göreceğimiz gibi, kendi kökeni ile ilgili uzun süre tereddütleri olmuştur.

Hz. Muhammed'in dünyaya gelişinden itibaren yaşamının çeşitli safhaları o andan itibaren vazifesinin başlayacağı

noktaya kadar ve sonrasında hep beşeri şartlara bağlı olarak sürmüştür. Dünyanın tüm icaplarına uymak kaderiyle karşı karşıya kalmıştır. Çünkü yapılan plân bu doğrultudaydı.

Bütün bu sözlerimizi tek bir cümleyle özetleyecek olursak, o âlemlere rahmet potansiyeli bir insan kisvesine büründürülmüştür.

Hz. Muhammed'in dünyaya doğmadan önceki çalışmalar tamamlandıktan ve Cebrail tarafından Hz. Muhammed'e vahyedilecek kitap belirlendikten sonra o kutsal merkezdeki metinler kozmik akaşaya kaydedilmiştir. Bu konudan Kur'an-ı Kerim'in bazı ayetlerinde de bahsedildiğinden az önce sözünü etmiştik. Daha sonra da hazırlanan bu kitap, O'nun derin şuuraltına nakledilmiştir. Böylelikle bütün kitap, olduğu gibi kendisindeydi. Cebrail tarafından verilen vahiy işte buradan alınarak aktarılmıştır.

Bu aktarımın nasıl gerçekleştiğini az sonra ayrıntılarıyla ele alacağız.

EVRENSEL İDARE MEKANİZMASI ve RUHSAL HİYERARŞİ

Hz. Muhammed'in kökeni ve vahyi alışı ile ilgili bazı konuları daha iyi zihnimizde canlandırabilmemiz için, öncelikle ezoterizmde çok önemli bir yere sahip olan evrende mevcut ruhsal hiyerarşi ve *"Evrensel İdare Mekanizması"* ile ilgili bazı konulara burada bir kez daha yer verme gereği duyuyorum.

Daha önceki bazı kitaplarımda da değinmiş olduğum gibi evren hiyerarşik bir düzen içindedir ve hiyerarşik bir düzen içinde idare edilmektedir. Gözle görünür fizik âlem gözle görülmeyen büyük bir ilâhi oluşumun adeta kanatları altında varlığını sürdürmektedir. Dünyamız üzerindeki tüm dini oluşumların kökeni ve idaresi de işte bu ilâhi oluşumun çeşitli unsurlarının tasarrufu altında bulunmaktadır.

Tüm evreni sarıp sarmalamakta olan o ilâhi kanatlar dünyamızın da üzerinde tüm insanlık âlemini bizler fark etsek de fark etmesek de görüp gözetmektedir.

Evrenin bu ilâhi oluşumu ve hiyerarşik düzeni ile ilgili bilgiler tüm dinlerin içinde yer almıştır. Ancak bu konu dinlerde son derece üstü kapalı ifadelerle dile getirildiği için çok fazla anlaşılamamıştır.

Evet.. Bu konunun dinlerin kutsal metinleri içinde yer aldığından bahsetmiştik.. O halde biz de Hz. Muhammed'e vahyedilen ayetler içinde bu konu nasıl ele alınmıştır, bunlardan bazı örneklerle *"Evrensel İdare Mekanizması"*nın işleyişi ile ilgili konumuzu açmaya çalışalım...

Zamirlere gizlenen hiyerarşi...

Kur'an-ı Kerim'i okuyanların hemen fark ettikleri bir özellik vardır. Kur'an-ı Kerim'in ifade tarzında kullanılan üç farklı zamir bulunmaktadır: "Ben", "Biz" ve "O..."

İşte birkaç örnek:

"Ey Muhammed, Cebrail sana Kur'an okurken, unutmamak için acele edip onunla beraber söyleme, yalnız dinle. Doğrusu o vahyolunanı kalbine yerleştirmek ve onu sana okutturmak Bize düşer. Biz onu Cebrail'e okuttuğumuz zaman, onun okumasını dinle. Sonra onu açıklamak Bize düşer."
(KIYAMET: 75/16-19)

"Yağmurun dönüşünü sağlayan göğe ve yarılan yeryüzüne andolsun ki, Doğrusu bu Kur'an kesin bir sözdür. O, eğlence için değildir. Gerçekten onlar düzen kuruyorlar. Ben de bir düzen kurmaktayım. Ey Muhammed, Sen inkarcılara mehil ver; onlara mukâbeleyi biraz geri

bırak."
(TARIK: 86/11-17)

"Ey insan... Yüce Rabbi'nin adını tesbih et. O, yaratıp şekil vermiştir. O, her şeyi ölçüyle yapıp doğru yolu göstermiştir. O, yeşillikler bitirmiştir..."
(A'LÂ: 87/1-4)

Yukarıdaki birkaç örnekte de görüldüğü gibi, Kur'an-ı Kerim'de üç farklı hitap tarzı bulunmaktadır. Bazen *"Ben"*, bazen *"Biz"* ve bazen de *"O"* diye hitap edilir...

Biz ve O zamirinin birlikte geçtiği ayetler de vardır:

"Ey Muhammed, Kur'an'ı Biz okutacağız ve asla unutmayacaksın. Allah'ın dilediği bundan müstesnadır. Doğrusu açığı da gizliyi de bilen O'dur."
(A'LÂ: 87/6-7)

Şimdi gelelim bu zamirlerin neyi ifade ettiğine:

"O" birçok ayette "Âlemlerin Rabbi olan Allah"ı ifade eder. Bazı ayetlerde ise örneğin Al-i İmran Suresi'nin 18. ayetinde olduğu gibi "Kaadir-i Mutlak Yaradan"ı ifade eder.

"Biz" sözcüğü sadece son üç büyük dinden sonuncusunun kutsal kitabında varolan bir özelliktir. Ne İncil'de, ne de Tevrat'ta "Biz" sözcüğü yoktur...

Örneğin İsa Peygamber'in kelamlarına baktığımızda sadece "O", "Rabb" ve "Baba" sözcüklerine rastlanır.

Kur'an-ı Kerim'de geçen *"Biz"* zamiri çoğulluğun ifadesi olarak karşımıza çıkar. Bu çoğul ifade bazı ayetlerde "Evrensel İdare Mekanizması"na bağlı olarak çalışan "Ruhsal İdare Mekanizması"nın, bazı ayetlerde dini literatürde *"Kürsi"* ya da

"Melekut Âlemi" olarak geçen, yönetici varlıkların hitabını ifade eder. Cebrail tebligatı aktarırken *"Biz"* dendiğinde, Cebrail'in bağlı bulunduğu sistem kastedilmiştir. Yani Melekut Âlemi...

Kısaca toparlayacak olursak, biz zamiriyle ifade bulan çoğulluk, evrende mevcut olan hiyerarşik ilâhi düzenin ve bu düzenin üyelerinin en açık ifadesidir.

"Ben" zamiri ise bazen Cebrail'i bazen de Âlemler'in Rabbi için kullanılmıştır.

İşte Kur'an-ı Kerim'in içinde farklı zamirlerin yer almasının sebebi budur...

İlâhi düzenin yedili yapısı...

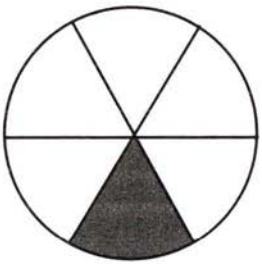
Ezoterizmdeki evrensel hiyerarşi yedili bir sistemle tanımlanmıştır. Bu yedili sistemden Kur'an-ı Kerim'in birçok ayetinde de bahsedilmiştir. Kur'an-ı Kerim bu evrensel hiyerarşiyi *"yedi kat gök"* olarak tanımlamıştır. Bu ayetlerden önceki sayfalarımızda örnekler vermiştim...

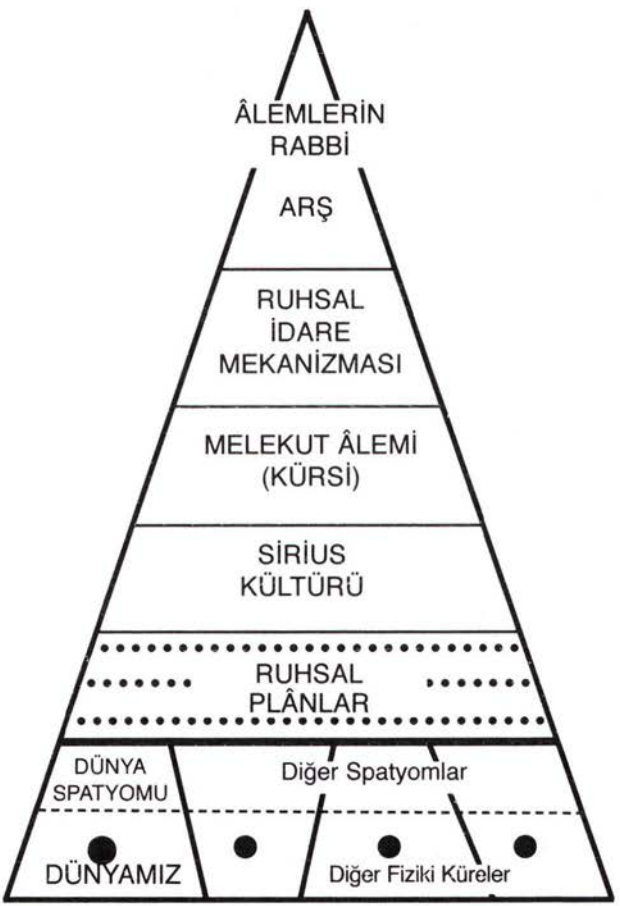
Bu yedili sistemin tamamı, ezoterizmde ***"Evrensel İdare Mekanizması"*** olarak isimlendirilmiştir.

Bütün bu anlatılanları zihnimizde yerli yerine oturtabilmemiz için ***"Evrensel İdare Mekanizması"*** ile ilgili bazı bilgileri şematik tarzda görmek yararlı olabilir. Ancak şunu da özellikle söylemeliyim ki, bu sadece bir şeyi anlatmak için çizilmiş bir şemadır. Yoksa evrende bu şemanın aynısını sanki katları olan piramidal bir yapıymış gibi düşünmemek gerekir.

Arka sayfadaki şekil *"Evrensel İşleyiş"*in nasıl bir mekanizma tarafından ayakta tutulduğunu göstermesi bakımdan, kabaca da olsa bir fikir verebilir. Ama dediğim gibi bu sadece bir şemadan başka bir şey değildir.

Üçgen tarzda çizilen bu şekil aslında bir dairenin sadece

EVRENSEL İDARE MEKANİZMASI

küçük bir kesitini oluşturur. Yani bu üçgenler gibi birçok üçgenin varolduğunu düşünmek gerekir. Bütün bu üçgenler yan yana getirildiğinde "daire" şekli oluşur.

Bu daire şekli, varoluşun tamamını sembolize eder. Birçok üçgenden oluşan dairenin taralı olan kısmı ise, yan sayfadaki üçgeni ifade eder. Daireyi oluşturan üçgenlerin sayısı bilinmemektedir. Evrenin sonunun ve başının bilinmemesi gibi...

Başta Tufan Öncesi Mu ve Atlantis uygarlıkları olmak üzere, eski uygarlıkların çoğunda "daire", mükemmelliyetin sembolü olarak karşımıza çıkar. Eski Mısır'da *"Ra - Güneş Tanrısı"* olarak isimlendirilen ve bir *"daire"* ile gösterilen sembol de yine aynı şeyin ifadesidir. Yani evrenin ve varoluşun sembolüdür...

Dairenin antik bilgilerde geometrik şekillerin en mükemmeli olarak nitelendirilmesinin altında yatan gerçekler de yine bu bilgilere dayanır.

Ezoterik bilgilere göre de, dairenin içi yaratılanları, dışı ise yaratanı sembolize eder. Bu tanımlama *"Yaradan"*ın yaratılmış olanların içinde aranmaması gerektiğine dair çok önemli bir ayrımı ortaya koyar. Oysa ki, konunun inisiyatik ve ezoterik yönüyle meşgul olmayan ve sadece kulaktan dolma dini bilgileri yeterli gören çoğunluk için, *"Yaradan"* adeta bir varlık gibi telakki edilmiştir...

"Evrensel İdare Mekanizması" ile ilgili genel bir fikre sahip olabilmek için, onu çeşitli unsurlarıyla birlikte ele alarak incelemek gerekir. Şimdi çok kısa ve çok genel hatlarıyla bu unsurları gözden geçirelim... Böylelikle Kur'an-ı Kerim'de niçin göğün yedi kat ifade edildiği ve *"Evrensel İdare Mekanizması"*nın ilâhi düzeni daha iyi anlaşılmış olacaktır...

Âlemlerin Rabbi: O'nu farklı dinler, farklı isimlerle insanlara anlatmaya çalışmışlardır... En son olarak Kur'an-ı Kerim O'ndan bahsederken, *"Allah"* ismiyle zikretmiştir... Ancak *"Âlemlerin Rabbi olan Allah"* sözü, Kur'an'da *"Kaadir-i Mutlak Yaradan"* anlamında kullanılmamıştır.

"Allah:" Evrensel İdare Mekanizması'nın en üst noktasıdır. Allah Kur'an'da "Âlemlerin Rabbi" olarak ifade edilmiştir. Yani âlemlerin görüp ve gözeticisidir. İdarecisidir.

"Kaadir-i Mutlak Yaradan", ilk yaratılışı meydana getiren kudrettir. Hiçbir zaman ve hiçbir şekilde anlayamayacağımız, *"yoktan varedilişin"* sahibidir... Bu ilk yaratılıştan itibaren yani *"Tek Olan"*ın kendisini tezahür ettirmesi ile birlikte dört farklı enerjinin ortaya çıktığı ifade edilmektedir. Bu enerjiler: 1– Ruh Enerjisi, 2– Madde Enerjisi, 3– Zaman Enerjisi, 4– Hayat Enerjisi'dir... Bu enerjiler Evrenin temel yapı taşlarıdır.

İşte bu noktadan itibaren meydana getirilen tüm varoluşlar mevcut varlıklara aittir.

Maddi kainatın kurulması ve oluşturulması başlı başına "Ruh Enerjisi"nin diğer enerjilerle birlikte oluşturduğu iletişimin eseridir... Ancak bu yoktan varetme değil, varolan temel enerjilerin birbirleriyle birlikte gerçekleştirdikleri bir oluşumdur...

Bizim, varlık olmamız sebebiyle hiçbir zaman ve hiçbir şekilde yokluğu anlayabilmemiz mümkün olamayacaktır.

"Varlık yokluğu bilemez..." Bu ezoterik öğretilerin en temel kavramlarından biridir. Kendi kendinize bunun denemesini yapabilirsiniz... Bir an için gözlerinizi kapatıp yokluğu düşünür müsünüz?... Göreceksiniz ki, *"yokluk"* diye bir kavram bizlerde yoktur... Yoklukla ilgili her türlü düşüncemiz bir varlığı tanımlamaktadır. Bizler yokluğun nasıl bir şey olduğunu asla anlayamayız... Hiçbir isim ve sıfat O'nu tanımlayamaz... O nedenle de Mu Dini'nde Yaradan için sadece "O" zamiri kullanılmış ve başka bir tanımlamaya gidilmemiştir.

Bu yüzden, yoktan yaratılışın da, nasıl bir şey olduğu bizler için meçhul kalmaktadır. Meçhul kalacaktır...

Arş: Kur'an'da *"Arş-ı Âla"* olarak geçer. En yüce Arş demektir. Bu ifadedeki Arş, sürekli oluş mekanıdır. Arş, kozmik hiyerarşideki en üst mekanizmadır. Her türlü oluşumun kaynağıdır... Ruhsal gelişim seviyeleri bakımından gerçek

anlamda *"İlâhlar"*ın mekanıdır diyebiliriz... Fiziksel ve Ruhsal Âlemler'in tamamını kapsamına alan bu mekanizma hakkında, neredeyse hiç denebilecek kadar az bilgi vardır. Kur'an-ı Kerim'de Âlemler'in Rabbi'nin arş üzerine kurulduğundan söz edilir.

> Rahmân, Arş'a kurulmuştur. Göklerdeki, yerdeki bu ikisi arasındaki ve toprağın altındaki her şey, yalnızca O'nundur. Sen sözü açığa vursan da, gizlesen de Allah için birdir. Çünkü O, gizliyi de bilir, ondan daha gizli olanı da.
> (TÂ-HÂ: 20/5-7)

Arş, kelime anlamı itibarıyla kudret ve hakimiyet tahtı, sınırsız kudret makamı demektir. Beş ayrı surede Allah'ın Arş üzerine kurulduğundan söz edilmiştir.

Örneğin Müminun Suresi'nin 86 ve 87. ayetlerinde şöyle denmiştir:

> De ki: "Yedi kat göklerin Rabbi, büyük Arş'ın Rabbi kimdir?" "Allah'ındır" diyecekler. "Öyle ise ona karşı gelmekten sakınmaz mısınız?" de.
> (MÜMİNUN: 23/86-87)

Ve yine yirmiden fazla ayette de arşın farklı özellikleriyle ilgili açıklamalarda bulunulmuştur:

> Melekleri de, Rablerini hamd ile tesbih edip yücelterek Arş'ın etrafını kuşatmış halde görürsün. Artık kulların arasında adaletle hüküm verilmiş ve "Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur" denilmiştir.
> (ZÜMER: 39/75)

Ruhsal İdare Mekanizması: "Âlemler'in Rabbi" ve "Arş Mekanizması" tarafından şekillendirilen fiziki ve astral âlemlerin idareciliğini, görüp ve gözeticiliğini yaparlar. Çeşitli dünyalardaki devreleri tanzim ederler. Bu devreleri önceden belirlerler, uygulamaya sokarlar, yeri geldiğinde uzatırlar ya da kısaltırlar ve sonunda kapatırlar. Varlıkların gelişimleri ile ilgili her türlü plân ve program bu yönetici mekanizmanın üyeleri tarafından gerçekleştirilir.

Kendi Dünyamız için bir örnek vermek gerekirse, bugüne kadar dünyamıza gelen tüm vazifeli varlıkların seçimleri bu mekanizma tarafından gerçekleştirilmiştir. Bu devremizin sonunda meydana gelecek olan *"kıyamet"* yani insanların aydınlanarak gerçeklerle yüzyüze gelecekleri günler de yine *"Ruhsal İdare Mekanizması"*nın tasarrufu altındadır.

Melekut: Dini literatürde "Kürsi" olarak da isimlendirilen bu bölge, Âlemlerin Rabbi, Arş ve Ruhsal İdare Mekanizması' ndan gelen tesirlerin, vibrasyonlarının düşürüldüğü bir bölgedir.

Melekut sözcüğü Hz. İsa tarafından da kullanıldığı gibi Kur'an-ı Kerim'de de kullanılan bir kavramdır.

Daha önce Hz. İsa'nın Melekut ile ilgili sözlerini sizlerle paylaşmıştım.

Aynı şekilde Kur'an-ı Kerim'in de bazı ayetlerinde Melekut Âlemi'nden söz edilmiştir.

> Böylece biz İbrahim'e göklerin ve yerin melekûtunu (muhteşem varlıklarını) gösteriyorduk ki, kesin inananlardan olsun.
> (EN'ÂM: 6/75)

Eğer böylesine bir mekanizma olmuş olmasaydı, *"Yukarısı"*nın aşağısıyla irtibatı hiçbir şekilde mümkün olamazdı. Bu bölgenin adeta bir transformatör gibi iş gördüğü ifade edilmektedir. Meselenin bu yönü Tevrat'ta hikâyeleştiri-

lerek Hz. Musa'nın başından geçen bir olay olarak anlatılmıştır. Hatırlanacağı üzere bir gün Musa Peygamber: *"Ya Rabbi... Seni görmek istiyorum, bana yüzünü göster..."* demiştir. Aslında bu sözler, Hz. Musa'nın Rabbi'ne olan büyük sevgisini, ona olan düşkünlüğünü ve bağlılığını belirtmek için söylenmemiştir. Bu, bir bilginin ortaya çıkması için bir diyalogdur. Yani bir bilgi aktarma tekniğidir.

Burada Hz. Musa'ya gelen cevap önemlidir: *"Sen beni göremezsin, buna dayanamazsın..."* denmiştir. Bunu diyen kuşkusuz ki, Âlemler'in Rabbi değildir. Eğer o söylemiş olsaydı neler olacağı bellidir. Bu da söylenmiştir. Dağların yanması bunun cevabıdır... Yani o tesir, Melekut Âlemi'nin dönüştürücü zarfına büründürülmeden direkt olarak gelirse neler olacağı sembolik olarak anlatılmıştır.

Âlemler'in Rabbi'nin ve Ruhsal İdare Mekanizması'nın tesirlerinin insanlara zarar vermeden nakledilebilmesi için fonksiyon gören bu mekanizma, Kur'an-ı Kerim'in Muhammed Peygamber'e tebliğ edilmesinde de fonksiyon görmüştür. Bu fonksiyonu gören ve Melekut Âlemi'ne ait varlıklardan birisi de Cebrail'dir...

Bu yönetici mekanizma *"Ruhül Kudüs"* olarak da isimlendirilmiştir.

Kur'an- Kerim'de Melekut Âlemi'ne dahil olan ve her biri farklı görevler üstlenen dört büyük "melekten" söz edilir: *"İsrafil"*, *"Cebrail"*, *"Mikail"* ve *"Azrail"*... Bunlar bizim bildiklerimizdir; yoksa Melekut Âlemi sadece bu dört varlıktan ibaret değildir... Ve hemen şunu da hatırlatalım; bu bölgenin adı *"Melekut Âlemi"* olarak isimlendirilmiş olmasından dolayı burada bulunan varlıklara da *"melek"* ismi verilmiştir. Yoksa *"Melekut Âlemi"* öyle oraya buraya uçuşan kanatlı varlıkların bulunduğu masalımsı bir sistem değildir. Bu yanlış anlamayı da burada düzeltelim... Ve onların da birer "Ruh" varlığı olduklarını hatırlatalım...

Nitekim Cebrail de Kur'an- Kerim'in birçok ayetinde ruh olarak ifade edilmiştir.

Sirius: Dünyamız gibi başka dünyalardaki varlıkların da gelişimleriyle yakından ilgilenen bu kozmik varlıklar, Galaktik Uygarlığın mensuplarıdır.

Bu varlıklar için Ruhsal İdare Mekanizması'nın eli - ayağıdır diyebiliriz... Gerçekten de onların elleri ve ayakları gibi çalışırlar. Çok nadir olarak dünyaya kendi aralarından vazifeli varlıklarını gönderdikleri ve gizli yeraltı uygarlığı "Agarta" ile direkt temaslarının bulunduğu bilinmektedir.

Bize oranla son derece süptil maddelerden olsa da yine de fizik bedenlere sahip varlıklardır.

Ezoterik bilgilerde bu varlıkların ışıktan bedenlere sahip olduklarının ifade edilmesi, bedenlerinin ne denli süptil (yüksek titreşimli) maddelerden oluştuğunu anlatmak içindir. Vibrasyonlarını düşürmeden dünyamıza gelseler ve bizim karşımıza çıksalar, bizim onları görmemizin mümkün olamayacağı ve ancak vibrasyonlarını düşürdükleri takdirde onları kuvvetli bir ışık olarak algılayabileceğimiz ifade edilmektedir.

Nitekim birçok mitolojik ve dinsel metinde geçen ışıklar içinde gökyüzünden gelenler işte bu tür galaktik kökene sahip varlıklardır.

Ezoterizmde ve eski inisiyatik toplumların geleneklerinde Yılan, Kurt ve Kartal sembolleriyle bu büyük merkezden söz edilmiştir. Birçok eski uygarlıkta olduğu gibi atalarımızın da bu büyük kozmik merkezden haberdar olduklarını hatta haberdar olmanın ötesinde irtibatlı olduklarını Eski Türk Mitolojisi'nde açık olarak görmekteyiz.

Evrenin bu hiyerarşik yapısı içinde mahiyetini tam olarak anlayamadığımız sadece sözel olarak ifade edebileceğimiz Siriusyen Kültür'a ait varlıkların *"Evrensel İdare Mekanizması"*nın içindeki ilâhi fonksiyonunun ve bu varlıkların Galaksimiz içindeki yerleri ile ilgili daha açık bilgilere ulaştığımızda Kur'an-ı Kerim'in de gerçek mahiyetine daha fazla ulaşma imkanına kavuşabileceğimizi söyleyebilirim.

Ruhsal Plânlar: *"Ruhsal İdare Mekanizması"*nın bize en

yakın kısmıdır. Gelişim düzeyleri ve potansiyelleri bakımından bizlerden bir hayli ileri seviyede bulunan bedensiz varlıkların teşkil ettiği bir organizasyonlar bütünüdür. Potansiyelleri ve gelişmişlik düzeyleri farklı seviyelerdeki plânların oluşturduğu büyük bir organizasyondur. Her bir plân, bu organizasyon içinde hiyerarşik bir yapılanma içinde vazife görmektedir.

Zaman zaman ileri düzeyde medyomlara ruhsal tebliğler vererek insanları belirli bir düzeyde eğitirler. İnsanlarla çok yakından ilgilenirler. Yine zaman zaman insanların içlerinde hissettikleri yüksek seviyeli ilhamlar, çoğunlukla bu plânlar tarafından gönderilir.

Dünyamızın sadece fiziki kısmıyla değil aynı zamanda astral kısmı ile yani spatyomu ile de yakından ilgilenirler.

İnsanların doğmadan önceki hayat plânlarının öte âlemde hazırlanmasında ve daha sonra dünyada bu plânların gerçekleştirilmesinde, bu organizasyonun çok önemli bir fonksiyonu vardır.

Metapsişik çalışmalarda sözü edilen *"bedensiz hami varlıklar"* ya da *"rehber varlıklar"* bu ruhsal plânlara ait olan varlıklardır.

Bu görüp gözetici varlıklardan Kur'an-ı Kerim de açık bir şekilde bahsetmiştir:

> Ardında ve önünde insanoğlunu takip edenler vardır; Allah'ın emriyle onu gözetirler... (*)
> (RAD: 13/11)

(*) Lehu mu'akkibâtun min beyni yedeyhi vemin halfihi yahfezûnehu min emri(A)llâh.

Türkçe Transcript'inden de görülebileceği gibi ayette melek sözü geçmemektedir. Diyanet İşleri'nin yeni çevirisinde yapılan tercümede olmamasına rağmen melek sözcüğü kullanılmıştır. Yukarıdaki ayet Diyanet İşleri Başkanlığı'nın eski çevirisinden alınmıştır.

Yaşar Nuri Öztür'ün çevirisi de size verdiğim örnekteki gibidir:

"Her biri için onu önünden ve arkasından izleyen gözcüler vardır ki, kendisini Allah'ın emrine bağlı olarak koruyup denetlerler."

Kozmik İlâhi Hiyerarşi'den Kur'an-ı Kerim de bahsetmiştir

Bütün bu anlatmaya çalıştıklarımızı şöyle bir toparlayacak olursak; evrenimizde bulunan tüm varlıkların bir hiyerarşi içerisinde bulunduklarını söyleyebiliriz. Ve her varlık bu büyük hiyerarşi içerisinde vazifesini yerine getirmektedir. Bazen bilerek ve şuurlu olarak bazen de biz Dünya insanlığı gibi bilmeden ve otomatik bir şekilde...

Evreni ayakta tutan bu ilâhi düzenine ait hiyerarşik idareci sistemden Kur'an-ı Kerim'de de söz edilmiştir.

"Evrensel İdare Mekanizması" ile ilgili açık ayetlere yer verilmiştir.

Kozmik hiyerarşi ve "Evrensel İdare Mekanizması", Kur'an-ı Kerim'in üslubuyla anlatırken bazı ayetlerde ilginç ve son derece anlaşılması kolay tanımlamalarda bulunulmuştur. Bunlardan bir tanesi de "Yüce Topluluk"tur.

> O, göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. De ki: ..."Aralarında tartıştıkları sırada, yüce topluluğa dair benim hiçbir bilgim yoktu. Bana ancak, benim sadece bir uyarıcı olduğum vahyediliyor."
> (SÂD: 38/66, 67, 69, 70)

Ayette sözü edilen *"yüce topluluk"* kozmik hiyerarşideki görüp gözetici varlıkları ve ruhsal plânları ifade eder. Birçok ayette *"yüce topluluk"* olarak tanımlanan bu ifadeyle karşılaşmaktayız.

Görüldüğü gibi *"yüce topluluğa"* dair kendisinin hiçbir bilgisinin olmadığı söylenmektedir. Bunun da nedeni geçmiş anılarını tamamen unutarak bu dünyaya doğmuş olmasıdır. İleride göreceğimiz gibi kendi kökenine ve yukarıda ifade edilen yüce toplulukla ilgili bilgilere daha sonra yaşayacağı Miraç'ta ulaşabilmiştir.

Hz. Muhammed dünya üzerinde gerçekleştirdiği bu büyük vazifesinin başlangıcından bitişine kadar yukarıda

ifade ettiğimiz *"Evrensel İdare Mekanizması"* ile birlikte çalışmıştır.

Çünkü bu vazifenin gerçekleştirilmesinde *"Evrensel İdare Mekanizması"*nın birçok unsurlarının bilgisi ve tasarrufu olmuştur. Ve tabii ki Âlemler'in Rabbi'nin en üst düzeydeki tasarrufu ile gerçekleştirilmiş olan bir vazifeydi bu...

Kur'an-ı Kerim'de de Âlemler'in Rabbi'nin bu yetki ve tasarrufu çeşitli vesilelerle birçok ayette dile getirilmiş, bu konuda açıklamalarda bulunulmuştur:

> Şüphesiz bu Kur'an, Âlemler'in Rabbi'nin indirmesidir. Uyarıcılardan olasın diye onu güvenilir Ruh (Cebrail) senin kalbine apaçık Arapça bir dil ile indirmiştir.
> (ŞU'ARÂ: 26/192-195)

Bu, insanları tek bir merkeze yönlendirme çağrısıdır. Tek Tanrı inancının altındaki ana sebeptir.

Evrensel hiyerarşinin topyekün hizmet ettiği, bağlı olduğu, yöneldiği tek bir merkez vardır. O da Âlemler'in Rabbi olan Allah'tır. Tek bir İlah vardır ve tüm varlıklar ona bağlıdırlar. Hiyerarşinin en altından en üstüne kadar.

Başka ilâhlara yalvarma denmiştir... Çünkü başka ilâh yoktur. İlahi varlıklar vardır ama *"İlâh"* tektir. İnsan da ilâhi bir varlıktır... Evrensel hiyerarşideki diğer varlıklar da... Ama Allah'tan başka *"İlâh"* yoktur. Bu söz bütün sufi çalışmalarının, bütün zikirlerin, bütün nefis terbiyesinin ve kurtuluşun bir sloganı hâline getirilmiş ve şöyle denmiştir: ***"La ilâhe illallah."***

İnsanlığın dünya üzerinde yaşadığı ve aradan geçen yüzyıllarla birlikte aşağıya iniş sürecinin sonlarına gelindiği bir dönemde gerçekleştirilen bu yüce vazife kelimenin tam anlamıyla göksel bir müdahaledir... Bu müdahaleyle insanlığın gidişatına önemli bir müdahale yapılmış, hem bilgi aktarılmıştır hem de o aktarılan bilgilerin üstü sembolik bir örtüyle kapatılmıştır.

Hz. Musa ile başlatılan, sonrasında Hz. İsa ile sürdürülen ve daha sonraları din yorumcularınca "Tek Tanrılı Dinler" olarak nitelendirilecek olan dinler devri Hz. Muhammed ile noktalandırılmış oluyordu. Bu dünya insanlığının yaşadığı bu ana devre içinde göreceği son dindi.. Böylelikle dinler devri kapatılmış oluyordu...

Âlemler'in Rabbi'nin emriyle başlayan ve ilâhi hiyerarşik düzen içinde yukarıdan aşağıya doğru süzülüp gelen o büyük organizasyonun, bizler sadece görünür kısmı olarak peygamberlik vazifesiyle Arabistan'a doğan Hz. Muhammed'i görmüş oluyorduk... Ama bu yüce ilâhi plânın ucunun nereye ulaştığı ve bu organizasyonun hangi unsurlardan oluştuğu da yine vahyedilen ayetlerle insanlığa aktarılmıştır.

Âlemler'in Rabbi olan Allah bir insanla nasıl konuşur?

Âlemler'in Rabbi olan Allah'ın tasarrufu ile başlayan ve dalga dalga ilâhi organizasyonun çeşitli hiyerarşik yapısı içinde dünyamıza kadar uzanan bu vahiy sistemini yanlış yorumlayarak Hz. Muhammed'in direkt Allah'la görüştüğünü düşünenler de çıkmıştır.

> Uyarıcılardan olasın diye onu güvenilir Ruh (Cebrail) senin kalbine apaçık Arapça bir dil ile indirmiştir.
> (ŞU'ARÂ: 26/193-195)

Günümüzde bile Hz. Muhammed'in Allah ile görüştüğüne inanan birçok kişinin olduğunu görmekteyiz. Bu inancın oluşmasının tek nedeni Kur'an-ı Kerim'i Türkçe olarak okumamaktır. Çünkü bu konuyla ilgili de Kur'an-ı Kerim'de son derece açık ayetler bulunmaktadır. Bunlardan bir tanesini yukarıda sizlerle paylaşmıştım. Buna benzer çok sayıda başka ayet daha vardır. Bu ayetlerde Âlemler'in Rabbi'nin bir insanla nasıl konuştuğu son derece açık bir şekilde anlatılmıştır...

> Allah, bir insanla ancak vahiy yoluyla, yahut perde arkasından konuşur. Yahut bir elçi gönderip, izniyle ona dilediğini vahyeder. Şüphesiz O yücedir, hüküm ve hikmet sahibidir.
> (ŞURÂ: 42/51)

Hiçbir insanın Allah ile doğrudan konuşamayacağı ile ilgili son derece açık bir ayettir bu. Peygamber de olsa, Allah ile direkt konuşulamayacağını anlatmaktadır. Hz. Muhammed'in Allah ile konuştuğunu düşünenlere bu ayet çok güzel bir cevap vermektedir.

Ayette Allah'ın vahiy yoluyla ya da perde arkasından konuşacağından söz edilmektedir. Vahiy ruhsal tebligat demektir. Perde arkasından konuşmak ise ruhsal ilham ve sezgi anlamına gelir. Sonra gelen ayette de bu vahyin nasıl gerçekleştiği Hz. Muhammed ile ilgili verilen bir örnekle açıklanmıştır. Yapılan açıklamada, bir ruhun geleceğinden ve vahyi onun aktaracağından söz edilmektedir. Ancak yapılan çeviride karışıklığa neden olunmuştur. Ayete konulan parantez içi ilave ayetin anlamını tamamen bozmuştur:

> İşte sana da, emrimizle, bir ruh (kalpleri dirilten bir kitap) vahyettik. Sen kitap nedir, iman nedir bilmezdin.
> (ŞURÂ: 42/52)

Diyanet İşleri Başkanlığı'nın önceki meali ayetin Türkçe karşılığını çok daha iyi vermekteydi... Son mealde anlam oldukça gölgelenmiştir. Önceki mealde ayette geçen ruha karşılık Cebrail'in ismi verilmiştir:

> *"İşte sana da buyruğumuzla Cebrail'i gönderdik..."*
> (Diyanet İşleri Başkanlığı – Önceki)

Aslında anlam doğrudur ama orjinal Arapça metinde

Cebrail ismi değil ruh ismi geçmektedir:

"Ve kezâlike evhaynâ ileyke **rûhan** min emrinâ..."

O dönemlerde Cebrail'e ruh olarak da hitap edildiği için anlam doğrudur.

Bu ayetin başka kişiler tarafından yapılan diğer mealleri de söylemiş olduğum gibidir. İşte onlardan bir tanesi:

"Ve işte biz, emrimizle sana böylece Ruh'u gönderdik de vahyettik..."
(Abdülbaki Gölpınarlı)

Burada çoğul konuşulması da önemlidir. Evrensel İdare Mekanizması'nın nasıl çalıştığı ve Evrensel İdare Mekanizması'na bağlı Cebrail isimli vazifeli ruhsal varlığın, Hz. Muhammed'e tebligatı aktardığı yani vahyettiği anlatılmaktadır. **Melekut Âlemi'ne ait bir varlık olduğu için de melek olarak İslam'da anılmıştır.**

Sözünü etmeye çalıştığım ve şu anda üzerinde durduğumuz bu yüce ilâhi organizasyonun nasıl bir kudrete sahip olduğu en iyi şekilde Kur'an-ı Kerim'in yedi kat bohçalanmış örtülerinin tamamını kaldırabildiğimizde görebileceğimizi de unutmayalım..

Peki bu bohçaların tamamı ne zaman ve nasıl açılabilecek?... Bu bohçaların tamamının ancak kıyamette açılacağı bu organizasyonun gerçekleştirildiği dönemde de biliniyordu... Bu da yine vahyedilen bazı ayetlerde dile getirmiştir:

BOHÇALARIN AÇILMASI

Kim ondan yüz çevirirse şüphesiz ki o, kıyamet gününde ağır bir günah yükü yüklenecektir. Onlar o günahın

cezası içinde ebediyen kalacaklardır. Sûra üfürüleceği gün bu ağır yük onlar için ne kötü bir yüktür!
O gün günahkârları, (gözleri korkudan donup) gömgök kesilmiş olarak haşredeceğiz.
(TÂ-HÂ: 20/100-102)

Gömgök kesilmek önemli bir semboldür... Göksel bilgelik, ilahilik ve kozmik bilgilerle yüzyüze gelmek demektir.

Aynı sembol Türk Mitolojisinde de kullanılmış ve Oğuz Kağan'ın yeni doğduğunda yüzünün gömgök renkli olduğu ifade edilmiştir.

Yukarıdaki ayette günahkârların yüzlerinin gömgök olacağından bahsedilmektedir. Bu ifade, gerçeklerle herkesin yüzyüze geleceği anlamına gelir. Yani güneş doğduğunda herkesin üzerine doğacak, herkes göksel bilgelik, ilahilik ve kozmik bilgilerle yüzyüze gelecektir. Yani o bilgiler herkesi sarıp sarmalayacak, bir ayrım gözetmeyecektir.

Sura üflenmesi de başlı başına bir kıyamet sembolüdür. Benzer sembol Hz. İsa tarafından da kullanılmış ve öğrencilerinin *"çağın bitimini gösteren belirti ne olacak?"* sorusu üzerine şöyle demiştir:

Kendisi güçlü bir borazan sesiyle meleklerini gönderecek. Melekler O'nun seçtiklerini göğün bir ucundan öbür ucuna dek, dünyanın dört bucağından toplayacaklar.
Göksel egemenliğin bu Müjdesi bütün uluslara tanıklık olmak üzere dünyanın her yerinde duyurulacak. İşte o zaman son gelecektir.
(MATTA: 24/31,14)

Çağın bitiminden kastedilen, içinde bulunduğumuz "Demir Çağ"ın sona ermesi ve yeni çağın başlangıcıdır. Bu bitiş aynı zamanda uyanış yani kıyamet (ayağa kalkış) olarak

dinsel metinlerde anlatılmıştır.

Sur ile ilgili Diyanet İşleri Başkanlığı'nca yapılan açıklamada bu borunun ne tür bir boru olduğu bilinememektedir denmiştir:

> Sur, üfürülmesiyle kıyametin kopacağı, mahiyeti bizce bilinmeyen bir tür boru demektir. *

Kur'an-ı Kerim'deki ifadelere göre, dört büyük melekten biri olan "İsrafil"in üfleyeceği boru ile *"kıyamet"* denilen *"büyük uyanış devri"* başlayacak ve bu devre sona erecektir.

İsrafil'in üfleyeceği borunun ezoterik anlamı ise, "Melekut Âlemi"nin kozmik tesirleridir. Anlayışı arttırıcı ve insanı şuur uyanıklığına götürücü bu tesirlerin insanlara yollanmasıyla birlikte bir değişimin meydana geleceği anlatılmak istenmiştir. Böylelikle insan kendi egoizmasını, duygusallığını yenerek kendisine tam hakim olabilmeyi başarabilecektir. Bunun da ne kadar zor bir iş olduğu bilindiği için, tüm *"kıyamet"* tasvirleri büyük zorluklar ve ıstıraplı hâller içinde anlatılmıştır.

Şuur uyanıklığına geçebilmenin değişmez ilk şartı nefsin ıslah edilmesidir... Böylelikle insanın kendisini uyuşuk hâlde tutan, kendisini bağlayan her türlü yozlaştırıcı etkiden sıyrılabilmesi mümkün olacaktır... Aslında bu tür bir değişim yani insanların uyanması, şu anda da istenmektedir... Ve uyananlar vardır. Fakat belli bir süreye kadar bu uyanıklığı sağlayamayanlar belli bir süre sonra topyekün uyandırılmaya tabi tutulacaklardır. İşte kıyamette gerçekleştirilecek olan şey budur...

Dağların yerinden oynaması...

> (Ey Muhammed!) Sana dağların (kıyamet günündeki) hâlini soruyorlar. De ki: "Rabbim onları toz edip savu-

* Diyanet İşleri Başkanlığı, "Diyanet İşleri Başkanlığı, KUR'AN-I KERİM MEALİ", Tâ-Hâ Suresi 101. ayetinin dipnotu.

racak. Onların yerlerini dümdüz, boş bir alan hâlinde bırakacaktır. Orada hiçbir çukur, hiçbir tümsek göremeyeceksin." O gün kendisinden yan çizmek mümkün olmayan davetçiye (İsrâfil'e) uyarlar. Sesler, Rahmân'ın azametinden dolayı kısılmıştır. Artık sadece fısıltı işitebilirsin.
(TÂ-HÂ: 20/105-108)

Yine mecazi - sembolik bir anlatımla kıyamet günleri tasvir edilmiştir. Dağ sembolizmi ezoterizmde hayli geniş yer alır. İçerdiği anlamlardan biri de, insanların realitelerini, kabullenmelerini ve köklü inançlarını ifade eder.

Bu açıdan ayet ele alındığında, kıyamet günlerinde insanların kabullendikleri ve gerçek olarak sarıldıkları birçok realitenin yerle bir olacağı anlamı ortaya çıkmaktadır.

Dağ sembolünün kullanıldığı ayetin hemen devamında bu yorumumuzu adeta desteklercesine, tüm seslerin kısıldığı ve artık fısıltı hâlinde çıkabildiği söylenmektedir ki, artık, eski anlayışlarının hiçbir anlam ifade etmediğini anlayan insanların durumu bu şekilde izah edilmiştir.

Hz. İsa da burada kullanılana benzer bir sembolü kullanmıştır. İncil'de de Hz. İsa'nın bu sözü aktarılmıştır:

İsa tapınaktan çıkıp giderken, öğrencileri, tapınağın binalarını O'na göstermek için yanına geldiler. İsa onlara, "Bütün bunları görüyor musunuz?" dedi. "Size doğrusunu söyleyeyim, burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!"
(MATTA: 24/1)

Tapınağın yıkılması, o güne kadar edinilmiş ve kulaktan dolma öğrenilmiş yanlış dinsel anlayışların değişeceğini ifade eder.

Yine konuyla ilgili Kur'an-ı Kerim'in başka surelerinde

ilginç başka tanımlamalar da yapılmıştır:

> Yerin ve dağların sarsılacağı ve dağların akıp giden kum yığını olacağı günü (kıyameti) hatırla.
> Hal böyle iken inkar ederseniz, çocukları ak saçlı ihtiyarlara çevirecek olan bir günden (kıyametten) nasıl korunursunuz?
> O günle gök (bile) yarılır, Allah'ın vadi gerçekleşir.
> (MÜZZEMMİL: 73/14, 17-18)

Çocukların ak sakallı ihtiyarlara çevrilmesi çok önemli ezoterik bir semboldür. Ak sakallı ihtiyar sembolü tüm mitolojilerde ve dinsel metinlerde bilgeliğin karşılığı olarak kullanılmıştır. Çocuk ise saflığın sembolüdür. Çocukların aksakallı ihtiyarlara çevrilmesi, saflığını koruyabilenlerin bilgelikle yüz yüze geleceği anlamına gelir. Göğün yarılması da göksel bilgilerle yeryüzünün buluşması demektir... Ayette bu günün vadedilmiş olduğu da özellikle vurgulanmıştır. Evet o vadedilmiş bir gündür... Ve insanlık olarak o gün ve günleri mutlaka hep birlikte yaşayacağız.

O gün çetin bir gündür...

> Sûr'a üfürüldüğü zaman var ya; işte o gün çetin bir gündür... Kâfirler için hiç kolay değildir.
> (MÜDESSİR: 74/8-10)

Kâfir kelime anlamı itibarıyla, başka dinden olanlar anlamına gelmez. Gerçeğin üzerine örten demektir.

Ayette çetin bir gün tanımlamasının yapılmış olması, gerçeklerin üstünü örtenlerin yaşayacağı sıkıntıyı anlatmak içindir. Çünkü gerçeğin üstünü örtenler bunu bilerek ya da bilmeden nasıl yaptıklarını, gerçeklerin apaçık ortaya çıktığı günlerde fark edeceklerdir. O yüzden onlar için o günün hiç de kolay

olmayacağı söylenmiştir.

Bir örnek vermek istiyorum...

Bir an için harici bir tarikat şeyhinin durumunu düşünür müsünüz?... Kendinden emin tavırlarla müritlerine yıllardır harici öğretileri sunuyor.. Televizyonlara çıkıyor... Herkesin gözünde, kendine göre büyük bir imaj çiziyor... İster istemez kendisinin de büyük bir şey yaptığını zannediyor.

Ve bir gün geliyor ki...

Tüm sistem çöküyor...

O anda o kişinin neler yaşayacağını düşünebiliyor musunuz?!...

Bir sabun köpüğü gibi her şey sönüp gidiyor... Ne ortada kendi kalıyor... Ne de çevresindeki müritleri...

Üstünde durduğumuz Tâ-Hâ Suresi, cennetten kovuluş, geçmiş nesillerden örnekler ve kıyamet gününde gerçeklerin ortaya çıkacağının anlatılmasıyla devam eder ve şu ayetle sure noktalanır:

> Ey Muhammed, de ki: "Herkes beklemektedir, siz de bekleyin. Yakında kimin düz yolun sahipleri olduğunu, kimin doğru yolu bulduğunu bileceksiniz!"
> (TÂ-HÂ: 20/135)

Evet... O gün de, bugün de herkes beklemektedir... Düz yolun sahiplerini herkes yakında tanıyacak ve bu yolda hayatlarını ortaya koyan Hallac-ı Mansur gibi nice bâtıni öğretinin üyelerinin sahip oldukları felsefelerinin ışıklı yollarını herkes görecektir.

İMAJİNATİF YANILGI

Son üç dinle birlikte başlayan bir süreç yukarıda ifade ettiğim bir sonla noktalandıktan sonra, adeta yine başa dönülecek

ve nasıl ki bir zamanlar Tufan Öncesi Kültürler'e ait ilâhi bilgilendirilme sembolsüz bir şekilde sürdürülmüşse yine aynı şekilde açık bilgi ile insanlığın yaşayacağı bir döneme geçilecektir. Bu dönem hepimizin bildiği gibi eski ezoterik inisiyatik bigilerde *"Altın Çağ"* olarak isimlendirilmiştir.

"Altın Çağ" ile başlayıp *"Altın Çağ"* ile sona erecek olan bu büyük devrenin her aşaması Melekut Âlemi'nin belirlediği plânlar doğrultusunda ilerlemiş ve ilerlemektedir.

Tufan Öncesi uygarlıklarda gerçekleştirilen ilâhi bilgilendirilme yöntemi kapalı değil açık bir tarzda gerçekleştirildiği için varlıkların imajinatif yanılgısına meydan verilmeden yapılmıştır. Bu kolay bir yoldur. Her şey apaçık olunca ortada hiçbir yanılgının da olması mümkün değildir. Ancak uzunca bir süredir içinde yaşadığımız bu dönem için şartlar hiç de öyle olmamıştır.

İçinde yaşadığımız dönemin *"Demir Çağ"* olarak nitelendirilmesi de zaten bu yüzdendir. Kaba tesirlerin içinde, açık ilâhi bilgilerden uzak kalmış insanlık gerçekle değil, çoğunlukla gerçeğin dış yüzüyle haşır neşir olmak zorunda kalmıştır. Tufan Öncesi Uygarlıklar'da yaşamak ne kadar kolay ve rahat olmuşsa, içinde yaşadığımız devirde son derece zor ve ıstıraplı olmuştur.

Bu inişin çok önemli bir nedeni vardı. Bu iniş ilâhi bir organizasyonun kararı doğrultusunda bilerek gerçekleştirilmiş bir plânın sonucu olmuştur. Bu inişten beklenen insanlık tüm bu zorluklar içinde yolunu bulabilecek ve bu karanlıktan kurtulabilecek midir?.. Şu anda hâlâ devam ettirilen bu karanlık tablonun oluşturulmasının asıl nedeni işte buydu. Bu nedenden dolayı da bu devrenin belirli bir döneminde dünyaya indirilen son üç dinin üçü de sembollerle örtülü bir şekilde insanlığa aktarılmıştır.

Ezoterizme göre ve elde edilen bazı metapsişik bilgilere göre bu devrede dünyaya enkarne olan varlıkların karmik ihtiyaçları ve bağlı bulundukları ruhsal plânlar da birbirlerinden bir hayli farklılık göstermektedir.

Tufan Öncesi birbirleriyle büyük bir paralellik gösteren varlıklar bir aradayken -ki bunlar "Galaktik Varlıklar"ın torunlarıydı- bizim devremizde birbirlerinden bir hayli farklı seviyede ve farklı karmik birikimler içinde bulunan varlıkların dünyamıza enkarne oldukları bir dönemi yaşamaktayız.

Bu enkarnasyonlar da yine o ilâhi organizatörlerin isteği doğrultusunda yönlendirilmekte ve gerçekleştirilmektedir.

Dünya üzerinde bir türlü bitmeyen insanların, grupların ve toplumların birbirleriyle didişip durmalarının da nedeni budur. İşte birbirlerinden bu kadar farklı varlıkların bir arada bulunmasından dolayı da, herkese aynı bilginin aktarılamayacağı meselesiyle karşı karşıya kalınmıştır.

Hz. Muhammed ile noktalanan dini eğitim sistemlerinin hepsinde sembolik anlatım tarzının kullanılışının bir diğer nedeni de budur. Aktarılan ilâhi bilgilerin üzerleri sembolik bir örtüyle örtülmüş ve her varlık kendi kapasitesinin kendisine verdiği imkan nispetinde bu bilgilerden yararlanabilmiştir. Bazıları ise hiçbir şey anlamamış ve bu bilgilerden yüz çevirmiştir.

Çok kısaca özetleyecek olursak, inanan neye inandığını, inanmayan da neye inanmadığını büyük bir oranda algılayamamıştır.

Ama şunu unutmamak gerekir ki, tüm bu olup bitenler o büyük ilâhi senaryonun bir sonucudur. En yüksek seviyeli dönemlerde dünyaya enkarne olan varlıkların ne şekilde hareket ettiği, buna karşılık en zor şartlarda yaşayan varlıkların nasıl tepkiler verdiği nasıl bu dünyada bir yaşam sürdükleri inceden inceye adeta bir laboratuvarda incelenircesine Melekut Âlemi'nce tetkik edilmektedir. Alınan kararların, uygulanan yöntemlerin ne tür sonuçlar doğurduğu gözlenmektedir. Ve ne ilginçtir ki, tüm bu olup bitenlerin titizlikle gözlenmekte olduğunu bizler hiç fark etmeden bu dünyada yaşayıp gitmekteyiz. O büyük ilâhi senaryonun oyuncuları olduğumuzu hiç fark etmeden hemde...

Açık ve kapalı ayetler...

Kur'an-ı Kerim oluşturulurken bazı ayetler son derece açık seçik ve sembolsüz bir şekilde tanzim edilmiştir. Bazı ayetlerin ise sembollerle üzerleri örtülmüştür. Bunun böyle olduğu bizzat Kur'an-ı Kerim'de de ifade edilmiştir:

> O, sana Kitab'ı indirendir. Onun (Kur'an'ın) bazı ayetleri muhkemdir, onlar kitabın anasıdır. Diğerleri de müteşabihdir...
> (ÂL-İ İMRAN: 3/7)

Ayette de söylenmiş olduğu gibi, Kur'an-ı Kerim'in ayetleri içerdiği konular itibarıyla iki ana gruba ayrılmıştır:

1– Toplum içinde düzenin sağlanmasına yönelik ahlaki ve idari yönetime dayalı kuralları içeren ve çeşitli nasihatlerden oluşan, aynı zamanda dini kuralların anlatıldığı sembolik olmayan *"açık"* ayetler.

2– Ruhsal, kozmik ve varoluşla ilgili ezoterik - bâtını bilgiler içeren sembolik *"kapalı"* ayetler.

Birinci gruptaki ayetler her seviyedeki varlıklar içindir. Bu nedenle de bu ayetlerin üzerlerinin kapatılmasına gerek yoktu.

İkinci gruptaki ayetler genele hitabeden ayetler değildir. Karmik birikimleri uygun olanların anlayabileceği tarzda hazırlanmışlardır. Bu gruptaki ayetler evrensel gerçekleri ifade ederler. Ancak *"açık"* değil *"kapalı"* bir tarzda dile getirilmişlerdir. Yani sembollere büründürülerek verilmiş bilgilerdir. Bu ayetlerin içlerinde gizli bulunan gerçeklere ulaşabilmek için ezoterik bilgilere ihtiyaç vardır. Aksi takdirde anlaşılamazlar.

Kur'an-ı Kerim birinci grup ayetleri *"muhkem"*, ikinci grup ayetleri ise *"müteşabih"* ayetler olarak tanımlamıştır. Yani

birincisi açık ikincisi kapalı ayetlerdir.

Bu niçin böyledir?... Öncelikle şunu belirtelim: Bu, tüm dinler için geçerlidir. Dinsel öğretilerin temel kuralıdır. Çünkü bir din geldiği zaman öncelikle bunun her anlayış seviyesine hitap etme zorunluluğu vardır. Bu nedenle semboller kullanılır. O sembolleri her insan kendi algılama kapasitesine göre alıp, yorumlamakta ve o açıdan bir anlayışa ulaşabilmektedir.

Bilgiler açık verilemezdi çünkü insanlığın aşağıya iniş sürecinde bu bir zaruretti... Başka türlü insanlığın aşağıya inişi tamamlanamazdı.

İkinci gruptaki ayetler eğer açık bir şekilde aktarılsaydı ortaya bir başka sorun daha çıkacaktı. Bu bilgilerle karşılaşmaya hazır olmayanlara bu bilgiler karmik bir yük getirebilirdi. Karanlıklar içinde yaşayan bir insana bir anda gözüne ışık tutarsanız onu hiçbir şey göremez bir hâle getirirsiniz. Gözlerini tamamen kapatmak zorunda kalacağından artık hiçbir şey göremez hale gelecektir. O nedenle gözlerin ışığa yavaş yavaş alıştırılması mecburiyeti vardır.

Kitabımızın başında Kur'an-ı Kerim'in oluşturulması sırasında dünya üzerinde yaşayan varlıkların onbinlerce yıllık karmalarının incelendiğinden bahsetmiştik. Şimdi bu anlattıklarımızla onları birleştirirsek Kur'an-ı Kerim'in nasıl büyük bir inceleme ve organizasyonun ürünü olduğunu sanırım hepimiz çok daha iyi anlamış olacağız...

Bütün evrenin büyük bir devri ve gidişi vardır. Her şey birbirine bağlıdır. Ve bütün hareketler birbirinin hem başlangıcı ve sebebi, hem de sonu ve sonucudur. Bu bakımdan her şey, bütün hareketler, kainatın bütün gidişi, her karşılaştığımız olaylar plânlanmış ve çizilmiştir.

Her iş, her hareket, her düşünce ve istek; ister bilinsin, ister bilinmesin, ister arzu edilsin, ister edilmesin, er geç kendisine bağlı birtakım sonuçları doğurur. Bütün hadiseler birbirine bağlıdır. Bir evvelki, kendisinden bir sonrakini hazırlar.

Hz. Muhammed tarafından aktarılan vahyin sonunda nasıl bir finalle noktalanacağını şu an için bilemiyoruz.

Bilemiyoruz çünkü bu finali henüz görmedik... Şu anda gördüklerimiz büyük bir karmaşa ve dini çekişmeler, tartışmalar ortamı... Ancak kuşkusuz ki, saklı gerçekler ortaya çıktığında dünya üzerinde yaşayan ve birbirlerinden bu kadar farklı seviyelerde bulunan varlıkların birleşecekleri bir ortak zemin olacaktır. İşte beklenen final budur.

Özetleyecek olursak...

Hz. Muhammed Dünyamızın adım adım uzaklaşılan mükemmelliyetin son halkasında, son peygamber olarak görev almıştır. İnişin son noktası konulmuştur.

Böylelikle dinler devri de Hz. Muhammed ile birlikte kapatılmıştır. Son dindir denmiştir ve gerçekten de aradan geçen yüzyıllar boyunca yeni bir din dünyaya gelmemiştir.

Kur'an-ı Kerim'in oluşturulması, vahyedilmesi ve dünyada son din olarak konulan bu noktanın mahiyetini daha iyi görmek için Hz. Muhammed'in nasıl bir dönemde dünyaya doğduğunu ezoterik bilgiler ışığında ele almakta yarar görüyorum...

IV

Hz. MUHAMMED PEYGAMBERLİK VAZİFESİNE BAŞLIYOR

Hz. MUHAMMED'in DOĞUMU

Tüm hazırlıklar tamamlandıktan sonra artık sıra Hz. Muhammed'in doğumuna gelmişti.

Habeş sultanı İbrehe'nin Mekke kapılarına dayanıp da Ebabil kuşlarının hışmına uğradığı 571 yılında Hz. Muhammed dünyaya geldi.

Bunu özellikle niye vurguladım?.. Birazdan ayrıntılarıyla açıklayacağım...

O büyük vazifelinin doğumuyla ilgili çeşitli rivayetler bulunmaktadır ama bunlardan herhalde en önemlisi O kutlu kişiyi dünyaya getiren annesidir...

O'nun doğumunu annesi Amine şöyle anlatmıştır:

> Doğum anı geldiğinde heybetli bir ses işittim. Ürpermeye başladım. Sonra beyaz bir kuş gördüm, gelip kanadı ile beni sığadı. O andan sonra bendeki korku ve ürpertiden eser kalmadı.
>
> Yanımda süt gibi beyaz bir kâse şerbet gördüm. O şerbeti bana verdiler. O anda çok susamış idim. Verilen şerbeti içtim. Baldan tatlı ve soğuk idi. İçer içmez susuzluğum gitti. Sonra büyük bir nûr gördüm, Evim o kadar nûrlandı ki, o nurdan başka bir şey görmüyordum. O sırada çok hâtun gördüm. Boyları uzun, yüzleri güneş gibi parlıyordu. Etrafımı sarıp, bana hizmet eden bu hatunlar, Abdü Menâf kabîlesinin kızlarına benzerlerdi. Yine o sırada beyaz, uzun ve gökten yere uzanmış ipek bir kumaş gördüm.
>
> Dediler ki: O'nu insanların gözünden örtün. O anda bir grup kuş peydâ oldu. Gümüş ibrikler tutarak havada duruyorlardı. Bana korku gelip terlemiştim, ter damlalarından misk kokusu yayılıyordu.

O halde iken gözümden perdeyi kaldırdılar. Doğudan batıya kadar bütün yeryüzünü gördüm. Üç alem (bayrak) dikildi. Onların biri doğu, biri batı biri de Kâbe'nin üstünde idi. Etrafımda çok sayıda melekler toplandı. O anda gökten bir parça beyaz bulut indi. O'nu kapladı. Bir ses işittim; *"Onu doğudan batıya kadar her yerde gezdirin. Ta ki cümle âlem onu, ismiyle, cismiyle ve sıfatıyla görsünler"* diyordu. Sonra o bulut gözden kayboldu ve Muhammed'i bir beyaz yünlü kumaş içinde sarılı gördüm. Yine o sırada yüzleri güneş gibi parlayan üç kişi gördüm. Birinin elinde gümüşten bir ibrik, birinin elinde zümrütten bir leğen, birinin elinde de bir ipek vardı. İbrikten sanki misk damlıyordu. Muhammed'i o leğenin içine koydular. Mübarek başını ve ayağını yıkadılar ve ipeğe sardılar. Sonra mübârek başına güzel koku sürüp, mübarek gözlerine sürme çektiler ve gözden kayboldular.

Beklenen kehanet gerçekleşmişti...

Elimizdeki bilgileri yanyana getirdiğimizde Hz. Muhammed'in doğumunun bazı inisiyatik merkezlerdeki rahipler tarafından fark edildiğini görüyoruz. Bunların arasında Kabala Ezoterizmi'ne bağlı bazı Yahudi rahipler de vardı. Ancak o dönemde Musevilik Dini'nin otoriteleri Hz. Musa'nın gerçek öğretisinden tamamen uzaklaşmış ve Hz. Musa'nın öğretisini ciddi bir şekilde dejenere etmiş durumdaydılar.

Kabala Ezoterizmi'ne bağlı inisiyatik kökenli rahiplerden Hz. Muhammed'in dünyaya doğduğunu, sözünü ettiğim bu Yahudi Dini otoriteleri çok kısa bir süre sonra öğrendiler...

O dönemler Yahudi dini otoritelerin büyük bir bölümünün kendilerinin seçilmiş bir ırk olduğunu ve eğer yeni bir peygamber gelecekse, bu peygamberin kendi soylarından dünyaya yollanacağını düşündüklerinden bahsetmiş ve bu konuya tekrar geri döneceğiz demiştik..

Hz. Muhammed'in kendi soylarından değil de Araplar arasında doğması tam anlamıyla tüm düşünce sistemlerinin

çökmesine neden olmuştu.

Bu yaşadıkları travmanın etkisini üzerlerinden hiçbir zaman atamamışlardır. Ve sadece kıskançlıklarından dolayı ellerinden geldiği kadar yeni gelen dine karşı durmuşlardır.

Klasik İslam Tarihi'ne baktığınızda Hz. Muhammed'in doğumundan hemen sonra Yahudiler'in yaşadıkları şu satırlarla dile getirilmiş olduğunu görürsünüz:

> Yahudiler arasında birçok alim vardı. Bunlar, kitaplarında Allah Resulünün geleceğini görüp, öğrenmişlerdi. Yıldızlardan hüküm çıkarmada da usta sayılırlardı. Efendimizin doğumu gecesinde bir yıldız parlamış ve Yahudi alimler bu yıldızdan Ahirzaman Peygamberinin dünyaya teşrif ettiklerini anlamışlardı.
>
> Resûl-i Zîşanın meşhur şâiri Hassan bin Sâbit bu hususu şöyle anlatmıştır:
>
> *"Ben sekiz yaşlarında var yoktum. Biliyorum, bir sabah vakti, Yahudinin biri 'Hey Yahudiler!' diye çığlık atarak koşuyordu. Yahudiler, 'Ne var, ne yırtınıyorsun?' diyerek adamın başına üşüştüler. Yahudi şöyle haykırıyordu: "Haberiniz olsun, Ahmed'in yıldızı bu gece doğdu. Ahmed bu gece dünyaya geldi."*

Bildiğini gibi Hz. Musa'nın son sözü kendi ulusu için bir sitem olmuştu...

Bu dünyadan ayrılmasına çok kısa bir süre kaldığını anlayan Hz. Musa bir gün yanına üç müridini alarak Nebo Tepesi'ndeki bir mağaraya gitmiş ve orada geleceğe ilişkin kehanet niteliği taşıyan bir vizyon görmüştü:

Bu vizyonda, kendisinden sonra yaşanacak olaylar birer birer gözlerinin önünden geçmiş ve geleceğin korkunç realitesi tüm açıklığıyla gözlerinin önüne serilivermişti...

İsrail'in ihanetlerini, tekrar başkaldıran anarşiyi, Tanrı'nın mabedini kirleten kralların cinayetlerini, kitabının aslından saptırılışını, cahil ve iki yüzlü rahiplerin elinde fikirlerinin

nasıl yozlaştırılarak çarpıtıldığını, kralların dinden çıkışını, arı ve saf bilgilerin, kutsal doktrinin nasıl örtbas edildiğini ve sırlar bilgisine sahip rahiplerin çölde zulme uğratıldıklarını açık seçik bir şekilde görmüştü.

Görmüş olduğu bu vizyonun hemen ardından da yanında bulunan üç sadık müridine şunları söylemişti:

– "İsrail, Tanrısı'na ihanet etti... Onun için göğün dört bir bucağına çil yavrusu gibi dağılsın!..."

Bu O'nun son sözleriydi... Uğruna bu kadar uğraştığı halkına beddua ederek bu dünyadan ayrılmıştı... Evet... Halkı için son sözü bir "beddua" olmuştu...

Hz. Muhammed derhal koruma altına alınmıştır

Hz. Musa'nın yaşadığı dönemde ve sonrasında Yahudiler arasında seçilmiş bir ırk oldukları inancı o kadar yayılmıştı ki, bu gurur ve kibir adeta gözlerini perdelemiş ve Hz. Musa'nın gerçek öğretisini hiçbir zaman anlayamamışlardı.

Elimizdeki ezoterik bilgilere baktığımızda Yahudi ırkının bir seçilmişliği gerçekten de doğrudur ama bu seçilmişlik onların zannettiği gibi bir üstünlükten kaynaklanmıyordu. Eğer maya bu toplum içinde tutarsa her yerde tutar anlayışından kaynaklanmaktaydı.

Hz. Musa'nın gördüğü vizyon aynı şekliyle gerçekleşmiş ve kendisinden sonra dini otoriteyi ele geçiren Yahudi rahiplerin büyük bir bölümü Hz. Musa'nın öğretisinden taban tabana zıt bir dini inancın oluşmasına neden olmuşlardı...

Bir taraftan da sayıları epey az olan ve Hz. Musa'nın gerçek öğretisinin sırrına vakıf rahipler yeni bir peygamberin geleceğini söylemekteydiler. Bu kehanet tüm Yahudiler arasında yayılmış ve yeni bir peygamberin geleceğiyle ilgili yaygın bir görüş hakim olmuştu.

Ama az önce de söylediğim gibi dini otoriteyi elinde tutan rahipler halka kendi soylarından bu peygamberin geleceğini çünkü kendi ırklarının Tanrı tarafından seçilmiş olduklarını

anlatıp duruyorlardı...

Ne zaman ki, peygamberin kendi soylarından değil de Araplar arasından doğduğunu anladıklarında bunu bir felaket gibi algıladılar. Onlara göre bu, dinlerinin ve kendi otoritelerinin sonu demekti...

Hz. Muhammed'in doğumundan çok önce bazı Yahudi rahipler, karanlık güçlerin odağı hâline gelmiş olan Şambala rahipleriyle de irtibata girerek Hz. Muhammed'in hangi aileden doğacanı bile öğrenmişler ve Hz. Muhammed'in doğumuna engel olabilmek için babası Abdullah bin Abdülmuttalib'i öldürmek için Yahudi rahiplerin önde gelenlerinden bazıları and bile içmişlerdi.

Tabii bu kehaneti sadece Şambala ile irtibatlı rahipler değil, o devrin ezoterik sırlarına vakıf bazı rahipler de bilmekteydi. Abdullah bin Abdülmuttalib'e karşı kurulacak komploya engel olmak ve kendisiyle yakın çevresini uyarmak için bu rahipler çoktan Mekke'ye gelmişlerdi bile.. Bu rahiplerin Sabiiler'e mensup bilge kişiler olduğu ezoterizmde ifade edilir.

Abdullah bin Abdülmuttalib Mekke'de çok sevilen ve saygı duyulan bir kişiydi. Herkes tarafından tanınan bu kişiyi hem ona zarar vermek için gelen rahipler hem de yardım için gelen rahipler bu nedenle kolaylıkla bulmuştu.

Bir gün Abdullah bin Abdülmuttalib çöldeyken Yahudi din adamlarınca görevlendirilen 4 -5 kişinin kılıçlı saldırısına uğrar. *"Ondan bir çocuk doğmamalı"* nidalarıyla ona saldırmışlar ancak öldürmeyi başaramamışlardı.

O günün gecesinde Mekke'ye gelen kimliği bilinmeyen yaşlı bilge bir rahip Abdullah bin Abdülmuttalib'ın babası Abdülmuttalib bin Haşim'in evinde onları ziyaret ederek, Abdullah bin Abdülmuttalib ile ilgili bir şey konuşmak istediğini söylemiştir.

Abdullah bin Abdülmuttalib'in babasının evinde üçü bir araya geldiklerinde ak sakallı bilge Abdullah'ın anlatacaklarını dinleyelim önemli bir şeyler söyleyecektir dedikten sonra

Abdullah bin Abdülmuttalib'ın babasına dönerek: *"Şimdi evladının söyleyeceklerini can kulağıyla dinle.. Dinle ki ne söylediğini anlayabilesin"* demiş ve ardından Abdullah bin Abdülmuttalib konuşmaya başlamadan önce Abdülmuttalib bin Haşim konuyu kendisi şöyle açmıştır:

– El-İlâh biliyor ki, onu canımdan çok daha fazla seviyorum. Evlatlarımın arasında onun bambaşka bir yeri vardır çok farklı ve özel bir yeri vardır. Ancak bu anlattığı son derece garip bir hikaye.. İnanılması çok güç bir hikaye..

Bunun üzerine Abdullah bin Abdülmuttalib söze başlamış ve kimliği bilinmeyen o bilge rahiple aralarında şöyle bir konuşma geçmiştir:

– Hepsini anlatayım mı?

– Evet.

– Zihnimi kurcalayan bir sırrım var benim. Ne olduğunu çok iyi bilmiyorum. Bazen fısıldıyarak biri bana bir şeyler söylüyor. Ama çevreme baktığımda kimseyi göremiyorum. Biraz düşününce o sesin içimden geldiğini anlıyorum.

– Acaba bunun belli bir zamanı var mı?

– Hayır nerdeyse her zaman!.. Daha bugün saldırganlarla savaşırken püskürtmem için hangi yönden kılıç darbesi alacağım söyleniyordu bana... Bazen biri bana şöyle seslenmekte: Selam olsun sana oğluna, hanedanına ve sülalenden gelecek olana selam olsun... Ama bu ses benim için tanıdık değil... Bazen çölün ortasında dinlenmek üzere kuru bir ağacın altında otururum. Birden dalları yeşeriverir ağacın. Ordan ayrıldığımda ağaç yeniden eski hâline dönüverir!.. Bana bir şey mi geldi?!...

– Hayır bu korkacak herhangi bir şey değil bu evladım. İsmini bütün cihana yayacak bir izzet gelecek sana.

– Bu ne zaman olacak?

– Her şeyin bir zamanı var evlat. Ve bu zamanı en iyi El-İlâh bilir... Rabbim'e şükürler olsun ki bana seni görecek kadar ömür verdi. Bu sırrı namahremlere söyleme lakin ben kıskançlardan korkarım... Hem huyu hem de yüzü güzel. Ona gözlerin gibi bakmalısın. Yakında bu karanlık dünyayı aydınlatacak bir oğul verecek El-İlâh. Bana öyle geliyor ki, bugün saldırıya uğramanın tek nedeni de budur. Evet... Aydınlık sabah çok yakın...

Bu aktarmış olduklarımdan da net bir şekilde anlaşılacağı gibi kitabımızın başında söylemiş olduğum ilâhi - göksel koruma ve kollama Hz. Muhammed'in doğumundan çok önceleri başlamıştır.

Konumuza bıraktığımız yerden geri dönelim...

Hz. MUHAMMED'in ÇOCUKLUĞU

Mekke'nin havası yeni doğan bir bebek için oldukça sıcak olduğu için, genellikle yeni doğan bebekler birkaç yıllığına çevre kabilelerden gelen ailelerin yanlarına verilirdi. Anneleri de zaman zaman gidip çocuklarını ziyaret ederlerdi. Bu süre içinde her çocuğa bir süt anne bulunurdu.

Doğa şartları yüzünden uygulanan bu mecburi gelenek, Hz. Muhammed için de uygulanmış ve Hz. Muhammed normalde 2 yıl kalması gereken süt annesinin yanında 4 yıl kalmıştı. Çünkü süt annesi Hz. Muhammed'in kendilerine ve kabilelerine çok uğurlu geldiğini, ürünlerinin inanılmaz bir şekilde arttığını söyleyerek, yanlarında daha fazla kalması için Amine'yi ikna etmişti...

Hz. Muhammed'in çocukluğu ile ilgili bilgilerin hepsi *"ri-*

vayetlere" yani *"anlatımlara"* dayalıdır.

Bu anlatımların bir kısmının O'nu haddinden fazla yüceltmeyi amaçlayan ve maksadı aşan gayretkeşliklerin sonucu ortaya çıktıkları düşünülebilir. Ancak bazı öyle anlatımlar vardır ki, bunlar; anlatan tarafından bile anlaşılmadan aktarılmış gerçeklere dayanır.

Sizlerle paylaşacağım tüm anlatımlar, ezoterik bilgilerimizin süzgeçinden geçirilmiş ve birçoğu da bizzat Kur'an-ı Kerim'in içinde yer alan ayetlerle de desteklenmiştir.

Başının üzerindeki beyaz bulut...

Hz. Muhammed'in yaşamı boyunca onu hiç yalnız bırakmayan ve sürekli başının üzerinde dolaşan bir ***"buluttan"*** söz edilir... Bunu hepimiz duymuşuzdur. Birçok kaynak tarafından da bunun gerçekliği doğrulanmıştır. Ancak bunun ne olduğuna dair günümüze kadar gerçekçi bir açıklama dini otoritelerce yapılamamıştır... O'nun insanüstülüğüne ve uluhiyetine bir örnektir denerek geçiştirilen çok sayıdaki paranormal olaylardan biri de bu gizemli buluttur...

Hz. Muhammed'in üzerinde dolaşan bu *"beyaz bulut"*tan söz eden birden çok rivayet vardır. **Bunlardan belki de en ilginci küçük bir çocuk tarafından aktarılmış olanıdır.** Bu çocuk, O'nun süt kardeşi Şeyma'dır...

Şeyma'nın çocukluğu ile ilgili bir anısını anlatırken şunları söylediği tespit edilmiş ve İslami kaynaklara geçirilmiştir:

– "Ne zaman onunla oynamak için dışarıya çıksak, "ak bir bulut" semaya kanat geriyor ve bizi sıcaktan ve güneşten koruyordu..."

Yukarıdaki olay, Hz. Muhammed'in doğduğu andan itibaren ve daha sonra da, sürekli olarak ***"Göksel Plânlar"*** tarafından koruma ve kontrol altında tutulduğunun en açık göstergelerinden biridir.

Hz. Muhammed'in ***"Göksel Plânlar"***ca sürekli koruma ve kontrol altında tutulduğu kendisine birçok konuda yardım edildiği bizzat Kur'an-ı Kerim'de de açık bir şekilde dile getirilmiştir.

> Rabbinin hükmüne sabret. Çünkü sen gözlerimizin önündesin, kalktığında Rabbini hamd ile tespih et. Gecenin bir kısmında ve yıldızların batışı sırasında O'nu tespih et.
> (TÛR: 52/48, 49)

Hz. Muhammed'in nasıl büyük bir ilâhi koruma altında tutulduğunu kitabımızın ilerleyen sayfalarında, ayrı bir bölümde ele alacağız...

Sözünü ettiğim bu koruma sadece *"ruhsal plânlar"* tarafından değil, aynı zamanda Dünya üzerinde yaşayan ve bu ruhsal plânlara bağlı olarak görev yapan ve kimliği bilinmeyen bazı ***"vazifeli kişilerce"*** de gerçekleştirilmiştir...

Kimlikleri bilinmeyen bu sıradışı kişilerle zaman zaman Hz.Muhammed'in karşılaştığı bilinmektedir... Bunlardan ilki henüz daha 4 yaşındayken gerçekleşmiştir.

Kimliği bilinmeyen yabancılar...

Şimdi anlatacağım olay, süt kardeşi, süt annesi ve yanlarında birkaç çocukla birlikte gittikleri bir dere kıyısında yaşanmıştır...

Hz. Muhammed bir ara yalnız kalır... Bu sırada ***"beyaz giysili iki kişi"*** yanına gelir. Kendisini yere yatırırlar ve göğsünü açarak, kalbinin bulunduğu bölgede bir ameliyat gerçekleştirirler. Ameliyatı bitirdikten sonra da, kalbini temizlediklerini söyleyip, aniden ortadan kaybolurlar.

Olaya şahit olanlar yaşanılanı bu şekilde anlatmışlardır.

Anlattıklarının ne anlama geldiğini onlar da anlamamışlar, gördüklerinden çıkarttıkları sonucu bu şekilde açıklayabilmişlerdir.

Kimliği bilinmeyen bu yabancılar büyük bir ihtimalle, *"Agartalılar"* veya Agartalılar tarafından inisiye edilmiş rahiplerdi. *"Ruhsal plânların bedensiz varlıkları"* olabileceğine dair iddialar da ileri sürülmüştür. Ne yazık ki, onların kimliği ile ilgili ne Kur'an-ı Kerim'de ne de bir başka İslami kaynakta herhangi bir bilgi verilmemişti.

Bu ve buna benzer varlıkların Agarta ile bağlantılı olabileceği bazı ezoterik öğretilerde dile getirilmiştir.

Başka bazı ezoterik kaynaklarda ise, bu kişilerin inisiyatik bir topluluk olan Sabiiler'in rahipleri olabileceği ileri sürülmüştür.

Hz. Muhammed'den hiç ayrılmak istemeyen süt annesi Halime, bu esrarengiz ameliyat olayından sonra büyük bir korkuya kapılarak, derhal O'nu annesine geri götürmüştür...

İlk kez 4 yaşındayken yaşadığı göğsünün açılma olayı, daha sonra iki kez daha tekrarlanmıştır. İkincisi peygamberliğinin ilk günlerinde, üçüncüsü ise Miraç gecesinde...

Peygamberliğinin ilk günlerinde yaşadığı bu olaydan Kur'an- Kerim'in İnşirâh Suresi'nde de bahsedilmiştir.

Yeri gelince bu konuya tekrar döneceğiz...

Çobanlık yapmayan peygamber yoktur!...

Doğmadan önce babasını kaybeden Hz. Muhammed 6 yaşında da annesini kaybetmesi üzerine, dedesi Abdül Muttalib onu yanına aldı. Ne var ki 2 yıl sonra dedesini de kaybetti. Bunun üzerine amcası Ebu Talib'in yanına sığındı.

Ebu Talib oldukça zengin bir tüccardı. Haşim Aşireti'nin de reisi konumunda olan amcası Ebu Talib'in yanında, ona çeşitli işlerinde yardımcı olmaya başladı.

Ebu Talib güdülecek bir hayli koyuna da sahipti. Hz. Mu-

hammed amcasının yanındayken diğer bir sürü yoğun görevinin yanı sıra bu koyunların bakımlarıyla da ilgilenmişti. Bunu, peygamber olduktan sonraki bir dönemde yaşanan ve kayıtlara geçen bir sözünden anlamaktayız.

Kucağında develere yem olarak verilen arâk adlı bir diken yemişiyle geçmekte olan bir adamı göstererek çevresindekilere şöyle demişti:

– *"O siyah yemişlere iyi bakın, koyun güderken hep bu yemişlerden toplardım."*

Çevresindekilerin hayretle *"Ey Allah'ın elçisi, sen de mi koyun çobanlığı yaptın?"* diye sorusuna şöyle cevap vermiştir:

– *"Yaptım ya, ve koyun çobanlığı yapmamış olan hiçbir peygamber yoktur."*

Burada önemli bir konuya değinmek istiyorum...

Görmüş olduğunuz gibi Hz. Muhammed gibi peygamberlik göreviyle dünyaya gelmiş olan bir varlık bile dünya ile ilgili çok sıradan diyebileceğimiz işlerle ilgilenmiştir. Bu dünyada yaşamanın bir zaruretidir. Ve hiçbir iş bir diğerinden üstün ya da düşük değildir. Dağdaki çoban da şehirdeki bir genel müdür de aslında birbirlerinden varlık olarak daha değerli ya da daha değersiz değildir.

Tüm dünyayı ilgilendiren bir vazifeyle doğan bir varlık bile dünyanın her türlü icabına uymaktadır. Bir an için şöyle düşünelim. O'nun her an yanında bulunan göksel ilâhi güçler ona böyle bir görevi isteselerdi tabii ki yaptırmayabilirler ve onu bir pamuğa sarılı bir kristal gibi ayrıcalıklı tutabilirlerdi. Ama göksel rehberleri böyle bir tutum içinde olmamışlardır.

Hz. Muhammed'in o yılları Kur'an-ı Kerim'de şöyle dile getirilmiştir:

> Şüphesiz, Rabbin sana verecek ve sen de hoşnut olacaksın. Seni yetim bulup da barındırmadı mı? Seni yolunu kaybetmiş olarak bulup da yola iletmedi mi?
> (DUHÂ: 93/5-7)

Hz. Muhammed kesinlikle diğer insanlardan ayrı tutulmamış ve kayrılmamıştır. Nasıl ki her varlık doğduktan sonra geçmişini unutuyorsa o da unutmuş ve o çağda diğer çocuklar nasıl yaşıyorsa öyle yaşamıştır.

Evet bu kadar özel bir varlık olmasına karşın son derece doğal yaşamıştır..

O kadar doğal yaşamıştır ki, kendisiyle ilgili daha sonra ortaya çıkmaya başlayan bazı sıradışı psişik fenomenler karşısında neler olup bittiğini anlamakta zorlanmıştır.. O doğallığın içinde doğalın ötesinde bir vazifeyle geldiğini tam olarak anlaması için zamana ihtiyacı olmuştur. Bu konuda kuşkusuz ki kendisine çeşitli yardımarda bulunulmuştur. Bu yardımlar çevresindekiler tarafından da fark edilebilecek kadar belirgindi.. Az önce bunlarda birkaç örnek vermiştim.. İşte yine o göksel koruma kalkanıyla ilgili bir başka yaşanan örnek...

Esrarengiz bulut yine yanıbaşında...

13 yaşındayken bir gün amcasının ticaret kervanlarından biriyle seyahata çıkar... O'nu çöl güneşinden koruyan bulut yine kendisiyle birlikte kervanı takip etmektedir...

Kervan Şam yakınlarındaki Bosra'dan geçerken, orada bir münzevi olarak yaşayan Rahip Buhayra da, kervanı takip eden o esrarengiz bulutu görür ve bu işin içinde bir şeyler olabileceğini düşünerek, kervanı durdurur.

Kervanı takip eden bulutun, 13 yaşındaki bir çocuğu güneşin kavurucu etkisinden korumakta olduğunu görünce, O'nunla yakından ilgilenmiş ve bu çocuğun asırlardır beklenen ***"Ahir Zaman Peygamberi"*** olabileceğini düşünerek, bu yolculuğun onun için tehlikeli olabileceğini amcasına söylemiş ve çocuğu öldürmek için yol gözleyenler olduğunu, bu yüzden derhal çocuğu güvenli bir yere götürmelerini istemiştir... Amcası da bu münzevinin sözüne uyarak derhal kervanın geriye dönmesi için emir vermiştir.

Bu aktardığım kaydın bir başka önemi de, Hz. Muham-

med'in doğumunu haber alan bazı Yahudiler'in aradan geçen 13 sene boyunca hâlâ O'nun peşinde olduklarını göstermesidir.

Gerek İslam literatürü, gerekse de ezoterik kaynaklardan öğrendiğimiz kadarıyla, sözünü ettiğimiz bazı Yahudi din adamlarının bu kıskançlıkları hiç bitmemiş, Hz. Muhammed'i ortadan kaldırmak için çok uğraşmışlardır.

Şunu rahatlıkla söyleyebilirim ki, tüm bu belgelere baktığımızda, eğer göksel güçlerin koruyucu kalkanı olmasaydı, Hz. Muhammed'in hayatta kalması neredeyse imkansız olacaktı.

Bu koruma ve gözetme Kur'an-ı Kerim'in birçok ayetinde dile getirilmiştir:

> ...Allah, seni insanlardan korur. Şüphesiz Allah, kâfirler topluluğunu hidayete erdirmeyecektir.
> (MÂİDE: 5/67)

Hz. MUHAMMED'İN GENÇLİĞİ

Beyazlar giyinmiş kimliği bilinmeyen bir yabancı

Hz. Muhammed 17 yaşına geldiğinde dürüstlüğü ve insanlar üzerindeki pozitif yapıcı etkisi sayesinde güvenilir anlamına gelen *"emin"* sıfatıyla anılır olmuştu. Pozitif, dinginleştirici etkisi sadece insanlar üzerinde değil, hayvanlar üzerinde bile kendisini gösteriyordu... Hırçınlaşan, ürken develerin yanından geçmesi bile hayvanları bir anda sakinleştirmeye yetiyordu...

Mekke'de her yıl yapılan büyük panayıra; Güney Yemen'den, Suriye'den, İran'dan, Filistin'den pek çok kervan gelir gider ve bu ticari alışveriş sırasında ilmi ve dini alanda farklı kültürlere sahip toplumlar, bilgi alışverişi içinde de bulunur-

lardı. Onlarla konuşmak kendisinin çok hoşuna giderdi. Bu panayırda Kâbe'de düzenlenen törenlerin de ayrı bir yeri vardı. Ancak Kâbe'de Sami geleneklerine göre yapılan bu dinsel ayinlere kendisi pek katılmazdı. Bir keresinde amcası Ebu Talib'in isteği üzerine katıldığı bir törenden, kısa bir süre sonra ayrılmıştı. Amcası, *"Niçin hemen ayrıldın Muhammed?"* diye sorması üzerine:

– ***"Beyazlar giyinmiş uzun boylu birisi bir anda önümde belirerek geri çekilmemi istedi..."*** cevabını vermiştir...

Bedenli ve bedensiz vazifelilerce tüm yaşamı boyunca himaye altında tutulan Hz. Muhammed, belli ki bu olayda da, bir yönlendirilmeye tâbi tutulmuştur. Hz. Muhammed'in Kâbe'de karşısına çıkan beyazlar giyinmiş varlığın bedenli değil, bedensiz bir vazifeli olduğunu anlıyoruz çünkü o varlığı çevredekilerden kimse görememiş sadece kendisine görünmüştür. Buradan da Hz. Muhammed'in durugörü yeteneğinin o yıllarda da mevcut olduğu anlaşılmaktadır.

İlk evliliğini 25 yaşında yapmıştır...

Hz. Muhammed 25 yaşında iken 40 yaşında bulunan Hz. Hatice ile Hatice'nin teklifi üzerine evlenmiştir.

Hatice ile evliliği sayesinde Hz. Muhammed'in maddi durumu birden düzelivermişti. Artık onu daha rahat bir gelecek beklemekteydi. Başkalarına hizmet ederek geçimini sağlayan fakir bir insan olmaktan çıkmış, ticaretle uğraşan varlıklı ve saygıdeğer bir insan konumuna kavuşmuştu. Daha sonra birçok kadınla daha evlenmişti ama Hatice'sini ömrünün sonuna kadar unutamamış ve ona olan bağlılığını her vesileyle dile getirmişti. Ve bu hâli de daha sonra nikahına alacağı Ayşe'yi bir hâyli kıskandırmış ve hırçınlaştırmıştı.

Hatice ona dört kız vermişti ama verdiği erkek çocukları yaşamamıştı.

Erkek çocuklarının olmaması ileride meydana gelebilecek bir dejenerasyonun da aslında önünü kesmişti. Eğer erkek

çocukları olsaydı Hz. Muhammed'e atfedilen kutsiyetin babadan oğula geçmesi gibi bir durumu ortaya çıkartabilir ve bu da Hz. Muhammed'in peygamberlik misyonuna zarar getirebilirdi. Kuşaktan kuşağa geçecek olan babadan oğula geçen bu soy ağacı ileride ruhbanlık müessesesinin oluşmasına neden olabilirdi.

Böylece Hz. Muhammed, erkek mirasçıdan mahrum bir insan durumuna düşmüştü. Ancak Arap geleneklerine göre bu hiç de iç açıcı bir durum değildi. Bir Arap için bu çok utanç verici bir şeydi... O da bu hâlinden utanç duymaktaydı. Çünkü o da bir Araptı, asli vatanındaki o ışıl ışıl uyanıklığı beden kepengiyle örtülmüştü. Yeryüzünün yasası buydu ve o da bu yasaya uygun şekilde yaşamaya mecburdu. Gerçi bu durumdaki erkeğe Kureyş'in geleneksel yasası "yardımcı eş" edinme hakkını tanımaktaydı, ama o buna rağmen Hatice'sine sadık kalmıştı. İleride su yüzüne çıkacak olan o müthiş erkeklik gücünü bastırmayı ve dizginlemeyi başarmıştı.

İçini bir başka kurt daha kemirmekteydi. Onun kafasını didik didik eden dini, ahlaki ve entelektüel konuların, çevresindeki insanları yeterince ilgilendirmeyişi onu bir hayli üzmekteydi.

Akrabalarının ve dostlarının çoğu siyasi nüfuz ve servet edinmekten başka bir şey düşünmemekteydiler.

Bu tür insanların arasında dikkate bile alınmaya değmez bir insan durumuna düşmüştü. Onların nazarında maddi sorunlarla uğraşmaktan aciz, zararsız bir idealist konumundaydı...

Bu yüzden de bir hırçınlık ve zaptedilmesi son derece zor bir hırçınlık doğmuştu. Çevresindekilerin bu maddi tutkularına bir anlam veremiyor, bu tutkuları kendisini aşırı derecede rahatsız ediyordu.

"İnsanlar böyle olamaz.. Kendilerini bu denli dünyasal hırs ve arzularla kısıtlayamazlar ve yaşam bu kadar basit olamazdı..." Bu düşünceler içini kemiriyordu... Bir aydınlık.. Bir ışık olmalıydı... Yaşam bunlardan ibaret olamazdı... Arabistan'ın o sıcak

gecelerinde başını kaldırıp nice kereler gökyüzüne bakar, karanlıklar içinde pırıldayan yıldızların ışıklarını izler, aradığı ışığı o karanlık gökyüzünde gözlerdi... Gece karanlığı gibiydi içinde yaşadığı çevre ama ışıldayan yıldızlar gibi bir umut da olmalıydı..

Daha sonraları Cebrail kendisine şöyle seslenecekti:

...Kara ve denizin karanlıklarında yolunuzu bulasınız diye sizin için yıldızları yaratandır. Bilen bir toplum için âyetleri ayrı ayrı açıkladık.
(EN'ÂM: 6/97)

Göğe ve târıka andolsun. Târıkın ne olduğunu sen ne bileceksin? O, ışığıyla karanlığı delen yıldızdır.
(TARIK: 86/1-3)

Karanlığı delen yıldızı da, o yıldızla olan bağlantısını da daha sonra anlayacaktı... Ama o büyük bir hasretle yıldızlara bakmaya devam ediyordu..

İnsanların içlerine düştükleri çıkmazın kendisini nasıl rahatsız ettiğini ve üzdüğünü peygamberlik vazifesine başladığı ilk dönemlerinde gelen bir ayette şöyle anlatılacaktı:

Andolsun, size kendi içinizden öyle bir peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya düşmeniz ona çok ağır gelir...
(TEVBE: 9/128)

Peygamber dünyaya doğmuş ve artık orta yaşlarına yaklaşmıştı.. Peki nasıl bir fiziki görünümü vardı?.. O büyük ışık nasıl bir fiziki forma bürünmüştü?..

FİZİKİ GÖRÜNÜMÜ ve KARAKTERİ İLE İLGİLİ RİVAYETLER

O'nun fiziki görünümüyle ilgili çeşitli kaynaklarda bilgiler bulunmaktadır. Hz. Ali O'nu şöyle tanımlamıştır:

> Orta boylu, pembe beyaz tenli, kara gözlüydü.

Elimizdeki çeşitli kaynaklar O'nu Hz. Ali'nin söylediklerine paralel sözlerle tanımlamaktadır...

Orta boylu, büyükçe başlı, kıvırcık saçlı, siyah gözlü, uzun kirpikli, yüzü esmere çalan pembelikte, göğsü seyrek fakat buna karşılık elleri ve ayakları iyice kıllı, gür sakallı, iri kemikli, geniş omuzlu bir insandı. Yokuş aşağı iniyormuşçasına yürümekte ve dönmesi gerektiğinde bütün gövdesiyle dönmekteydi.

Alnı yüksek, açık ve hafif çıkıntılıydı. Yüzünde bir nur ışıltısı olduğu herkesce rahatlıkla görülebilmekteydi. Kaşları ince ve uzundu. İki kaşının arasında çok belirgin bir kandamarı vardı. Kızdığı zamanlar bu damarın mor rengine dönüştüğü ve küt küt attığı gözlemlenmiştir. Belli ki alın şakrasının çok belirgin bir tezahürü iki kaşının arasında bulunmaktaydı.

Ağzı büyükçe dudakları biçimli ve kalındı.

Gülümsediğinde sihirli bir havanın çevreye yayıldığı yanında bulunanlarca fark edilmiştir. Gülümsediğinde diyorum çünkü hiçbir zaman gülmediği söylenmektedir. Eşi Ayşe O'nun bu özelliğini şöyle anlatmıştır:

> "Allah'ın Resulü'nü hiçbir zaman tam bir gülüş içinde görmedik. Gülmeleri tebessüm sınırını aşmamıştır."

Kur'an-ı Kerim'in okunuşu sırasında ağladığı da gözlem-

lenmiştir.

Karakterini belirleyen en önemli özelliklerinden biri de gereksiz ve fazla konuşmamasıydı. Gereksiz şeyleri tartışmaktan insanları hep kaçınmaya çağırmıştır.

Büyüklenmekten ve hatip gibi görünen konuşmalar yapmaktan hep kaçınmıştır. Sözleri süslü değil apaçık ve son derece sadeydi. Herkesin anlayabileceği bir üslupla konuşurdu. Sözü apaçık, eksiksiz ve fazlasız olurdu.

Birisi kendisine bir şey anlatıyorsa tamamen ona yönelir, onu gerçek anlamda dinlerdi..

O daima bilge, ölçülü ve dengeli bir insan kimliği sergilemişti. Tüm hayatı boyunca, bir karara varmadan önce enine boyuna düşünmeyi ihmal etmemiş, işlerini ustaca yürütmüş, yeri geldiğinde beklemeyi, yeri geldiğinde de geri çekilmeyi bilmiş ve başarı için her türlü tedbire başvurmayı başarmıştı.

Herhangi bir konu hakkında karar vermeden önce eğer o konu hakkında bir vahiy gelmemişse sahabileriyle konuşur onların fikirlerini alırdı.

Bu dünyada en çok korkaklık, cimrilik, tembellik ve pislikten hazetmediğini ifade etmiştir.

Cesur bir insan ve eşsiz bir diplomat görüntüsü koymuştu ortaya. İşlerini mantığa uygun şekilde, açık ve uzak görüşlülükle muhakeme etmişti. Ama bunun yanı sıra onda sinirli, tutkulu, endişeli ve sabırsız bir mizaç da oluşmuştu.

Asli vatanının ışığı doğmuş olduğu bedenin içine sıkışmış ve bir Arap hüvviyetiyle yaşamaktaydı.. Belki de en zoru geçmişi ile anılarını tamamen unutmuş bir şekilde yaşıyor olmasıydı... O içinde anlamlandıramadığı volkana benzer bir enerjinin ne olduğunu çok daha sonraları anlayabilecekti...

Kendisi de çevresi de içindeki o ışığın verdiği gücün ne olduğunu bilmese de O'nun yanına gelenler O'ndaki büyük çekim alanını derhal fark ediyorlar ve O'nun yanından ayrılmak istemiyorlardı.

Hz. Ali O'nun karakteristik yapısıyla ilgili çevresindeki

insanların neler hissettiğini ve kendi duygularını şöyle tanımlamıştır:

> "İnsanların en cömerti ve en doğru sözlüsü, en yumuşak huylusu ve temiz soylusuydu. O'nunla görüşen, O'nu severdi. O'na gönül verirdi. O'nunla görüşenler, O'nun gibi insan hiç görmedik ve göremeyeceğiz demekten kendilerini alamazlardı. O kadar etkisinde kalırlardı ki, bir daha yanından uzaklaşmak istemezlerdi. O'nun karşısındayken insan, kendisini her türlü sıkıntıdan ve tasa sdan uzak hissederdi."

Kendisini belirleyen bir diğer karakteristik özelliği de dünya malına asla değer vermemek ve dünya malıyla özdeşleşmemekti. Yokluk zamanlarında elindeki kendine ait yiyeceği bile başkalarıyla paylaşmaktaydı.

Kendisinin bu özelliğini yine kendisinin bir sözü son derece güzel özetlemiştir:

> – Benim dünya ile ne işim olabilir? Benim dünya ile işim, sıcak bir günde seyahat eden bir yolcunun, bir ağaç altında bir saat gölgelenip tekrar yoluna devam etmesi kabilindendir.

Son derece nazik ve kibar olduğu, sergilediği davranışlarından derhal kendisini hissettirirdi. Karşısında oturan bir kişinin önünde iki dizini bükerek oturur ve onun önünde ayaklarını uzatarak asla oturmazdı. Sahabilerinin yanında da onlardan biriymiş gibi otururdu.

Kendisinin övülmesine ve kendisinin aşırı derecede büyütülmesine izin vermez, kendisinin sadece bir peygamber olduğunu çevresindekilere ifade ederdi:

> – Ey ahali, takva yoluna tutunuz. Şeytan sizi aldatmasın.

Ben Abdullah'ın oğlu Muhammed'im, Allah'ın resulüyüm. Sizin beni her şeyden üstün tutmanızdan hoşlanmam. Bundan vazgeçin.

Nitekim aldığı vahiylerde de kendisinin sadece tebliğ etmekle görevli olduğu bildirilmekteydi:

Biz, seni ancak bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik.
(FURKAN: 25/56)

... Senin görevin sadece tebliğ etmektir. Hesap görmek ise bize aittir.
(RAD: 13/40)

Tekrar kaldığımız yerden devam edelim...

ZAMAN YAKLAŞIYOR

30 yaşından sonra çevresindekiler, O'nda sıradan insan davranışlarına ters düşen bazı hâller görmeye başladılar. Zaman zaman sanki sara krizine girmişcesine, titreme ve kasılma nöbetlerine tutuluyordu. O'nun bu durumunu ilk başlarda bir hastalık belirtisi sananlar bile olmuştu.

Oysaki durum çok farklıydı...

O, görünmeyen dünyanın, görünmeyen vazifelileri tarafından gelecekteki önemli ruhsal irtibatlara hazırlanıyordu. Fizik beden ile astral bedenin arasındaki irtibatın gevşediği anlarda meydana gelen bu tür belirtilere, günümüzde gerçekleştirilen parapsişik çalışmalarda da hep karşılaşılmıştır. Nitekim daha sonraları Cebrail ile ilk temaslarında da aynı hâlleri, hem

de daha yoğun olarak tekrar yaşayacaktır.

35 yaşına geldiğinde, çetin vazifesine başlamak için sadece beş yılı vardı. Gerçekten de çetin bir vazife O'nu bekliyordu. Ama ne kendisi ne de çevresindekiler bunu bilmiyorlardı.

Vazifesinin çetin olması sadece çok ağır bir vahyi aktarmasında yaşayacağı zorlu psişik hâletlerden ibaret değildi. Bir taraftan da hırçın tabiatlı Araplar'a bu öğretiyi aktarırken yaşayacağı fiziki zorluklar da kendisini beklemekteydi!.. Bir taraftan vahyi aktaracak.. Bir taraftan da zorunlu olarak gerçekleştireceği savaşlarda başkomutan olarak ordusunun başına geçecekti. Bir eli spiritüel dünyada, diğer eli ise kılıcında olmak kaderiyle karşı karşıya kalacaktı.

Böylesine haşin insanlara yüksek bir göksel kültürün bilgilerini benimsetebilmek gibi zorlu bir görev kendisini bekliyordu.. Avrupalı bir centilmen kimliğiyle bu vazifeyi gerçekleştirebilmesi mümkün değildi... Gerektiğinde bir çöl aslanı gibi yırtıcı olmak zorundaydı... Ve olmaya başlamıştı bile. Araplar'ın dünyasındaydı.. Onlar gibi yeri geldiğinde haşin bir tabiata bürünmekten başka çaresi yoktu..

Kâbe'de duyduğu sıradışı ses

Yaşadığı sıradışı parapsişik hâller de her geçen gün daha da artıyor ve kendisi de bu hâllerine bir anlam veremiyordu...

İşte bu tür olaylardan birini daha, 35 yaşındayken Kâbe'nin tamirine katıldığı bir günde yaşamıştı.

Bu onarım sırasında amcalarından Abbas ile taş taşırken omuzları zedelendi... Abbas, ihramını çıkarıp omuzuna koymasını istedi.

Hz. Muhammed, ihramını çıkarıp Abbas'ın verdiği ihramı omuzlarına destek yaparken vücudu göründü. İşte tam o sırada birdenbire yere düşerek bayıldı. Vücudu kaskatı kesilmişti... Yine o sara nöbetine benzer bir hâle girmişti... Neden sonra kendisine geldiğinde diğer amcası Ebu Talip ne olduğunu sordu. Hz. Muhammed amcasına büyük bir şaşkınlık içerisin-

de şunları söyledi:

– İhramımı toplayıp omuzuma koyduğumda, vücudum açılmıştı, o anda şöyle bir ses duydum: "Ya Muhammed, azanı kapat. Peygambersin sana yakışmaz."

Ebu Talip bu olaydan şimdilik kimseye bahsetmemesi gerektiğini düşünerek, Hz. Muhammed'in anlattıklarından kimseye söz etmedi...

Bu yaşanan olay, ikisinin arasında bir sır olarak saklandıysa da, *"Ahir Zaman Peygamberi"*nin ortaya çıkmak üzere olduğunu, vaktinin geldiğini bilenler vardı... Ve bu bildiklerini halka açıkça anlatmaya başlamışlardı bile...

Peyamberin gölgesi başımızın üzerindedir...

Hz. Muhammed 38 yaşlarındayken bir gün Ukaz Panayırı'nı gezmeye gitmişti. Panayırda Araplar'ın güzel konuşan kişileri hünerlerini gösteriyorlardı. Hz. Muhammed de sessizce bir köşeye çekilmiş onları dinliyordu... Bir ara Beni Eyad Kabilesi'nin önde gelen kişilerinden, Hristiyan dinine mensup Kuss İbni Seyda çıkagelmişti. Bütün Araplar'ca edebi konuşmasıyla tanınan 90 yaşındaki Seyda, kızıl bir devenin üzerinde alana girmişti. Bembeyaz giyisileriyle heybetli görünüşü karşısında, bir anda herkes susmuş onu dinlemeye başlamıştı:

"Ey insanlar, geliniz ve dinleyiniz. Belleyiniz ve öğüt alınız..." diyerek sözlerine başlamış ve son derece etkili uzun bir konuşma yapmıştı. İşin ilginç yönü ilk kez yeni bir dinin gelmekte olduğunu bu konuşmasında anlatmasıydı... İşin bir başka ilginç yanı da, bu konuşmayı Hz. Muhammed'in de dinlemesiydi...

Konuşmasının bir yerinde şöyle diyordu:

– Her şey geçicidir. Ebediyen var olan sadece Allah'tır ve O

Tek'tir. Bizden önce gelip gidenlerden ibret alacağımız çok şeyler vardır... Dinleyiniz, gökte 'haber' ve yerde 'ibret' alınacak işler var... Yemin ederim ki, Allah'ın indinde bir din vardır ki, şimdiki dinimizden daha yüksektir... Ve Allah'ın yakında gelecek olan bir peygamberi vardır ki, gelmesi pek yakındır ve gölgesi başımızın üzerindedir...

Nasıl ki, Hz. İsa'nın geleceğini önceden Vaftizci Yahya haber verdiyse, Hz. Muhammed'in de gelmekte olduğunu, Kuss İbni Seyda önceden haber vermiştir. Bu da, nasıl büyük bir organizasyonla peygamberlik vazifelerinin yerine getirildiğini bizlere göstermektedir. Gerçekten de tüm peygamberlik vazifelerinde olduğu gibi *"yukarısıyla" "aşağısının"* el birliğiyle gerçekleştirilen ve büyük bir kadroyla yerine getirilen ilâhi bir plân yürütülmekte ve adım adım bu plân yürürlüğe sokulmaktaydı...

Hz. Muhammed için de hazırlanan plân adım adım uygulanmaktaydı.. Artık vazifesine fiilen başlamasına çok az kalmıştı...

Hira Mağarası'nda...

Her geçen gün biraz daha iç dünyasına kapanmaya başlamıştı... Ne olduğunu adlandıramasa da bir şeyler sezinliyor, bir şeylerin olmasını bekliyor ve bunlara hazırlanıyordu...

Hayatı daha sonra çeşitli zorluklarla geçecek.. Savaşlara katılacak.. İnsanların çok ağır eleştirilerine maruz kalacak.. Ve hepsinden zoru da ağır bir vahyi alma kaderiyle başbaşa kalacaktı.. Ama belki de hayatının en zor günleriydi şu an yaşadıkları.. Ne olduğunu bilmeden beklemekte ve içindeki o volkanın zaptedilemez enerjisiyle başetmek ve zihninde dolaşan binlerce soruya cevap bulmak zorundaydı..

Artık insanların arasında fazla duramıyordu... Kendisiyle başbaşa kalma ihtiyacı her geçen gün daha da artıyordu..

Sık sık bulunduğu ortamın dışına çıkıp, derin düşüncele-

re dalmaya başlamıştı. İnsanlıkla alakalı ve insanlığın geleceği ile alakalı bir sistemin, bir kurtuluş yolunun bulunabilmesi için, kendisiyle başbaşa kalabileceği yerler arardı... İnsanlardan uzak, kendisiyle kaldığı yerlerden en meşhuru, Nur Dağı'ndaki bazı mağaralardı. Özellikle de Hira Mağarası...

Bu mağarada çok çeşitli konuları, kendi kendisiyle kalarak değerlendiren Hz. Muhammed, aynı zamanda kendi iç sesini, sezgilerini dinleyebilmek için içine yönelmekte saatlerce meditatif bir hâl içinde kalmaktaydı.

Bu özel meditatif çalışmaların nasıl yapılacağıyla ilgili herhangi bir bilgisi yoktu.. Herhangi bir kimse de O'na bu teknikleri öğretmiş değildi.. O'nu göremediği bir güç yönlendiriyordu... İçinden geliyordu bu gücün sesi ve ilhâmı ve O da öyle yapıyordu.. Sadece içinden gelen o ilhâma uyuyordu.. Yapabileceği başka da bir şey yoktu zaten..

Sadece iç sesini değil mantığını da devrede tutmaktan geri kalmazdı. Aklı ile sezgileri arasında bir köprü kurmaya çalışır ve mağaranın önünde oturur saatlerce Mekke'yi seyrederdi..

35 ile 40 yaşları arasına denk gelen bu dönemde, önceleri kendisinin de tam olarak anlayamadığı birtakım parapsişik olaylar da meydana gelmeye başlamıştı... Örneğin, ilk başta mahiyetini anlayamadığı sesler duyması, birtakım imajlar görmeye başlaması; bu döneme rastlayan gelişmelerdi... Duyular sınırı gittikçe genişliyor ve duyular dışı algıları gittikçe yoğunlaşıyordu...

Ve öyle sıradışı olaylar yaşamaya başlamıştı ki, bir başkası böyle olaylarla karşılaşsa belki de akıl sağlığını yitirecek türdendi...

Yine Kâbe'yi ziyaret ettiği günlerden birinde Kâbe'de çok kısa bir süre kalabilmiş ve hızla oradan uzaklaşmıştı. Kendisine niçin hızla uzaklaştığını soranlara şöyle cevap vermişti:

– Çünkü bana bir fenalık gelecekti. Ne vakit heykellerin yanına yaklaşsam, beyazlar giyinmiş, uzun boylu birisi

önümde beliriyor ve heykellere yaklaşmamamı, geri çekilmemi istiyordu.

Büyük bir gücün kendisiyle birlikte olduğunu artık her geçen gün daha derinden hissediyor ve adeta o güçle tüm benliği dolup taşıyordu..

Ve bu dönemiyle ilgili yapılan araştırmalar kendisinin özel bir eğitimden yani inisiyatik bir çalışmadan geçirilmemiş olduğunu göstermektedir. Oysaki kendisinden önceki peygamberlerden bazılarının böyle özel bir eğitimden geçirildiğini biliyoruz.

Tam anlamıyla kendisiyle başbaşa kalmıştı. Ancak görünmeyen ellerin görüp gözeticiliğinde görünmeyen tesirlerle vazifesine hazırlanmaktaydı.

O günlerde görmese de Cebrail'in görünmeyen kanatları kendisini sarıp sarmalamış özel bir tesir alanı içinde psişik olarak kendisini adeta o tesirlerle yıkayıp durmaktaydı. **O adlandıramadığı büyük güç buydu işte...** Kendisine gelen o tesirlerin etkisiyle de zaman zaman baygın hâle düşüp uzun süre kendisine gelemiyordu.

Kendisinde başlayan bu tezahürleri en iyi tahlil edebileceği yer kimsenin olmadığı o mağaralardı. Ne olduğunu bilmiyordu ama içinden bir volkan gibi bir şeyin fışkıracağını çok yoğun olarak hisseder olmuştu. Artık zapt edilemeyecek bir volkan, içinde gittikçe büyüyor, içinde duramayacak bir güç artık göğsünde büyük bir basınca neden oluyordu. Göğsündeki bu basınç artık fiziki olarak kendisini rahatsız eder olmuştu. Nefes alamadığı anlarda derin derin nefes almaya çalışmaktaydı ama bu basıncın daha da artmasına neden oluyordu..

Dışarıdan bakan sıradan bir insan için Hz. Muhammed çok iyi durumda bir insandı. Çok mutlu olmalıydı, zira evlendiği kadın Mekke'nin en önemli kadınlarından biriydi, zengindi, akıllıydı, bir hâyli de güzeldi. Kendisi de en gözde tacirlerden biri hâline gelmişti. Yani bir Arabın hayal edebileceği her

nimete sahip durumdaydı.

Ama bütün bunlara rağmen o sıkıntılı ve mutsuz bir hâl içindeydi.. Yüreğine öyle bir ateş düşmüştü ki adeta cayır cayır içini yakıyordu.

Ve en zor yanı da bu hâlini kimselere açamıyordu... Kendisinin de anlayamadığı ve cevaplayamadığı garip bir hâl tüm benliğini sarıp sarmalamıştı!.. Birşeyler oluyordu.. Ama ne?.. Binlerce defa sormuştu bu soruyu kendisine.. Akli duyularına dayalı mantıklı bir cevap bulamıyordu.. Kendisine neler oluyordu?.. Bu daha fazla böyle sürüp gidemezdi..

Ve gitmeyecekti de.. Cebrail ile karşılaşmasına çok az kalmıştı..

Yaşadığı sıradışı hâller

Sadece kendisi değil, özellikle 30 ilâ 40 yaşları arasındaki dönemde çevresindekiler de onda sıradan insan psikolojisine ters düşen hâller görmeye başlamışlardı. Bu dönemde sık sık dışarıdan bakıldığında sara krizine benzeyen bazı hâller yaşadığına şahit olanlar, bu olup bitenlere bir anlam veremiyorlardı.

Aslında bu yaşadıkları birçok mistikte gözlemlenmiş olan psişik tezahürlerden başka bir şey değildi. Astral bedeniyle fizik bedeninin gevşemesi nedeniyle oluşan bu vücudundaki seyirmeler ve titremeler gelecekteki vazifesine kendisini hazırlayan küçük küçük hazırlıklardı aslında. Yani hastalık belirtisi değildi. Ancak o dönemde Hz. Muhammed'in hasta olabileceğini düşünen birçok kişi olmuştur.

Hatta vahyi almaya başladığı ilk dönemlerde kendisine deli diyenler bile çıkmıştı. Bu konuyu ilerleyen sayfalarımızda ele alacağız.

Vahyin henüz daha başlamadığı o dönemlerde astral bedeniyle fizik bedeninin gevşemesi için yapılan bu müdahaleler ileride yapacağı vahyin aktarılışı görevi için gerekliydi. Bu nedenle ilk başlarda kendi isteğiyle değil, Cebrail Plânı'nın

müdahaleleriyle bu gerçekleştirilmekteydi. Daha sonraları bunu kendisi rahatlıkla yapmaya başlamıştı. Böylelikle gökyüzünden yeryüzüne ulaşan o yüce ilâhi spiritüel zincirin ortasındaki birleştirici halka olarak Kur'an-ı Kerim'in yeryüzüne indirilişini sağlamıştır.

Ancak o ilk dönemlerde hem kendisi için hem de çevresi için bu olup bitenler uzun bir süre cevapsız bir soru olarak kalmıştı. İşte bu ruh hâli içinde yaşadığı kenti terk edip insanlardan uzaklaşıyordu. Ayakları onu hep Nur Dağı'ndaki Hira Mağarası'na sürüklemekteydi. Ne vardı orada sanki? Üstelik bu dağ, Mekke'nin birkaç kilometre Kuzey-Doğusu'nda yer alan sarp ve çıplak bir dağdı. Görünürde buraya gitmesi için hiçbir sebep yoktu ama içindeki bir ses kendisini hep oraya yöneltiyordu. O gizemli dağ adeta bir mıknatıs gibi kendisini çekiyordu.

Çok özel ilâhi ruhsal irtibatların gerçekleşitirildiği mekanlar olması sebebiyle dağların ezoterizmde çok önemli bir yeri vardır. Bu mekanlar gözden uzak oluşları nedeniyle hem inisiyatik özel çalışmalarda, hem de dinsel öğretilerde peygamberlerce de kullanılmıştır. Bu tür mağaralar aynı zamanda güvenlik anlamında bir sığınak olarak da inisiye rahipler ve peygamberlerce de kullanılmıştır. Hz. Muhammed'in Hira Mağarası da bunlardan biridir.

Bu dönemlerde meydana gelmeye başlayan bu parapsişik tezahürlerin ortaya çıkmasına, ilk önce Hatice şahit olmuş ve bu durumu her ikisi de uzun bir süre gizli tutmuş, hiç kimseye bundan söz etmemişlerdi. Çünkü kendileri de nasıl bir şeyle karşı karşıya olduklarını anlayamıyorlardı.

Son derece zor bir durumdu.. Ne olduğunu anlayamamak ve bir cevap bulamamak...

O günlerde Hira Mağarası'nda kendisiyle başbaşa kalmayı tercih etmiştir. Yiyeceğini yanına alarak gittiği Hira Mağarası'nda günlerce bazen haftalarca kalıyordu...

– "Ben kimim?..."

– "Yaşadığım olayların altındaki gerçekler nelerdir?..."

Bu sorulara iç âleminin derinliklerinde bir cevap ararken, bu konularda kendisini aydınlatması için Rabbi'ne dualar ediyordu...

Bu dağ ziyaretleri sırasında yaşadığı hâlleri ve içinde bulunduğu o günkü psikolojik durumu, daha sonraki yıllarda kendisi şöyle anlatmıştır:

> – İlk vahyin gelmesinden önce uykum, şafak aydınlığını andıran bir aydınlıkla doluyordu. Evlerden uzaklaştığım zamanlar beni "Ya Muhammed" diye çağıran birtakım sesler duyuyordum. Dönüyor, arkama, sağıma soluma bakıyordum. Fakat çalılardan ve taşlardan başka bir şey görmüyordum. O zaman da içimde şiddetli bir sıkıntı hissediyordum. Büyücülerden ve falcılardan nefret ettiğim için istemeyerek onlardan biri mi oluyorum diye ödüm kopuyordu.

Bu duyduğu ses aslında kendisiyle kurulan ilk irtibatlardı.. Kurulmakta olan irtibat artık iyice kuvvetlenmeye başlamıştı...

Özellikle Hira Mağarası'nda inzivaya çekildiği dönemlere denk gelen zamanlarda, Mekke'den de görülen ve ne olduğu o dönemlerde anlaşılamayan birtakım garip ışıkların görülmesi ve garip seslerin duyulmasının sebepleri çok daha sonraları açıklığa kavuşacaktı... O dönemlerde bu sırrı bilenler susmayı tercih etmişlerdi.

Neydi bu sır?... Hira Mağarası'nda neler yaşanıyor, neler oluyordu?... Mekke'de görülen garip ışıklar neydi?...

Tüm bu soruların cevapları çok az bir süre sonra ortaya çıkacaktı.. Artık büyük başlangıcın sonlarına gelinmiş bulunuyordu..

Şimdi küçük bir parantez açarak Hz. Muhammed'in gittiği Hira Mağarası'nın ne tür özelliklere sahip bir yer olduğunun üzerinde durmak istiyorum.

Mekke Spiritüel Coğrafya'nın Merkeziydi...

Hz. Muhammed için Nur Dağı'ndaki Hira Mağarası'nın ne anlama geldiğini ve ne için oraya gittiğini anlayabilmek için ezoterizmde ayrıntılı bir şekilde ele alınan *"Spiritüel Coğrafya"* kavramını gözönünde bulundurmak gerekir.

Daha önceki kitaplarımda da değinmiş olduğum gibi yeryüzünün öyle coğrafik bölgeleri vardır ki, bu yerler insan anlayışını yükseltici kozmik tesirleri taşımak bakımından diğer yerlere nazaran daha yeteneklidirler. Bu tür yerlere ezoterizmde *"Kutsal Coğrafik Merkezler"* adı verilmiştir. Eski devirlerde yapılan inisiyatik çalışmalarda kullanılan mabetler bu tür yerlerde inşa edilmekteydi.

Bu merkezler arasında da hiyerarşik bir yapı vardı. Tüm bu merkezlerin bağlı bulunduğu asıl merkez dünyanın gelişen şartları gereği aradan geçen yüzyıllar içinde farklı noktalara kaymıştır. Bilinen ilk ana merkez bir zamanlar Mısır'daki piramitlerin inşa edildiği bölgeydi.

Başta Eski Mısır olmak üzere Atlantis kültürünün ulaştığı yerlerde bu sır bilinmekteydi. Nitekim Atlantisli bilge rahipler tarafından piramitlerin inşaası özellikle bu bölgede gerçekleştirilmişti.

Daha sonra bu *"Kutsal Coğrafya"* Mısır'daki inisiyatik çalışmaların sona ermesi ve yeni başlayacak dini eğitim sisteminin oluşturulacağı bölgeye kaydırılmıştır. İşte bu nedenden dolayıdır ki, Dünya üzerindeki büyük merkez görevi Kudüs üzerinde yer almıştır. "Kudüs" kelimesinin aslı, *"kuds"*dür ve *"kutsal, mübarek, her türlü fenalıktan arınma"* anlamına gelir. Buraya kutsal topraklar denmesinin nedeni de burada konusunu ettiğimiz kutsal coğrafya ile ilgili bir geleneğin o devirdeki izlerinden başka bir şey değildir.

Hz. Musa ve sonrasında ise Hz. İsa'nın vazifelerini tamamladıktan sonra merkez Mekke'de odaklanmış ve uzun bir süre Mekke bu fonksiyonu yerine getirmiştir. Az önce bu

tür yerlerde özel mabetler kurulur demiştim, işte Kâbe'nin de burada kurulmasının nedeni budur. Kâbe bilindiği gibi Hz. Muhammed'den önce de bir hac merkezi olarak fonksiyon görmüştür.

Kâbe'ye yılın belirli dönemlerinde gidenler orada adeta spiritüel tesirlerle yıkanmaktaydı. Bu gelenek Hz. Muhammed zamanında da sürdürülmüştür. Son dinlerin ortaya çıkışında Kudüs ve Mekke'nin çok büyük bir fonksiyonu olmuştur.

Hz. Muhammed'in gittiği Hira Mağarası da yine bu coğrafik bölgede yer almaktaydı. Mağara hem elden ayaktan uzak bir yerdeydi hem de spiritüel coğrafyanın tam ortasında bulunmaktaydı.

Kur'an-ı Kerim'in indirilişi bir anda başlamamıştır

Buraya kadar aktardıklarımı özetleyecek olursak Kur'an-ı Kerim'in Hz. Muhammed'e indirilmesinin bir anda başlamadığını söyleyebilirim... Görmüş olduğunuz gibi çok uzun süren bir hazırlık dönemi olmuştur. Çocukluk döneminden başlayıp 40 yaşına gelinceye kadar Hz. Muhammed bu görev için hazırlanmış ve uyum sağlama sürecinden geçirilmiştir. Vahyin aktarılışı için 40 sene beklenmesinin nedeni budur.

Bu süre içinde, kendi kökeni ile ilgili bir anlayışın da kendisinde oluşmasına yardımcı olunmuştur. Aslında bu yardımlar doğduğu andan itibaren başlamış ve ölünceye kadar da sürmüştür. Bu yardımların büyük bir bölümü, *"Evrensel İdare Mekanizması"*na bağlı *"Melekut Âlemi"*nden gelmekteydi.

Bunun haricinde Agartalı rahiplerin de Hz. Peygamber'in vazifesinde ona yardımcı olduklarını, o dönemde yaşanılan bazı olaylardan çıkartmaktayız. Bir başka yardım da bazı inisiye rahiplerce gerçekleştirilmiştir.

Kur'an-ı Kerim'de de bu hazırlık dönemiyle ilgili bilgilere yer verilmiştir. Yeri geldikçe bunlara değineceğiz. Az sonra göreceğimiz gibi bu yardımlar ve korumalarla ilgili de Kur'an-ı Kerim'de önemli bilgiler verilmiştir.

PEYGAMBERLİK VAZİFESİ BAŞLIYOR

Hz. Muhammed bir taraftan kendi yaşadıklarına bir cevap ararken bir taraftan da yaşadığı toplumun içine düştüğü dejenerasyon ve sıkıntılardan büyük bir ıstırap duymaktaydı.

Bunun nedenini daha iyi ortaya çıkartmak için şimdi dilerseniz kısa bir süreliğine o günlere tekrar geri dönerek, neler yaşandığını hep birlikte görüp, anlamaya çalışalım..

Öncesinde Musevilik ardından da gelen Hristiyanlık dinine mensup olanlar Araplar'a ikinci sınıf barbarlar gözüyle bakmaktaydılar. Hz. Musa'nın ve Hz. İsa'nın öğretilerine ilişkin kalıplaşmış güzel sözlerle çeşitli hikayeler anlatmakta, eski zamanlarda gökten inmiş peygamberler ve kitaplar hakkında kulağa hoş şeyler söylemekteydiler.

Yardımına mazhar olabilmeleri için insanların, kitap ve peygamber yollamış olan o görünmez Tanrı'ya nasıl ibadet ve dua etmeleri, nasıl kurbanlar sunmaları, nasıl ayinler düzenlemeleri gerektiğini ballandıra ballandıra anlatmaktaydılar.

Buna karşılık Araplar'ın bu bilgilerin hiçbirinden haberleri yoktu. Şüphesiz, böylesine güzel şeyleri içeren bu dinlere geçmek içlerinden geçmiyor değildi ama kendilerini barbarlar olarak nitelendirmekte olan bu insanların dinlerini kabul etmeleri de mümkün değildi. Ulusal gururları buna izin veremezdi.

Bu nedenlerden dolayı Araplar manevi bir eziklik duygusu içinde kıvranmaktaydılar. İş bu kadarla da kalmamaktaydı! Kendi soydaşlarının, içine düştüğü maddi ve manevi kriz ondan da beter bir hâl almıştı. Ahlaksızlık alıp yürümüş; servet ve iktidar sahipleri günden güne daha da azıp yoksulları ve güçsüzleri daha feci bir şekilde ezmeye başlamışlardı. Ayakta kalabilmek için bir zamanlar dört elle sarılmakta oldukları kabile dayanışması yok olup gitmiş, yasalar her gün alenen çiğnenir olmuştu. Yoksullar ve güçsüzler birer köle durumuna düşmüşlerdi. Sözün kısası, nüfusun çoğunluğu hem el oğullarının, hem de kendi soydaşlarının maddi ve

manevi baskısı altında kıvranır hâle gelmişti.

Yahudiler ile Hristiyanlar'ın, kendisinden uzun uzun söz ettikleri o görünmez Tanrı onlara bir peygamber göndermemişti!... Sosyal olarak da içlerine düştükleri çıkmaz kendilerinde tam bir bunalım yaratmış durumdaydı. Ne maddi olarak ne de manevi olarak memnun değillerdi. Kelimenin tam anlamıyla büyük bir boşluk ve çıkmaz içinde yaşamlarını amaçsız ve umutsuzca sürdürmekteydiler.

Yahudiler'den ve Hristiyanlar'dan dinledikleri öykülere göre peygamberler ve kitaplar hep insanlar dara düştüğü zaman gelmişti. Ama onlara gelen bir peygamber yoktu!...

Bütün bu olan bitenler Hz. Muhammed'i can evinden vurmaktaydı. İktidar ve servet sahiplerine karşı içinde resmen kin oluşmaya başlamıştı. Onlardan öç almaya, ahdetmiş olarak fırsat kollamaya koyulmuştu. İçinde, bir şeyler yapması gerektiğini fısıldayan bir şeyler kıpırdamaktaydı. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi bir de, Tanrı tarafından gönderildiğini iddia edip Arap kardeşlerini bir yerlere sürüklemeye çalışan yalancı peygamberler türemiş, bir yerlerde seslerini yükseltmeye başlamışlardı bile. Bu durum Hz. Muhammed'i iyice bunaltır olmuştu.

İç varlığının derinliklerinden gelen bir ses, ona, Araplar'ın içine düştükleri bu bunalımdan kurtarmak için kendisine de bir rol düşeceğini devamlı surette fısıldar olmuştu.. Evet, Arap kardeşlerini, içine düşmüş bulundukları o feci durumdan kurtarmak üzere bir şeyler yapmalıydı. Ama ne zaman?.. Nasıl? Ve hangi sıfatla?... Bunu kendisi de bilmiyordu. Bildiği tek şey bir şeyler yapacağıydı...

Son günlerde Hira Mağarası'na giderken işte hep bu düşünceler vardı aklında..

Uzunca bir süredir Hira Mağarası'nı ziyaret eden Hz. Muhammed, atık hemen hemen zamanının çoğunu Hira Mağarası'nda geçirmeye başlamıştı. İlk başlarda 3 - 5 gün bu

mağarada kalırken son zamanlarda birkaç ay kalıp şehre hiç inmiyordu.

Eşi Hatice birkaç günde bir yiyecek içecek hazırlayıp Nur Dağı'nın eteklerine gelir ve Hz. Muhammed'i bekler, kendisi mağaraya gitmezdi. Hatice'nin geldiğini gören Hz. Muhammed zaten çok yüksek olmayan Nur Dağı'ndaki Hira Mağarası'ndan aşağıya inerek, Hatice'nin kendisine getirdiği yiyecek içecek torbasını alıp tekrar inzivaya çekildiği mağarasına geri dönüyordu.

Yıl: 611'di.. Ve artık Hz. Muhammed 40 yaşına gelmişti...

Uzunca bir süredir duymuş olduğu birtakım seslere ve görmüş olduğu birtakım görüntülere, bir de gerçekleşen rüyalar eklenmişti. Son altı aydır gördüğü her rüya, ertesi gün aynen gerçekleşiyordu...

Hatice'nin Nur Dağı'nın eteklerindeki kendisini kısa ziyaretlerinde ondan Mekke'de neler olup bittiğini öğrendiğinde bütün bunları daha önce rüyasında gördüğünü fark ediyor ve bu durum kendisini daha da endişelendiriyordu.

Nasıl oluyordu da rüyaları birebir gerçekleşiyordu?.. Bunun anlamı neydi?... Mekke'de olup bitenleri mağarada nasıl hissedebilir, bunları nasıl rüyasında görüyor olabilirdi!...

Artık zihnini kurcalayan sorular had safhaya gelmişti.. Bunun bir cevabı olmalıydı.. Ama buna bir türlü cevap bulamıyordu. Cevapsız kalan soruları yaşamını adeta bir kabusa çevirmişti. Tüm bu yaşadıkları endişesini daha da artırıyordu.. Yardıma ihtiyacı olduğunu artık çok daha derinden hissetmeye başlamıştı.. İçinde bulunduğu durumu kendi başına halledemeyecekti..

Bu düşünceler içinde gece olunca mağarasının önüne çıkıp Mekke'nin siluetini, yanan meşaleleri ve gökyüzündeki yıldızları seyretmekteydi. İşte o anlarda bazen içi ürpermekte, bazen de içinde tarif edilemeyecek büyük bir teslimiyet duymaktaydı. Yalnızdı.. Ama yalnız olmadığını o yıldızların ışık-

larında daha iyi hissediyordu... O göz kırpan ışıklar ona seslenir gibiydi: *"Yalnız değilsin.. hiçbir zaman da olmadın"* der gibiydi... Ama yalnızdı.. Mağarada tek başınaydı.. Gecenin karanlığında... Sadece gökyüzündeki yıldızlar vardı.. Bir de anlam veremediği mağarasında zaman zaman parlayıp sönen ışıklar ve mağaranın duvarlarında yankılanırcasına duyduğu *"Ey.. Muhammed"* sesleri...

Hira Mağarası'nda uzun süre kalıp döndüğü evinde o gün daha fazla kalamadı.. Büyük bir girdap O'nu Nur Dağı'ndaki mağarasına geri çekiyordu... Birkaç saat kalabildiği evinden hava kararırken ayrıldı..

Sonunda ilk vahiy geliyor...

Yıllardır kendisine barınak olan mağarasına geldiğinde, omuzundaki azık torbasını bir kenara bırakmış ve bir süre dinlenmek üzere köşeye uzanmıştı. İçinde adlandıramadığı büyük bir baskı ve sıkıntı hissediyordu... Hava iyice kararmıştı..

Gözlerini kapatıp kendinden geçtiği bir anda hep duyduğu *"Ey Muhammed"* sesi bu sefer O'na şöyle sesleniyordu:

– "Sen Allah'ın Elçisisin"

Derinlerden gelerek kulağında çınlayan bu sesle irkildi!... Gözlerini açtığında mağaranın ışıklar içinde aydınlandığını fark etti. Mağarayı aydınlatan ışığın tam merkezinde bir insan silueti belirmişti... Işık ondan yayılıyordu... Gözü kamaşmış, şaşırmış ve heyecan içindeydi.. Aralarında sadece birkaç metre mesafe vardı... Kelimelerle tarif edilemeyecek ihtişamıyla ışıklar saçan bir insan silueti hemen önünde durmaktaydı.. Mağarayı tarif edilemeyecek güzellikte bir koku kaplamıştı..

Cebrail'in insan suretindeki bu ilk görünmesiydi O'na.. Daha sonraları da pek çok kez insan suretinde görünecek olan Cebrail'i sahabilerden de görenler olmuştur.

Cebrail'in insan şeklinde görünmesi aslında ilk kez değil-

di. Daha önceki çağlardaki peygamberler tarihinde de Cebrail'in insan şeklinde göründüğü bilinmektedir. Bunlardan bir tanesi Kur'an-ı Kerim'de şöyle anlatılmıştır:

> (Ey Muhammed!) Kitap'ta (Kur'an'da) Meryem'i de an Hani ailesinden ayrılarak doğu tarafında bir yere çekilmiş ve (kendini onlardan uzak tutmak için) onlarla arasında bir perde germişti. Biz, ona Cebrail'i göndermiştik de ona tam bir insan şeklinde görünmüştü.
> (MERYEM: 19/16-17)

Görmüş olduğunuz gibi Cebrail'in Hz. İsa'nın doğumundan önce annesine insan şeklinde kendisini gösterdiği son derece açık bir şekilde anlatılmıştır.

İşte şimdi de Cebrail Hz. Muhammed'e insan şeklinde görünmekteydi. Hz. Peygamber olup bitenlerin muazzamlığının getirdiği hayretle, karşısında duran ışıklar içindeki varlığa bakıyordu. Bir süre sonra karşısında nurlar saçan Cebrail'in kendisine ***"Oku"*** dediğini duydu. O anda üzerindeki yoğun enerjiden dolayı kemiklerinin kırılacağını zannetmişti. Ağzından hiçbir ses çıkamadı. Neyi okuyacağını anlayamamıştı.

İkinci kez ***"Oku"*** diye Cebrail'in kendisine yükleme yapması karşısında yine belli bir süre okumaya başlayamadı... Cebrail üçüncü bir tesir yüklemesine gireceği an gönlünden diline akan kelimeler sözcüğe dönüşmeye başladı... Böylelikle Kur'an-ı Kerim'in ilk ayetleri inmeye başlıyordu:

> Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı 'alak'dan yarattı. Oku! Senin Rabbin en cömert olandır. O, kalemle yazmayı öğretendir, insana bilmediğini öğretendir.
> (ALAK: 96/1-5)

İşte bu sözler Hz. Muhammed'e Hira Mağarası'ndayken Cebrail'in ilk getirdiği ayetlerdir. Bu ayetler daha sonra Kur'an-ı Kerim'de 96. Sırada yer alacak olan ve 19 ayetten olu-

şan Alak Suresi'nin ilk 5 ayetidir.

İlk Vahiy'in gelişini kendisi şöyle anlatmıştır:

> – Sen Allah'ın Elçisisin" sözüyle ilk vahiy geldiğinde ayaktaydım. Sonra hemen diz üstü çöktüm. Kendimi sürükledim. Göğsüm inip inip kalkıyordu. Hatice'nin yanına vardım ve 'örtün beni, örtün beni ' diye bağırdım. İçimdeki dehşet kaybolunca kadar örtülü kaldım.

Kur'an-ı Kerim'in ilk ayetlerini Hz. Muhammed'e aktaran Cebrail bir anda geldiği gibi karşısından ayrıldı.

Korku ve dehşet içinde mağaradan ayrılan Hz. Muhammed doğru evinin yolunu tuttu. Eve vardığında zangır zangır titriyordu. Olan bitenleri zorlukla Hatice'ye anlattı. Ve doğruca gidip yatağına uzandı. Eşine üzerini sımsıkı örtmesini söyleyerek istirahate çekildi.

Üzerinde şimdiye kadar hiç hissetmediği muazzam bir enerji vardı ve bu enerji kendisini hâlâ zangır zangır titretiyordu...

Kendisinin bu hâli daha sonraları indirilecek vahiylerden birinde de şöyle dile getirilmiştir:

> Ey örtünüp bürünen...
> Kalk, birazı hariç olmak üzere geceyi; yarısını ibadetle geçir. Yahut bundan biraz eksilt. Yahut buna biraz ekle. Kur'an'ı ağır ağır, tane tane oku.
> (MÜZZEMMİL: 73/1-4)

Müzzemmil, *"örtünüp bürünen"* demektir. Surenin bu isimle anılmasının nedeni budur. Nitekim surenin ilk ayeti de aynı sözle başlamıştır.

Ayetlerde özellikle geceleri ibadete yönelmesi istenmiştir. Bu surenin gelişinden sonra gecelerinin büyük bir bölümünü

kendisiyle başbaşa kalarak geçirmiştir. Böylelikle gelmekte olan tesirlerle uyum sağlamasına yardımcı olunmasına çalışılmıştır. İbadetten kastedilen budur. Daha önce gelen ayetlerin kendisi tarafından okunmasının istenmesi, o ayeti veren makamla senkronizasyonunu iyice ayarlaması içindir.

Ayrıca bütün benliğiyle de Rabbi'ne yönelmesi istenmiştir. Bu nedenle de geceleri kendisini dış âlemdenden soyutlaması gerekmekteydi. Çünkü vahye uyum sağlaması belli bir süre almıştır.

Biz yine o günlere geri dönelim...

Neler olduğunu anlamaya çalışıyorlar

Hatice ertesi gün derhal amcası Varaka bin Nevfel'in yanına gitti... Tevrat'ın ezoterik sırlarını bilen bu kişi Hz. Muhammed'in yaşadıklarının ne anlama geldiğini onlara söyleyebilirdi... Hira Mağarası'nda eşinin başından geçenleri ona anlattı... Hatice ne yapmaları gerektiğini öğrenmek istiyordu.

Varaka Hatice'nin anlattıklarını dinledikten sonra heyecanla: ***"Kudüs... Kudüs... Eğer her şey söylediğin gibiyse, O'na Hz. Musa'ya gelen büyük melek gelmiştir"*** diye haykırdı...

Hatice'nin bir zamanlar gördüğü rüya gerçekleşmişti. Amcasının söylediklerini Hz. Muhammed'e aktardı. Hatice'yi dinleyen Hz. Muhammed hiçbir yorum yapmadı.. Bir şey söylemedi.. Gözlerini evinin duvarına dikip uzun bir sessizliğe gömüldü.

Bu ilk vahiyden sonra hem psikolojik olarak, hem de fizyolojik olarak görevine hazırlanmaya başladığı tam bir uyum sağlama sürecine girmiştir. Bu sürecin sonlarına doğru, istisnai bir kadere sahip olduğunu artık tüm açıklığıyla anlamaya başlamış ve insanlara birtakım bilgileri nakletmekle ilgili bir vazifesinin olduğunu fark etmiştir.

Ancak az sonra göreceğiniz gibi vahyin devam ettiği yıllarda bile hâlâ tereddütleri devam etmiş ve kendi kökeni ile ilgili uzun bir süre tam bir karara varamamıştır.

Bu dönem içinde; akli ve gözleme dayalı muhakemesini hiçbir zaman bir kenara itmemiş ve buna aşırı bir özen göstermiştir. Kendisiyle ilgili bütün gelişmeleri büyük bir dikkatle incelemiş ve hatta *"acaba ben kendimi mi aldatıyorum?"* diye dehşete düştüğü anları bile olmuştur. Kendi müstesna kaderiyle ilgili kesin bir anlayışa ulaşıncaya kadar, uzunca bir süre geçirmiştir. Kendisinde başlayan *"vahiy mekanizmasının"* ve *"parapsişik tezahürlerin"* bir ara kesilmesi de, yine bu döneme rastlar... Belli bir müddet için bu olaylar, bu tezahürler kesilince, Tanrısı tarafından terk edilme korkusuna kapılmış ve bir şeyleri acaba yanlış mı yaptım, kaygısına düşmüştür!...

Yine bu süre içinde kendisine sözlü tradisyonlar kanalıyla gelen birçok bilgiyi gözden geçirmiş; kendisinden önceki peygamberlerle ilgili anlatımları değerlendirmiştir.

Hz. Muhammed, gerek ruhsal plânlardan gerekse de dünya üzerinde yaşayan inisiyelerden önemli yardımlar görmüştür demiştik... Bunların arasında kendisinin vazifesi hakkında O'na en önemli katkıyı ezoterik sırlara vakıf bir inisiye olan Varaka sağlamıştır.

Hz. Muhammed ile Hatice'nin evliliğine bu açıdan bakıldığında büyük plânın bir parçası olduğu da sanırım çok daha iyi anlaşılacaktır. Hz. Muhammed'e evlilik teklifini de görmüş olduğu bir rüyadan ötürü Hatice yapmıştır.

Konuyu biraz açmak istiyorum...

Güneşin gökyüzünden inişi...

Kureyş kabilesinin Esed Oğulları'ndan gelen tahsilli ve görgülü, aynı zamanda da yüksek ahlâkıyla çevresinde tanınan Hatice; Hz. Muhammed ile evlenmeden önce bir rüya görmüştü ve bu görmüş olduğu rüya sebebiyle de kendisine yapılan tüm evlenme tekliflerini geri çeviriyordu...

Rüyasında ***"Güneş'in gökyüzünden inerek evine girdiğini ve buradan da tüm Mekke'yi aydınlattığını"*** görmüştü.

Aslında gördüğü rüya çok sembolikti ve birçok anlama da

gelebilirdi... Ancak amcasının oğlu Varaka, bu rüyayı Hatice'nin *"Ahir Zaman Peygamberi"*nin karısı olacağı şeklinde yorumlamıştı.

Tüm gelişmelere bakıldığında Varaka'nın Hz. Muhammed'in göreceği vazife ile ilgili doğan görevlilerden biri olduğu çok açık bir şekilde anlaşılmaktadır. Nitekim Hz. Muhammed vahiy kanalının açıldığı ilk ruhsal deneyimlerinde, ona en büyük yardım, yine Varaka tarafından gerçekleştirilmiştir...

Doğmadan önce görülmeyen âlem tarafından plân öyle güzel gerçekleştirilmişti ki, Varaka'yı bulmak için Hz. Muhammed hiç zorlanmamıştır. Eşinin amcası olarak zaten O'nun yanı başında yerini çoktan almış ve ona birtakım sırlar, zamanı gelince Peygamber'e aktarılması için çoktan verilmişti bile... O da vazifesini harfiyen yerine getirmiş ve bildiği sırları kendisine aktarmıştır. Gerçekten de o dönemde yaşananlara bakıldığında, Hz. Muhammed'in birtakım tereddütlerinden kurtulmasında, Varaka'nın ne denli önemli bir fonksiyonu olduğu açıkça görülür...

Eşi Hatice'nin Varaka ile görüşmesinden sonra, Hz. Muhammed de birkaç gün sonra Kâbe'de Varaka ile karşılaşmış ve aralarında şöyle bir konuşma geçmiştir:

– Sen, Ümmet'in peygamberi olacaksın. Sana gelen, Hz. Musa'ya Tur Dağı'nda gelen büyük melektir. Bu yolda sana eziyet edecekler, yalancı diyecekler, seninle harp edecekler ve seni yurdundan çıkartacaklar. Eğer ben şayet o günlere yetişebilirsem, Allah hakkı için sana yardım ederim.

– Onlar beni bu doğup büyüdüğüm yurdumdan çıkaracaklar mı ki?...

– Evet, senin gibi hiçbir peygamber yoktur ki, kavmine gönderildiğinde ona yalancı demesinler, eziyet etmesinler ve onu yerinden yurdundan çıkarmasınlar... Bu böyledir...

Aralarında geçen bu konuşmadan Varaka'nın Hz. Muhammed'in vazifesi hakkında ne denli bilgi sahibi olduğu çok açık bir şekilde görülmektedir. Hz. Muhammed'in yaşayacağı zorlukları bile önceden kendisine anlatmıştır. Belli ki bu ilâhi plânın içinde kendisinin çok önemli bir görevi vardı.

Hatice ilâhi plânın bir vazifelisiydi...

İslam literatüründeki kaynaklara baktığımızda ve ezoterik bilgilerle bu kaynakları değerlendirdiğimizde Hatice'nin de Hz. Muhammed'in vazifesiyle ilgili birçok şeyin farkında olan bir vazifeli olduğu tüm açıklığıyla karşımıza çıkmaktadır.

Konuyla ilgili İslami kaynaklarda Hatice'nin şöyle bir ifadesi yer almaktadır:

> Ey Allah'ın Elçisi! Sen'i ben kabul ve tasdik ederim. Allâh yoluna önce beni davet et.

Kendisini ilk tasdik eden ve ilk destekleyen Hatice olmuştur. İlk vahyin gelişinden itibaren hep Hz. Muhammed'in yanında olmuş, kendisini vazifesiyle ilgili desteklemiştir.

Kayıtlarda aktarılan bu ifadeler çok önemlidir. Hatice'nin Hz. Muhammed'in vazifesini Hz. Muhammed'in kendisinden bile önce bir çok yönüyle bilen bir vazifeli olduğunun göstergesi olan ifadelerdir bunlar.

Kitabımın başında bir vazifelinin dünyaya gönderilişinden önce nasıl büyük bir kadroyla birlikte bu vazifeye hazırlandığından bahsetmiştim. İşte Hatice de bu ilâhi organizasyonda çok önemli köşe taşlarından biridir.

Yani Hatice sadece dünyasal anlamda Hz. Peygamber'in evlendiği bir eş değil aynı zamanda ona en büyük desteği veren görevlendirilmiş varlıklardan biridir.

Hatice'yi dünyaya geliş amacıyla yani hayat plânıyla ilgili bilgilendiren Varaka olmuştur. İlk eşinden ayrıldıktan sonra

kimseyle evlenmeyip rüyasında gördüğü vazifeliyi beklemesinin asıl nedeni budur.

Bu süre içinde amcası Varaka ile sürekli irtibat hâlinde olmuş ve rüyasındaki vazifeliyi beklemiştir. Bu nedenle kimseyle evlenmemiştir. Çünkü vazifesinin dünyaya gönderilecek son peygamberle evlenmek ve O'na vazifesinde en büyük destekçilerden biri olduğunu biliyordu.

Hz. Muhammed'in doğmadan önce hazırlanan hayat plânında yakın çevresinde bulunacak ve kendisine birçok alanda yardım ve destek olacak kişiler zamanı geldikçe O'nun yanında yer almış ve Hz. Muhammed'in yapacağı vazifesinin çeşitli aşamalarında üstlendikleri vazifeyi yerine getirmişlerdir. Bu yardımcı vazifelilerin bir kısmı Hz. Muhammed'in geçmişini hatırlamasında, bir kısmı vahyin insanlara aktarılışında, bir kısmı ise savaşlarda görevlerini yerine getirmişlerdir.

Hz. Muhammed tek başına bu görevi yerine getirmek için bu dünyaya gelmemiş, ismini bildiğimiz, bilmediğimiz kadar çok sayıda varlıklarla peygamberlik vazifesini yerine getirmiştir.

Bu varlıklar kendisinin her an yanıbaşında bulunmuşlar, adeta O'nunla birlikte yaşamışlar ve O'nunla birlikte nefes almışlar ve bir an için bile O'nu yalnız bırakmamışlardır.

Bu varlıkların bir kısmı bu ilâhi vazifelerini açık şuurla yani geçmişlerini açık bir şekilde hatırlayarak, bir kısmı yarı şuurlu diye nitelendirebileceğimiz yani sezgisel itilimlerle, bir kısmı ise kendilerinin bile fark etmediği içsel bir itilimle gerçekleştirmişlerdir.

Vahyin başladıktan hemen sonra kesilmesi aslında Hz. Muhammed'in Hatice'yle birlikte geçirmesi gereken ve Hz. Muhammed'in hayat plânının kendisi tarafından tam olarak hatırlaması için lazım olan bir sürece ihtiyaç olmasından dolayıydı.

Bu süre içinde gerek eşi Hatice ile yaptığı konuşmalar, gerekse de -ki en önemlisi- Hatice'nin amcası Varaka'nın kendisine anlattıkları Hz. Muhammed için çok önemliydi.

Bu süreç içinde Hz. Muhammed'in dünyaya geliş amacını hatırlamasında Varaka'nın ve Hatice'nin önemli rolü olmuştur. Bu süreç tamamlandıktan sonra Cebrail vasıtasıyla vahyin aktarılması yeniden başlamıştır. Ve artık Hz. Muhammed'in vazifesiyle ilgili bilgilendirilmesi bizzat Cebrail tarafından gerçekleştirilmiştir.

Hz. Muhammed Cebrail tarafından bilgilendiriliyor

Vahyin yeniden başlamasını kendisi şöyle anlatmıştır:

> – Bir gün giderken, aniden, gökyüzünde bir ses işittim. Başımı kaldırıp baktığımda Hîra'da bana gelen Meleği yerle gök arasında bir kürsü üzerinde oturmuş gördüm. Ürpererek yere çöktüm.

Şimdi Cebrail tarafından Hz. Muhammed'in vazifesiyle ve vahyi nasıl daha kolay alabileceğiyle ilgili kendisine aktarılan ayetlerden bazı örnekleri burada paylaşmak istiyorum:

11 ayetten oluşan ve *"kuşluk vakti"* anlamına gelen Duhâ Suresi'nin tamamı vahyin kesilmesi üzerine çok üzülen Hz. Muhammed'e verilen öğütlerle ilgilidir.

> Kuşluk vaktine andolsun, Karanlığı çöktüğü vakit geceye andolsun ki, Rabbin seni terk etmedi, sana darılmadı da. Muhakkak ki âhiret senin için dünyadan daha hayırlıdır. Şüphesiz, Rabbin sana verecek ve sen de hoşnut olacaksın.
>
> Seni yetim bulup da barındırmadı mı? Seni yolunu kaybetmiş olarak bulup da yola iletmedi mi? Seni ihtiyaç içinde bulup da zengin etmedi mi? Öyleyse sakın yetimi ezme! Sakın isteyeni azarlama! Rabbinin nimetine gelince; işte onu anlat.
>
> (DUHÂ: 93/1-11)

Her şeyin bir zamanının olduğu ve o zamanı beklemesi gerektiği verilen örneklerle kendisine bildirilmiştir.

Kuşluk vakti, güne ait bir zaman dilimidir. Güneşin doğuşundan kırkbeş dakika sonrasında başlar ve öğle vaktine kadar devam eder. Halk arasında sabah ile öğle vakitleri arasında kalan zaman dilimi olarak da tanımlanır.

Kuşluk vaktine dikkatlerin çekilmesi ve üzerine yemin edilmesi, bu kesintinin gerçekleştirilmesinin gerekli olduğunu, kendisinin bu vazifeye hazırlanması için belli bir süreye ihtiyacı olduğunu anlatmak içindir.

Seçilen sembol çok önemlidir. Çünkü güneşin kuşluk vaktinin yani kendisinin bekleme sürecinden sonra güneşin doğacağının kendisine bildirilişiyle ilgili çok manidar bir semboldür.

Gelen bu ayetlerde açıkça vahyin yeniden başlayacağı yani beklenen güneşin doğacağı kendisine bildirilmiştir.

Aynı Hatice'nin görmüş olduğu rüyada olduğu gibi güneşin doğacağı ve tüm Mekke'yi aydınlatacağının üstü örtülü anlatımından başka bir şey değildir. Bu aynı zamanda Hatice'nin gördüğü rüyadaki sembolü tamamlayan bir semboldür. Kuşluk vaktine yemin edilişinin nedeni budur.

Görmüş olduğunuz gibi kendi kökeni ile ilgili derin bir anlayışın kendisinde oluşmasına yardımcı olmak için her sembol özenle seçilmiştir.

Duhâ Suresi'nin hemen ardından gelen İnşirâh Suresi'nin de tamamı yine bizzat kendisine yönelik açıklamalarda bulunulan ayetlerden oluşmuştur.

Senin göğsünü açıp genişletmedik mi?
Belini büken yükünü üzerinden kaldırmadık mı?
Senin şânını yükseltmedik mi?
Şüphesiz güçlükle beraber bir kolaylık vardır.
Gerçekten, güçlükle beraber bir kolaylık vardır.
Öyleyse, bir işi bitirince diğerine koyul.

Ancak Rabbine yönel ve yalvar.
(İNŞİRÂH: 94/1-8)

Burada hem kendisinin daha çocukluk döneminde yaşadığı bir olayla ilgili bilgilendirilmesi söz konusudur hem de çok önemli ezoterik bir konu dile getirilmektedir. Sure adını da bu ezoterik olayı sembolik bir şekilde anlatan *"inşirâh"* kelimesinden almıştır...

İnşirah, *"açılmak, genişlemek"* demektir.

Göğsün açılması ve genişletilmesi ezoterizmdeki *"kalbin yıkanması"* sembolüne karşılık gelir. Astral tortulardan temizlenmek demektir. Belini büken yükten kasıt astral tortudur.

Bu tortu peygamber de olsa dünyaya bağlanmakla oluşur. Bunun temizlenmesi gerektiği için birçok peygamber Hz. Musa'da olduğu gibi uzun inisiyatik eğitimlerden geçirilmiştir. Ancak Hz. Muhammed'in vazifesi gereği böyle bir inisiyasyondan geçirilmediği bilinmektedir.

Evet özel bir inisiyasyondan geçirilmemiştir ama vazifesine destek olmak için önceden belirlenen bazı mürşitlerden ve göksel plânlardan destek ve yardım görmüştür.

Astral tortunun temizlenmesi eski tüm inisiyatik çalışmaların temelini oluşturan bir olgudur. Bu konu hakkında birçok bilgi bulunmaktadır. Ayrıca bazı kaynaklarda Orta Asya Şamanları'nın da göğüs bölgelerinin gizli bir ruh tarafından ameliyat edildiğine ilişkin kayıtlar bulunmaktadır.

***"Senin göğsünü açıp genişletmedik mi"* sözüyle sözünü ettiğimiz bu tortunun bir rahmet eli gibi göksel plânlarca temizlendiğine şahit oluyoruz. Bu temizlik kurulmakta olan ve daha sonra kurulacak irtibat ve vahyin aktarılabilmesi için şarttı.** İlk kez 4 yaşındayken yaşadığı göğsünün açılma olayından daha önce bahsetmiştik. Hz. Muhammed'in başından geçen bu olay daha sonra iki kez daha tekrarlanır. İkincisi peygamberliğinin ilk günlerinde, üçüncüsü ise Miraç gecesinde... Surede anlatılan ikincisidir.

Hz. Muhammed kendi kimliği ile ilgili en açık bilgiye mi-

raç gecesinde ulaşabilmiştir. O güne kadar hâlâ kendisinin bile kuşkuları vardı.

Miraç gecesine yaşananlara tekrar döneceğiz...

Ağır bir söz vahyedeceğiz...

Vahyin kendisine aktarılabilmesi için, dünyasal psişik yapısının buna müsait hâle getirilmesi gerekiyordu.

Cebrail tarafından Hz. Muhammed'e aktarılan Kur'an-ı Kerim çok ileri düzeydeki bir ruhsal tebligattır. Aktarılan sadece sözler değil, büyük bir enerjiydi. Bu enerjinin ne denli büyük bir etkisinin bulunduğunu ifade eden İslam literatüründe birçok kayıt vardır.. Birkaçını aktarmak istiyorum... Konuyla ilgili olarak İslam Literatürü'nde anlatılanlar Hz. Muhammed'in yaşadıklarıyla ilgili bize bazı ipuçlarını vermektedir:

> İnsan özelliklerini taşıyarak melekten gelen vahyi almak oldukça güç bir iştir. Vahiy esnasında Rasulullah'da bir tür korku ve heyecan meydana geldiği, bazan da buhranlı anlar geçirdiği gözlenmiştir. Vahiy sırasında heyecan ve dehşetten Rasulullah'ın vücudu titrer, yüzünün rengi değişir, en soğuk günlerde bile alnı terler, nefes alırken horultu ve iniltiye benzer bir ses çıkarırdı. Özellikle zil sesi şeklinde gelen vahiy, Rasulullah'a çok ağır gelirdi.

Elimizdeki ezoterik bilgiler ışığında bu anlatılanları değerlendirdiğimizde konu daha anlaşılır bir hâle gelmektedir. Evet, söylenmiş olduğu gibi vahyin alınması hiç de kolay bir şey değildi. Yaşanılan zorluk vahyin geliş merkezinin dünyamızla mukayese edilemeyecek derecede yüksek seviyeli bir enerji alanına sahip olmasıydı. Arada büyük bir enerji farklılığı vardı. Her ne kadar kendisi de o kutsal enerji merkezinin bir üyesi olsa da kullandığı beden dünya maddelerinden yapılmış canlı bir organizmaydı.

Dünyasal bir beden içinde o denli yüksek seviyeli bir enerjinin alınması yukarıdaki kayıtta da dile getirildiği gibi hiç de kolay değildi.

*"Zil sesi şeklinde gelen vahyin en ağırı olduğu"*nun söylenmesi çok önemli parapsişik bir olguyla alakalı bir açıklamadır. Hz. Muhammed'in duyduğu söylenilen zil sesine benzer bu ses, ruhsal irtibat celselerinde ve beden dışı deneyimlerde bulunan birçok medyomda da gözlemlenmiştir.

Ruhsal irtibat celselerinde, gevşeme çalışmalarında, astral seyahat deneyimlerinde bazı medyomlarda ortaya çıkan bu fenomenin sebebi fizik beden ile astral bedenin ayrışmasından ve gevşemesinden kaynaklanmaktadır.

Parapsikoloji ile ilgilenenlerin yakından bildiği bir fenomendir bu. Hz. Muhammed'in de yaşadığı bu fenomen, onun çok yoğun olarak fiziksel bedeniyle astral bedeni arasında bir ayrışma yaşamasından kaynaklanmaktaydı. Bu ayrışma onu gelmiş olduğu asıl merkezin enerjileriyle irtibata girmesine neden olmakta ve böylelikle Cebrail tarafından kendisine aktarılan o muazzam enerjiyle rezonansa girmesine olanak sağlamaktaydı.

Bu tür vahyin O'na en ağır geldiğinin söylenmesi, her ne kadar büyük bir ayrışma yaşasa da, yine de psişik olarak bu dünyaya bağlı olmasından dolayıydı. Şunu söylemek istiyorum ki, her ne kadar ruhsal yanı o kutsal merkeze aitse de kullandığı fiziki bedeni ve astral yapısı bu dünyanın maddesel enerjilerinden oluşmuş durumdaydı.

Elimizdeki ezoterik bilgilere göre Hira Mağarası'na yaptığı beşinci ziyaretinden sonraki altıncı ziyarette artık derin şuuraltı ile fizik bedeni arasındaki denge hemen hemen tamamen kurulmaya başlamıştı. O zamana kadar belli belirsiz başlayan ve zaman içinde yoğunlaşmaya başlayan Cebrail ile irtibatı daha açık ve anlaşılır bir hâle gelmişti. Artık o iki farklı enerji alanını kendi bünyesi içinde nasl rezonansa getirebileceğini kendisi de anlamaya başlamıştı.

Kurulan bu irtibatın zorlukları Kur'an-ı Kerim'de de çeşit-

li ayetlerde dile getirilmiştir. Yukarıda anlatmaya çalıştığım vahyin manyetik enerjisinin ne denli yüksek olduğu ve bu yüksek enerjinin Hz. Muhammed'in bu dünyadaki psişik yapısıyla almada ne kadar zorlanacağı bir ayette son derece açık olarak şöyle bildirilmiştir:

> Şüphesiz biz sana ağır bir söz vahy edeceğiz.
> (MÜZEMMİL: 73/5)

Herhalde ancak bu kadar açık bir şekilde yaşanılan zorluk anlatılabilirdi.

İslami kaynaklarda vahyin ağırlığı şöyle tanımlanmıştır:

> Vahyin manevi ağırlığı büyüktü. Eğer deve üzerinde iken vahiy gelmişse, deve buna tahammül edemezdi. Vahyin aktarılışı esnasında orada oluşan o enerjinin yoğunluğundan dolayı üzerine bindiği devenin yere çökmek zorunda kaldığı gözlenmiştir. Böyle durumlarda Hz. Peygamber deveden inerek vahyi almaya başlardı.
>
> Bir defasında Hz. Muhammed'in dizi Zeyd b. Sabit'in dizi üzerinde iken vahiy gelmiş, Zeyd büyük bir ağırlık hissetmiş, bu ağırlık altında ayağı kırılacak gibi olmuştu.
>
> Vahiy geldiğinde gözlenen bu tabii olmayan durumu, Rasulullah'ın etrafındakiler de hissetmişlerdir. Önce kendisini bir titreme alır ve mübarek yüzleri soluk bir renk alırdı. Hadis mecmuaları, vahy nazil olurken Rasulullah'ın yanında arı uğultusuna benzer bir sesin işitildiğini kaydetmişlerdir.
>
> Yine vahiy geldiğinde Rasulullah'ın üzerini örterlerdi. Açılınca, gelen ayetin şiddeti veya yumuşaklığı hâlinden belli olurdu.

Hz. Muhammed'in Cebrail ile görüşmeleri

Hz. Muhammed gibi bir varlığın dünyaya doğması ve

dünyada yaşamasını ezoterik kayıtlar, ***"sanki ayağına ağır bir taş bağlıymış gibi yaşamaktaydı"*** diye tanımlarlar. Bu yaşadığı zorluk sahip olduğu muazzam enerjisini bir beden içinde tutmaktan kaynaklanıyordu.

Yine aynı kayıtlarda, ***"dokunsalar fırlayıp gidecek ve bu fizik ortamı terk edecekti"*** denmektedir. Bunlar Hz. Muhammed'in bu dünyada yaşarken nasıl bir zorluk çektiğini bizlere gösterir.

İşte bu nedenledir ki, Cebrail ile Hira Mağarası'nda ilk karşılaşmasında Cebrail'in ona yolladığı tesirle bir anda bedenini terk ederek, gelmiş olduğu plânla ruhsal olarak yüzyüze gelivermiştir. Yani Cebrail ayağındaki taşı gevşetir gevşetmez, bu ruhsal tecrübeyi yaşayıvermiştir.

O an gelmiş olduğu merkezle ve orada hazırlanan kitapla yüzyüze gelmiştir. Aslında ilk aldığı vahiy budur da denebilir. Bir anda dünyaya gelmeden önce hazırlanan kitapla yüzyüze gelivermiş ve nasıl bir görevle dünyaya geldiğini ilk işte o zaman anlamıştır.

Bilindiği gibi vahyin aktarılması başlamadan önce Hira Mağarası'nda Cebrail ile birkaç kez görüşmüştür. Bu görüşmeler sırasında hazırlanan ve kendisine Cebrail tarafından aktarılacak olan kitabın tamamını tetkik etmiştir.

Bunun çok önemli birkaç nedeni vardı. Birincisi psişik olarak kendisine aktarılacak yüksek seviyeli enerjiye bu bedeniyle adapte olması, ikincisi ise yukarıda açık şuuruyla baktığı metine şimdi dünyadayken bakmasının sağlanmasıydı.

Peki niye böyle bir şeye ihtiyaç duyulmuştur? Bunun üzerinde biraz durmak istiyorum...

Yukarıdan yani açık şuurla bu dünyaya ve bu dünya realitelerine bakmak farklı bir şeydir, bu dünyada yaşarken bu dünyaya ve bu dünya realitesine bakmak çok faklı bir şeydir.

Bu farkın bizzat Hz. Muhammed tarafından görülmesi ve buna göre bir yol izlenmesi gerekmekteydi. Cebrail ile önceden başlayan irtibatın en önemli nedeni işte buydu.

Daha açık söyleyecek olursak, yukarıda hazırlanan kitaba

son hâli, Hz. Muhamed'in Cebrail ile yaptığı bu görüşmelerde verilmiştir.

Cebrail'in kendisine oku demesinin asıl nedeni budur. Kitabı kendisine göstermiş ve kendi derin şuuraltına (akaşasına) kaydedilmiş kitabı kendisinden okumasını istemiştir.

Peki bu ezoterik bilgiyle ilgili Kur'an-ı Kerim'de üstü örtülü de olsa bir açıklama var mıdır?

Evet vardır...

Cebrail ile bu tetkiklere başladığında ilk ve ikinci görüşmelerde oldukça bitkin, zangır zangır titreyerek eve dönmüş ve çevresindekiler de Hz. Muhammed'in sağlığından endişe etmeye başlamışlardı. Dış görünüşüyle perişan bir hâldeydi. Titriyor, midesi bulanıyor, terliyor ve baygın bir hâlde yatıyordu...

Üçüncü görüşmeden sonra duruma daha kolay adapte olmaya başlamış ve yukarıda hazırlanan kitabın tamamını tetkik etmiştir.

Bu incelemeler sırasında çok önemli bir gelişme olmuştur. Cebrail ile yaptığı son incelemelerde yukarıda hazırlanan kitabın bazı bölümlerinin aktarılmamasına karar verilmiştir.

Ezoterizme göre bunun en önemli delili bazı surelerin başında bulunan ve ne anlama geldiği anlaşılmayan harflerdir...

Konuyu açalım...

Gizli bir ilim ve kapalı bir sır...

Ezoterik bilgilere göre, mukattaa harfler olarak bilinen bu harfler, yukarıda hazırlanan asıl külliyatın, asıl dosyanın belirli bölümlerini ifade etmektedir. Asıl külliyattan alınıp son anda aktarılmamaya karar verilen o asıl külliyatın bölümleri bu şekilde adeta numaralandırılmıştır.

Kur'an-ı Kerim'in indirilişinden bugüne kadar birçok İslam düşünürü, bu konu hakkında çeşitli görüşler ileri sür-

müşse de, henüz üzerinde kesin olarak bir fikir birliğine varılamamıştır.

114 sureden oluşan Kur'an-ı Kerim'in 29 suresinin başında sureye başlanırken birtakım harf kalıpları kullanılmıştır. Bunlara *"birbirinden ayrılmış harfler"* anlamına gelen *"Hurûf-i mukattaa"* veya kısaca *"Mukatta'ât"* denir. Bunlar Arap Alfabesi'ndeki adlarıyla, tek tek okunan harflerdir. Tek başlarına bir anlam ifade etmezler.

Arap Alfabesi'nin yirmi sekiz harfinin tam yarısı yani, on dört harfi ya tek tek, ya da ikili, üçlü, dörtlü veya beşli gruplar hâlinde kullanılmışlardır. Ve az önce de söylemiş olduğum gibi Kur'an-ı Kerim'in indirilişinden günümüze kadar geçen süre içinde anlaşılamayan bir konu olarak kalmıştır.

Kur'an-ı Kerim'de yer alan mukattaa harf kalıpları:
Elif-Lâm-Mim
Elif-Lâm-Mim-Sâd
Elif-Lâm-Râ
Elif-Lâm-Mîm-Râ
Kâf-Hâ-Yâ-Ayn-Sâd
Ta-Sîn
Tâ-Sîn-Mîm
Yâ-Sin
Sâd
Hâ-Mim
Tâ-Hâ
Ta-Sin-Mim
Kâf
Nûn

14 harf ve 14 farklı kalıptan oluşan bu mukattaa harflerinin birçoğu farklı surelerin başında tekrarlanarak 29 kez kullanılmıştır.

Mukatta Harflerin geçtiği sureler:

Bakara: Elif-Lâm-Mim.
Al-i İmrân: Elif-Lâm-Mim.
A'râf: Elif-Lâm-Mim-Sâd.
Yunus: Elif-Lâm-Râ.
Hud: Elif-Lâm-Râ.
Yusuf: Elif-Lâm-Râ.
Ra'd: Elif-Lâm-Mim-Râ
İbrahim: Elif-Lâm-Râ.
Hicr: Elif-Lâm-Râ.
Meryem: Kâf-Hâ-Yâ-Ayn-Sâd.
Neml: Ta-Sîn.
Kasas: Tâ-Sîn-Mim.
Ankebut: Elif-Lâm-Mim.
Rum: Elif-Lâm-Mim.
Lokman: Elif-Lâm-Mim.
Secde: Elif-Lâm-Mim.
Yâsin: Yâ-Sin.
Sâd: Sâd.
Mü'min: Hâ-Mim.
Fussilet: Hâ-Mim.
Tâhâ: Tâ-Hâ.
Şuarâ: Ta-Sin Mim.
Câsiye: Hâ-Mim.
Ahkâf: Hâ-Mîm.
Kaf: Kâf.
Kalem: Nûn.
Şurâ: Ta-Sin-Mim.
Zuhruf: Hâ-Mim.
Duhân: Hâ-Mim.

Mukattaa harfler ne anlama geliyordu?

Hz. Ebûbekir'in: *"Her ilahi kelâmda (kitapta) bir sır vardır. Kur'an'ın sırrı da surelerin başlarında bulunan harflerdir. Her Kitabın bir özü vardır. Kur'an'ın özü de bu hece harfleridir"* dediği rivayet edilir. Bu görüşü dört halifenin de kabul ettiği bilinmektedir. Kendisine bu harflerin anlamı sorulan Şa'bî de: *"Bunlar Allah'ın sırrıdır. O sırrın ardına düşmeyin"* demiştir.

Ancak bir başka görüşe göre: *"Allah'ın Kitabı'nda insanların anlamayacakları şeylerin bulunması doğru olamaz. Eğer bu harfler, anlaşılması mümkün olmayan türden şeyler olsaydı Allah bunları vahyetmezdi. Çünkü O, Kur'an'ı halkın anlaması için indirmiştir. Bu harflerin anlamını bilmek de mümkündür."*

İşte bu harflerin anlamının bilinebileceği kanısında olan bilginler, bunlar üzerinde çeşitli yorumlar yapagelmişlerdir. Ancak üzerinde kesin bir görüş birliğine varamamışlardır.

İslam Literatüründe yer alan İslam düşünürlerinin ve tefsircilerin konuyla ilgili görüşlerini özetle şöyle sıralayabiliriz:

Bunlar Allah'ın Kur'ân-ı Kerim'de sakladığı bir sırdır. Yüce Allah'ın, her bir kitabında böyle bir sırrı vardır.

Bu harfler İlâhî bir şifredir. İnsan aklı onun mânâsını anlamaya güç yetiremez. Bu şifrenin anahtarı sadece Peygamber Efendimizdedir (a.s.m.). Yani bu harflerin mânâsını tam olarak ancak Peygamberimiz bilir ve anlar.

Bu harfler gizli bir ilim ve kapalı bir sırdır.

Harflere ait şifreleri bilmeye gelince, o tamamen bir ilham işidir. Cenâb-ı Hak, murad buyurduğu insanların gönüllerine bu şifreleri ilham eder. Onlar da kendi devirlerinde Kur'ân'a ait sırları bu şifreler vasıtasıyla çözer ve çevrelerine ilâhî sırları duyururlar.

Diyanet İşleri Başkanlığı'nca yapılan açıklamada da benzer bir yoruma gidilerek şöyle denmiştir:

> Anlamlarını kesin olarak bilmediğimiz bu harfler üzerinde tefsir bilginleri çeşitli görüşler belirtmişlerdir. Bunlar arasında, bu harflerin; başında bulunduğu sûrenin adı, ya da Allah Teâlâ ile Hz.Peygamber arasında birer şifre olduğu görüşleri ağırlık kazanmıştır.

Diyanet İşleri Başkanlığı'nın bu açıklaması da göstermektedir ki, bu konuda tam bir fikir birliği edinilebilmiş değildir.

Bir ezoterik görüşe göre bu sır ancak kıyamette ortaya çıkacaktır. Bu önemli bir vurgudur. Yani bu sırrın üstünün açılması, bu devre içinde istenmediği anlamına gelir. Saklı tutulmuştur. Devrenin sonunda açılacaktır...

Elimizdeki kısıtlı birkaç bilgiyi yanyana getirdiğimizde de sanki gerçekten de böyle olacakmış gibi görülmekte. Konunun bir başka ilginç yanı da, bu konuda Hz. Muhammed'in sahabilerine bir açıklama yapıp yapmadığını da bilmiyoruz. Çünkü Hz. Muhammed'in bu konuyla ilgili bir açıklama yaptığına dair elimizde hiçbir hadis bulunmamaktadır. Daha da ilginci sahabilerin de ondan bu açıklamayı istediklerine dair elimizde yazılı bir belge yoktur.

Sanki o günlerde üstü bilerek örtülmüş ve bu konu üzerinde hiçbir bilgi aktarılmamıştır. Belki devre sonuna kadar kapalı kalması bizzat Hz. Muhammed tarafından istenmiş de olabilir. Ayrıca bu konu Kur'an-ı Kerim'in kendi içinde açıklanmak istenseydi devam eden ayetlerde bu konuya değinilebilinirdi. Ama bu da yapılmamıştır.

Ezoterizme göre harflerin anlamları...

Ezoterizme göre bu konuda birbirini destekleyen iki açıklama bulunmaktadır. Şimdi bunları sizlerle paylaşmak istiyorum:

Nasıl ki, ilk hazırlanan dosyalarda *"Satürn Bilgeleri"* ile görüşüldükten sonra bazı değişiklikler gerekli olmuşsa, Hz. Muhammed dünyaya doğduktan sonra da, dosyalarda yeni değişikliklerin yapılması zarureti ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla önceden hazırlanan metinlerin tamamı aktarılmamıştır. Bazı bölümler son anda çıkartılmıştır. Bazı ezoterik bilgilere göre bu kodlar, asıl kitapta bulunan fakat son anda verilmesi uygun görülmeyen ayetlerin kodlarıdır.

Nitekim bu harflerin geçtiği surelerin hemen ardındaki ayetlerde ısrarla şu cümle vurgulanmıştır:

"1. Ta, Sin, Mim. 2. Bunlar apaçık Kitap'ın ayetleridir."

"Bunlar apaçık kitabın ayetleridir" sözüyle, yapılan çıkartmanın ifade edilmiş olduğu söylenmektedir. Ve bu çıkartılan konular da bu harflerde şifreli bir şekilde aktarıldığına dair elimizde bazı araştırma sonuçları da bulunmaktadır. Bu araştırmalardan bir tanesi de, Tahsin Mayatepek'in Atatürk'e yolladığı raporlardır.

Mu dili ve mukattaa harfler

Bu konuyla ilgili çarpıcı bazı bilgilere bundan yıllar önce Türk Dil Kurumu arşivlerinde yaptığım bir araştırma sırasında ulaşmış ve daha sonra burada ortaya çıkarttığım dosyaları yaptığım televizyon ve radyo programlarında ilk kez kamuoyuyla paylaşmıştım.

Dosyalar Atatürk'ün 1936 yılında Tahsin Mayatepek'e Orta Amerika'da yaptırdığı araştırmalarla ilgiliydi. Dosyaların içinde çok önemli belgeler bulunmakta ve o yıllarda Atatürk'ün nasıl önemli bir araştırma içinde olduğunu göstermekteydi. Dosyaların ana konusu dinler tarihinin geçmiş dönemleri ve Tufan Öncesi ileri düzeyli bir uygarlığın sahip olduğu ileri düzeydeki kozmik-inisiyatik bilgileriyle ilgiliydi.

Atatürk'e sunulan ve yıllarca Türk Dil Kurumu'nun arşiv-

lerinde muhafaza edilen bu belgeler birden fazla klasör içinde bulunmaktaydı.

Oldukça geniş ve derin bir araştırmanın ürünü olduğu anlaşılan bu klasörlerin büyük bir bölümünü okuma fırsatı bulabilmiştim.

Çok önemli bilgilerin yer aldığı bu klasörlerin içinde bulunan belgelerin küçük bir kısmını daha sonraları yazdığım kitaplarımda okuyucularımla ve öncesinde de radyo ve televizyon programlarında kamuoyuyla paylaşmıştım. Ama içinde öyle bilgiler vardı ki, o yıllar bunları gündeme getiremeyeceğimi düşünmüş ve bugüne kadar bunlardan hiç söz etmemiştim.

Arşivlerin tozlu raflarından çıkan *"Ta Ha"*, *"Ya Sin"* gibi esrarengiz şifrelerin, Dünya üzerinde bilinen ilk dil olan Mu dilinde bazı anlamları olduğunu ifade eden satırları ilk okuduğumda itiraf etmeliyim ki, çok etkilenmiş ve heyecanlanmıştım.

Bu raporlarlara göre, mukattaa harflerin Mu Dilinde bir anlam ifade ettiği belirtilmekte ve bu bilgilerin Himalayalar'daki bir mabetten alındığı söylenmekteydi.

Oradan aldığım birkaç örneği sadeleştirerek sizlere aktarmak istiyorum...

Harflerin Mu Dili'ndeki karşılıkları:

TA-HA
TA: Yıldızlar.
HA: Su
Su ihtiva eden yıldızlar .

TA-SİN
TA: Yıldızlar.
SİN: Saha, mıntıka demektir.

Yıldızların bulundukları saha, gökyüzü, uzay.

HA-MİM

HA: Su.

MİM: Mu kıtasının alfabetik remzidir. MU'ya karşılık gelir.

Suya batmış Mu kıtası.

YA-SİN

YA: Yas, elem.

SİN: Saha, mıntıka.

Yas ve elem sahası yani suya gömülen kıtanın trajik kaderi...

ELİF-LAM-MİM-RA

ELİF: (Karşılığı yok)

LAM: Batma, suya gömülme.

MİM: Mu Kıtası.

Ra: Güneş - Tanrı

Güneş Mu İmparatorluğu sulara gömüldü.

(Mu'nu adı o dönemler, Mu Güneş İmparatorluğu olarak anılmaktaydı.)

Bu iki ezoterik bilgiyi birbirleriyle birlikte değerlendirdiğimizde ortaya son derece çarpıcı bir sonuç çıkmaktadır. Hz. Muhammed'in dünyaya gelmesinden sonra vahyedilmekten vazgeçilen bölümlerin içindeki bilgiler, bu şekilde şifrelendirilerek aktarılmış olabilir. Belki de Kur'an-ı Kerim'de Tufan Öncesi Mu Uygarlığı ile ilgili daha açık bilgilere yer verilmiş ve bu uygarlığın bize olan etkileri daha açık anlatılmıştı. Eğer bu böylese, bundan son anda vazgeçilmiş demektir.

Diğer mukattaa harflerle ilgili elimizde başka bir bilgi bulunmamaktadır. O hâlde başka bilgiler de çıkartılmış olabilir.

KUR'AN-I KERİM'İN KENDİNE ÖZGÜ DİLİ VARDIR

Kur'an-ı Kerim'in oluşumuyla ilgili bir başka konuya daha değinmek istiyorum:

Sözünü ettiğimiz yukarıda hazırlanan kitaba vahyin aktarılışı sırasında gelişen olaylarla ilgili de ilaveler yapılmıştır. Bunlar çoğunlukla Hz. Muhammed'in gelişen olaylar karşısında nasıl hareket etmesi ile ilgili ilavelerdir. İşte şu anda elimizde tuttuğumuz kutsal metin bu şekilde oluşmuştur.

Kur'an-ı Kerim'de yer alan surelerin iniş sırasına göre dizilmemiş olmasının aslında en önemli sebebi de budur. Önceden hazırlanan kitaba gelişen olaylarla ilavelerde bulunulmuş olması nedeniyle böyle bir sıralama yapılmıştır. Bu sıralamanın da bizzat Cebrail'in direktifleriyle yapıldığı bilinmektedir.

Kur'an ayetleri farklı bir mantık içerir...

Kur'an-ı Kerim'in bütünlüğü incelendiğinde birçok ayetin daha iyi anlaşılabilmesi için aslında arka arkaya getirilmiş olması gerekir. Ancak ayetler bu şekilde sıralanmamıştır. Bu ister iniş sırasına göre, isterse de son sıralanışına göre ele alınsın durum böyledir. Peki ama neden böyledir?

Öyle ayetler vardır ki, mantıken düşündüğünüzde bu ayetlerin, anlatılmak istenen bilginin anlaşılması için başta olması gerektiğini düşünürsünüz.

Yine öyle ayetler vardır ki, bunlar arka arkaya getirilse daha kolay anlaşılır.

Bir de bunlara tekrarlanan ayetleri de ilave edebiliriz. Bu ayetlere baktığınızda niye birkaç kez tekrar edilmiş olabileceğini sorabilirsiniz.

Bu bizim mantıksal bakış açımızla böyledir. Ancak vahyedilen Kur'an-ı Kerim tamamen bizim dışımızdaki kozmik ilâhi bir mantıkla hazırlanmıştır. Başı ve sonu bir arada gören bir

mantıktır bu. Bu mantığı şu anda bizim anlamamızın çok zor olduğunu kabul etmek gerekir. Çünkü bu küresel bir algılamayı gerektirmektedir. Küresel anlayışta üst alt, sağ sol, ön arka yoktur. Kürenin duruşunu değiştirdiğiniz anda üst alt, sağ sol oluverir. Yine küresel anlayışta ileri geri, iyi kötü ayrımı yoktur.

Güneşin doğduğunda her yeri aydınlatması gibi bir anlayıştır bu. Yani güneş bize kötü olarak görülen yerleri aydınlatmamazlık etmez.

Olaylara belli bir açıdan bakmayan bir anlayıştır. Olayları 360 derece gören bir gözün algısıdır küresel anlayış. Her varlığı okyanusta bir damla gibi gören büyük bir bütünsellik ve vahdaniyetin anlayışıdır.

Kur'an-ı Kerim de bu özelliğiyle aslında bize bu mesajı iletmek istemiştir. Olaylara hep aynı şekilde bakmayın demektedir. Bu özelliğiyle başlı başına bir vahyi bünyesinde barındırır. Bu diğer hiçbir kutsal metinde yoktur. Diğer tüm kutsal metinler belli bir sıra, kronoloji ve mantık kuralı dahilinde oluşturulmuşlardır.

Kur'an-ı Kerim'in bu özelliğinin bir başka nedeni de, aktarılan bilgilerin kolaylıkla anlaşılmasının istenmemesiyle ilgilidir.

Yapılan iş hiç de kolay bir şey değildi. Hem bilgi vereceksin, hem de saklayacaksın. Bu çok önemli bir zaruretti. Çünkü başka türlü insanlığın aşağıya inişi gerçekleştirilemezdi.

İşte yine bu nedenden dolayıdır ki, aktarılan ilâhi bilgilerin büyük bir çoğunluğu sembollere büründürülerek aktarılmıştır. Bu sembollerin seçilmesinde de dünya üzerindeki temel ezoterik kavram ve simgelere öncelik verilmiştir. Sözünü ettiğim bu ezoterik sembollerin kökeni de tufan öncesi Mu Uygarlığı'na bağlıydı.

Bu sembollerin kullanılmasıyla ilgili bazı ipuçları Kur'an-ı Kerim'de de dile getirilmiştir. Ancak öyle gizli ve üstü örtülü bir şekilde bu konu dile getirilmiştir ki, geniş kitlelerce anlaşılamamıştır. Bu konu sadece bu ezoterik sembolizmi bilenlerce

fark edilmiş ancak çok fazla dillendirilmemiştir.

Bu ipuçlarının en önemlilerinin başında yukarıda dile getirdiğimiz mukattaa harfler gelir.

Sonradan yapılan değişiklikler ve nedenleri

Şimdi yine biraz başa dönersek ortaya çıkan bir sonuç üzerinde duralım:

Hz. Muhammed'in Cebrail ile yaptığı Hira Mağarası'ndaki bu tetkikler sonucu asıl ana kitabın tamamı aktarılmamışsa o zaman ortaya çıkan sonuç şudur:

Yukarıda yapılan plân yeryüzünde tekrar gözden geçirildiğinde demek ki, bazı bilgilere insanlığın hazır olmadığına karar verilmiştir. Belki de bazı bilgiler insanlara daha açık verilecekti ancak bundan son anda vazgeçildiğini görüyoruz.

Bunun nedeni olarak da, insanlığın aşağıya iniş sürecine zarar verebileceği de düşünülmüş olabilir. Daha açık bilgilerle insanlık karşılaşsaydı, plânlanan iniş gerçekleşmeyebilirdi.

Şimdi burada şöyle bir soru akıllara gelebilir:

Nasıl olur da yukarıda bu kadar ayrıntılı bir plân gerçekleştirilir de, Hz. Muhammed dünyaya geldikten sonra bu plânının belli bölümlerinde değişikliğe gidilebilir? Bu yukarıdayken anlaşılamamış mıdır?

Bu çok önemli bir sorudur... Bu soruya verilecek cevap aynı zamanda çok önemli başka bilgileri de açığa çıkaracaktır.

Bu meseleyi biraz açmak istiyorum...

Hint Mitolojisi'nde İndira'nın bir öyküsü anlatılır. Bu öykü hem insanlığın kökenini hem de dünyanın varlıklar üzerinde nasıl bir karartıcı etkide bulunduğunu gösteren inisiyatik bir hikâyedir... Aşağıda aktaracağım bu öyküyü okuduktan sonra yukarıda sorduğumuz soruya sanırım herkes kendine göre bir cevap bulacaktır...

Doğu Ezoterizmi'nde yer alan İNDRA EFSANESİ'NİN GİZLİ MESAJI

Hint Mitolojisi'nde geçen İndra bir Tanrı'dır. Daha doğrusu, mitolojide o şekilde sembolleştirilmiştir.

Öykü şöyle:

İndra, göğün tepelerinden, yeryüzünde sürüp gitmekte olan hayatı seyretmekteydi. Bir ara gölün çamurunda eğlenen bir domuz sürüsü gördü. Tanrı kendi kendine sordu:

– "Bu hayvanlar balçığa bulanmaktan ne zevk alıyorlar ki?"

Araştırdı ama bir türlü bu alışkanlıklarının sebebini bulamadı. Diğer Tanrılar'a da danıştıysa da hiçbiri buna bir cevap veremediler. Aklında hep o domuzlar vardı. Bu sırrı çözmeliydi.

Yine bir gün domuzlara gözü takıldı. Domuzlar büyük bir keyifle çamurlarda yuvarlanıyorlardı. O an kararını verdi. Bir domuz bedeninde dünyaya doğacaktı. Böylelikle domuzların çamurlar içinde yuvarlanmalarından nasıl bir zevk aldıklarını anlayabilecekti.

Düşüncesini diğer tanrılara da aktardı. Aynı şekilde merakta olan tanrılar bu fikri harika buldular. Dönüşte bize de anlatırsın dediler. İndra doğmakta olan bir domuza enkarne oldu.

Aradan yıllar geçmeye başladı... İndra büyüyordu... Onun bir Tanrı olduğunu hiçbir domuz anlamamıştı bile. Zaten kendisi de, tanrı olduğunu çoktan unutmuştu. Büyüdü ve ailesi ile birlikte balçıkta yuvarlanmaya gitti. İlk banyolar pek hoş sayılmazdı... Tiksinir gibi oldu... Ama kısa bir süre sonra buna alıştı.

Bir dişi ile birleşti. Çok sevdiği yavruları dünyaya geldi. Zaman geçtikçe çamur banyoları yaşamlarında vazgeçilmez bir yer aldı. Çamur banyoları, İndra'nın da sevdiği bir eğlenceye dönüşmüştü. Bu arada süresi de dolmuştu... Geldiği Tanrılar dünyasına geri dönmesi gerekiyordu... Süresi dolduğu halde hâlâ göğe geri dönmediğini gören Tanrılar, ona aralarındaki yerini almasını emrettiler... İndra reddetti!... Tanrılar aralarında toplandılar ve onu tekrar eski yerine dönmeye mecbur etmek için bir çözüm buldular... Bu domuzu öldürmek... Ve öyle de yaptılar...

Göğe geri döndüğünde., İndra başından geçen bu serüvene çok güldü. Ve şöyle dedi:

– "Yukarıdan bakıldığında çamurlar içinde yuvarlanmak bana hiç de anlamlı gelmiyordu... Ama aşağı inince durum hiç de öyle olmadı!...

Ama diğer Tanrılar domuzların balçığı neden sevdiklerini hiçbir zaman anlayamadı.

Burada anlatılan insanlığın öyküsüdür... Domuz insanı, İndra ise, insanın tanrısal kökenini sembolize eder. Çamur dünyanın, insanı nasıl esir aldığının sembolüdür. Dünyaya doğan insanın şuurunun kararmasını da, İndra'nın kendi kökenini unutmasıyla anlatmaya çalışmışlardır. Yani, *"insan kendi ilahi kökenini unutmuş bir şekilde yaşar"* bilgisi bu şekilde mitolojide yaşam bulmuştur.

Ancak burada konumuzla ilgili bir başka bilgi daha karşımıza çıkmaktadır. Yani yukarıdan açık şuurla bakıldığında herşey anlaşılamamaktadır...

Yukarıda çok basit ve değersiz gibi görünen bir şey burada çok değerli ve eğlenceli olabilmektedir...

Yani yukarıdan bakıldığında dünya realitesiyle ilgili yapılan bir yorum burada farklı bir hâle bürünebilir. Bir başka ifa-

deyle söyleyecek olursak, dünya realitesi ve dünya şartları en iyi dünyada anlaşılabilmektedir.

İşte Hz. Muhammed'in dünyaya doğmasından sonra bu fark edilerek bazı değişikliklere gidilmiş olma ihtimali çok yüksektir.

Tekrar konumuza geri dönecek olursak..

Vahyin anlaşılması için özel çalışma gerekir

Az önce vahiyle ilgili sonradan bazı değişiklikler yapılmasına karar verilmiştir demiştik... Yapılan bu değişikliklerden sonra vahyedilen Kur'an-ı Kerim inisiyatik bilgiler ışığında ele alınıp değerlendirildiğinde şunu açıkça görüyoruz ki, ayetlerin içerdiği anlamlar ancak belirli bir seviyeye gelebilmiş varlıklarca anlaşılabilecek düzeydedir. Yani verilen bilgilerin üstü bir hayli bohçalanarak aktarılmıştır.

Bu bohçayı insanların büyük bir bölümünün uzun bir süre açamayacakları biliniyordu.

Bugün de bu sürecin sonuna gelinmiş değildir. Yani geniş halk kitleleri için Kur'an-ı Kerim'in içerdiği bilgiler anlaşılamamıştır. Kur'an-ı Kerim'in gerçek mahiyetini ve içindeki bilgilerini anlayabilmek için özel bir çalışma gerekmektedir. Bu ezoterik içerikli bir çalışmadır. İşte bu çalışmayı ilk yapanlar Sufiler olmuştur. Özellikle Anadolu bu alanda çok önemli araştırmaların gerçekleştirildiği bir bölge olmuştur. Bugün isimlerini saygıyla yadettiğimiz tasavvufçular bu özel çalışmaların gerçekleştirildiği dönemlerde yaşamış olan mürşitlerdi.

Tüm bunlardan dolayı şunu söyleyebiliriz ki, vahyedilen ilâhi bilgiler belirli bir dereceye gelmiş varlıklara yönelik olarak hazırlanmıştır. Bu nedenden dolayıdır ki, günümüzde geniş halk kitlelerince vahyin aslı anlaşılamamış durumdadır. Bunun en canlı örneğini İslam ülkelerinde görmekteyiz. Hâlâ din ve mezhep çatışmaları ve savaşlarının ne boyutta olduğunu gözönüne alırsak durumun vehameti ortaya çıkacaktır

sanıyorum..

Yurdumuzda bazı çevrelerin iddia ettiği gibi vahyin anlaşılması için mutlaka Arapça bilinmesi gerekir iddiası gerçeği yansıtmamaktadır. Eğer bu doğru olsaydı şu anda Araplar Arapça konuşan ulusların bu konuda allame-i cihan olması gerekirdi. Ama öyle midir?.. Tabii ki değil.. Hatta belki de en az anlayanlar onlar olmuştur.

Suriye'nin.. Mısır'ın..Irak'ın durumu ortada değil mi?!..

Günümüzdeki durumu görüyoruz.. Biz yine o günlere geri dönelim...

Hz. Muhammed'e vahyi nasıl alması gerektiği de açıklanmıştır...

Kur'an-ı Kerim'de Hz. Muhammed'in Cebrail tarafından bilgilendirildiği ile ilgili çok sayıda ayet vardır. Belli ki birçok kez Hz. Muhammed'e vazifesiyle ilgili açıklamalarda bulunulmuştur.

Cebrail tarafından aktarılan bu ayetlere baktığımızda hem Hz. Muhammed'in vazifesiyle ilgili kendisine bilgiler aktarıldığını, hem de vahyi nasıl daha kolay alabileceğinin vahyedildiğini görüyoruz.

Vahyi alışı ile ilgili kendisine yapılan bazı açıklamalar açıklamalar Kur'an-ı Kerim'de şöyle dile getirilmiştir:

> (Ey Muhammed!) Onu (vahyi) çarçabuk almak için dilini kımıldatma. Şüphesiz onu toplamak ve okumak bize aittir. O halde, biz onu okuduğumuz zaman, onun okunuşuna uy. Sonra onu açıklamak da bize aittir.
> (KIYAMET: 75/16-19)

> Sana Kur'an'ı okutacağız ve sen onu unutmayacaksın. Ancak Allah'ın dilediği başka. Şüphesiz O, açık olanı da bilir, gizliyi de. Biz seni en kolay olana kolayca ilete-

ceğiz.
(A'LA: 87/6-8)

Biz Kur'an'ı, insanlara dura dura okuyasın diye âyet âyet ayırdık ve onu peyderpey indirdik.
(İSRA: 17/106)

Sadece vahiy kanalıyla değil, rüyalar kanalıyla da kendisine bilgi verildiğini yine Kur'an-ı Kerim'deki ayetlerden anlıyoruz:

Hani sana, "Muhakkak Rabbin, insanları çepeçevre kuşatmıştır" demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı da, Kur'an'da lânetlenmiş bulunan o ağacı da sırf insanları sınamak için vesile yaptık. Biz onları korkutuyoruz. Fakat bu, sadece onların büyük azgınlıklarını (daha da) artırdı.
(İSRA: 17/60)

Ruhtan ruha iletişim...

Hz. Muhammed'in Cebrail'den aldığını söylediğimiz vahiy, nasıl bir mekanizmadır? Kısaca bu konunun da üstünde duralım...

En kısa tanımıyla, vahiy ruhsal bir iletişimdir. Ruhtan ruha olan bir akıştır. Yani içsel bir algılama, içsel bir bilgilendirme, içsel bir tebligattır.

Bu tür iletişimi oluşturan tesirler insana dışarıdan değil, daima iç varlığından süzülerek ulaşmaktadır. Ruhtan ruha bir irtibattır bu. Ancak ruhtan ruha olan bu irtibatın kurulabilmesi için dünyadaki varlığın astral yapısının, iç varlığından gelen bu özel tesirleri dışarıya yansıtabilecek düzeyde olması gerekir. Daha sade bir dille anlatacak olursak şöyle özetleyebiliriz:

Vahiy denilen bir ruhsal irtibatta aktarılacak bilgiler önce-

likle o vahyi alacak varlığın ruhsal derin şuuraltına iletilir. Derin şuuraltından astral yapısına ulaşan bu tesirler, oradan da fizik yapısına yansıyarak, söz olarak o varlığın dilinden dökülmeye başlar. O anda artık fizik beden bir hoparlörün oynadığı rolden öte bir rol oynamamaktadır.

Bu tür bir ruhsal irtibatta gelen tesirler dışarıdan değil varlığın içinden dışarıya doğru fışkırır. Bir volkanın püskürmesi gibi o tesire muhatap olan insan o muazzam enerjiyi içinden dışarıya doğru yönlendirir.

Sözünü ettiğimiz aktarılan bilgiler ruhsal bir enerji ile yönlendirildiği için bu iletişim esnasında anlatılması son derece güç çok yoğun bir enerji ortaya çıkar ve bu tesirleri alan kişi bu enerjinin etkisi altında çeşitli psişik ve fiziksel fenomenler yaşar.

Vücutta titremeler, kasılma ve gevşemeler, kulak çınlamaları, kendinden geçme ve geçici şuur kaybı, kalp atışlarında ve tansiyonda yükselme, vücudun alev alev yanıyor hissi gibi fenomenler en çok görülen fenomenlerdir.

Vahiy mekanizmasının çok özetle işleyişi bu şekilde gerçekleşir. Hz. Muhammed'in vahyi alışında da aynı mekanizma işletilmiştir.

Vahyin rahatlık ve güvenlik kazanabilmesi için içeriden aşağılara doğru olan bu tesir akışının rahat cereyan etmesi gerekliydi. İşte Cebrail, bu rahatlığı sağlamak üzere, Hz. Muhammed'in kozmik şuuruyla dünyasal şuuru arasına bir güç nakledici iletken misali girip devreyi güçlendirmiştir. Cebrail tarafından sıkıştırılışı ise onun muazzam bir tesirin baskısı altına girdiğinin ifadesidir.

Az önce aktarmış olduğum ayette *"nefsini ıslah et ve sabret"* denmesinin nedeni işte budur. Nefsinin ıslah edilmesinde yani astral yapısının bu vahyin tesirlerine uyum sağlayabilecek düzeye çıkartılmasında Cebrail çok büyük bir rol oynamış ve Hz. Muhammed'e yönlendirdiği tesirlerle astral yapısını istenilen seviyeye çıkartılmasında kendisine çok büyük yardımlarda bulunmuştur.

Hz. MUHAMMED'İN KÖKENİNİ HATIRLAMASI

> De ki: "Bu Kur'an, büyük bir haberdir. Siz ise ondan yüz çeviriyorsunuz. Aralarında tartıştıkları sırada, yüce topluluğa (ileri gelen melekler topluluğuna) dair benim hiçbir bilgim yoktu. Bana ancak, benim sadece bir uyarıcı olduğum vahyediliyor."
> (SAD: 38/67-70)

Hz. Muhammed Hira Mağarası'nda ilk kez Cebrail ile karşılaştığında geçmişi tamamen unuttuğu için gerek kendi kimliğini, gerekse de Cebrail'in gerçek kimliğini yeniden hatırlayıncaya kadar belli bir uyum sağlama süreci geçirmek zorunda kalmıştı. Yukarıdaki ayette Hz. Muhammed'in bu durumu çok açık bir şekilde ifade edilmiştir.

Ancak yörede bulunan Yahudi Kabalistleri, bazı Hristiyan rahipleri ve Sabiiler gibi birtakım ezoterik gruplar belirli derecelerde durumun farkındaydılar. Fakat bu sırrı bilenler, kesinlikle hiçbir şekilde bu bilgileri dışarıya sızdırmadılar...

Bu gruplardan bazıları Hz. Peygamber'e geçmiş kökenini hatırlamada yardımcı da olmuşlardır. Özellikle Hatice'nin akrabası Varaka, bu konuda kayıtlara geçenlerden sadece bir tanesidir. Bundan daha önce bahsetmiştim.

Cebrail'in O'na ***"Oku"*** demesi, doğmadan önce hazırlanan bilgileri yeniden okumaya başlaması anlamındadır. Cebrail'in O'na dokunmasıyla birlikte zaten binbir güçlükle kurulan ruh beden ilişkisi derhal serbestleşmiş ve astral çıkışla, gelmiş olduğu plândaki hazırladığı bilgilerle karşı karşıya gelmiştir. O ana kadar bunları unutmuş bir hâlde yaşadığı için büyük bir şaşkınlık içinde kalmıştır. Hatta *"Acaba yanılıyor muyum?..." "Yoksa bütün bunlar bir halisünasyon mu?"* diye ilk başta tereddüt göstermesi bu açıdan son derece doğaldır. Zaten belli bir süre bunlardan tam olarak emin olamamıştır.

Hz. Muhammed'in kendisi ve üstlendiği vazifesiyle ilgili

tereddütlerinin ortadan kalkması bir anda olmamış uzun bir süre bu tereddütü yaşamıştır. Bunu kendisine vahyedilen birçok ayette açık bir şekilde görüyoruz:

> Bu, sana, kendisiyle (insanları) uyarman için ve mü'minlere öğüt olarak indirilmiş bir kitaptır. Artık ondan dolayı göğsünde bir sıkıntı olmasın.
> (A'RÂF: 7/2)

Görmüş olduğunuz gibi vahiy başladıktan sonra bile kendi asıl kökenini tam bir şuur açıklığıyla fark edebilmesi mümkün olamamıştır. Birçok ayette bizzat kendisine kendi kökeni ve vazifesiyle ilgili ile ilgili bilgiler aktarılmıştır. Tam bir şuur aydınlanmasına ancak Miraç'ta ulaşabilmiştir.

İsra ve Miraç fenomenlerinin ardındaki gerçekler...

İslam literatüründe Hz. Muhammed'in Burak isimli beyaz bir atla göğe yükseldiğinden bahsedilir. Miraç olayı olarak bilinen bu olayla ilgili anlatımların bir kısmı Kur'an-ı Kerim'e aitse de, bir kısmı da İslam ezoterizmindeki kaynaklara dayanır. Burak isimli attan Kur'an-ı Kerim'de bahsedilmez. İslam literatürüne giren bu beyaz at sembolü hayli ilginç ve diğer toplumların ezoterik bilgileriyle de paralellik gösteren bir semboldür.

Bir ata binerek gökyüzüne yükselme teması sadece Hz. Muhammed için değil, çok daha önceleri kaleme alınan bazı mitolojik anlatımlarda da görülmektedir. Örneğin Yunan Mitolojisi'ndeki efsanevi altın kanatlı Pegasus adındaki at da, gökyüzünde Tanrılar diyarına kadar yükselebilmekteydi...

Kanatlı at sembolü, mitolojilerde astral bedeni ifade etmek için kullanılmıştır.

Bazı ezoterik öğretilerde insanı tanımlarken ve insanın unsurlarını açıklarken; At, Araba, Sürücü ve Efendi sembolleri kullanılmıştır.

Kullanılan bu sembollerde *"At"* insanın astral bedenini, *"Araba"* fizik bedenini, *"Sürücü"* dünyevi benliğini yani fiziki bedeninin içinde tezahür edebilen ruhsal enerjisini, *"Efendi"* ise asıl öz ruhsal varlığını ifade etmektedir.

Bu hatırlatmalar ışığında Kur'an-ı Kerim'e geri dönelim...

Kur'an-ı Kerim'de de Hz. Peygamber'in normal yolların haricindeki seyahatlerinden bahsedilmiştir.

Bunlardan biri de İsra olarak bilinen sıradışı bir olaydır. İsra olayı Hz. Muhammed'in bir gece Mekke'den Kudüs'e mucizevi bir şekilde götürülüşü ile ilgilidir. İsrâ Suresi'nin hemen başında bu olaya yer verilmiştir:

> Kendisine âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu (Muhammed'i) bir gece Mescid-i Haram'dan çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya götüren Allah'ın şanı yücedir. Hiç şüphesiz o, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.
> (İSRÂ: 17/1)

Diyanet İşleri Başkanlığı'nca yapılan yorumda konuyla ilgili şöyle denmiştir:

> İsrâ ve Mîrac, Peygamberimizin mucizelerindendir. Hicretten bir buçuk yıl kadar önce vuku bulmuştur. Hz. Peygamber bir gece Kâbe'nin çevresinde uyku ile uyanıklılık arası bir durumda iken Cebrail gelmiş onu Burak adlı, -bizce mahiyeti bilinmeyen- bir binite bindirerek, önce Kudüs'teki Mescid-i Aksa'ya götürmüş, oradan da göklere yükseltmiş "Sidretü'l-Müntehâ" denilen en üst makama ulaştırmıştır. Mucizeler tabiat kanunlarının dışında cereyan eden harikulade olaylardır. Bu sebeple, onları akli ölçüler içinde değerlendirmek doğru olmaz.

Öncelikle şunu söylemek isterim ki, eğer Kur'an-ı Kerim'de bir olaydan söz ediliyorsa, bu bizler tarafından anlaşılabileceği için aktarılmıştır. Bizlerin idrak edip anlamamız ve bundan bir şeyler öğrenmemiz için verilmiş bilgidir. Ancak bu tür bilgileri anlayabilmek için, sembolizmin evrensel diline ve ezoterik kültüre ihtiyacımız bulunmaktadır. Bu tür bilgiler ancak bu şekilde anlaşılabilir. Aksi takdirde Diyanet İşleri Başkanlığı'nın yaptığı gibi *"akli ölçüler içinde değerlendirmek doğru olmaz"* deyip geçmek zorunda kalabiliriz.

Şimdi gelin konuyu anlamaya çalışalım...

Mescid-i Haram Mekke mescididir... Buna karşılık Mescid-i Aksa ise Kudüs mescididir. Yürüyerek bu iki mesafe arası yaklaşık 1 ayda katedilebilmekteydi. Oysa ki, Hz. Muhammed'in bu mesafeyi bir gecenin küçük bir diliminde geçtiği ifade edilmektedir. Ayette geçen "esra" kelimesi ile "isra" kelimesi aynı anlama gelir: Gece yürüyüşü ve yolculuğu demektir. Bu olay Hz. Peygamber tarafından bir kez yaşanmıştır.

Buna karşılık Miraç olarak isimlendirilen göğe yükselme olayını ise Kur'an-ı Kerim'de Hz. Muhammed'in iki kez yaşadığı yazılmıştır:

> (Kur'an'ı) ona, üstün güçlere sahip, muhteşem görünümlü (Cebrail) öğretti. O, en yüksek ufukta bulunuyorken (aslî sûretine girip) doğruldu.
>
> Sonra (ona) yaklaştı derken sarkıp daha da yakın oldu.
>
> (Peygambere olan mesafesi) iki yay aralığı kadar, yahut daha az oldu.
>
> Böylece Allah kuluna vahyedeceğini vahyetti.
>
> Kalp, (gözün) gördüğünü yalanlamadı.
>
> (Şimdi siz) gördüğü şey hakkında onunla tartışıyor musunuz?
>
> Andolsun ki, o, Cebrail'i bir başka inişte daha (aslî suretiyle) görmüştü.

Sidretü'l Müntehâ'nın yanında.
Me'va cenneti onun (Sidre'nin) yanındadır.
O zaman Sidre'yi kaplayan kaplamıştı.
Göz (gördüğünden) şaşmadı ve (onu) aşmadı.
Andolsun, o, Rabbinin en büyük alametlerinden bir kısmını gördü.
(NECM: 53/5-18)

"Miraç" ismi yükseğe çıkmak manasında olan *"uruç"*tan alınmıştır ki, *"merdiven"* demektir...."

Bu yükselme vasıtasını daha güncel bir şekilde açıklamak gerekirse tamamıyla bir astral seyahat olduğunu söyleyebiliriz.

Bu iki farklı seyahat, Sahih-i Buhari'de de uzun uzun anlatılmış ve bu konuda İslam alimlerinin asırlarca tartıştığı, ancak kesin bir karara varamadıkları, ortada farklı yorumların bulunduğu ifade edilmiştir.

İslam alimlerinin farklı yorumlara gitmelerinin sebebi Hz. Muhammed'in iki farklı tür seyahat gerçekleştirmiş olmasıdır. Bazı alimler bu iki seyahatin de aynı tür seyahat olduğunu savunurken yine bir başka grup ise bu seyahatlerden biri fiziki plânda gerçekleşmiştir, diğeri ise manevi alanda diyerek bunların farklı seyahatler olduğunu ileri sürmüşler ve yukarıda aktardığımız sebeplerden ötürü; birincisine "İsra" ikincisine ise "Miraç" ismini vermişlerdir.

Bu seyahatlerin farklı şeyler olduklarını savunan alimlerin arasında da bir birliktelik yoktur. Örneğin Hz. Muhammed'in "Miracı"nı bazıları uyku ile uyanıklık arasındaki bir hâl içinde gerçekleştirilmiş bir seyahat (Astral Seyahat) olduğunu ileri sürerlerken, bazı alimler ise bunun uyku sırasında Peygamber'in yaşadığı bir hâl olduğunu savunmuşlardır.

Peki İslam alimlerinin içinden çıkamadığı bu meselenin altında yatan gerçek neydi?...

Hz. Muhammed'in *"İsra"* olarak isimlendirilen seyahati

tamamıyla bir ışınlanma olayıdır. Eskiler buna "Tayy-ı Mekan" derlerdi. Fiziki bir hadisedir. Yani fiziki bedeniyle gerçekleştirilmiştir.

Buna karşılık *"Miraç"* tamamıyla ruhsal bir deneyim olarak nitelendirilen ve günümüz parapsikoloji bilimince *"Astral Seyahat"* olarak isimlendirilen bir hadisedir. Miraç'ta Hz. Muhammed'in bağlı bulunduğu plânla astral bedeniyle irtibata girmesi söz konusudur... Astral seyahatin uyku ile uyanıklık arasındaki bir devrede gerçekleşebildiği bugün Parapsikoloji Bilimi'nce net bir şekilde bilinmektedir. Ve ne ilginçtir ki, Sahih-i Buhari'nin Ayşe'den naklettiği bir hadiste de meselenin bu yönü tüm açıklığıyla anlatılmaktadır. Ayşe, Peygamberin bir gün kendisine şöyle dediğini anlatıyor:

> "Ya Ayşe, benim iki gözüm uyur. Fakat kalbim uyumaz" diye cevap vermişti ki, uyurla uyanık arasındaki ruhi hâlden ibarettir.

Hz. Muhammed'in Miraç'ta kalbinin yıkandığı söylenir. Bu son derece gizli bir bilginin kapalı bir şekilde anlatımından ibarettir.

Bunu biraz açalım...

Hz. Muhammed, yaşadığı bir Miraç olayını şöyle anlatır:

> Evin damı ansızın yarıldı. Cebrail geldi, göğsümü açtıktan sonra zemzemle yıkadı. Sonra hikmet ve iman dolu bir altın tas getirip kalbime boşalttı ve onu kapattı...

Hz. Muhammed'in yüksek seviyeli tesirleri alabilmesi için bünyesi üzerinde değişiklikler yapılmıştır. Bu değişiklikler hem fizik bedeninde, hem de astral bedeninde gerçekleştirilmiştir. Şuuraltı temizlenmiş ve düzenlenmiştir.

Kalbin temizlenmesi çok eski bir bilginin sembolik bir ifa-

desidir. Eski devirlerdeki birçok toplum bu bilgiye sahipti. İnisiyatik özel çalışmalarında bu bilgilerini hem fiziki, hem de astral bedenin temizlenmesinde, saf hâle getirilmesinde kullanmışlardır. Bu tam anlamıyla bir "iç temizlik"tir. Kendini tanıma ve kendini bilme çalışmalarının da esasını oluşturur.

Hem fiziki, hem de astral bedenin saf hâle getirilmesi hakiki temizlik anlamına gelir ki gerçek abdest budur.

"Kalbin yıkanması": Hakiki abdest, hakiki temizliktir...

Hz. Muhammed'in yüksek titreşimli enerjileri bünyesinden geçirebilmesi ve Kur'an-ı Kerim'i indirebilmesi için bu tür bir temizliğin yapılması şarttı. Çünkü yüksek seviyeli enerjilerin alınıp aktarılması için astralin ve fiziki bedenin temizlenmesi yani yüksek seviyeli enerjilerin rahatlıkla alınıp aktarılabilmesine uygun bir hâle getirilmesi gerekmekteydi.

Böylelikle, burada çok önemli bir bilgiyle karşı karşıya gelmiş oluyoruz:

Günümüzde ruhsal irtibatın ne olduğu büyük bir oranda unutulmuş durumdadır. Ruhsal irtibatın temeli alınan bir bilgiyi, bir enerjiyi, bir tesiri nakletmeye dayanır. Bu bilgi, ruhsal irtibat sırasında çeşitli spiritüel boyutlara bağlı varlıklardan alınabilir.

Bu varlıkların bilgi kapasiteleri birbirlerinden, bulundukları boyutla bağlantılı olarak farklılıklar gösterir. Ruhsal irtibata giren kişinin hangi seviyeden bilgi aldığı, irtibata girdiği boyuttaki varlıkların gelişmişlik düzeyine bağlıdır. Her medyom birtakım bilgiler alabilir ama her medyom yüksek seviyeli bilgiler alamaz. Çünkü her medyomun astralindeki tortular birbirinden farklılıklar gösterir. Yüksek seviyeli bilgilerin - enerjilerin- tesirlerin alınabilmesi çok özel şartlara bağlıdır.

Özel bir temizlik olmadan bu tür bir irtibatın sağlanabilmesi mümkün değildir. Her medyom kendi astral yapısına uygun boyuttaki varlıklarla irtibata geçebilir ve o varlıklardan aldığı bilgileri nakledebilir.

Ruhsal irtibat celselerinde alınan bilgiler arasında seviye farkları bulunmasının en önemli nedeni işte budur...

İşte Hz. Muhammed'in vazifesini yerine getirebilmesi ve Kur'an-ı Kerim'i insanlara nakledilmesi için astralinde ve fiziki bedeninde birtakım değişikliklerin yapılması gerekmekteydi... Bu hususu üstü örtülü olarak, Hz. Peygamber'in *"kalbinin yıkanmış"* olduğu şeklinde anlatmaya çalışmışlardır.

Bazı İslam alimleri ve Kur'an yorumcuları, Astral Seyahat gibi bir fenomeni göz önünde bulundurmadıkları için, Hz. Peygamber'in bu seyahati fizik bedeniyle yapmış olduğunu söylemişlerdir. Ve bu yükselme sırasında Hz. Muhammed'in Allah'ı gördüğünü ileri sürerek işi tam anlamıyla arapsaçına çevirmişlerdir.

Oysa ki, yine Sahihi Buhari'den de öğrendiğimiz kadarıyla; bu görüşlere daha o devirlerde ilk karşı çıkan Hz. Peygamber'in hanımlarından Ayşe olmuş ve bu konuyla ilgili kendisine sorulan bir soru üzerine şöyle demiştir:

> Öyle bir şey söyledin ki, tüylerim diken diken oldu. Peygamber'in gördüğü Cebrail'dir. Kim sana Muhammed Rabbi'ni gördü derse Allah'a büyük iftirada bulunmuş olur. Muhammed Allah'ı değil, Cebrail'i görmüştür.

Özetleyecek olursak, Hz. Muhammed Miraç'ta tam bir şuur açıklığına kavuşmuş ve kozmik kökeni ile ilgili tam bir bilgiye ulaşmıştır. Bunu yapan da Cebrail olmuştur.

Sözünü ettiğim bu şuur aydınlanması, dünya üzerinde yaşamakta olan insanların ulaşabileceği bir aydınlanmaya has bir uyanıklık değildir. Hatta bırakın normal bir insanın, inisiye rahiplerin ulaştığı şuur aydınlığıyla bile mukayese edilemeyecek bir şuur aydınlanmasıydı. Sözünü ettiğim bu şuur aydınlanması, gelmiş olduğu o kutsal merkezin aydınlığına ulaşmasıdır. Oradaykenki hâlini burada yaşamasıydı bu ulaşacağı şuur hâli... Vazifesini yapabilmesi için bu şuur aydınlığa bu dünyada yaşarken geçmesi lâzımdı.

En büyük zorluk da işte burada düğümlenmekteydi. Hem bütün bu dünyanın icaplarına uyacak, hem de böyle bir aydın-

lığı burada yaşayacaktı. Çünkü bu aydınlığa ulaşamasaydı üstlendiği vazifeyi yerine getirmesi mümkün olamayacaktı.

Bu aydınlanmaya ulaşabilmesi bu dünyada mevcut hiçbir beşeri güç ile sağlanabilecek bir durum değildi.

Bunu ancak Melekut Âlemi'nin bir varlığı yapabilirdi. O varlık Kur'an-ı Kerim'de Cebrail olarak isimlendirilmiştir.

İşte bu nedenle Hz. Muhammed bildiğimiz inisiyatik bir çalışmadan geçirilmemiştir.

Bunu aşağıdaki ayet son derece güzel bir şekilde şekilde şöyle açıklamıştır:

> Sen şu Kur'an'dan önce hiçbir kitap okumuyor ve onu sağ elinle yazmıyordun. O takdirde batıl peşinde koşanlar, şüpheye düşerlerdi.
> (ANKEBUT: 29/48)

Hz. Muhammed inisiyatik özellikli ezoterik kitabi bilgilere sahip değildi. Aynı zamanda Ehlikitap'ın elindeki kitapları da okumamıştı. Yani İncil ve Tevrat'ı... Kur'an-ı Kerim bu durumda olanlara ümmi demiştir.

Ümmiden kasıt, eski geleneksel kültürlere ait ezoterik bilgileri ve daha önce gelen dinlerin batıni içeriğini bilmemektir. Kur'an-ı Kerim bu kişileri ilim sahibi olmayanlar olarak tanımlamıştır.

Hz. Musa o devrin en büyük inisiyasyonundan geçirilmiş ve çok yüksek derecede bir Osiris rahibi olarak Mısır Mabetleri'nden çıkarak bu vazifeyi yerine getirmiş bir vazifeliydi. Nitekim Firavun kendisinin bir peygamber olduğunu kabul etmemişti. Aslında anlatılmak istenen budur. Çünkü Hz. Muhammed ne bir inisiyasyondan geçirilmiş ne de eski gelenekler hakkında bir araştırma yapmıştı. O nedenle yukarıdaki ayette *"hiçbir kitap da okumuyordun"* denmiştir.

> Bunların bir de ümmî takımı vardır; Kitab'ı (Tevrat'ı) bilmezler. Onların bütün bildikleri bir sürü kuruntulardır.

Onlar sadece zanda bulunurlar.
(BAKARA: 2/78)

...Kendilerine kitap verilenlere ve ümmîlere de ki: "Siz de İslam'ı kabul ettiniz mi?" Eğer İslam'a girerlerse hidayete ermiş olurlar. Yok, eğer yüz çevirirlerse sana düşen şey ancak tebliğ etmektir. Allah kullarını hakkıyla görendir.
(A-Lİ İMRAN: 3/20)

O, ümmîlere, içlerinden, kendilerine âyetlerini okuyan, onları temizleyen, onlara kitabı ve hikmeti öğreten bir peygamber gönderendir...
(CUMA: 62/2)

...Allah'a ve O'nun sözlerine inanan Resûlüne, o ümmî peygambere iman edin ve ona uyun ki doğru yolu bulasınız."
(ARAF: 7/158)

Kur'an-ı Kerim'de geçen ümmilikle ilgili bu ve buna benzer ayetler, Klâsik Sünni İslam yorumcularınca Hz. Muhammed'in okuma yazma bilmediği şeklindeki bir iddianın ortaya atılmasına neden olmuştur.

Hz. Muhammed okuma yazma bilmiyor muydu?..

Hz. Peygamberin ümmi olduğu iddiası hâlâ daha devam ettirilen bir iddiadır ve Kur'an-ı Kerim'in, onun dünyasal şuurunun ürünü olmadığını, yani beşeri bir kelâm olmadığını ispatlama aracı olarak kullanılmaktadır. Ama buna ne gerek vardır? Böyle bir ispata gitmeye çalışmanın hiçbir anlamı yoktur. Ve gereği de yoktur.

O iddia edilen anlamda ümmi değildi. O başka türlü ümmiydi.. O, diğer peygamberler gibi semavi doktrinleri bilen bazı seçkin grupların bünyesinde eğitim gördükten sonra vazifeye başlamamıştı; bu anlamda ümmiydi. O'nun, Cebrail ile el ele vererek dünyaya inmesini sağladığı tebligat, devrin engin bilgiye sahip Yahudi ve Hristiyan bilgelerinin bile ağzını bir karış açık bıraktırmıştı. Çünkü Hz. Muhammed'in tebligatı, dünyaya daha önce nasip edilmiş olan diğer iki tebligattan çok farklıydı. O nedenle eğer bir ispat aranacaksa, tebligatın kendisine bakılmalıdır. İspat olarak Kur'an-ı Kerim'in bizzat kendisi kendisine yeterlidir. İçindeki ezoterik semboller ve sözel üslup bu ispata yeter de artar mahiyettedir.

Bu tebligatın okuma yazma bilmeyen bir peygamberin ağzından dökülmüş olması ispatına o nedenle hiç gerek yoktur.

Çünkü okuma yazma bilse de bilmese de değişen hiçbir şey olmayacaktı. Okuma yazma bilse de, bilmese de; eğer Kur'an-ı Kerim'in ilâhi bir kelâm olma özelliği olmasaydı, Hz. Muhammed'in bunu dünyasal şuuruyla yazabilmesinin imkanı yoktu..

Vahyin yeni başladığı o günlere tekrar geri dönelim...

SON PEYGAMBER'İN ZORLU VAZİFESİ

> Kalk da uyar. Rabbini yücelt. Nefsini arındır. şirkten uzak dur. İyiliği, daha fazlasını bekleyerek (bir kazanç elde etmek için) yapma. Rabbinin rızasına ermek için sabret. (MÜDDESSİR: 74/1-7)

Hz. Muhammed'e vahyin başlangıcında aktarılan bu ilk ayetlerde kendisinin vazifeye başlaması gerektiği *"kalk uyar"* sözüyle ifade edilmiştir.

Kalk uyar sözü vazifeye davet anlamındadır. Hadi artık

vazifen başlıyor denmek istenmiştir. Vazifesinin başladığı kendisine bildirilmiştir. Bir diğer deyişle vazifeni hatırla denmiştir. Çünkü geçmişiyle ilgili bilgileri unutarak bu dünyaya doğduğu için ne yapması gerektiğini doğal olarak bilmiyordu. Nitekim bu durumu Kur'an-ı Kerim'in birçok ayetinde dile getirilmiştir:

> Sen, bu kitabın sana verileceğini ummuyordun. Ancak o, Rabbinden bir rahmet olarak sana verildi. Öyle ise kâfirlere sakın arka çıkma.
> (KASAS: 28/86)

> Eğer sana indirdiğimiz şeyden şüphe içinde isen, senden önce Kitab'ı (Tevrat'ı) okuyanlara sor. Andolsun ki, sana Rabbinden hak gelmiştir. O hâlde, sakın şüphe edenlerden olma!
> (YUNUS: 10/94)

> Sana bu Kur'an'ı vahyetmekle kıssaların en güzelini anlatıyoruz. Hâlbuki daha önce sen bunlardan habersiz idin.
> (YUSUF: 12/3)

Sure'nin başlangıcında nefsinin arındırılması gerektiği özellikle vurgulanmıştır... Nefsinin arındırılması demek tam bir astral temizliktir. Yani doğuşuyla, maddeye bağlanmasıyla meydana gelen astral tortusundan kurtulması gerekmekteydi.

Vazifesine başlıyor...

Evet.. Artık tam 23 yıl sürecek uzun ve zorlu bir yola böylelikle girmiş oluyordu..

Ayette de söylendiği gibi artık kalkıp insanları uyarma vaktiydi..

Bir taraftan vahyi alacak..
Bir taraftan insanlara bunu tebliğ edecek...
Bir taraftan da savaşacak...

Arabistan'ın o kavurucu topraklarında yaşayan bu şan, şöhret düşkünü insanlar, Kâbe'deki ilâhlarına dil uzattığı güne kadar Hz. Peygamber'e ve onun çevresinde oluşmaya başlamış olan gruba karşı hoşgörülü davranmışlardı.

Zaten söyledikleri de onlara göre pek önemli şeyler değildi.. O, öldüren sonra tekrar dirilten ve yargılayan bir Tanrı'dan söz etmekteydi... Kendilerine bunun ne zararı dokunabilirdi ki? Kibirlerini eleştirmesi de katlanılamayacak bir şey değildi. Sadaka üzerinde ısrarla duruşu ise, kendilerine gösteriş içinde çevreye iyilik saçma imkanını sunmaktaydı... Bu sayede şan ve şöhretleri daha da artacaktı. Tanrı'nın öfkesini kurbanlar keserek önlemek de zaten bildikleri bir şeydi. Kısacası, bu saydığımız konular Kureyşli'nin ahlak anlayışını rencide eder cinsten şeyler değildi.

Ortaya konmuş olan ilkeler kabul edilemeyecek ilkeler değildi. Sözünü ettiği ve insanların ona tabi olmalarını istediği Tanrı da onlara zaten hiç de yabancı bir isim değildi.. El-İlâh onların yüzyıllardır Kâbe'de anlamını unutmuş olsalar da büyük bir saygıyla bağlandıkları ilâhlarının en önde geleniydi.. (*)

Sizin ilâhınız tek bir ilâhtır. O'ndan başka ilâh yoktur.
O, rahmân'dır rahîm'dir.
(BAKARA 2/163)

(*) Allah kelimesinin kökeni "El-İlah"tan gelir. "El" takısı İngilizce'deki "the" takısı gibidir. Allah (El- İlah) "The God" anlamına gelir. Yani Allah El- İlah belli bir ilâhtır. Bu kelime sadece Arap dilinde yoktur. Arapça'nın mensubu olduğu Sami dillerinde de bu kelime vardır. Örneğin İbranice'de "Elohim" (Tanrı) kelimesi bu kökten gelir. Ayrıca yine aynı dil ailesinden gelen ve Hz.İsa'nın ana dili olan Aramice'de de aynı kelime vardır. Hem de Arapça'daki "İlah" kelimesiyle aynı kelimedir. Okunuşu da aynıdır.

Kendilerine okuduğu bu ve buna benzer ayetler aslında hoşlarına da gitmişti.. Kendi ilâhlarının yüceliği onların öncelikle gururlarını da okşamıştı.

Geniş kitlelerin katılımı sağlanmadan önce kendisinin çevresinde önce eşi Hatice ile başlayan ve sayıları birer ikişer artarak çoğalan ilk sahabileri toplanmaya başlamıştı.

1– Hatice (eşi)

2– Ali (yeğeni ve manevi oğlu)

3– Zeyd ibn Hârisa (kölesi ve evlatlığı)

4– Ebu Bekir (kararlı, cesur, ölçülü ve sağduyu sahibi olan kırk yaşlarında Taym klanı mensubu varlıklı bir tüccar)

5– Halid ibn Said (iktidarı elinde tutan Şemsler'e mensup bir genç)

6– Amr (Halid'in kardeşi)

7– Osman ibn Affan (Şemsler'e mensup yakışıklı, giyime düşkün, hatta züppe, oldukça tembel ve biraz cesaretsiz ama iş konusunda usta olan otuz yaşlarında bir genç)

8– Talha ibn Übeydullah (ateşli, cesur ve tutkulu olan on sekiz yaşında Taym klanı mensubu bir delikanlı)

9– Abd ül-Kabe ibn Avf (ticari alanda büyük ustalık sergilemiş olan otuz yaşlarında Zühre klanı mensubu bir genç)

10– Habbab ibn el-Arat (iyi kılıç yapan bir demirci; Zühre klanı mensubu otuz yaşlarında bir genç)

11– Süheyb ibn Sinan (yirmi yaşlarında kumral bir delikanlı)

12– Ammar ibn Yasir (Beni Mahzumlar'a mensup eski bir köle)

13– Bilal (ince yüzlü, zayıf ve uzun boylu gerçek bir köle)

Bunlar çevresinde oluşan ilk çemberdi.. Kısa bir süre sonra sayıları kırkı bulan çekirdek bir kadro çevresinde oluşuverdi.

Nasıl ki Hz. Musa'nın yetmişleri ve Hz. İsa'nın yüz yirmi

kişilik çekirdek kadrosu oluşmuşsa, Hz. Muhammed'in de çevresinde kendisinin ana çekirdek kadrosu vazifesine başlamasından çok kısa bir süre sonra yerlerini alıverdiler.

Bunlar Hz. Peygamber ile birlikte aynı anda Mekke'ye doğan vazifelilerdi.

Aralarında sosyal statüsü yüksek durumda olanlar da vardı ama çoğunluğu o devir için sıradan diyebileceğimiz bir statüye sahipti.. Hatta aralarında sosyal statüsü bakımından oldukça alt seviyede olanlar da vardı...

Ancak Mekke'nin özgür düşünceli insanlarıydı bunlar. Mekke toplumunun şan şöhret sevdalısı insanlarına hep karşı olmuş, onlar gibi bir zihniyete sahip olmayan manevi bir dünyaları olan insanlardan oluşan grup ilk başlarda kendilerini gizlediler.

Çok geçmeden bunlara kırk kişi daha katıldı. Böylelikle sayıları seksene ulaştı.

Gizliliği bırakıp yavaş yavaş ortalıkta görünmeye başlamış olan topluluk üyelerine karşı Mekkeliler epey bir zaman hoşgörülü davranmışlardı. Onları, önemsenip öfkelenmeye değmez zararsız sıradan insanlar olarak nitelendirmekteydiler. Sosyal seviyeleri fazla yüksek olmayan bu insanlardan onlara ne zarar gelebilirdi ki...

Zaten az önce anlattığım nedenlerden dolayı bu yeni ortaya çıkan grubun anlattıkları kendilerini rahatsız da etmiyordu. Hatta hoşlarına bile gidiyordu.

Hoşlarına gidiyordu ama birçok konuda da birçok soru işaretleri içindeydiler.

Vahyin ilk dönemlerinde peygamberliği hakkında içinde yaşadığı toplumdaki birçok kişide endişeler vardı

Allah, kıyamet, cennet ve cehennem kavramlarını Mekke'de ikamet etmekte olan Yahudiler'den öğrendiğini ve bunları kendi iç varlığında yoğurduktan sonra ifşa ettiğini zımnen ifade edenler de çıkmıştır. O'nun, binlerce, on binlerce, milyonlarca Güneş sisteminin tekamülüne yardım etmiş olan bir Işık Odağının, bir Bilgi Ocağının, bir Kültür Otağının men-

subu olduğunu bilmeyenlerin bu iddialarına da şaşmamak gerekir.

Hz. Muhammed vahiy aldığını ve kendisinin bir peygamber olduğunu içinde yaşadığı topluma açıkladığı andan itibaren, kendisinin peygamberliğinin bir ispatı aranmıştır. Bir anda "tamam sen öyle diyorsan öyledir" denmemiştir.

Az önce de söylemiş olduğum gibi peygamberliğine önce kendisi ikna olmaya çalışmıştır. Yani kendisi de bir anda böyle bir vazifeyle doğmuş olup olmadığını sorgulamıştır. Daha sonra bunu en yakın çevresine sonra da içinde yaşadığı Kureyş Kabilesi'ne açıklamıştır.

Kureyşliler de bu yeni gelişme karşısında haklı olarak birçok soru sormuşlar ve bunun doğru olup olmadığını anlamaya çalışmışlardır.

İslam kaynaklarında o günlerde yaşananlarla ilgili kayıtlar bulunmaktadır. Örneğin onlardan bir tanesinde şöyle denmiştir:

> Kureyşliler, "Ey Muhammed! Senin hakkında Yahudilere, Hıristiyanlara sorduk, peygamberliğine dair bir haber olmadığını söylediler. Bize senin peygamber olduğuna dair bir şahit göster" demişlerdir. (*)

Nasıl ki Hz. Muhammed kendi durumunu anlayabilmek için Varaka ile görüştüyse Kureyşliler de bazı Hristiyan ve Yahudi din adamlarıyla görüşmüşler ve bu konuda bilgi almak istemişlerdir. Ancak kendilerinin görüştükleri din adamları Varaka gibi inisiyatik sırlara sahip olmadıkları için bu konudan tamamen habersizdiler. O nedenle de Kureyşlilere bir açıklama yapamamışlardır.

O günlerde yaşananlarla ilgili gelen ayette de şöyle denmiştir:

(*) Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an-ı Kerim Meali En'âm Suresi 19. Ayetinin dipnotu.

De ki: "Şahitlik bakımından hangi şey daha büyüktür?" De ki: "Allah benimle sizin aranızda şahittir. İşte bu Kur'an bana, onunla sizi ve eriştiği herkesi uyarayım diye vahyolundu. Gerçekten siz mi Allah ile beraber başka ilâhlar olduğuna şahitlik ediyorsunuz?" De ki: "Ben şahitlik etmem." De ki: "O, ancak tek bir ilâhtır ve şüphesiz ben sizin Allah'a ortak koştuğunuz şeylerden uzağım."
(EN'ÂM: 6/19)

Ruh Rabbim'in bileceği bir şeydir...

Peygamberlik görevine başladıktan sonra çevresinde kendisine en çok sorulan sorulardan biri de vahyin kaynağıydı.

Kur'an-ı Kerim'in vahyedilmeye başlandığı işte o günlerde, Hz. Muhammed'in çevresinde bulunan kişiler, bu vahyin nereden alındığını merak etmekte ve bu konuda Hz. Muhammed'e birçok soru sormaktaydılar. Bu konuda nasıl bir açıklama yapması gerektiğine karar veremeyen Hz. Muhammed'e aktarılan bu konuyla ilgili vahiyde de bu konuda kesinlikle açıkça bir şey söylememesi konusunda uyarılmıştır:

Ve sana ruh hakkında soru soruyorlar. De ki: "Ruh, Rabbimin bileceği bir şeydir. Size pek az ilim verilmiştir."
(İSRÂ: 17/85)

Kur'an-ı Kerim'in birçok ayetinde vahyi iletenin Cebrail olduğu ifade edilirken, bazı ayetlerde O'ndan ruh olarak bahsedilmiştir. Bazı ayetlerde ise Ruhül Kudüs yani Kutsal Ruh olarak anılmıştır

Uyarıcılardan olasın diye onu güvenilir Ruh (Cebrail)

senin kalbine apaçık Arapça bir dil ile indirmiştir.
(ŞUARÂ: 26/193-195)

İlk tepkiler başlıyor...

İlk başlarda oluşan ılımlı hava gelen yeni ayetlerle değişmeye başlamıştı. Çünkü ayetlerde Mekkeliler'in ilâhlarını hükümsüz sayan sözler yer almaktaydı..

O, doğunun da batının da Rabbidir. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. Öyle ise O'nu vekil edin. Onların söylediklerine sabret ve onlardan güzellikle ayrıl.
(MÜZEMMİL: 73/9-10)

İşte bu ve buna benzer ayetler iplerin kopmasının asıl nedeniydi.. Gururu ve kibiri bu denli güçlü olan Araplar için ilâhlarının değersiz gösterilmesi kabul edebilecekleri bir şey değildi...

Mekkeliler şiddetle bu ayetlere karşı çıkmaya başlamışlardı. Ancak gelen vahiyde Hz. Muhammed'e "sabret ve onların arasından güzellikle ayrıl" denmekteydi. Yani henüz onlara karşı direnişin zamanı gelmemişti...

Sahabiler zor şartlarda bir araya geliyor...

Ellât Dini'ne karşı cephe almak Muhammed'in ne haddineydi! Onun için çevresini bir güzel temizleyip onu tek başına bırakmak gerekiyordu. Mekke'nin sayfiye yeri sayılan Taif'in zenginleri ile Kureyş'in zenginleri derhal el ele vermişler ve Muhammed'in yandaşlarına karşı baskı harekatına girişmişlerdi, epeyce de başarılı olmuşlardı. Zengin bir tacir olan Ebu Cehl bu yolda elinden geleni ardına koymamıştı. Çok yoğun bir maddi ve manevi baskı mekanizması oluşturulmuştu. Bundan nasibini en çok alanlar da sosyal statüsü alt seviyede

olan Hz. Muhammed'in taraftarları olmuştu.. Birçoğu dövülmüş, aç ve susuz bırakılmışlardı!...

Bu baskılardan Hz. Muhammed, Beni Haşim'in himayesi sayesinde uzak kalabilmişti. Amcası olan Ebu Talib'in hatırı için klanıyla birlikte Hz. Muhammed'e destek vermişti. Bu durumda Haşimler'e bunun hesabı sorulmayacak mıydı? Elbette sorulacaktı. Onun için ekonomik ve politik ambargo müessesesi derhal devreye sokulmuş ve bu klan abluka altına alınmıştı bile. Şemsler'e gün doğmuştu; hele kendi klanını terk ederek Ebu Leheb'in kendilerine katılışı ise Semsler'in klanı içinde büyük bir coşkuyla kutlanmıştı.

> Nimet içinde yüzen o yalanlayıcıları bana bırak ve onlara biraz mühlet ver.
>
> (MÜZEMMİL: 73/11)

Evet.. Şu an sabretme zamanıydı.. Gelen ayetler de bunu söylüyordu.. *"Onlara mühlet ver..."*

Ancak daha sonra, Medine'ye göçten sonra gelen vahyin üslubu daha sertleşecek ve şöyle denecekti:

> Andolsun, "Allah, üçün üçüncüsüdür" diyenler kâfir oldu. Hâlbuki bir tek ilâhtan başka hiçbir ilâh yoktur. Eğer dediklerinden vazgeçmezlerse, andolsun onlardan inkâr edenlere elbette, elem dolu bir azap dokunacaktır.
>
> (MÂİDE: 5/73)

Bu süre içinde Hz. Muhammed de boş durmamış ve örgütlenme faaliyetlerini hızla sürdürmüştü. Yine bu süre içinde Şemsler'le el ele verip Hz. Muhammed'e ve kitlesine karşı cephe almış bulunan Beni Mahzum kabilesine mensup Arkam ibn Abd Menaf isimli genç bir süre sonra kendilerine katılmıştı.

Söz konusu gencin gruba katılmasıyla durum epey değişmişti. Bu genç henüz daha yirmi beş yaşına bile gelmemişti ama klanının reisi durumundaydı. Bu sayede grup, emin bir toplantı yeri kazanmış oluyordu.

Bu arada yeni katılmalar da olmuştu... Bunların arasında gözü kara sert mizaçlı Hamza da vardı. Son derece cesur ve güçlü bir kişiliğe sahipti. Çevresindekilerin kendisinden çekindikleri bir gençti. Grubun böyle bir kabadayıya ihtiyacı vardı...

Hz. Ömer gruba katılıyor

Hamza'nın katılışından kısa bir süre sonra yine Beni Mahzum kabilesine mensup sert mizaçlı önemli bir kişi daha gruba katılmıştı. Sinirlendiğinde şiddet göstermeye meyilli bir mizaca sahip olan ama içgüdülerini zaptetmesini ve aklını kullanmasını iyi bilen çelik iradeli bu kişinin adı daha sonraları tüm dünyaca tanınacak ve Hz. Muhammed'in vefatından sonra ikinci halife olacak olan Ömer bin Hattab'dı.

Ergenlik döneminde dövüş sporları öğrenmiş olan Ömer bin Hattab uzun boyu ve fiziksel üstünlüğü ile çevresinde etki yaratmış olan bir kişiydi. Korkusuzluğu ve sert mizacı nedeniyle grup biraz daha rahat nefes alır hâle gelmişti.

Gittikçe artan baskılara karşı grubun daha güçlü bir hâle gelebilmesi için bu katılımlar çok önemliydi..

Hz. Muhammed'den ispat istiyorlardı...

Hz. Muhammed'e ve grubuna karşı oluşan karşı cephe bir taraftan baskılarını artırırken bir taraftan da madem peygambersin o hâlde bunu bize ispat et diyenlerin de sayısı gittikçe artıyordu.

Kendisinden önce gelen Hz. Musa ve Hz. İsa çevresindeki insanlara çok sayıda mucizeler göstermişti. Şimdi de kendisinden mucizeler göstermesini istiyorlardı.

Ancak bu sefer yapılan ilâhi plânda mucize gösterilmesi bulunmuyordu. Bu nedenle de Hz. Muhammed mucize gösterebilecek şekilde donatılmamıştı.

Hz. Muhammed'den sürekli mucize ve kanıt göstermesini isteyenlerin bu tutumu kendisini bir hayli üzüyor, vazifesini hakkıyla yerine getirip getirememenin endişesini yaşıyordu.

> Ey Muhammed! Mü'min olmuyorlar diye âdeta kendini helâk edeceksin!
> (ŞU'ARÂ: 26/3)

Bu endişelerine karşılık ise kendisine şöyle denmekteydi:

> Ey Muhammed! Biz çok iyi biliyoruz ki söyledikleri elbette seni incitiyor... Andolsun ki, senden önce de birçok Peygamberler yalanlanmıştı da onlar yalanlanmalarına ve eziyet edilmelerine karşı sabretmişler ve nihayet kendilerine yardımımız yetişmişti... Andolsun peygamberler ile ilgili haberlerin bir kısmı sana gelmiş bulunuyor. Eğer onların yüz çevirmeleri sana ağır geldiyse; bir delik açıp yerin dibine inerek, yahut bir merdiven kurup göğe çıkarak onlara bir mucize getirmeye gücün yetiyorsa durma, yap! Eğer Allah dileseydi elbette onları hidayet üzere toplardı. O halde sakın cahillerden olma.
> (EN'ÂM: 6/33-35)

Yukarıda aktarılan ayetlerden anlaşıldığı kadarıyla, Hz. Muhammed'in sadece vahyi alması ve aktarması önerilmiş ve yapılan plâna da kendisinin uyması istenmiştir. Belli ki insanlara mucizeler göstermesi de istenmemiştir. Nitekim kendisi de buna tam anlamıyla uymuştur. Ayrıca *"onlara bir mucize getirmeye gücün yetiyorsa durma, yap!..."* denilerek kendisinin bu özelliklerle donatılmadığı kendisine hatırlatılmıştır.

Bu nasihatler yapılırken ileride oluşabilecek yanlış bir

anlayışın da önüne geçilmek istenmiş ve Hz. Muhammed'in bir melek olmadığı özellikle vurgulanarak, *"kendisinin de bir insan olduğunun unutulması ve onun kesinlikle ilâhlaştırılıp, putlaştırılmamasının gerektiği"* mesajı da gelecek kuşaklara bu vesileyle aktarılmıştır.

Bu konu sadece bu ayetlerde değil Kur'an-ı Kerim'in birçok ayetinde de farklı şekillerde çok kez dile getirilmiştir:

> Dediler ki: "Yerden bize bir pınar fışkırtmadıkça, yahut senin hurmalardan, üzümlerden oluşan bir bahçen olup, aralarından şarıl şarıl ırmaklar akıtmadıkça, yahut iddia ettiğin gibi, gökyüzünü üzerimize parça parça düşürmedikçe, yahut Allah'ı ve melekleri karşımıza getirmedikçe, yahut altından bir evin olmadıkça, ya da göğe çıkmadıkça sana asla inanmayacağız. Bize gökten okuyacağımız bir kitap indirmedikçe göğe çıktığına da inanacak değiliz." De ki: "Rabbimi tenzih ederim. Ben ancak resul olarak gönderilen bir beşerim."
> (İSRA: 17/90-93)

Hz. Muhammed'in dünyada hangi özelliklerini kullanıp kullanamayacağı ve bunun önceden belirlendiği daha da açık bi şekilde dile getirilmiştir.

> De ki: "Ben size, 'Allah'ın hazineleri benim yanımdadır' demiyorum. Ben gaybı da bilmem. Size 'Ben bir meleğim' de demiyorum. Ben sadece, bana gönderilen vahye uyuyorum." De ki: "Görmeyenle gören bir olur mu? Siz hiç düşünmez misiniz?"
> (EN'ÂM: 6/50)

Bu şekilde davrananlara bir şey ispat etmek zorunda olmadığı defaatlerce dile getirilmiş ve (EN'ÂM 6/91)'de olduğu gibi *"Ey Muhammed bırak onları, içine daldıkları batakta oynaya-*

dursunlar" ve (EN'ÂM: 6/107)'de olduğu gibi *"Biz seni onların başına bir bekçi yapmadık. Sen onlara vekil (onlardan sorumlu) da değilsin"* denmiştir.

Görmüş olduğunuz gibi, kendisinin dünyaya doğuş plânında mucizeler göstererek insanları ikna etmek gibi bir düşüncenin olmadığı vurgulanmıştır. Kendisinden önce gelen Hz. Musa ve Hz. İsa'da ise durum farklıydı. Kendisinden önce gelen bu peygamberler insanlara peygamber olduklarını ispatlamak için çok sayıda mucize diye tanımlanan paranormal olaylar göstermişlerdir. Kur'an-ı Kerim'in birçok ayetinde Hz. Musa'nın majik güçleri ayrıntılı bir şekilde anlatılmıştır.

> (Resulüm!) Eğer seni yalancılıkla itham ettilerse (yadırgama); gerçekten, senden önce apaçık mucizeler, sahifeler ve aydınlatıcı kitap getiren nice peygamberler de yalancılıkla itham edildi.
>
> (AL-İ İMRAN: 3/184)

> Andolsun, senden önce de peygamberler gönderdik. Onlardan sana anlattıklarımız da var, anlatmadıklarımız da var. Hiçbir peygamber, Allah'ın izni olmadan bir mûcize getiremez. Allah'ın emri gelince de hak yerine getirilir. İşte o zaman bunu batıl sayanlar hüsrana uğrarlar.
>
> (MÜ'MİN: 40/78)

Her şeyin bir zamanı vardır...

Hz. Muhammed'e karşı çıkanlar, *"seni reddediyoruz, inkar ediyoruz, ama bize hiçbir şey olmuyor. Gerçekten peygamber olsaydın başımıza taş yağardı. Hadi hemen böyle bir azap gelsin de görelim"* diyorlardı.

Ancak vahiy öyle söylemiyordu:

De ki: "Sizin acele istediğiniz azap şayet benim elimde olsaydı benimle sizin aranızda iş elbette bitirilmiş olurdu." Allah zalimleri daha iyi bilir.
Gaybın anahtarları yalnızca O'nun katındadır. Onları ancak O bilir.
(EN'ÂM: 6/58, 59)

İnsanlar fark etmese de görüp gözetici bir sistem içinde bulunduğumuz hemen devam eden ayetlerde şöyle anlatılmıştır:

O, kullarının üstünde mutlak hakimiyet sahibidir. Üzerinize de koruyucu melekler gönderir.
(EN'ÂM: 6/61)

Hz. Muhammed'e o dönemde karşı çıkanlara gelen ayetler özetle şunu söylüyordu:
Her şeyin bir zamanı vardır.. Gerçeklerin de ortaya çıkacağı bir zaman.. İleride herşey tüm açıklığıyla ortaya çıkacaktır.

O (Kur'an) hak olduğu halde kavmin onu yalanladı. De ki: "Ben size vekil (sizden sorumlu) değilim."
Her haberin gerçekleşeceği bir zamanı vardır. İleride bileceksiniz.
(EN'ÂM: 6/66, 67)

Hz. Muhammed'e de sürekli sabretmesine yönelik vahiyler akrarılıyor kendisinin de aceleci davranmaması ve kendisini görüp gözetmekte olan ilâhi plânın manevi gücüne sığınması yani Melekut Âlemi'nin tesirlerine senkronize olması gerektiği ifade edilmekteydi:

O hâlde, onların söylediklerine sabret ve güneşin doğuşundan ve batışından önce Rabbini hamd ile tes-

pih et. Gece vakitlerinde ve gündüzün uçlarında da tespih et ki hoşnut olasın.
(TÂ-HÂ: 20/130)

Kâhin, sihirbaz, diyenler de çıkmıştı.. Deli diyenler de...

Vahyin hangi zamanlarda geleceği belli olmuyordu. Vahiy Hz. Muhammed'e sadece kendisiyle yanlız kaldığı zamanlarda değil, insanların içindeyken de gelebilmekteydi.

Vahiy sırasında Hz. Muhammed'de meydana gelen sıradışı hâllere o devirde ilk şahit olanlardan bazıları önce onda zihinsel ve fiziksel bir rahatsızlık olduğunu düşünmüşlerdi. Hatta onun deli olabileceğini bile zannedenler olmuştu.

Yine bu sıradışı hâllerini sihirbazın ya da kâhinin hâllerine benzetenler de olmuştur.

Vahyin başladığı yıllarda kendisini deli olarak nitelendirilenlerin olduğundan Kur'an-ı Kerim de bahsetmiştir:

Dediler ki: "Ey kendisine Zikir (Kur'an) indirilen kimse! Sen mutlaka delisin!"
(HİCR: 15/6)

Kendisini deli olarak nitelendiren kimselerin bu sözlerine Hz. Muhammed ciddi şekilde üzülmüştü. Bu üzüntüsünü gören Melekut Âlemi'nin sözcüsü Cebrail de şu ayetleri kendisine vahyetmişti:

Andolsun kaleme ve satır satır yazdıklarına ki, sen Rabbinin nimeti sayesinde, bir deli değilsin. Şüphesiz sana tükenmez bir mükâfat vardır. Sen elbette yüce bir ahlâk üzeresin. Hanginizin deli olduğunu yakında sen de göreceksin, onlar da görecekler.
(KALEM: 68/1-6)

Şüphesiz inkar edenler Zikr'i (Kur'-an'ı) duydukları zaman neredeyse seni gözleriyle devirecekler. (Senin için,) "Hiç şüphe yok o bir delidir" diyorlar. Halbuki o (Kur'an), âlemler için ancak bir öğüttür.
(KALEM: 68/51-52)

Andolsun, yöneldiği zaman geceye, Andolsun, aydınlandığı zaman sabaha ki, O (Kur'an), şüphesiz değerli, güçlü ve arşın sahibi katında itibarlı, orada (meleklerce) itaat edilen, güvenilir bir elçinin (Cebrail'in) getirdiği sözdür. (Ey Kureyşliler!) Sizin arkadaşınız (Muhammed) bir deli değildir. Andolsun o, Cebrâil'i apaçık ufukta gördü. O, gayb hakkında cimri değildir. Kur'an, kovulmuş şeytanın sözü değildir. (Hal böyle iken) nereye gidiyorsunuz? O, âlemler için, içinizden dürüst olmak isteyenler için, ancak bir öğüttür. Âlemlerin Rabbi olan Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz.
(TEKVİR: 81/17-29)

Burada Hz. Muhammed'e deli diyen kişiler sadece kötülük maksadıyla bunu yapmıyorlardı. Bir bilgisizlik meselesi ile burada karşı karşıya kalınmıştır. Bütün bu değerlendirmeler, onun manevi cephesini anlayamamaktan ve konuyu ezoterizmin ve parapsikolojinin bilgileri içinde değerlendirememekten dolayı olmuştur.

Çevresindeki bazı kişiler gerçekten de ilk başta O'nu delirdi zannetmişlerdi.

Bu tezahürler daha önce de söylemiş olduğum gibi Peygamberlik vazifesine henüz daha başlamadığı dönemlerde de gözlenmekteydi.

Özellikle 30 yaşından sonra bu hâller iyice artmıştı. Çevresindekiler, O'nda sıradan insan psikolojisine ters düşen bazı hâller görmeye başlamışlardı. Zaman zaman sanki *"sara krizine"* girmişcesine, titreme ve kasılma nöbetlerine tutuluyordu.

O'nun bu durumunu ilk başlarda bir hastalık belirtisi sananlar olmuştu. Oysaki durum çok farklıydı... **O aslında görünmeyen dünyanın, görünmeyen vazifelileri tarafından gelecekteki ruhsal irtibat çalışmasına hazırlanıyordu.**

Yaşadığı bu sıradışı olaylar aslında fizik beden ile astral bedenin arasındaki irtibatın gevşediği anlarda meydana gelen tezahürlerdi...

Peygamberliğinin son zamanlarında iyice yoğunlaşan paranormal olaylar karşısında Hz. Muhammed iyice sarsılmış ve etkilenmiş bir şekilde dolaşmaya başlamıştı... Mekke'nin o en güzel giyinen kişisi artık özensiz bir kıyafetle ve günlerce aç susuz dolaşır olmuştu... Saçı başı darmadağın bir hâldeydi. Kendisini görenler O'nun iyice dağıttığını düşünüyorlardı... İşte bu yüzden bazıları aklını yitirdiğini bile düşünmeye başlamışlardı.

İşte yukarıdaki ayette Hz. Muhammed'in delirdiğini düşünenlerden bahsedilmesinin nedeni buydu.

İlk başlarda bilgileri olmadığı için yanlış kanaatlerce kendisini deli olarak nitelendirenler olmuştur ama daha sonraları özellikle Hz. Musa'nın öğretisini dejenere eden Yahudi din otoritelerinin kıskançlıklarından dolayı *"kendisi zaten deliydi Kur'an-ı Kerim'e o nedenle inanılmaz"* diyenler çıkmıştır.

Günümüzde bile Batılı Hristiyanlar ve Museviler'in arasında O'nu sara hastası olarak niteleyenler hâlâ vardır.

Kendisine büyülenmiş diyenler de çıkmış ve bu konu da Kur'an-ı Kerim'de dile getirilmiştir:

> Kur'an okuduğunda, seninle ahirete inanmayanların arasına gizli bir perde çekeriz. Kur'an'ı anlamamaları için kalpleri üzerine perdeler, kulaklarına da ağırlık koyarız. Kur'an'da (ibadete lâyık ilâh olarak) sadece Rabbini andığın zaman arkalarına dönüp kaçarlar. Onlar seni dinlerlerken hangi maksatla dinlediklerini, kendi aralarında konuşurlarken de o zalimlerin, "Siz ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz" dediklerini çok iyi

biliyoruz. Bak, senin için ne türlü benzetmeler yaptılar da saptılar. Artık (doğru) yolu bulamazlar.
(İSRA: 17/45-48)

Gelen ayetlerde Hz. Muhammed'e kendisine bu şekilde yaklaşanlara aldırış etmemesi bildirilmiş ve şöyle denmiştir:

Ey Muhammed! Şimdi sen, sana emrolunanı açıkça ortaya koy ve Allah'a ortak koşanlara aldırış etme. Şüphesiz biz, Allah ile beraber başka ilâh edinen alaycılara karşı sana yeteriz. İlerde bilecekler. Andolsun, onların söyledikleri şeylerden dolayı göğsünün daraldığını biliyoruz.
(HİCR: 15/94-97)

Vahiy niçin 23 yıla yayılmıştı?..

Hz. Muhammed'in aldığı vahye karşı çıkanların bir diğer nedeni de vahyin çok uzun bir süreye yayılmış olmasıyla ilgiliydi. Onlara göre bu vahiy bir hafta hadi bilemediniz on gün içinde rahatlıkla bitirilebilirdi.. Bu kadar uzun bir süreye ne gerek vardı diye düşünüyorlardı.

Evet... Vahiy bir anda başlamamış ve bir anda bitmemiştir.. Uzun bir süreye yayılmıştır. Tam 23 yılda tamamlanmıştır..

Bunun iki sebebi vardı:

Bir tanesi gelişen olaylara karşı bazı konular vahyedilmiştir.. Tüm gelişmeler adım adım takip edilmiştir. Her gelişen yeni şartla ilgili yeni bir vahiy Hz. Muhammed'e bildirilmiş ve bunlar da Kur'an-ı Kerim'e dahil edilmiştir. Kur'an-ı Kerim okunduğunda o günün şartları ve o günün gelişen olayları ile ilgili birçok ayetin indiği görülecektir..

Bir diğer sebep de vahyi veren makamın yüksek seviyeli ruhsal enerjisiyle dünyaya doğmuş olan vazifelinin psişik enerjisinin birbiriyle uyum sağlama sürecine ihtiyaç olmasıydı.

Bu tebligat mekanizmasının doğal bir sonucuydu. Bir kerede ya da daha kısa bir sürede indirilmesi mümkün değildi. Böylesine yüksek seviyeli bir tebligata Hz. Muhammed'in bedenli bünyesinin dayanması imkansızdı... Böylesine yoğun bir enerjiyle indirilen Kur'an-ı Kerim'in yüksek enerjisine bünyesinin adapte edilmesi ve belirli bir zamana yayılması gerekmekteydi. Bünyesine zarar vermemek için bu yüksek seviyeli enerjiyle irtibatı 20 yılı aşkın bir süreye yayılmıştır. Bu zaruret aşağıdaki ayette şöyle anlatılmıştır:

> İnkar edenler, "Kur'an ona bir defada toptan indirilseydi ya!" dediler. Biz Kur'an'la senin kalbini pekiştirmek için onu böyle kısım kısım indirdik ve onu ağır ağır okuduk.
> (FURKAN: 25/32)

Aktarılacak vahyin uzun bir zamana yayılmasının bir zaruret olduğunu o dönemler anlayamayanlar, bu uzun süreci yadırgamışlar ve Hz. Muhammed'in peygamberliğine inanmayanlar bu meseleyi gündeme getirerek kendisine karşı çıkmışlardı.

"Ağır ağır okuduk sözü" önceden hazırlanan kutsal metnin, ruhsal bir irtibatla aktarılmış olduğunun çok açık bir şekildeki anlatımından ibarettir.

23 yıl boyunca devam eden vahyin aktarılışı çok kolay olmamıştır. İlk başlarda zorluklarla kurulan irtibat, gittikçe daha kolay kurulmaya başlamışsa da, bir taraftan da çevrenin baskıları ve bu da yetmiyormuş gibi bir dizi savaşlar içinde vahyin aktarılışı sürdürülmüştür.

Başlangıçta O'nu zangır zangır titreten irtibatlar zaman ilerledikçe daha rahatlamış ve Hz. Muhammed bu ilâhi irtibatı gözü açık vaziyette bile sürdürür hâle gelmişti. Daha sonraları ise, vahyi kendi isteğiyle transa girererek nakledebilmiştir.

Ancak bu sürece gelinceye kadar zorlu bir süreç geçirilmiştir.

Bu süreç içinde Hz. Muhammed'in gerekli gereksiz rahatsız edilmemesi, kendisiyle başbaşa kalması gereken zamanlarda çevresindekilerin daha dikkatli davranmaları gerektiği konusunda uyarılarda bulunulmuştur.

> Ey iman edenler! Allah'ın ve Peygamberinin önüne geçmeyin. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz, Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir. Ey iman edenler! Seslerinizi, Peygamber'in sesinin üstüne yükseltmeyin. Birbirinize bağırdığınız gibi, Peygamber'e yüksek sesle bağırmayın, yoksa siz farkına varmadan işlediklerniz boşa gider. Allah'ın elçisinin huzurunda seslerini kısanlar, Allah'ın, gönüllerini takvâ (Allah'a karşı gelmekten sakınma) konusunda sınadığı kimselerdir. Onlar için bir bağışlanma ve büyük bir mükâfat vardır. (Ey Muhammed!) Odaların arkasından sana bağıranların çoğu aklı ermeyen kimselerdir. Onlar, sen yanlarına çıkıncaya kadar sabretselerdi, elbette kendileri için daha iyi olurdu...
>
> Bilin ki, aranızda Allah'ın elçisi bulunmaktadır...
>
> (HUCURÂT: 49/1-5,7)

Uyeyne İbn Husâyn ve Akra' İbn Hâbis, Temimoğulları'ndan yetmiş kişilik bir heyetle birlikte Hz. Peygamber'in istirahatta bulunduğu bir öğle vaktinde odaların arkasına gelerek, *"Ey Muhammed! Yanımıza gel"* diye seslenmişlerdi.

Yukarıda aktardığım ayetler onların bu davranışından sonra gelmiştir. Gelen bu ayet sadece bir nezaket kuralı için değil; kendisinin yalnız kaldığı zamanlarda sürekli Cebrail tarafından spiritüel tesirlerle beslendiği içindir.

Ayrıca belki de o anda vahiy alıyor da olabileceği ihtimali vardır kuşkusuz. Çünkü vahyin ne zaman geleceği belli olmuyordu. Bu nedenle Hz. Peygamber'e arkadaşlarına davrandıkları gibi davranmamaları konusunda çevresindekiler uyarılmıştır.

DİNİN TEMEL PRENSİPLERİ BELİRLENİYOR

Örgütlenme yolunda dev adımlarla ilerlemekte olan küçük grubun, artık kendi farklarını ortaya koyacak kesin hatlara sahip olması gerekiyordu. Öz ideolojisinin ana temasının açık seçik bir biçimde ortaya konması ihtiyacı ortaya çıkmıştı. Gelen vahiylerdeki ayetler de zaten bu istikamette ilerlemeye başlamıştı bile...

Tanrı bir ve tektir

Bu temanın ilk maddesi ***"Tanrı bir ve tektir"*** kavramıyla belirlenmişti. Gelen ayetlerde şöyle deniyordu:

> Yoksa, onların Allah'tan başka bir ilâhı mı var? Allah, onların ortak koştuklarından uzaktır.
> (TUR: 52/43)

> De ki: "İşte bu benim yolumdur. Ben ve bana uyanlar bilerek Allah'a çağırırız. Allah'ın şanı yücedir. Ben, Allah'a ortak koşanlardan değilim."
> (YUSUF: 12/108)

> Gökleri ve yeryüzünü ve ikisi arasındakileri altı gün içinde (altı evrede) yaratan sonra da Arş'a kurulan Rahmân'dır. Sen bunu haberdar olana sor! Onlara, "Rahmân'a secdeye kapanın denildiğinde "Rahmân da nedir? Senin bize emrettiğine mi secde edeceğiz?" derler ve bu onların nefretini artırır.
> (FURKAN: 25/59, 60)

> De ki: "(Rabbinizi) ister Allah diye çağırın, ister Rahman diye çağırın. Hangisiyle çağırırsanız çağırın, nihayet en güzel isimler O'nundur."
> (İSRA: 17/110)

Ölümden sonra ahirette hesap verilecek...

İkinci prensip yeni kurulmakta olan dinin en önemli ikinci kavramını oluşturmuştu: ***"Ölümden sonra yaşam devam ediyor ve insanlar öldükten sonra bu dünyada yaptıklarının hesabını verecekler."***

...Elbette ahiret yurdu Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için daha iyidir. Hâlâ aklınızı kullanmıyor musunuz?
(YUSUF: 12/109)

İşte onlar, kendileri için âhirette ateşten başka bir şey olmayan kimselerdir. (Dünyada) yaptıkları şeyler, orada boşa gitmiştir. Zaten bütün yapmakta oldukları da boş şeylerdir.
(HUD: 11/16)

Onlar (halkı) Allah yolundan alıkoyan ve onu eğri ve çelişkili göstermek isteyen kimselerdir. Hem de onlar ahireti inkâr edenlerin ta kendileridir.
(HUD: 11/19)

Ölüm ötesi hesaplaşma kavramına şiddetle karşı koymakta olan Mekkeliler'e cevap olmak üzere gelen bu ayetlerin inişi işte o günlere rastlamıştı...

Gelen bazı ayetlerde ölüm ötesi yaşama yani ahirete inanmayanlar kör olmakla nitelendirilmekteydi.

De ki: "Göktekiler ve yerdekiler gaybı bilemezler, ancak Allah bilir. Onlar öldükten sonra ne zaman diriltileceklerinin de farkında değildirler." Ahiret (gününün gerçekleşeceği) hakkında bilgi (peygamberler aracılığı ile) onlara peş peşe gelmiştir. Fakat onlar bu konuda şüphe içindedirler. Daha doğrusu onlar ahiretten yana

kördürler.
(NEML: 27/65,66)

O dönemde Mekkeliler'in kendilerine vahyedilen bilgiler içinde bir türlü akıl erdiremedikleri konuların başında ölüm ötesi yaşam ve ölümden sonra tekrar dirilecekleri ile ilgili ayetler gelmekteydi. Zaten gelen ayetlerde de konunun bu yönünün anlaşılamayacağı bildirilmekte ve *"ahiretten yana onlar kördürler"* denmekteydi...

O dönemde gelen ayetlerde tekrar insanların dirilecekleri-nden bahsedilirken bu ayetleri duyanlar hep öldüklerinde toprak altında kalan bedenlerinin yeniden dirileceklerini ve topraktan canlı canlı çıkacaklarını düşünmüşlerdi.

Bu durum gelen bir vahiyde şöyle dile getirilmişti:

Bir de kendi yaratılışını unutarak bize bir örnek getirdi. Dedi ki: "Çürümüşlerken kemikleri kim diriltecek?" De ki: "Onları ilk defa var eden diriltecektir. O, her yaratılmışı hakkıyla bilendir."
(YASİN: 36/78, 79)

O dönemde gelen bu ayetler aslında tekrardoğuşla ilgili ve kitabi dinlerde ilk kez dillendirilen bir konuya da işaret ediyordu ama ne o zamanlar ne de daha sonraları konunun bu yönü geniş halk kitlelerince hiçbir zaman anlaşılmadan kalmıştır.

Yukarıdaki ayette de dile getirildiği gibi, o dönemler tekrar dirilişi ölen fiziki bedenlerin yeniden topraktan ortaya çıkışı gibi anlamışlardır. Tekrardoğuşun fiziki değil ruhsal yeniden doğuş olacağı Mekkelilerce ve daha sonra Müslüman olan geniş halk kitlelerince de hiçbir zaman anlaşılamamıştır.

Konuyu daha fazla detaylandırmadan biz gelelim üçüncü belirlenen ana prensibe...

Vahyin kökeni dünyasal değildir...

Üçüncü prensip vahyin kökenini belirtme konusuna ayrıldı. ***"Vahiy bir şiir edebiyatı değildir..."***

Böylelikle yeni gelmekte olan vahyin çevresinde odaklandıklarını ve bu vahyin dünyasal kökenli değil göksel kökenli olduğunu ilan etmiş oluyorlardı. Gelen ayet de bunu son derece açık ifade etmişti. Ve bu alınan vahiy de Mekkeliler'e duyuruldu. Ayette şöyle deniliyordu:

> Yoksa "onu (Kur'an'ı) uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eğer doğru söyleyenler iseniz, haydi Allah'tan başka gücünüzün yettiklerini de (yardıma) çağırıp, siz de onun gibi uydurma on sûre getirin."
> (HUD: 11/13)

Gelen vahiylerin Hz. Muhammed tarafından uydurulmadığını ifade etmek için gelen bu ayetin haricinde başka ayette bu sözlerin bir şiir olmadığı da vurgulanmıştır:

> Biz, o Peygamber'e şiir öğretmedik. Bu, ona yaraşmaz da. Ona verdiğimiz ancak bir öğüt ve apaçık bir Kur'an'dır.
> (YASİN: 36/69)

O dönemler iyi şiir söylemekle ünlü birçok kişi vardı. Bunlar çeşitli seviyelerde ruhsal bağlantı içinde olan medyonomik kabiliyetteki kimselerdi. Ve Hz. Muhammed de vahyi almaya başladığında birtakım çevreler onun iyi bir şair olabileceğini ileri sürmüşler ve diğer şairlerle bir tutmuşlardı.

Surede Hz. Muhammed'e vahyedilen bilgilerin kaynağının diğer şair olarak tanımlanan kişilerin kaynaklarından farklı olduğu vurgulanmış ve söz konusu diğer kaynakların Kur'an-ı Kerim üzerinde hiçbir etkisinin bulunamayacağı

ifade edilmiştir.

Şair olarak nitelendirilen bu kişilerin farklı seviyelerdeki varlıklarca kurdukları irtibata itibar edilemeyeceği de şairler anlamına gelen Şu'arâ Suresi'nde ifade edilmiştir:

> Şairlere ise haddi aşan azgınlar uyarlar. Görmez misin ki onlar, her vadide şaşkın şaşkın dolaşırlar ve yapmadıkları şeyleri söylerler.
> (ŞU'ARÂ: 26/224-226)

> (Ey Muhammed!) O hâlde, sen öğüt ver. Rabbinin nimeti sayesinde, sen ne bir kâhinsin, ne de bir deli. Yoksa onlar, "O bir şairdir; onun, zamanın felaketlerine uğramasını bekliyoruz" mu diyorlar?
> (TUR: 52/29-30)

Hz. Muhammed ve çevresindekilerin artık temel prensipleri belirlenmişti.

Vahiy devam ettikçe bu prensiplerin sayısı da artacaktı.. Bu prensiplere kısa bir süre sonra iyi işler yapanların cennete, kötü işler yapanların cehenneme gideceği kavramlar da dahil oldu. Yeni kurulmakta olan dinle ilgili her gelen yeni prensip Mekkelileri daha da rahatsız ediyordu..

Gelen birçok ayette korkmaları emrediliyordu. O güne kadar korkaklığı büyük şerefsizlik addetmiş olan Arap'a artık *"kork"* denilmeye başlanmıştı. Bu, Arap erkeğinin asla kabul edemeyeceği bir şeydi. O tüm ömrü boyunca hiçbir şeyden korkmamak üzere şartlandırılmıştı. Şimdi nasıl olur da cehenneme gitmekten korkabilirdi..

> Âyetlerimizi yalanlayanlar ve o âyetlere uymayı kibirlerine yediremeyenler var ya, onlara göklerin kapıları açılmaz. Onlar, deve iğne deliğinden geçinceye kadar cennete de giremezler! Biz suçluları işte böyle ceza-

landırırız.
(A'RÂF: 7/40)

Şimdi de sıra, Tanrı'ya minnettarlıklarını sunmada onlara vasıtalık edecek dış gösterilerin tespitine gelmişti. Cemaat hâlinde namaz esası getirilmiş ve kıble olarak da Kudüs yönü benimsenmişti.

Bir de, bize, "Namazı dosdoğru kılın ve Allah'a karşı gelmekten sakının" diye emrolundu. O, huzurunda toplanacağınız Allah'tır.
(EN'ÂM: 6/72)

İşte bu (Kur'an) da, bereket kaynağı, kendinden öncekileri (ilahi kitapları) tasdik eden ve şehirler anasını (Mekke'yi) ve bütün çevresini (tüm insanlığı) uyarasın diye indirdiğimiz bir kitaptır. Ahirete iman edenler, ona da inanırlar. Onlar namazlarını vaktinde kılarlar.
(EN'ÂM: 6/92)

Ahlâki değerler olarak Araplar'dan sadece iyilik, Tanrı'ya bağlılık, dürüstlük ve cinsel ilişkilerde ölçülülük vs. gibi şeyler istenmişti. O zamanki Arap toplumu için ne müthiş bir şeydi bu! Her şeyi gözeten Tanrı tüm düzeni alt üst etmekteydi.

Gelen ayetlerde de Allah'ın kendilerini her an gördüğünden söz ediliyordu:

"...Muhakkak ki, Allah bütün yaptıklarınızı görmektedir."
(BAKARA: 2/110)

Sürekli gözetiliyor olmaları da Mekkeliler'i bir hayli rahatsız etmişti. Bu da kabullenebilecekleri bir şey değildi..

Toplumun çıkarlarını hiçe sayan kimseler zora koşulmakta, hayatı ciddiye almayanlar ve hemcinslerini düşünmeyenler

tehdit edilmekte ve şerden sakınıp hayra yönelmeyenler cehennemle korkutulmaktaydı. Yani kısacası, din ile ahlak özdeşleştirilmişti.

Gelen ayetlerin sayısı arttıkça Mekkeliler kendilerini biraz daha kısıtlandıklarını düşünmeye başlamışlardı. Bu da hırçınlıklarını daha da artırmalarına neden oluyordu.

Mekkeliler'in giderek artan tepkilerine rağmen örgütlenme başarıyla sonuçlanmış, sayıları yüzü bulan bir cemaat oluşmuştu. Birkaç kişiyle başlayan grubun sayıları artık 100'lerle ifade ediliyordu. O devirdeki Mekke için küçümsenemeyecek bir sayıydı bu..

Ancak karşılarında da yine küçümsenemeyecek sayıda kendilerine karşı olan Mekkeli bulunuyordu. O dönemde bu sayının yaklaşık 30.000 civarında olduğu tahmin edilmektedir.

Hz. MUHAMMED'E YAPILAN UYARILAR

Vahyin yeni başladığı dönemlerden son dönemlerine kadar Hz. Muhammed gelişen olaylara göre Melekut Âlemi'nin sözcüsü Cebrail tarafından uyarılmış ve ne yapması gerektiği konusunda yönlendirilmiştir.

Hz. Muhammed'e, yaptığı bir yanlıştan dolayı ikaz geliyor...

Şimdi akataracağım Hz. Muhammed'e yapılan uyarı Kur'an-ı Kerim'in yeni inmeye başladığı o günlerdeki bir olayla ilgildir.

Kur'an-ı Kerim'in yeni inmeye başladığı o günlerde Hz. Muhammed eski Arap Gelenekleri'nin inanç sistemlerine bağlı olan bazı bedevi liderlerle zaman zaman görüşmeler yapmaktaydı.

O günlerden birinde Hz. Muhammed bu liderlerden bazılarıyla bir toplantı yaptığı sırada, içeriye sahabilerden Abdul-

lah b. Ummi Mektûm gelerek, *"Ya Resûlullah, bana öğüt ver"* demişti. Hz. Muhammed bir an ona dönmüş ama yüzünü ekşiterek onunla konuşmayarak, yanındakilerle konuşmaya devam etmişti.

İşte bu olaydan hemen sonra gelen ayette şöyle deniyordu:

> Kendisine o âmâ geldi diye Peygamber yüzünü ekşitti ve öteye döndü. (Ey Muhammed!) Ne bilirsin, belki de o arınacak, yahut öğüt alacak da bu öğüt kendisine fayda verecek. Kendini muhtaç hissetmeyene gelince; Sen, ona yöneliyorsun. Onun arınmamasından sana ne! Allah'a karşı derin bir saygıyla korku içinde koşarak sana geleni ise bırakıp, ona aldırmıyorsun. Hayır, böyle yapma! Çünkü bu (Kur'an) bir öğüttür. Dileyen ondan öğüt alır.
> (ABESE: 80/1-12)

İşte bu sure yaşanılan bu olay üzerine inmiştir. Surenin başlangıç 12 ayeti Hz. Muhammed'in uyarılması ve yaptığı bu hareketin yanlışlığını izaha ayrılmıştır.

Abese Suresi ismini ilk ayette geçen abese fiilinden almıştır. *"Yüzünü ekşitti"* anlamına gelen bu sözcük, Hz. Muhammed'in yaptığı bir yanlışlığın düzeltilmesi için kendisine yapılan bir uyarı için kullanılmıştır.

Eli sıkı olma.. Büsbütün eli açık da olma...

Yoksul sahabiler Hz. Muhammed'in yardımı ile geçinirlerdi. Hz. Muhammed bazen onlara verecek bir şey bulamadığında çok üzülür, utancından dolayı yüzünü başka tarafa çevirirdi. Aşağıdaki ayetler işte yine böyle bir dönemde inmiş ve Hz. Peygamber'e, onlara bir şeyler verecek durumda olmadığı zamanlarda, hiç olmazsa yumuşak sözlerle gönüllerini alması gerektiği hatırlatılmıştır. Ayrıca yapacağı yardımlarda

da dengeli davranması istenmiştir.

> Eğer Rabbinden umduğun bir rahmeti istemek için onlardan yüz çevirecek olursan, o zaman onlara yumuşak bir söz söyle. Eli sıkı olma, büsbütün eli açık da olma. Sonra kınanır ve çaresiz kalırsın. Şüphesiz Rabbin, dilediğine rızkı bol bol verir ve (dilediğine) kısar. Çünkü O, gerçekten kullarından haberdardır ve onları görmektedir.
>
> (İSRA: 17/28-30)

Şüpheye düşme...

O günlerde bir taraftan vahiy kendisine aktarılmaya devam ediyor, bir taraftan da aldığı vahyi insanlara tebliğ ediyordu... Eski Sami Gelenekleri'ne bağlı olan çok sayıda insan da bu vahye karşı gelmekteydi. Bu karşı çıkışlarıyla ilgili de kendi geleneklerindeki bazı eski geleneklerin içindeki inisiyatik bilgileri ileri sürüyorlardı.

Ancak bu geleneklerin içindeki bilgiler daha öncede açıklamış olduğum gibi eski hâlinden bir hayli uzaklaşmış dejenere olmuş bir durumdaydı. Şöyle bir benzetme yapacak olursak, o bilgilerin sembollerinin ne anlama geldiği unutulmuş sadece sembollerin kuru hâlleri kalmıştı.

Buna karşılık o dönemde vahyedilmekte olan Kur'an ayetleri de bu eski geleneklerin dejenere olmuş hallerine karşı çıkmakta ve yeni bir manevi eğitim sistemini insanlara sunuyordu.

İşte o dönemde eski Sami Gelenekleri'nin dejenere olmuş hâllerine bağlı olan kişilerin ortaya koydukları bazı bilgilere Hz. Muhammed de ne yapması gerektiği konusunda tereddüte düştüğü anlar olmuştur. Peki bu sözlerimizi tasdik eden bir ayet var mıdır? Evet.. Hem de bir değil birden fazla... Örneğin bunlardan birinde şöyle denmiştir:

(Ey Muhammed!) Şunların taptıkları şeylerin batıl olduğu konusunda şüpheye düşme. Onlar sadece, daha önce babalarının taptığı gibi tapıyorlar. Şüphesiz biz onlara (azaptan) paylarını eksiksiz olarak tastamam vereceğiz.

(HUD: 11/109)

Yine aynı surenin ilerleyen ayetlerinden birinde açıkça kalbinin pekiştirildiğinden bahsedilmiştir:

...Senin kalbini pekiştirdiğimiz her bir haberi sana aktarıyoruz...

(HUD: 11/120)

Ayrıca hemen devam eden ayette *"Rabbin yaptıklarınızdan habersiz değildir."* (11/123) denerek, gelişmekte olan tüm olayların titizlikle gözlenmekte ve takip edilmekte olduğu özellikle Hz. Muhammed'e bildirilmiştir.

Bizim kanunumuzda hiçbir değişme bulamazsın...

Mekke'deki eski Sami Gelenekleri'ne bağlı olanlar vahyin başladığı günden itibaren Hz. Muhammed'i kendi çizgilerine çekmeye çalışmaktan hiç vazgeçmediler.

Az önce verdiğim örnekte olduğum gibi zaman zaman Hz. Muhammed'in onlarla iyi geçinmek için tavizler de verdiği günler olmuştur. Taviz vermesinin nedeni hem onları da kurmakta olduğu dine daha kolay çekebilmeyi ummasından hem de cemaatine güvenlik ortamı sağlamak istemesinden dolayıydı.

Ancak az önceki örneklerde de görmüş olduğunuz gibi her seferinde Cebrail'den gelen ayetlerde böyle davranışlarından dolayı uyarılmıştır:

İşte birkaç örnek:

Onlar, sana vahyettiğimizden başkasını bize karşı uydurman için az kalsın seni ondan şaşırtacaklardı. (Eğer böyle yapabilselerdi) işte o zaman seni dost edinirlerdi. Eğer biz sana sebat vermiş olmasaydık, az kalsın onlara biraz meyledecektin. İşte o zaman sana, hayatın da, ölümün de katmerli acılarını tattırırdık. Sonra bize karşı kendine hiçbir yardımcı bulamazdın... Senden önce gönderdiğimiz peygamberlerimiz hakkındaki kanun böyledir. Bizim kanunumuzda hiçbir değişme bulamazsın.
(İSRA: 17/73-77)

Allah, seni affetsin! Doğru söyleyenler sana iyice belli olup, yalancıları bilinceye kadar beklemeden niçin onlara izin verdin?
(TEVBE: 9/43)

Sebat vermeseydik sözüyle, Hz. Muhammed'in böyle bir hatanın içine düşebileceği ifade edilmektedir.

Eğer aklını ve düşünceni sağlamlaştırıp kararlı yapmasaydık, düşünce ve içtihadında hata yapmaktan seni korumasaydık, onların tekliflerine meyledebilir, bazı haksız isteklerine olumlu cevap vermeyi düşünebilirdin denmiştir.

Az önce aktardığım ayette de söylendiği gibi kalbi pekiştirilmiş yani uyarılmış ve enerjisi yükseltilmiştir.

Yine bir başka ayette şöyle denmiştir:

Âyetlerimiz kendilerine apaçık birer delil olarak okunduğunda, (öldükten sonra) bize kavuşmayı ummayanlar, "Ya (bize) bundan başka bir Kur'an getir veya onu değiştir" dediler. De ki: "Onu kendiliğimden değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben ancak bana

vahyolunana uyarım. Eğer Rabbime isyan edecek olursam, elbette büyük bir günün azabından korkarım." (YUNUS: 10/15)

Eğer kovarsan zalimlerden olursun

Hz. Muhammed özellikle vahyin ilk dönemlerinde Kureyşliler'in ileri gelenleriyle iyi diyaloglar kurmaya çalışmıştı. Bunu az önce de söylediğim gibi yeni kurulmakta olan dinin daha kolay yayılması için yapıyordu. Çünkü bu kişiler çevrelerinde sözü geçen kimselerdi. Onları ikna edebilirse onların çevresinde bulunan ve onlara bağlı bulunan insanları da ikna edebileceğini düşünüyordu.

Ancak onlarla diyalog kurmak hiç de kolay olmuyordu. Zengindiler.. Kibirliydiler.. Tabiri caizse burunları çok büyüktü.. Kendilerini her şeyin üstünde gören mizaçları vardı..

İşte bu nedenle bazı tavizler vermesi kaçınılmaz oluyor ama her seferinde Cebrail tarafından uyarı gelmekte gecikmiyordu...

Yine işte o günlerin birinde Kureyş'in zengin ileri gelenleri Hz. Muhammed'e, *"Fakir ve sosyal statüsü alt düzeyde olan cemaat mensuplarını yanından kovarsan seninle gelir otururuz"* demişlerdi.

Ancak Hz. Muhammed bu isteklerini yerine getiremeyeceğini söylemişti.. Bunun üzerine onlar da *"Bari biz senin yanına geldiğimizde onlar kalkıp gitsinler, biz çıkınca girsinler. Çünkü biz bunlarla oturmayı gururumuza yediremiyoruz,"* demişlerdi.

Hz. Muhammed Kureyşliler'in bu tekliflerini kabul etmek üzere iken gelen ayette Cebrail şöyle diyordu:

Rab'lerinin rızasını isteyerek sabah akşam O'na dua edenleri yanından kovma. Onların hesabından sana bir şey yok, senin hesabından da onlara bir şey yok ki

onları kovasın. Eğer kovarsan zalimlerden olursun.
(EN'ÂM: 6/52)

Onlarla iyi geçin ama onlara itaat etme...

Görmüş olduğunuz gibi Hz. Muhammed sürekli olarak gelişen şartlara göre Cebrail tarafından yönlendirilmiş ne yapması gerektiği konusunda sürekli uyarılmıştır. Bazen bazı kişi ve gruplardan yüz çevrilmesi istenirken bazen de yine bazı kişi ve gruplarla peygamberliğine karşı çıksalar bile iyi geçinmesi kendisinden istenmiştir.

Hz. Muhammed'in her hareketinin gözlendiği ve daha sonra da nasıl hareket etmesi gerektiğinin söyleneceği birçok ayette kendisine bildirilmiştir:

Eğer, hakkında hiçbir bilgi sahibi olmadığın bir şeyi bana ortak koşman için seninle uğraşırlarsa, onlara itaat etme. Fakat dünyada onlarla iyi geçin. Bana yönelenlerin yoluna uy. Sonra dönüşünüz ancak banadır. Ben de size yapmakta olduğunuz şeyleri haber vereceğim.
(LOKMAN: 31/15)

İlim sahiplerine sorun...

Gelişmekte olan yeni şartlardan ve vahyin aktarılmaya başlandığından haberdar olan bazı inisiyelerin olduğu da yine Hz. Muhammed'e bildirilmiştir. Bu inisiyeler ayetlerde ilim sahipleri olarak isimlendirilmiştir:

Kendilerine ilim verilenler, Rabbinden sana indirilen Kur'an'ın gerçek olduğunu ve onun, mutlak güç sahibi ve övgüye lâyık Allah'ın yoluna ilettiğini görürler.
(SEBE: 34/6)

Daha sonraları gelen ayetlerde de yine ilim sahiplerinden söz edilirken şöyle denmiştir:

> Senden önce de ancak, kendilerine vahyettiğimiz birtakım erkekleri peygamber olarak gönderdik. Eğer bilmiyorsanız ilim sahiplerine sorun.
> (NAHL: 16/43)

İlim sahipleri özel mabetlerde yetiştirilmiş olan ve böylelikle inisiyatik bilgilere, ezoterik sırlara vakıf olan kişiler demektir. Ve birçok ayette bundan söz edilmiştir.

Hz. Muhammed'in yaşadığı dönemde ve bölgede, özellikle Tevrat'ın ezoterik sırlarına vakıf inisiyeler vardı ve halk bunların bilgilerinden istifade etmekteydi.

Hz. Muhammed de peygamberlik vazifesine başlamadan önce ve sonrasında da Kur'an-ı Kerim'in ilim sahibi olarak tanımladığı bu kişilerle görüşmüştür. Zaten görüşmesi ayetlerde de kendisinden istenmiştir.

Bu kişilerden biri de eşi Hatice'nin amcası Varaka bin Nevfel'di. Ve bu kişiyle de daha peygamberlik vazifesi başlamadan önce de görüşmüştü. Bundan kitabımızın başında bahsetmiştik.

Seni etkilemelerine izin verme...

Tedirgin olmaması konusunda uyarılması, nasıl zor şartlarda bu görevi yerine getirdiğinin en önemli kanıtlarından biridir.

> Sabret. Şüphesiz, Allah'ın va'di gerçektir. Kesin imana sahip olmayanlar sakın seni gevşekliğe (ve tedirginliğe) sürüklemesinler.
> (RUM: 30/60)

Bu ayet gibi Kur'an-ı Kerim'de o kadar çok ayet vardır ki, bilgisayarda değil, gözle bir tarama yaparsanız bile derhal birçoğuyla karşılaşabilirsiniz..

Bundan da anlaşılacağı gibi Hz. Muhammed'e yönelik ve onun sürekli gözetim altında tutulduğu ile ilgili ayetlerin sayısı Kur'an-ı Kerim'de bir hayli fazladır. Zaten Hz. Muhammed'in nasıl bir kouma altında tutulduğunu gösteren ayetlerle ilgili konuları ayrı bir bölümde birazdan sizlerle paylaşacağım..

Biz yeniden o günlere geri dönelim...

MEKKE'DEN AYRILIŞ

Tüm baskılara rağmen ilâhi görüp gözeticilik gücünü arkasına alan cemaatin her geçen gün kendisine olan güveni artıyordu. Ancak 619 yılında birkaç gün arayla cemaati yasa boğacak olan iki olay peş peşe yaşandı. Önce Hatice sonra da Ebu Talib yaşama veda ettiler...

Büyük bir sadakatle bağlı olduğu Haticesi'nin ölümü Hz. Peygamber'i perişan etmişti...

Ebu Talib'in ölümü ise cemaati hayli zor günlerin başlangıcına getirmiş oluyordu. Çünkü Ebu Talib zamanında, Hz. Muhammed ve cemaati büyük bir koruma desteği altındaydı.

Ebu Talib'in ölümüyle cemaat bir anda bu destekten yoksun kalıvermişti.

Önce içlerine biraz su serpilir gibi olmuştu çünkü Ebu Talib'den sonra Haşim kabilesinin başına Ebu Leheb geçmiş ve Hz. Muhammed'i himaye etmeyi vaat etmişti.

Ama umulan ne yazık ki olmadı. Kısa bi süre sonra Hz. Peygamber'in düşmanları onun aklını çelmeyi başardılar. Ebu Leheb Hz. Muhammed ve cemaatinden desteğini geri çekti.

Böylelikle Hz. Muhammed ve cemaati Mekke'de tek başlarına kalmıştı...

Bu büyük bir tehlike demekti!... Sayıları hayli az, küçük bir cemaat kendi başlarına yapayalnız ve korumasız bir duruma düşüvermişlerdi.

Artık görüldükleri her yerde hakarete uğramaya, itilip kakılmaya başlamışlardı. Hakaretler zaman zaman fiziki şiddete de dönüşüyordu... Mekke artık onlar için yaşanılabilecek bir yer olmaktan çıkmıştı, yapılacak hiçbir şey kalmamıştı. Yapılabilecek tek şey bu kenti terk etmekti... Ama nereye gideceklerdi?.. En büyük sorun da işte buydu.

Hz. Muhammed'in zihninde işte tek bu soru vardı: Temellerini kurmaya çalıştığı dinini en iyi şekilde nerede inşa edebilirdi?

Taif'de yaşanılan büyük hayal kırıklığı...

Mekke'nin 150 km güneydoğusunda iklimi ve tarım yapılabilen topraklarıyla verimli bir kent vardı: Taif...

Kendine has özellikleri olan Taif kentine cemaatini götürüp götüremeyeceğini denemeye karar verdi.

Yanına sadece evlatlığı Zeyd bin Harise'yi alarak yola çıktı... Taiflileri İslam'a davet edecekti. Eğer bunda başarıya ulaşabilirse kurmakta olan dinin merkezini burada oluşturacaktı.

Bu düşünceyle kızgın çöllerde yola çıkmıştı ama kendisini orada hiç de iyi bir karşılama beklemiyordu!..

İslama davet ettiği Taifliler kendisine şiddetle karşı çıktılar. Hz. Peygamber burada taşa tutularak ve hakaretlere uğrayarak ayrılmak zorunda kaldı!..

Burada yaşananlar daha sonra İslam tarihinin en acı olaylarından biri olarak kayıtlara geçirildi.

Büyük bir hayal kırıklığı ve çaresizlik içinde tekrar Mekke'ye dönmek için yola çıktı. Ancak tek başına Mekke'ye girmesi de son derece tehlikeliydi. Bu nedenle şehre girmedi. Kendisi için en korunaklı olan yere, Hira Mağarası'na gitti.

Mekke'de sözü geçen Kureyşli bir ailenin himayesine girmekten başka bir şansı yoktu. O devrin kuralları böyleydi.. Hatırı sayılır bir ailenin desteği olmadan Mekke'de yaşabilmeleri mümkün değildi..

Zeyd bin Harise'nin bulduğu aracılarla bazı ailelere haber yollattı, ilk iki aile teklifini kabul etmedi... İyice köşeye sıkışmıştı.. Neredeyse yapılabilecek hiçbir şey kalmadığı bir noktaya gelmiş gibiydi.. Tam bir kırılma noktasındaydı... Ya vazifesine devam edecek ya da vazife burada noktalanacaktı!..

Üçüncü ve belki de son olarak haber yollattığı Mut'im bin Adiy kendisini himayesi altına almayı kabul ettiğini bildirmesi üzerine aradığı çıkış yolunu bulmuş oldu.

Bu her şeyin süt liman olacağı anlamına gelmiyordu ama hiç değilse Mekke'de cemaatini bir süre daha tutabilecekti.

Mut'im bin Adiy silahlı adamlarıyla birlikte gidip onu karşılamış, şehre getirmiş ve onu himayesine aldığını açıkça ilan etmekten çekinmemişti.

Mut'im bin Adiy'nin Hz. Peygamber'i koruma altına alması kendisine ve cemaatine bir nebze de olsa nefes aldırabilmişti ama Mekkeliler'in baskısına tek bir ailenin dayanabilmesi de mümkün değildi.

Medine'ye gitmekten başka çare yoktu...

Cemaatine barınak olarak Medine'yi seçmesi işte bu döneme rastlamaktadır. Dinini yayması açısından çok elverişli bir yerdi burası. Kuzeyinde Yahudiler yaşamakta, diğer bölümlerinde de eski geleneklerine bağlı Araplar bulunmaktaydı.

Temeli tek Tanrı dinine dayalı Musevilik dinine mensup Yahudiler'le belli alanlarda işbirliği yapabilirdi.. Zaten Yahudiler arasında uzun bir zamandır süregelen bir kehanete göre yeni bir peygamberin geleceğine ilişkin bir inanç da bulunuyordu. Kendisini Yahudiler'e daha kolay ifade edebilirdi.

Medineli Araplar Mekke'de ortaya çıkan ve Mekkeliler'e açıkça kafa tutmakta bulunan Muhammed adlı birinin mevcu-

diyetinden haberdardılar.

Mekke o dönem ticaretin merkezi konumundaydı. Bundan dolayı da Mekkeliler büyük bir servetin sahibi konumuna yükselmişlerdi. Ellerinde tuttukları bu büyük maddi güce dayanarak Medineliler'e meydan okumaya başlamışlardı.

Mekkeliler'e kendini peygamber diye nitelendiren bu insanın kafa tutuşu Medineliler'in çok hoşlarına gitmekteydi. Hz. Muhammed'i yiğit ve cessur biri olarak görüyorlardı. Onların gözünde, olması gereken tam bir Arap'tı...

Hz. Muhammed'in bu korkusuz tavrı Medineliler üzerinde çok olumlu bir etki yaratmıştı. Öyle olumlu bir etki yaratmıştı ki, Yahudiler'in yakında dünyada zuhur edeceğinden söz ettiği peygamberin Muhammed olabileceğini bile düşünmelerine neden olmuştu.

Medine'deki bu olumlu hava Hz. Muhammed'in kulağına kadar gelmişti.

Hz. Muhammed Medine'ye göç edip edemeyeceğini anlamak için önce Yahudiler'e sahabilerini yollayıp karşılıklı görüşme teklifini iletti.

Bunun üzerine bazı Yahudi önderleri Mekke'ye gidip Hz. Peygamber'le görüştüler.

Medine'de yaşayan Araplar'la da uzun süren görüşmeler yapılmış ve bunun sonunda 50 civarında Medineli Müslümanlığa geçmişti.

Bu küçük bir sayı gibi görünse de o dönem için hayli önemli bir gelişmeydi...

Söz konusu görüşmeler yaklaşık iki yıl sürmüştü...

Sonunda Hz. Muhammed Medine'de Medineliler'e Müslümanlığı anlatması için Mus'ab bin Umeyr başkanlığında bir heyet gönderdi. Gizli bir toplantı düzenlendi ve bu toplantı çok başarılı geçti.

Bu toplantının ardından da Medine'ye göç kararı alındı. İkişer üçerli küçük gruplar hâlinde Hz. Muhammed'in cemaati üç ay içinde Medine'ye göç etti.

En son göçenler de Hz. Muhammed, Hz. Ebu Bekir ve Hz.

Ali olmuştu. Yıl: 24 Eylül 622'idi...

Medine'ye gerçekleştirilen göç daha sonra gelen ayetlerle de desteklenmiştir:

> Kim Allah yolunda hicret ederse, yeryüzünde gidecek çok yer de bulur, genişlik de. Kim Allah'a ve Peygamberine hicret etmek amacıyla evinden çıkar da sonra kendisine ölüm yetişirse, şüphesiz onun mükafatı Allah'a düşer. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.
> (NİSA: 4/100)

Mekke'den mucizevi ayrılış ve örümceğin mağaranın girişine ağ yapması

Medine'ye göç kararının alınması Mekkeliler'i bir hayli rahatsız etmişti. Çünkü Hz. Muhammed kendi kitlesiyle birlikte Medine'de büyük bir güç oluşturabilme ve bu yolla İslam Dini'ni çok daha rahat yayabilme olanağına kavuşabilirdi... Böyle bir durumda ticaretin de Medine üzerinde yoğunlaşacak olması Mekke'nin fakirleşmesine neden olabilecekti. Tüm bunlardan dolayı bu göçe şiddetle karşı çıkan önemli bir kitle oluşmuştu.

O'nu hem Mekke'de istemiyorlar, hem de Medine'ye gitmesini istemiyorlardı. Ortaya ilginç bir durum çıkmıştı..

İçine düştükleri bu çıkmaza bir çare bulmak için sadece Mekke'nin ileri gelenlerinin katılabildiği Dâru'n-Nedve'de bir toplantı düzenlediler. (*)

Toplantıda, Hz. Muhammed'in hapsedilmesi, sürgün edilmesi ve öldürülmesi yönünde farklı fikirler ileri sürüldü.

(*) Dâru'n-Nedve, Mekke şehir devletinin yönetimi ile ilgili olarak verilecek her türlü hüküm ve kararın alındığı bir yer olup bugünkü anlamı ile parlamento ve yasama meclisi durumunda idi.

Öldürmek kesin çözümdü ama Haşimoğulları'nın problem çıkarmasından çekiniyorlardı.

Ebu Cehil, şöyle bir çözüm önerdi: *"Her kabileden bir genç seçelim, ellerine birer kılıç verelim, hepsi birden hücum edip onu öldürsünler. Böyle yaparsak, Haşimoğulları bütün kabileleri karşısına alamaz."*

Toplantıda bu görüş kabul edildi. Ve alınan bu kararı derhal Cebrail Hz. Muhammed'e bildirdi..

Daha sonraları bunlar Kur'an-ı Kerim'de şöyle anlatıldı:

> Hani kâfirler seni tutuklamak veya öldürmek, ya da (Mekke'den) çıkarmak için tuzak kuruyorlardı. Onlar tuzak kuruyorlar. Allah da tuzak kuruyordu. Allah, tuzak kuranların en hayırlısıdır.
> (ENFÂL: 8/30)

> (Ey Muhammed!) Bu sözü (Kur'an'ı) yalanlayanlarla beni baş başa bırak. Biz onları bilemeyecekleri biçimde adım adım helâka yaklaştıracağız. Onlara mühlet veriyorum. Şüphesiz benim tuzağım sağlamdır.
> (KALEM: 68/44-45)

> Şüphesiz onlar bir tuzak kurarlar, Ben de bir tuzak kurarım...
> (TARIK: 86/15-17)

Daha fazla Mekke'de kalamazlardı. Bir an önce Mekke'yi terk etmeye karar verildi. Mekke'den ayrılacağı gün kendisine yapılabilecek herhangi bir saldırıya karşı çeşitli önlemler alınmıştı. Ancak evi sürekli gözetleme altında tutulduğu için evinden çıkması hiç de kolay değildi. Ama nasıl olduğu hâlâ anlaşılamayan bir şekilde evinden ayrılmış ve Medine'ye doğru yola çıktığında önce Sevr Dağı'ndaki bir mağarada saklanarak

peşindekileri atlatmak istemişti.

Evinden kimseye görünmeden çıktığı ile ilgili Kur'an-ı Kerim'de ilginç bir açıklama vardır. Ayette o gece ile ilgili açıklamalar yapılırken Hz. Muhammed'i gözetleyen kişilerin gözlerinin perdelendiği ve o nedenle de O'nu göremedikleri ifade edilmiştir:

> Andolsun, onların çoğu üzerine o söz (azap) hak olmuştur. Artık onlar iman etmezler. Onların boyunlarına demir halkalar geçirdik, o halkalar çenelerine dayanmıştır. Bu sebeple kafaları yukarıya kalkık durumdadır. Biz onların önlerine bir set, arkalarına da bir set çekip gözlerini perdeledik. Artık görmezler. Onları uyarsan da, uyarmasan da onlar için birdir, inanmazlar.
>
> (YÂSİN: 36/7-10)

Hz. Muhammed ayette ifade edildiği gibi mucizevi bir şekilde kendisini gözetleyenlere görünmeden evinden ayrılmış ve o geceyi Sevr Dağı'ndaki bir mağarada yanında Hz. Ebu Bekir ile birlikte geçirmişti.

Sevr Dağı'nda irili ufaklı pek çok mağara bulunmaktaydı. Bu mağaralar gizlenmeye son derece elverişliydi. Mağaraların girişleri bir hayli alçak ve girişleri arkadan bir başka çıkışa açılmaktaydı. Mağaranın içinde bulunan bir kimse dışarıda dolaşanların sadece ayaklarını görebilmekteydi. Dışarıda olan bir kişinin mağaranın içini görebilmesi için kendi ayak hizasına kadar eğilip mağaranın içine bakması gerekmekteydi.

Sabah olup da Hz. Muhammed'in Mekke'yi terk ettiğini anlayanlar O'nun peşine düşmüşler ve Sevr Dağı'ndaki çeşitli mağaraları da aramışlardı. Ancak tüm çabalarına rağmen Hz. Muhammed'i bulamamışlardı.

İslami kaynaklarda söylendiği gibi saklandığı mağaranın gerçekten de bir örümcek ağıyla örülerek kapatılıp kapatılma-

dığı ile ilgili Kur'an-ı Kerim'de herhangi bir açıklama yapılmamıştır ama insanlar tarafından gözle görülmeyen ordular tarafından Hz. Muhammed'in korunduğu açıkça ifade edilmiştir:

> Eğer siz ona (Peygamber'e) yardım etmezseniz, (biliyorsunuz ki) inkar edenler onu iki kişiden biri olarak (Mekke'den) çıkardıkları zaman, ona bizzat Allah yardım etmişti. Hani onlar mağarada bulunuyorlardı. Hani o arkadaşına, "Üzülme, çünkü Allah bizimle berâber" diyordu. Allah da onun üzerine güven duygusu ve huzur indirmiş, sizin kendilerini görmediğiniz bir takım ordularla onu desteklemiş, böylece inkar edenlerin sözünü alçaltmıştı. Allah'ın sözü ise en yücedir. Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.
> (TEVBE: 9/40)

HİCRET SONRASI DÖNEM

Bu mucizelerle dolu ayrılıştan sonra Medine'ye ulaşan Hz. Muhammed ve cemaati için yepyeni bir dönem başlamış oluyordu...

Hz. Muhammed'in kente gelişi Medineliler tarafından büyük bir coşkuyla karşılanmıştı. Medineliler'in büyük bir bölümü yollara dökülmüş bir kısmı ise evlerinin çatısına çıkarak kendisine sevgi gösterilerinde bulunuyorlar ve herkes birbiriyle yarışırcasına kendi evinde O'nu ağırlamak istiyordu.

Kimsenin hatırı kırılmasın diye şöyle bir karar verildi: Peygamber, bindiği deveyi kumandasız bırakacak, deve istediği gibi hareket edecek ve deve hangi evin önünde durursa Hz. Muhammed orada misafir edilecekti.

Deve gidip, Ebu Eyyub Halid bin Ziyad'ın evinin yakınında yer alan ve iki yetim kardeşe ait bulunan bir düzlükte

durdu...

Devenin seçtiği arsa kısa bir süre sonra sahiplerinden satın alınarak orada bir mescit ve Hz. Peygamber için de iki oda inşa edildi.

Bir süre sonra burası hem mabed, hem meclis, hem mahkeme, hem hastane, hem de yoksul Müslümanlar'ın kalacağı bir barınak hâline dönüştürüldü. Hem dini işlerin hem de sosyal yaşamın yürütülmesinde düzenin sağlandığı bir merkez hâline geldi.

Vahyin devam ettiği günlerde alınacak tüm kararlar bu merkezden halka halka çevreye yayıldı.

Mekke'den gelenlerle Medineliler kısa bir sürede kaynaşmaya başlamışlar ve kentte bir düzen sağlanmıştı ama henüz ortada devlete benzer bir oluşum yoktu.

Bir yılın sonuna gelindiğinde en büyük sorun insanların yaşamını idame ettirebilmeleri için yiyecek bulmada yaşadıkları zorluklardı.

Medine'de yaşayan insanlar karınlarını doyurmakta büyük bir sıkıntı çekmeye başlamışlardı çünkü geçim kaynakları oldukça kısıtlıydı.

Hz. Muhammed bile geçim sıkıntısı içindeydi ve çevresindekilerin verdiğiyle idare etmekteydi. Bu soruna acilen bir çözüm bulunması gerekiyordu.

Daha önce de söylemiş olduğum gibi Araplar arasında gasp olağan bir geçim yolu sayılmaktaydı. Gelinen noktada bu yola başvurmaktan başka çare kalmamıştı. Ama adam öldürmemek kaydıyla... Medine'ye gerçekleştirilen göç birinci yılına yaklaşırken bu yol denenmeye başlandı.

Mekke'ye giden Şam ticaret yolu üzerindeki kervanların bazı mallarına el konulmaya başlandı.

İlk baskını Hamza gerçekleştirmiş ve daha sonra bunu yenileri izlemişti.

Göçün ikinci yılında istenmeyen bir olay yaşandı. Abdullah ibn Ceyş'in önderliğinde gerçekleştirilen bir baskın sırasında çıkan kargaşada Mekke kervanından bir kişi öldürül-

dü. Bu kabul edilemez bir şeydi. Üstelik bu olay Eski Arap Geleneklerince kutsal sayılan Recep ayında meydana gelmişti. Bu daha da büyük bir sorun demekti...

Hz. Muhammed bu baskında ele geçirilen ganimete kendisi el sürmediği gibi insanlar arasında da bu ganimetin dağıtılmasını istememişti. Bu konuyla ilgili bir ayetin gelerek ne yapması gerektiğini kendisine bildirilmesini bekledi.

Ve sonunda beklediği ayet geldi. Ayette ganimetlerin Allah'a ve Resulü'ne ait olduğu söyleniyordu. Yani ganimetleri paylaşmalarında hiçbir sakınca yoktu:

> (Ey Muhammed!) Sana ganimetler hakkında soruyorlar. De ki: "Ganimetler Allah'a ve Resûlüne aittir. O halde, eğer mü'minler iseniz Allah'a karşı gelmekten sakının, aranızı düzeltin, Allah ve Rasûlüne itaat edin."
> (ENFAL: 8/1)

Bu ayetin gelişinden sonra Hz.Peygamber, ganimetin beşte birini kendine ayırıp gerisini Medineliler arasında paylaştırmıştı...

Medineliler'ce gerçekleştirilen bu olay Mekke'de büyük büyük bir tepkinin oluşmasına neden oldu. Mekkeliler artık Hz. Muhammed'in kesin olarak ortadan kaldırılmasına karar verdiler. Ve bu olay kısa bir süre başlayacak savaşlara da önemli bir zemin hazırlamış oldu. Artık ipler bu olaydan sonra tamamen kopmuş oluyordu...

Hz. Muhammed'e aktarılan ayetlerde de kendilerine savaş için izin verilmişti:

> Savaş, hoşunuza gitmediği halde, size farz kılındı. Olur ki, bir şey sizin için hayırlı iken, siz onu hoş görmezsiniz. Yine olur ki, bir şey sizin için kötü iken, siz onu seversiniz. Allah bilir, siz bilmezsiniz.
> (BAKARA: 2/216)

Kendilerine savaş açılan müslümanlara, zulme uğramaları sebebiyle cihad için izin verildi. Şüphe yok ki Allah'ın onlara yardım etmeğe gücü yeter.
(HAC: 22/39)

Hz. Muhammed ve Museviler...

Hz. Muhammed Medine'ye göç kararı alırken orada buluna Tek Tanrı inancı temellerinin üzerine kurulmuş olan Hz. Musa'nın getirmiş olduğu dine mensup Museviler'in kendisine faydası dokunacağını düşünüyordu. Çünkü kendisinin de aldığı birçok ayette Hz. Musa'dan bahsedilmekte ve Hz. Musa'nın da bağlı bulunduğu merkezle kendisinin bağlı bulunduğu merkezin bu ayetlerde aynı olduğu söylenmekteydi.

Bu nedenle Museviler'in kendisinin aldığı ayetlere daha kolay adabte olabileceğini düşünmesi doğaldı.. Ancak Hz. Musa'nın kendi kavmine lanet ederek bu dünyadan ayrılmış olduğu da unutulmamalıydı...

İlk başta Kudüs'ün kıble olarak kabul edişi, Cuma gününün hayırlı gün olarak benimsenişi, domuz etinin yenilmesinin ve kan içilmesinin yasaklanışı Museviler'in de inanmış oldukları dini kurallarla örtüşüyordu ama yine de beklenen ilgiyi Museviler'den görememişti.

Museviler arasında geçerli olan Yaradılışın altıncı gününden sonra Tanrı'nın dinlendiği inancını reddedince Yahudiler'in tepkisi büyük olmuş ve Hz. Muhammed ve getirdiği din ile bağlarını iyice zayıflatmışlardı.

Zaman ilerledikçe ve Hz. Peygamber'in halkın gözünde itibarı arttıkça kendi dinlerine karşı halkın ilgisinin azalacağını düşünerek büyük bir kıskançlık içine girdiler... Ve bu kıskançlık duyguları Hz. Muhammed'e ve İslamiyet'e yeni geçenlere karşı kendilerinin ciddi bir cephe almalarına neden oldu.

Bir süre sonra ipler iyice koptu ve Hz. Muhammed bir

taraftan Mekkeliler'le savaşırken bir taraftan da Medine'deki Museviler'le uğraşmak zorunda kaldı.

> Ey Peygamber! Kalpten inanmadıkları halde ağızlarıyla "İnandık" diyenler (münafıklar) ile Yahudilerden küfürde yarışanlar seni üzmesin. Onlar, (Yahudiler) yalan uydurmak için (seni) dinlerler...
> (MÂİDE: 5/41)

Yahudi din otoritelerinin o günkü durumu gelen ayette de adeta özetlenir gibiydi...

Hz. Muhammed'in ölümünden sonra bazı Yahudi din adamlarının sanki Müslümanlığa geçmiş gibi görünerek, yalan hadislerin bir araya getirilmesinde nasıl rol oynadıklarını hatırlayacak olursak, yukarıdaki ayetin değeri bir kat daha artacaktır. Görüldüğü gibi olacaklar çok önceden ayette bildirilmiştir.

Hem peygamber.. Hem komutan.. Hem lider..

Hz. Muhammed sadece vahyin gelişine vesile olan bir peygamber değil, aynı zamanada bir asker ve komutandı.. Keskin görüşlü, usta, sabırlı, heyecanlarına hakim olmayı başaran, sırasında beklemesini, sırasında da darbesini aniden indirmesini bilen bir lider...

Ruhül Kudüs'le el ele vermiş işte böylesine büyük bir vazifeli Medine Devleti'nin başına geçmişti.

Medine'ye adeta bir sürgün gibi gelmiş ama aradan geçen 6 yıl içinde Medine'de bağımsız silahlı güce ve özel maliyeye sahip bir devlet kurmayı başarmıştı.

Bu süre içinde kendisine ayak bağı olabilecek her türlü muhalif sesi susturmuş, kendisine karşı cephe almış olan Musevileri Medine'den terk etmeye zorlamış ve Medine'nin kayıtsız şartsız tek hakimi hâline gelmişti.

Savaşlarla geçen bir dönemin sonunda Medine Devleti'nin gücü iyece artmıştı. Ama Mekke'den göç eden ve Medine'de bir devlet kuranların içinde Mekke'yi yeniden görebilmek ve özellikle de geçmişten gelen büyük bir gelenek olan Kâbe'yi ziyaret etmek karşı konulmaz bir istek hâlindeydi. Yıllardır Kâbe'yi ziyaret edememişlerdi...

Üstelik gelen ayetlerde Kâbe'nin kutsallığı kendilerine de bildirilmiş durumdaydı.

> Şüphesiz, insanlar için kurulan ilk ibadet evi elbette Mekke'de, âlemlere rahmet ve hidayet kaynağı olarak kurulan Kâ'be'dir.
> (AL-İ İMRAN: 3/96)

> Hani biz İbrahim'e, Kâbe'nin yerini, "Bana hiçbir şeyi ortak koşma; evimi, tavaf edenler, namaz kılanlar, rükû ve secde edenler için temizle" diye belirlemiştik.
> (HAC: 22/26)

Daha fazla bekleyemezlerdi... Sonunda 13 Mart 628 günü 1500 kişilik bir kitleyle Kâbe'yi ziyaret etmek üzere yola çıkmışlar, Mekke yakınlarında yer alan Hudeybiye'ye ulaşmışlar ve orada konaklamışlardı... Üzerlerinde silah olarak sadece kılıç vardı. Savaşmak niyetinde değillerdi.

Ancak Mekkeliler Müslümanlar'ın yola çıktığını duyar duymaz komşu aşiretlere haber salıp kuvvet toplamaya başlamışlardı bile...

Hz. Muhammed Mekkeliler'in niyetlerini öğrenmek için en yakın sahabisi Osman'ı elçi olarak gönderdi. Fakat Mekkeliler Osman'ı tutuklayıp hapse attılar. Kısa bir süre sonra da Osman'ın katledildiği haberi geldi!...

Galeyana gelen Müslümanlar, Hz. Muhammed'e kanlarının son damlasına kadar onun yanında savaşacaklarına dair ant içtiler. Bir anda ortalık karışmıştı... Fakat kısa bir süre sonra haberin doğru olmadığı anlaşıldı. Osman katledilmemiş sade-

ce hapse atılmıştı.

Ancak Müslümanlar'ın sergilemiş oldukları kararlılık Mekkeliler'i bir hayli tedirgin etmişti. Bu nedenle derhal Osman'ı serbest bırakmışlar ve Hz. Muhammed'le anlaşmak için bir heyet göndermişlerdi.

Bu çok önemli bir dönüm noktasıydı...

Mekkeliler artık yeni kurulmakta olan bir devleti ve hızla yayılmakta olan Müslümanlığı somut bir gerçeklik olarak kabul etmiş oluyorlardı...

Kâbe'nin Müslümanlar'a açılışı ve Müslümanlar'ın Kâbe'ye hacca gitmesinin yolu işte o gün açılmış bulunuyordu. Böylelikle ayetlerde dile getirilen emir de hayata geçmiş oluyordu.

Müslümanlar Kâbe'ye geldiklerinde Mekkeliler şehri terk edecek ve Müslümanlar rahatlıkla Mekke'de dolaşabilecekler, Kâbe'de diledikleri gibi ibadetlerini yerine getirebileceklerdi. Artık Mekkeliler bir tehlike olmaktan çıkmıştı..

Sıra Mekke'nin tam fethine gelmişti...

Geriye sadece komşu kabilelerle ittifak kurup Hz. Muhammed'in kuyusunu kazmaya çalışan Hayber Yahudileri kalmıştı. Sıra bu tehlikeyi de ortadan kaldırmaya gelmişti.

Hz. Muhammed de öyle yaptı... 1600 kişilik bir kuvvetle bu kale kuşatılmış ve on günlük bir direnişten sonra Haziran 628'de Yahudiler teslim olmak zorunda bırakılmıştı.

Medine Devleti, büyük bir güç hâline gelmişti. Ancak yeni yayılmakta olan dinin daha da geniş coğrafyaya ulaştırılabilmesi için Mekke'nin Müslümanlar'ın eline geçmesi şarttı. Ayrıca Müslümanlar için ayetlerde de dile getirilen Kâbe gibi bir merkezin de mutlaka kendilerinin elinde olması gerekmekteydi.

...Sizi çıkardıkları yerden (Mekke'den) siz de onları çıkarın. Zulüm ve baskı adam öldürmekten daha ağır-

dır...
(BAKARA: 2/191)

İşte bu nedenle 1 Ocak 630 günü gelip çattığında 10.000 kişilik büyük bir ordu ile harekete geçilmişti bile. Yol boyunca orduya yeni katılımlar da olmuştu. Bu katılanlar arasında, Hz. Peygamber'in en amansız düşmanları olan amcası Abbas ile, Ebu Süfyan da bulunmaktaydı. Bunun üzerine Mekkeliler akın akın Peygamber'in ordusuna katılmaya başlamışlardı.

O günlerde yaşanan bu gelişmeler gelen ayetlerde şöyle dile getirilmişti:

Allah'ın yardımı ve fetih (Mekke fethi) geldiğinde ve insanların bölük bölük Allah'ın dinine girdiğini gördüğünde, Rabbine hamd ederek tespihte bulun ve O'ndan bağışlama dile. Çünkü O tövbeleri çok kabul edendir.
(NASR: 110/1-3)

Sana bîat edenler ancak Allah'a bîat etmiş olurlar. Allah'ın eli onların ellerinin üzerindedir...
(FETİH: 48/10)

Hz. Peygamber'in ordusu 300 kilometrelik yolu beş günde alıp sonunda Mekke yakınlarında konaklamıştı. Gece olunca da Mekke'den görünsün diye bütün tepelerde ateşler yakılmıştı. Bu ateşleri gören Mekkeliler muazzam bir orduyla karşı karşıya olduklarını anlamışlar ve kenti terk etmekten başka çarelerinin olmadığını fark etmişlerdi.

Birkaç gün sonra Hz. Muhammed'in ordusu sokakları bomboş bir Mekke'ye girmişti...

Takvimler 11 Ocak 630'u gösteriyordu... Daha önce gelen ayette fetih Hz. Muhammed'e zaten bildirilmişti:

Şüphesiz biz sana apaçık bir fetih verdik.
(FETİH: 48/1)

Fethinden sonra Hz. Muhammed'in Mekke'de kalacağı, Medine'ye dönmeyeceği ve bu kutsal kenti başkent yapacağı düşünülüyordu ancak kendisi aldığı kararı şu sözlerle açıklamıştı:

"Bu şehirden çıkarıldığım zaman beni misafir edenler Medineliler'dir. Ben Medine'de yaşadım, orada öleceğim."

Orduların başında bir peygamber...

Hz. Muhammed'in sadece vahyi alıp insanlığa aktaran bir peygamber değil aynı zamanda ordusunun başında bir komutan olduğundan söz etmiştik... Bunun en canlı örneğini işte bu dönemde sergilemişti.

İşte onlardan çok çarpıcı bir örnek:

Medine'ye dönme hazırlığı içindeyken Mekke'ye kötü bir haber ulaşmıştı.

Havazin aşireti, Taifli aşiretlerle el ele vermiş ve Huneyn denilen yerde toplanmaya başlamıştı. Hz. Peygamber derhal harekete geçip 12.000 kişilik bir kuvvet hazırlamış ve Havazinliler'in üzerine yürümüştü. 20.000 kişilik düşman ordusuyla temasa geçen Hz. Muhammed'in askerleri yoğun ok yağmuru altında bozguna uğrayıp geri çekilmek zorunda kalmışlardı.

Savaş kaybedilmek üzereydi...

Bunun üzerine Hz. Muhammed ani bir kararla atına atlamış, yanındaki sadık cengaverlerle birlikte düşman saflarının içine dalmış ve kıyasıya bir mücadeleye girişmişti. Hz. Peygamber'in yanında az sayıdaki askerle düşmanla savaştığını gören geri çekilmiş olan diğer askerler de geri dönüp tekrar savaşa katılmışlardı.

Hz. Muhammed'in bu korkusuz tavrı askerleri öylesine galeyana getirmişti ki, savaşın yönü bir anda değişivermişti. Bu sefer kaçan düşman askerleri olmuştu.

Havazinliler'in komutanı olan Malik savaşa umutsuzca devam etmişti ama işin iyice sarpasardığını görünce askerlerinin bir kısmıyla birlikte; geride 24.000 deve, 40.000 keçi ve koyun, 1.000 okka gümüş ve 6.000 esir bırakarak savaş alanını terk edip, Taif'e sığınmak zorunda kalmıştı.

Hz. Muhammed'in bu tavrıyla ilgili gelen ayette şöyle denmiştir:

> Ey Peygamber! Müminleri savaşa teşvik et. Eğer içinizde sabırlı yirmi kişi bulunursa iki yüz kişiye galip gelirler. Eğer içinizde (sabırlı) yüz kişi bulunursa, inkar edenlerden bin kişiye galip gelirler. Çünkü onlar anlamayan bir kavimdir.
> (ENFÂL: 8/65)

Hz. Muhammed'e yaptığı ve yapacağı savaşlarla ilgili çok sayıda ayet indirilmiştir. Bu ayetlerde açık bir şekilde Hz. Muhammed ve ordusunun görüp gözetildiği ve kollandığı anlaşılmaktadır.

Ayrıca savaşlarda savaş taktiklerinin verildiğini gösteren ayetler de vardır:

> Ey iman edenler. Savaş düzeninde iken kafirlerle karşılaştığınız zaman sakın onlara arkanızı dönmeyin (savaştan kaçmayın). Savaş taktiği olarak düşmanı vurmak için çekilme, ya da diğer bir birliğe katılmak durumu hariç- böyle bir günde her kim onlara arkasını dönerse mutlaka o, Allah'ın gazabına uğramış olur. Onun varacağı yer de cehennemdir. Ne kötü varılacak yerdir orası.
> (ENFÂL: 8/15-16)

Din'in yayılması bitene kadar savaşa devam edilmesi istenmiştir:

> Hiçbir zulüm ve baskı kalmayıncaya ve din yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Onlar savaşmaya son verecek olurlarsa, artık düşmanlık yalnız zalimlere karşıdır.
> (BAKARA: 2/193)

Bütün bu savaşların yapılmasının tek nedeninin dini oluşturmak için bir mecburiyet olduğu ve Hz. Muhammed başta olmak üzere ona bağlı olanların savaşları sırf bu nedenle yaptığı, gelen bir ayette şu şekilde ifade edilmiştir:

> (Savaşta) onları siz öldürmediniz, fakat Allah onları öldürdü. Attığın zaman da sen atmadın, fakat Allah attı. Mü'minleri, tarafından güzel bir imtihanla denemek için Allah öyle yaptı. Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.
> (ENFÂL: 8/17)

O devrin şartları içinde bir dinin yayılabilmesi için gerekli olan ve bu yönde de vahiylerle desteklenen savaşlar Hz. Muhammed'e bağlı ordular tarafından yerine getirilmiştir. Ancak İsrailoğulları'nın kendilerine verilen savaşma emrine uymadıkları da bazı ayetlerde dile getirilmiştir.

> Mûsâ'dan sonra İsrailoğullarının ileri gelenlerini görmedin mi (ne yaptılar)? Hani, peygamberlerinden birine, "Bize bir hükümdar gönder de Allah yolunda savaşalım" demişlerdi. O, "Ya üzerinize savaş farz kılındığı halde, savaşmayacak olursanız?" demişti. Onlar, "Yurdumuzdan çıkarılmış, çocuklarımızdan uzaklaştırılmış olduğumuz halde Allah yolunda niye savaşmayalım" diye cevap vermişlerdi. Ama onlara savaş farz kılı-

nınca içlerinden pek azı hariç, yüz çevirdiler. Allah zalimleri hakkıyla bilendir.
(BAKARA: 2/246)

VAHYİN SONUNA DOĞRU

Ve sonunda vahyin de savaşların da sonuna yaklaşılmış bulunuluyordu... Kesin zafer yakındı... Ve İslam hem dinsel olarak, hem de ordu bakımından iyice büyümüştü.

O günlerde Hz. Muhammed'in de şiddetli bir şekilde muhalefete karşı durması istenmiştir:

Ey peygamber! Kafirlere ve münafıklara karşı cihad et ve onlara karşı çetin ol. Onların varacakları yer cehennemdir. Ne kötü bir varış yeridir orası!
(TEVBE: 9/73)

Son noktanın konulmasına ve İslamiyet'e karşı direnenlere son ihtarın verilmesine sıra gelmişti. İşte aşağıdaki ayetler bu şartlar altında indirilmiş ve İslam'a karşı direnenlere son ihtar verilmiştir:

Allah ve Resûlünden,kendileriyle antlaşma yapmış olduğunuz müşriklere bir ültimatomdur: Yeryüzünde dört ay daha dolaşın. Şunu bilin ki, siz Allah'ı âciz bırakacak değilsiniz; Allah ise, inkârcıları perişan edecektir.
(TEVBE: 9/1, 2)

Artık tüm bağlar kesilmiş ve kesin bir ihtarda bulunulmuş ve bundan böyle İslam'a karşı direnenler Kâbe'ye yaklaştırılmayacak, onlara dört ay müddet verilecek ve İslam'a karşı direnmelerine devam edecek olurlarsa cezalandırılacaklardı...

Ey iman edenler! Allah'a ortak koşanlar ancak bir pislikten ibarettir. Artık bu yıllarından sonra, Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar.
(TEVBE: 9/28)

Ve sonunda sadece Mekke'de değil tüm Arabistan'da tam anlamıyla hakimiyet sağlanmıştı. Bu süre içinde de vahiy tamamlanmış ve Arabistan'da bir İslam Devleti kurulmuştu.

Hz. Muhammed'in 40 yaşında başladığı görevi bu dünyadan ayrılacağı son yıla kadar sürmüştü. Gerçekleştirdiği son vazife; Kâbe'de nasıl Hac yapılacağını bizzat kendisinin yönettiği dini törenle halka göstermesi olmuştur. Bundan böyle hac, onun koyduğu bu örneğe göre yapılmaya başlanacaktı...

Son vazifesi Kâbe'yi ziyaret ve haccın kurallarının belirlenmesi olmuştu.. Bu hac, İslam tarihinde Veda Haccı olarak isimlendirilmiştir. Çünkü Mekke'den ayrılıp Medine'ye döndükten çok kısa bir süre sonra rahatsızlanmış ve yine çok kısa bir süre sonra bu dünyadan ayrılmıştır.

Her anlamda bir fanusun içinde yaşıyordu...

23 yıl süren Cebrail ile irtibatı belli bir süre sonra her ne kadar daha kolay bir hâl almışsa da zaman ilerledikçe bir başka zorlukla daha karşılaşılmıştı.

Siriusyen bir varlığın yaşı ilerledikçe yıpranmaya başlayan bir fizik bedenle irtibatını sabit tutmak çok zor oluyordu. Özellikle mental bedeni ile fiziki bedeni arasındaki irtibat, fiziki bedenin yavaş yavaş yaşlanması ve gücünü kaybetmesi nedeniyle gittikçe zayıflıyordu. Bu zayıflama fizik bedenini terk etmeyle noktalanacak boyutlara kadar ulaşabiliyordu..

Öyle büyük bir enerji kendisinin derin şuurlatında bulunmaktaydı ki, bu enerjinin bir beden içinde tutulması başlı başına bir sorundu. Bu irtibatı sağlamak için sürekli bir enerji kalkanı içinde tutulması zarureti vardı. Çocukluğundan başlayıp

sonraki yıllarda da başının üzerinde görüldüğü ifade edilen bulut onu güneşten korumak için değil, işte sözünü ettiğimiz o büyük enerjetik kalkanın bir tezahüründen ibaretti.

Büyük bir enerji alanından oluşmuş olan adeta bir fanus içinde yaşamaktaydı. Kendisini saran bu enerji kalkanıyla yaşarken, Melekut Âlemi'nin koruyucu şemsiyesi de her an üzerinde yaşamaktaydı..

Şimdi kendisinin nasıl büyük bir koruma altında tutulduğunu bizzat Kur'an-ı Kerim'de geçen ayetlerden sizlere aktarmak istiyorum:

V

Hz. MUHAMMED'in GÖKSEL - İLÂHİ KORUMA ALTINDA TUTULMASI

Olayların gelişimine göre yönlendirilmiştir

Gelişen olaylara göre Hz. Muhammed ne yapması konusunda sürekli Cebrail tarafından yönlendirilmiştir.

> Kendisine âyetlerimizi verdiğimiz hâlde, onlardan sıyrılıp da şeytanın kendisini peşine taktığı, bu yüzden de azgınlardan olan kimsenin haberini onlara anlat. Dileseydik o âyetlerle onu elbette yüceltirdik. Fakat o, dünyaya saplanıp kaldı da kendi heva ve hevesine uydu. Onun durumu köpeğin durumu gibidir: Üzerine varsan da dilini sarkıtıp solur; kendi hâline bıraksan da dilini sarkıtıp solur. İşte bu, âyetlerimizi yalanlayan toplumun durumudur. Şimdi onlara bu olayları anlat ki düşünsünler.
> (A'RAF: 7/175, 176)

Burada dikkatlerinizi çekmek istediğim çok önemli bir ayrıntı bulunmaktadır. Ayetlerde ifade edildiği gibi bir konu hakkında çevresine bazı şeyler anlatması kendisinden istenmiştir. Bu konunun ne olduğu ayrıntılarıyla anlatılmamıştır. Belli ki bu konu hakkında Cebrail kendisine vahyin haricinde bazı bilgiler aktarmış ve bundan daha sonra bahsetmesini istemiştir.

Hz. Muhammed ile Cebrail arasında bu tür görüşmeler sürekli olmuştur. Bu ve buna benzer özel konuşmalar Kur'an-ı Kerim'e dahil edilmemiştir. Bu özel konuşmaların olduğunu yukarıda aktardığım ayetten açık bir şekilde anlıyoruz.

Cebrail'in kendisine vahyettiği bu ayetlerde geçen konu ile ilgili Hz.Muhammed'in çevresine anlattıkları da Kur'an-ı Kerim'e dahil edilmemiştir. Çünkü Kur'an-ı Kerim'in tamamı Cebrail'in vahyettiği sözlerden oluşmuştur.

Hz. Muhammed'in kendi cümleleriyle sahabilerine aktar-

dığı hiçbir bilgi Kur'an-ı Kerim'de bulunmaz. Buna çok büyük bir önem gösterilmiştir.

Hz. Muhammed'in kendi ifadeleri daha sonraları hadisler olarak bir araya getirilmiştir. Hadislerin ortaya çıkışının nedeni budur. Ancak hadislerle ilgili daha sonraları çok ciddi bir sıkıntı ortaya çıkmıştır... (*)

Ebu Cehil'in tüm vücudunu saran titreme...

Hz. Muhammed'e çok sayıda tuzak kurulmuş, alay edilmiş, sözlü ve fiziki hakaretlere maruz kalmıştır. Hatta daha önce de bir örneğini verdiğim gibi kendisini öldürmek için birçok girişimde bulunulmuştur.

Kendisini öldürmek isteyenlerden biri de Ebu Cehil olmuştur.

Ebu Cehil, *"Andolsun, eğer Muhammed'in namaz kıldığını görürsem onun boynunu ezeceğim"* demiş ve bir gün bu dediğini yapmaya kalkışmıştı. Fakat Hz. Muhammed'in yanına geldiğinde bir anda tüm vücudunu şiddetli bir titreme kaplamış ve niyetini gerçekleştiremeden korku içinde kaçmıştı.

Ebu Cehil'in başına ne tür bir şey geldiği bilinmiyor ancak bu konuyla ilgili Kur'an-ı Kerim'in Alak Suresi'nde bazı açıklamalarda bulunulmuştur:

> Hayır, insan kendini yeterli gördüğü için mutlaka azgınlık eder. şüphesiz dönüş ancak Rabbinedir.
> Sen, namaz kıldığında kulu (bundan) engelleyeni gördün mü? Ne dersin, ya o (engellenen kul) hidâyet üzere ise; ya da takvayı emrediyorsa!?
> Ne dersin engelleyen, Peygamberi yalanlamış ve yüz çevirmişse!? O Allah'ın, her şeyi gördüğünü bilmiyor

(*) Konunun ayrıntısını *"KUR'AN-I KERİM'İN GİZLİ ÖĞRETİSİ"* isimli kitabımda bulabilirsiniz. Sy. 437-443

mu? Hayır! Andolsun, eğer vazgeçmezse, muhakkak onu perçeminden; o yalancı, günahkâr perçeminden yakalarız. Haydi, taraftarlarını çağırsın. Biz de zebânileri çağıracağız. Hayır! Sakın sen ona uyma; secde et ve Rabbine yaklaş.

(ALAK: 96/6-19)

Allah seni insanlardan korur

Hz. Muhammed'in çocukluğundan başlayıp bu dünyadan ayrılıncaya kadar görüp gözetildiği ve koruma altında tutulduğunu birçok ayetten anlayabiliyoruz. *"(Ey Muhammed!) Biz senin çok defa yüzünü göğe doğru çevirip durduğunu (vahiy beklediğini) görüyoruz"* (BAKARA: 2/144) diyen ayetten de bu konu açık bir şekilde dile getirilmiştir.

Hz. Muhammed aldığı vahyi insanlara tebliğ etmeye başladığında birçok zorlukla da başbaşa kalmıştı. Kendisine karşı ciddi bir muhalefet oluşmuş, bu nedenle de bir taraftan vahyi alırken bir taraftan da bu muhalefetle mücadale etmek zorunda kalmıştı. Hatta sonunda kendisini savaşa kadar sürükleyecek derecede kuvvetli bir muhalefetti bu...

Görünüşte oldukça zor şartlarla karşı karşıyaydı. Ancak aldığı birçok vahiyde sürekli olarak yalnız olmadığı ve kendisine yardımcı olunduğu vurgulanmış ve kendisi bu konuda bilgilendirilmiştir.

Ey Peygamber! Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan, O'nun verdiği peygamberlik görevini yerine getirmemiş olursun. Allah, seni insanlardan korur. Şüphesiz Allah, kâfirler topluluğunu hidayete erdirmeyecektir.

(MAİDE: 5/67)

Hz. Muhammed'in gittikçe daha da zor şartlarda kalacağı da kendisine bildirilmiştir:

> De ki: "Ey Kitap ehli! Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirileni (Kur'an'ı) uygulamadıkça hiçbir şey üzere değilsiniz." Andolsun ki sana Rabbinden indirilen bu Kur'an, onlardan çoğunun taşkınlık ve küfrünü artıracaktır. Öyle ise o kâfirler toplumu için üzülme.
>
> (MAİDE: 5/68)

Hz. Muhammed sadece izlenmemiş birçok konuda fiziki olarak kendisine ve çevresindekilere yardım da yapılmıştır. Bunu birçok ayetten anlayabiliyoruz.

Hatta yaptığı savaşlarda bile... Önceki bölümde aktarmış olduğum gibi kendisine vahyedilen bazı ayetlerde bu çok açık bir şekilde kendisine bildirilmiştir:

> Eğer içinizde sabırlı yirmi kişi bulunursa, iki yüz kişiye galip gelirler. Eğer içinizde (sabırlı) yüz kişi bulunursa, inkâr edenlerden bin kişiye galip gelirler...
>
> (ENFÂL: 8/65)

Mubâhele'ye davet...

Şimdi aktaracağım ayet göksel ilâhi güçlerin Hz. Muhammed ile birlikte nasıl ele ele vererek bu vazifenin yerine getirildiğini göstermesi bakımından son derece önemlidir. Bu ayet göksel ilâhi güçlerin ne denli bu vazifenin içinde yer aldığını bize göstermektedir. Bu ayette son derece ilginç bir konu anlatılmaktadır. Bu majik nitelikli bir uygulamayla ilgilidir... Ve son derece ilginç ve üstünde önemle durulması gereken bir konuyu açıklamaktadır.

Önce ayeti görelim sonra üzerinde duralım.

Sana (gerekli) bilgi geldikten sonra artık kim bu konuda seninle tartışacak olursa, de ki: "Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı çağıralım. Biz de siz de toplanalım. Sonra gönülden dua edelim de, Allah'ın lânetini (aramızdan) yalan söyleyenlerin üstüne atalım."

(AL-İ İMRAN: 3/61)

İslâm Literatürü'nde bu âyete *"mubâhale"* ayeti denir. Mubâhele, bir konuda haklı olanın ortaya çıkması için usulünce lânetleşmek demektir.

Necran Hıristiyanları; *"Kur'an, Hz. İsa'nın babasız doğduğunu kabul ettiğine göre, onun Allah olması gerekir"* iddiasını ileri sürdüler. Bunun üzerine Hz. Peygamber, hakkın ortaya çıkması için onları mubâhaleye davet etti. Ancak onlar bunu kabul etmediler.

Ayete baktığımızda bu davete Hz. Muhammed bizzat Cebrail tarafından yönlendirilmiş ve Hz. Muhammed de bunu yerine getirmiştir. Demek ki, böyle bir daveti karşı taraf kabul edecek olsaydı, Cebrail karşı tarafa yönlendireceği tesirlerle onlara ciddi bir zarar verebilecekti.

İnsanların düşünceleri Cebrail tarafından Hz. Muhammed'e bildiriliyor

Cebrail bir taraftan kendisine vahyi aktarırken bir taraftan da Hz. Muhammed'in insanlara aktardığı bu vahiyler ve kendisi hakkında insanların neler düşündüklerini de Hz. Muhammed'e bildirmekteydi.

Onlar, Allah'ın kalplerindekini bildiği kimselerdir.

> **Öyleyse onlara aldırma. Onlara öğüt ver ve onlara, kendileri hakkında etkili ve güzel söz söyle.**
>
> (NİSA: 4/63)

Hz. Muhammed Cebrail'in kendisinden istediklerini yerine getirmiş ve onlara güzel sözlerle yaklaşmıştır. Hz. Muhammed'in bu sözlerinden sonra bazı insanların nasıl davrandıkları da kendisine bildirilmiş ve ona göre davranması için uyarılmıştır:

> Sana "baş üstüne" derler. Fakat senin yanından çıktıklarında, içlerinden birtakımı, geceleyin; (senin gündüz) söylediklerinin aksini kurarlar. Allah, onların geceleyin kurduklarını yazmaktadır. Sen onlara aldırma. Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.
>
> (NİSA: 4/81)

Sana hiçbir zarar veremezler

Sözünü ettiğimiz bu yardımlar olmasaydı Hz. Muhammed'in bu görevi yerine getirmede nasıl zorlanacağı da Kur'an-ı Kerim'de çeşitli ayetlerle anlatılmıştır:

> (Ey Muhammed!) Eğer Allah'ın sana lütuf ve merhameti olmasaydı, onlardan bir grup seni saptırmaya çalışırdı. Hâlbuki onlar, ancak kendilerini saptırırlar, sana hiçbir zarar veremezler. Allah, sana kitabı (Kur'an'ı) ve hikmeti indirmiş ve sana bilmediğin şeyleri öğretmiştir. Allah'ın sana lütfu çok büyüktür.
>
> (NİSA: 4/113)

> Andolsun, senden önce de nice peygamberler alaya alındı da ben inkâr edenlere bir süre (mühlet) verdim,

sonra da onları yakalayıverdim. Benim cezalandırmam nasılmış!

(RA'D: 13/32)

Sadece Hz. Muhammed'in değil çevresindekilerin de koruma altında tutulduğu birçok ayette bildirilmiştir:

"... onların 'hileli düzenleri' size hiçbir zarar veremez. Şüphesiz, Allah, yapmakta olduklarını kuşatandır."

(AL-İ İMRAN: 3/120)

Bazen kendisinden sert davranması bazen de kendisine karşı çıkanları hoşgörmesi ve affetmesi istenmiştir:

Ey Peygamber! Kâfirlere ve münafıklara karşı cihad et, onlara karşı sert davran. Onların varacağı yer cehennemdir. Ne kötü varılacak yerdir orası!

(TAHRİM: 66/9)

İşte, verdikleri sözlerini bozmaları sebebiyledir ki onları lânetledik, kalplerini de kaskatı kıldık. Kelimeleri yerlerinden kaydırarak (tahrif edip) değiştiriyorlar. Akıllarından çıkarmamaları istenen şeylerden önemli bir kısmını da unuttular. (Ey Muhammed!) İçlerinden pek azı hariç, onların daima bir hainliğini görüyorsun. Yine de sen onları affet ve aldırış etme. Çünkü Allah, iyilik yapanları sever.

(MAİDE: 5/13)

Bazen de karar kendisine bırakılmıştır:

Onlar, yalanı çok dinleyen, haramı çok yiyenlerdir.

> Eğer sana gelirlerse, ister aralarında hüküm ver, ister onlardan yüz çevir. Onlardan yüz çevirecek olursan, sana asla hiçbir zarar veremezler. Eğer hükmedecek olursan, aralarında adaletle hükmet. Çünkü Allah, âdil davrananları sever.
>
> (MAİDE: 5/42)

"O beni göremez!..."

Kur'an-ı Kerim'de toplam 5 ayetten oluşan bir sure vardır. Sure adını *"kurusun ve kahrolsun"* anlamına gelen *"tebbet"* sözcüğünden almıştır.

> Ebu Leheb'in elleri kurusun. Zaten kurudu. Ona ne malı fayda verdi, ne de kazandığı.
>
> (TEBBET: 111/1-2)

Surenin başında ismi geçen Ebu Leheb, Hz. Muhammed'in on iki amcasından biridir. Ancak amcasının oğlu olmasına rağmen ona düşmanlık edenlerin başında geliyordu. Karısı Ümmü Cemil de bu düşmanlığında kocasına eşlik etmekteydi. Hatta zaman zaman dikenli çalılar taşıyıp, Hz. Muhammed'in geçeceği yollara bu dikenli çalıları dökmekteydi. Sure bu büyük düşmanlığı konu almış ve surenin sonunda Ebu Leheb ile birlikte karısının da bu yaptıklarından dolayı cezalandırılacağı söylenmiştir. Gerçekten de öyle olmuş ve Ebû Leheb, Bedir Savaşı'nda Mekkeliler'in yenilmesine o kadar üzülmüş ki, bir hafta sonra kahrından ölmüştür.

624 yılında meydana gelen bu savaş Hz. Muhammed'in ilk savaşıdır ve yeni getirdiği dinin yayılmasında çok önemli bir fonksiyon görmüştür. Ancak burada dikkatlerinizi çekmek istediğim bir başka olay daha yaşanmıştır. O dönem Hz. Ebu Bekir'in şahit olduğu bu olay, Hz. Muhammed'in nasıl bir koruma altında olduğunu göstermesi bakımından son derece

çarpıcı bir örnektir. İslam kayıtlarına geçmiş olan bu olayı özetle aktarıyorum:

Ümmü Cemil kendisi ve kocası hakkında Tebbet Suresi'nin indiğini işitince, büyük bir hırsla Hz. Muhammed'i bulmak için Kâbe'ye doğru yola çıktı.

O sıra Hz. Muhammed Hz. Ebu Bekir ile birlikte Kâbe Mescidi'nde oturmaktaydı. Uzaktan Ümmü Cemil'in gelmekte olduğunu gören Hz. Ebu Bekir Hz. Muhammed'e dönerek: *"Ya Rasulallah! Bu Ümmü Cemil'dir. Eziyet edici bir kadındır. Sana doğru geliyor! Onun seni görmesinden korkuyorum! Keşke bu kadın sana bir zarar vermeden, eziyet etmeden kalkıp gitmiş olsaydın, bir köşeye çekilseydin!"* dedi.

Hz. Muhammed hiçbir tepki vermeden sakin bir şekilde: ***"O beni göremez!"*** diyerek oturmasına devam etti.

Gelip, Hz. Ebu Bekir'in başına dikildi. Ona: *"Ey Ebu Bekir! Arkadaşın nerede?"* diye sordu. Hz. Ebu Bekir: *"Ne yapacaksın onu? Sen benim yanımda hiç kimse görmüyor musun?"* dedi.

Ümmü Cemil: *"Benimle alay etme! Ben senin yanında senden başkasını göremiyorum. Bana haber verildi ki, arkadaşın beni hicvetmiş. O şairse, vallahi, ben de şair bir kadınım. Kocam da şairdir. İşte, ben de onu hicvediyorum: 'Biz o verilmişe isyan ediyoruz. Onun peygamberlik işinden yüz çeviriyoruz. Onun dininden hiç hoşlanmıyoruz. Vallahi, onu bulsaydım, şu taşı kendisinin ağzına vuracaktım!"* dedi.

Hz. Ebu Bekir: *"Hayır! Vallahi, arkadaşım şair değildir. O şiir söylemez de. Şu Beyt'in (Kâbe'nin) Rabbine andolsun ki, o seni hicvetmiş değildir"* dedi.

Ümmü Cemil: *"Muhakkak ki, sen benim katımda doğru sözlüsündür. Kureyşîler iyi bilir ki, ben onların ulu kişilerinin kızıyımdır!"* diyerek dönüp gidince, Hz. Ebu Bekir: *"Yâ Rasulallah! O seni görmedi mi?"* diye sordu.

Hz. Muhammed'in verdiği cevap kendisinin nasıl bir koruma altında bulundurulduğunun adeta bir özeti gibiydi:

– "Beni görmedi! Allah onun gözünü alıp beni göremez hâle getirdi..."

Cebrail Hz. Muhammed'i yine bir tuzaktan kurtarıyor...

Hz. Muhammed'e karşı büyük bir direniş gösterenlerden bazıları gittikçe güçlenen Müslümanlar'la başa çıkamayacaklarını anladıklarında, sanki Müslümanlığa geçmiş gibi kendilerini göstermiş ama gizli gizli çeşitli entrika plânları yapmaya başlamışlardı.

Bu kişiler bir zamanlar Hz. Muhammed'le uzun müddet savaştıktan sonra Suriye'ye kaçan Hristiyan rahip Ebû Âmir'in teşviğiyle "Kuba Mescidi"nin yakınlarında "Dırâr Mescidi" adıyla bir başka mescid inşa etmişlerdi. Bu mescidi yapmalarının asıl nedeni "Kuba Mescidi"nin cemaatini ikiye bölmekti.

Hz. Muhammed ordusuyla birlikte Tebük'e giderken Medine'ye bir saat uzaklıktaki Ziyevan köyüne vardığında, söz konusu ettiğim bu kişilerden bir heyet gelerek: *"Ey Allah'ın Resulu! Biz hastalar ve Kuba Mescidi'ne gelemeyenler için özellikle yağmurlu gecelerde namaz kılmak üzere bir mescid bina ettik. Teşrif edip burada namaz kıldırsanız, hayır ve bereketle dua buyursanız çok mutlu olacağız"* demişti. Hz. Muhammed bunun dönüşte olabileceğini söylemişti.

Dırâr Mescidi Hz. Muhammed'e suikast düzenlemek üzere içi silah deposu hâline getirilmiş bir mesciddi. Hz. Muhammed Tebük dönüşü bu mescide gitmeye hazırlanırken Cebrail gelerek durumu kendisine haber vermiş ve o mescide gitmemesini söylemiştir.

Kur'an-ı Kerim'de bu olay şöyle anlatılmıştır:

> Bir de zararlı faaliyetlerde bulunmak, küfre yardım etmek, mü'minler arasına ayrılık sokmak için ve öteden beri Allah ve Resûlüne karşı savaşanlara üs olsun diye bir mescit yapanlar vardır. Bunlar, "Bizim iyilikten başka hiçbir kasdımız yok" diye de mutlaka yemin ederler. Ama Allah şâhitlik eder ki bunlar mutlaka

yalancıdırlar.
Onun içinde asla namaz kılma...
(TEVBE: 9/107, 108)

Ayetin devamında Kuba Mescidi'nde kendisini arınmaya vermiş gerçek Müslümanlar'ın bulunduğu da ayrıca belirtilmiştir.

...İlk günden temeli takva (Allah'a karşı gelmekten sakınmak) üzerine kurulan mescit (Kuba mescidi), içinde namaz kılmana elbette daha layıktır. Orada temizlenmeyi seven adamlar vardır. Allah da tertemiz onları sever.
(TEVBE: 9/108)

Böylelikle Hz. Muhammed karanlık düşünceli kişilerin oyunundan uzaklaştırılmış ve amaçlarına ulaşmalarına engel olunmuştur. Daha sonra iki yüzlü kişilerin kurmuş olduğu o mescid Müslümanlarca yıkılarak yerle bir edilmiştir.

Ebu Süfyan'ın *"Bir şey söylesem, şu çakıllar bile dile gelerek hemen gidip ona (Hz. Muhammed'e) haber veriyorlar."* şeklindeki sözü de Hz. Muhammed'in her konuda bilgilendirilmekte olduğunu çevresindekilerin de fark ettiğini bizlere göstermektedir.

Yakında biz onun burnunu damgalayacağız...

Bazı ayetlerde Melekut Âlemi'nin ilâhi müdahaleleri ve cezalandırmaları da son derece açık bir şekilde dile getirilmiştir.

Yemin edip duran, aşağılık, daima kusur arayıp kınayan, durmadan söz taşıyan, iyiliği hep engelleyen, sal-

dırgan, günaha dadanmış, kaba saba; bütün bunların ötesinde bir de soysuz olan kimseye mal ve oğulları vardır diye, sakın boyun eğme. Âyetlerimiz kendisine okunduğu zaman, "Öncekilerin masalları!" der. Yakında biz onun burnunu damgalayacağız.

Şüphesiz biz, vaktiyle "bahçe sahipleri"ne belâ verdiğimiz gibi, onlara (Mekkeli inkârcılara) da belâ verdik...

(KALEM: 68/10-16)

İşte bu nedenle birçok ayette hesap görmenin Melekut Âlemi'ne ait olduğu bildirilmiştir:

...Senin görevin sadece tebliğ etmektir. Hesap görmek ise bize aittir.

(RA'D: 13/40)

Hz. Muhammed majik güçlerle de mücadele etmek zorunda kalmıştı...

Kur'an-ı Kerim'de ilginç bir ayet vardır. Ayette şöyle denmektedir:

Şüphesiz inkar edenler Zikr'i (Kur'-an'ı) duydukları zaman neredeyse seni gözleriyle devirecekler.

(KALEM: 68/51)

Metafizik bir konu dile getirilmektedir. Yoksa kimse bir bakışla devrilecek hâle gelemez. Peki bir insanı, hele ki peygamber gibi bir vazifeliyi devirebilecek nasıl bir bakıştır?..

Konuyu açalım...

"Göz Değmesi" ya da *"Göze Gelmek"* anlamında kullanılan; Türkçemiz'deki *"Nazar"* Arapça bir sözcüktür.

Nazar inancı temelde, tesirin (enerjinin) nakledilme prensibinin doğal bir sonucu olarak ortaya çıkmış olan bir inançtır ve dünyanın her toplumunda bu inanç mevcuttur.

Bazı kimselerin bakışlarında bulunduğu kabul edilen ve insanlara, evcil hayvanlara hatta çeşitli eşyalara zarar verdiğine inanılan kuvvete; ***"Nazar"*** ismi verilmiştir.

Bu kuvvetin zararlı etkisinin; kıskançlık ve ve benzeri olumsuz duygulardan kaynaklandığı bilinmektedir.

Metapsişik ve ezoterik bilgilerde bu enerjinin bilerek de kullanılabileceği ifade edilmektedir. Bazı teknikler kullanılarak, negatif psişik enerjiler gözlerden dışarıya yansıtılabilir. Bu majik bir uygulamadır. Bunu özellikle eski dönemlerde uygulayan bazı rahipler bulunmaktaydı. Hz. Muhammed'in yaşadığı dönemlerde özellikle bazı Yahudi rahipler bu alanda kara maji uygulamaları içinde bulunmaktaydılar. Yukarıdaki ayette sözü edilen budur...

Kitabımızın önceki sayfalarında söylediğim gibi kıskançlık içine giren bazı Yahudi rahipler böyle bir uygulamanın da içine girmişlerdi.

Nitekim Hz. Muhammed'in yaşamı incelendiğinde sadece gözleriyle değil daha farklı yöntemler kullanarak da peygambere majik uygulamaların yapıldığını görmekteyiz.

Yaşamının her anında kendisiyle birlikte olan ilâhi ellerin varlığına rağmen kendisine kara maji yapılma girişiminde bulunulmuş ve bunda kısmen de olsa bu majiyi yapanlar başarıya ulaşmışlardır. Ama Hz. Peygamber'in bu sıkıntılı durumdan kurtulmasında ona en büyük yardım onu hiç yalnız bırakmayan ilahi ellerce gerçekleştirilmiştir.

"Sabah aydınlığı" anlamına gelen Felak ve ve sonrasında gelen *"insanlar"* anlamındaki Nas Sureleri Hz. Muhammed'e karşı yapılan kara maji uygulamaları nedeniyle gelmiş ve bu zararlı enerjilerden, kendisinin Rabbi'ne sığınması istenmiştir.

De ki: "Yarattığı şeylerin kötülüğünden, karanlığı çöktüğü zaman gecenin kötülüğünden, düğümlere üfle-

yenlerin kötülüğünden, haset ettiği zaman hasetçinin kötülüğünden, sabah aydınlığının Rabbine sığınırım."
(FELAK: 113/1-5)

Bu sözlerle kendisinin, Cebrail'in bağlı olduğu Melekut Âlemi tarafından manyetik koruma altına alındığını anlıyoruz.

İpe düğüm atmak ve ipe üflemek yapılan kara maji tekniklerindendir. Ve o dönem Arabistan'da çok yaygın uygulanan bir yöntemdi.

Hz. Muhammed'e de büyü yapıldığı ile ilgili çeşitli rivayetler bulunmaktadır. İslam kaynaklarında konu özetle şu şekilde dile getirilmiştir:

Hz Muhammed'e büyü yapılmıştır.. Efendimiz akli ve bedeni olarak zafiyetinin farkındadır.. Yapacak bir şey yoktur ve vahyi bekler.. Nihayet Cebrail'in görünmesi, kendisinde büyü olduğunu söylemesi ve büyünün bir kuyunun içinde bulunduğunu belirtmesi üzerine harekete geçilerek büyü çözülür. Bundan sonra Hz. Muhammed'in rahatladığı ifade edilmektedir.

Nitekim hemen ardından gelen surede yine bu konuya yer verilmiştir:

De ki: "Cinlerden ve insanlardan; insanların kalplerine vesvese veren sinsi vesvesecinin kötülüğünden, insanların Rabbine, insanların Melik'ine, insanların İlâh'ına sığınırım."
(NAS: 114/1-6)

Hz. Muhammed'e nasıl büyü yapıldığı ile ilgili bizzat eşi Ayşe'nin de anlattıkları vardır. Eşinin anlattıklarına göre Hz. Muhammed'in Yahudi hizmetçisi peygamberin saçlarını taradığı tarağına ait bazı dişleri Yahudi Lebid bin A'sam'a verme-

si ile bu maji gerçekleştirilmişti.

Peki bu ne anlama gelir?...

Adım adım konuyu açalım...

Ezoterik Öğretiler'de ve eski toplumların geleneklerinde uygulanan bu yönteme "Temas Büyüsü" ismi verilmiştir.

"Temas Büyüsü"nde saç, tırnak, kirpik ve diş gibi fizyolojik unsurların yanısıra, insanın giyim-kuşam ve günlük yaşamına ait çeşitli objeler kullanılır.

Çünkü:

"Bir zamanlar bir arada bulunan vücudun uzuvları herhangi bir sebeple vücuttan ayrılsalar bile, Analoji Yasası gereği bu bağı sürdürmeye devam ederler."

Peki nedir Anoloji Yasası?...

Anoloji Yasası: Evrenin çok önemli bir özelliğini ifade eder. Parça bütüne aittir ve bütüne ait bilgi taşır. Yani en küçük parçada bile bütüne ait özellikler gizlidir. Ve bu parça bütünden ayrılsa bile bu bağı sürdürür. Parçaya yapılan her etki bu nedenle bütüne de etki eder.

Evrenin bu özelliği dünyamızda da geçerlidir. İnsanda da... O nedenle "Biz size şah damarınızdan da yakınız denmiştir"

Bir zamanlar mabetlerde gerçekleştirilen İnisiyatik Öğretiler'de rahiplere öğretilen Anoloji Yasası'nın bu özellikleri ne yazık ki daha sonraları bu konuları dejenere eden ve negatif yönde kullanan bazı rahiplerce kötüye kullanılmış ve bu sır kara maji uygulamalarının da temelini oluşturmuştur.

Böylelikle adına "Temas Büyüsü" denilen bir majik uygulama çıkmıştır.

Özetleyecek olursak:

Parça bütüne aittir, bilgisinin temelini oluşturduğu ***"Temas Büyüsü"***, bir zamanlar birbirlerine bağlı olan şeylerin, sonradan birbirlerinden tamamen ayrılmış olsalar bile, parçalardan birindeki değişikliğin diğerini de etkileyeceği prensibi-

ne dayanır.

Bu teknik aslında olumlu yönde de yani bir kişiye pozitif şifa tesirlerini yollamada da kullanılmışır. Ancak Hz. Muhammed'e yapıldığı gibi negatif yıkıcı yönde de!...

Hz. Muhammed'in saçlarını taradığı tarağın dişleri bu nedenle alınmıştır. Çünkü üzerinde saç parçaları bulunmaktaydı. İşte o saç parçaları üzerine o negatif enerji bindirilmiştir. Uygulanan yöntem budur.

Yani parçanın başına gelen bütünün de başına gelmiş ve Hz. Muhammed'in ciddi olarak fiziksel olarak zarar görmesine neden olunmuştur. (*)

Olayın gelişimi İslâmi Kaynaklar'da şöyle anlatılmıştır:

> Daha sonra yapılan sihir tekrar Yahudi hizmetçiye verildi. Hizmetçi de bu sihri Eris kuyusuna gömdü. Cebrail Felak ve Nas surelerini indirdi ve bu sihrin yerini ve kimin yaptığını Hz. Peygamber'e haber verdi. Bunun üzerine Hz. Peygamber Hz. Ali'yi gönderdi. O da kuyunun suyunu boşalttı. Kuyudaki taşın altından da sihir yapılan tarağın dişlerini çıkardılar. Bunlarla beraber bir de yay kirişi vardı. O kirişte on tane de düğüm vardı. Alıp onu Hz. Peygamber'e getirdiler.
>
> Hz. Peygamber de o düğümlerin üzerine Felak ve Nas surelerini okumaya başladı. Her bir ayet okuduğunda bir düğüm çözülüyor ve Hz. Peygamber hafiflik buluyordu. İki surenin okunması bitince son düğümde çözüldü. Hz. Peygamber de rahatladı ve şifa buldu." (Buhari, Müslim)

Bu anlatılanlara da baktığımızda kendisini bir an bile yalnız bırakmayan Cebrail bu olayda da derhal devreye girmiş ve yapılan bu kara majinin olumsuz etkisinin ortadan kaldırılmasında Hz. Muhammed'e yardımcı olmuştur.

(*) Anoloji Yasası ve majik uygulamaları ile ilgili ayrıntılı araştırma yapmak isteyenlere *"Türkler'in Kültür Kökenleri"* isimli kitabımı tavsiye edebilirim.

BİTİRİRKEN

Hz. Muhammed'in kökeni ile ilgili ne o dönemde ne de sonraları, halka hiçbir şey açıklanmamıştır. Kur'an-ı Kerim'de Sirius'tan bahsedilmiştir ama bu konuyla ilgili bir açıklama yapılmamıştır. Kendisi de bundan kesinlikle bahsetmemiştir.

Dünya insanı olarak bizlerin algılama kapasitemizle Siriusyen Kültür'ün bilgi birikimini kıyaslayacak bir kıstasımız bile bulunmamaktadır. Arada uçurumlar var desek bile bu durumu izah edebilecek bir cümle olmaktan bile uzak olacaktır. Bizimle o kültürün arasındaki mesafeyi düşündükçe işler daha da büyür ve devleşir. Bir süre sonra dev kelimesi bile bir şey ifade etmez hâle gelir; zayıf, cılız ve aradaki o yüce farkı ifade edemeyecek bir kelime hâline gelir.

Siriusyen Kültür'ün dünya ile çok yakından bağlantısı olduğu, birçok toplumun eski geleneklerinde karşımıza çıkmaktadır. Roma'dan, Orta Asya Eski Türkleri'ne, oradan da Mısır'a ve Afrika'daki Dogon kabilesine varıncaya kadar birçok gelenekte bu bilgiler mevcuttur.

Şunu biliyoruz ki, o dönem orada bulunan Hz. Musa'nın Öğretisi'ne bağlı kalmış olan Yahudi Kabalistleri, Sâbiiler gibi bazı ezoterik gruplara mensup inisiyelerden bir kısmı durumun farkındaydılar.

Sahabilerin içinden de bu konuyla ilgili bilgisi olanların bulunduğu söylenmektedir. Ancak bu sahabilerin de kimler olduğu bilinmemektedir.

Kur'an-ı Kerim'de Hz. Muhammed'in kökeni ile ilgili bilgi verilmemişse de vahyin aktarılışı ile ilgili bazı açıklamalarda bulunulmuş ve bu kökenin Cebrail olduğu çok açık bir şekilde ifade edilmiştir.

İlâhi Eller.. İnisiye rahipler.. Mürşitler...

Dünya insanı hiçbir zaman bu dünyada tek başına bırakılmamış, çok çeşitli yollar ve yöntemlerle her an görüp gözetilmiş, korunup bilgilendirilmiştir. Bu bilgilendirme geniş halk kitlelerine hep sembollerle gerçekleştirilmiş, bu bilgilendirilmeyi ve görüp gözeticilik fonksiyonunu yöneten ilâhi eller kendilerini hiçbir zaman açıkça belli etmemişlerdir. Ama o görünmeyen kutsal elleri hep üzerimizde olmuştur.

> Ardında ve önünde insanoğlunu takip edenler vardır; Allah'ın emriyle onu gözetirler...
>
> (RA'D: 13/11)

O görünmeyen kutsal ellerin dünyamızdaki eli ayağı olan nice vazifeliler bu dünyaya gelmiş ve gitmişlerdir. O kutsal ellerin etkisini içinde yaşatan nice mabetlerde bu bilgi ışıkları ışımış, yayılmış ve insan benliklerini aydınlatmıştır.

Mevlânalar, Hallac-ı Mansurlar, Yunus Emreler, Muhyiddin İbn Arabiler ve daha niceleri.. Bunlar sadece duyduklarımızdan birkaç tanesi...

Anadolu tam anlamıyla bu ışıyan merkezlerin orta noktası olmuş nice mürşitleri bilge rahipleri bünyesinde yaşatmıştır.

Spiritüel Coğrafya'da çok önemli bir yeri olan Anadolumuz'da öyle bir inisiye, öyle bir Sufi çıkmıştır ki, dünya üzerinde hiçbir bilgenin yapmadığı bir yöntemle insanlara o inisiyatik ışığı yansıtmayı başarabilmiştir...

O inisiye, mizahi yolla derin Sufi bilgeliğini Anadolu'da insanlara aktarmıştır.. Bu yöntem sadece kendisi tarafından kullanılmıştır. Bu bakımdan dünya literatüründe tektir.. Özeldir..

Bir sonraki kitabımın konusu da işte O'dur...

O Sufi Bilgesi NASREDDİN HOCA'dır...

YAYINLANAN KİTAPLARIMIZ

SINIR ÖTESİ

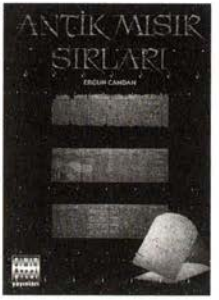

GİZLİ SIRLAR ÖĞRETİSİ

Ergun CANDAN, Sy: 264

Ezoterik Batını Öğretiler ile ilgili temel kavramların ele alındığı bu çalışma Ergun Candan'ın ilk kitabıdır. Bir zamanlar gizli mabetlerin derinliklerinde saklanan sırlar nelerdi? Bu sırların kaynağı ? eydi? Ve bu sırlar nereden gelmişti? Bu sırlar sembollere büründürülerek günümüze nasıl ulaştırılmıştır?

SINIR ÖTESİ

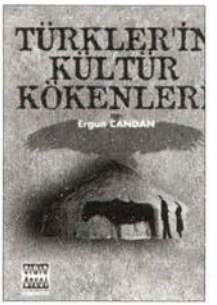

ANTİK MISIR SIRLARI

Ergun CANDAN, Sy: 496

Bir zamanlar "Ezoterik Kültür"ün en önde gelen kalelerinden biri olan Antik Mısır, Dünya coğrafyasında yer almış en gizemli toplumlardan biridir. Mısır, kadim çağlarda çok sayıda kişiyi eğiten ve yetiştiren bir okuldu... Kitabın sayfalarını açtığınızda, Mısır'da gerçekleştirilen "Gizli Öğreti"ye, mabetlerin içine girerek, bizzat kendiniz şahit olacaksınız...

SINIR ÖTESİ

TÜRKLER'İN KÜLTÜR KÖKENLERİ

Ergun CANDAN, Sy: 584

Dünya'nın en gizemli yörelerinden biri kuşkusuz ki, Orta Asya'dır. Orta Asya Gök Tanrı Dini'nden Anadolu'da yaşam bulmuş Sufizm'e kadar uzanan geniş yelpaze içindeki Türk Kültürü'nü oluşturan unsurlar, tüm ayrıntısıyla bu kitapta ele alınmıştır.

SINIR ÖTESİ

RUHSAL GÜÇLERİ GELŞTİRME TEKNİKLERİ

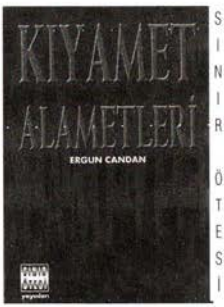
Ergun CANDAN, Sy: 208

İç potansiyel gücünüzü ortaya çıkartabilir, yaşam içinde büyük bir güce sahip olabilir ve yaşamınızı isteğinize bağlı olarak yönlendirebilirsiniz. Duyular Dışı Algılamalarınızı pratik uygulanabilir metotlarla siz de geliştirebilirsiniz. Telepati, Durugörü, Astral Seyahat, Telekinezi, Psikokinezi vs...

KIYAMET ALAMETLERİ

Ergun CANDAN, Sy: 344

Gittikçe yoğunlaşan doğal afetlerin fiziksel ve metafiziksel anlamları nelerdir? Dinlerde sözü edilen kıyametin neresindeyiz?... Eski uygarlıkları yok eden büyük tufanın bir benzeri yeniden yaşanacak mı? Kıyamet ve Tufan'ın ön belirtileri nelerdir? Binlerce yıllık gizli-ezoterik bilgilerin ışığında ve en son bilimsel verilere dayanılarak hazırlanmıştır.

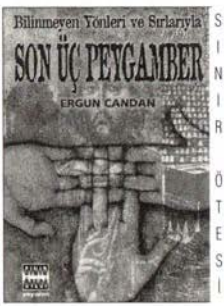

SINIR ÖTESİ

SON ÜÇ PEYGAMBER

Ergun CANDAN, Sy: 344

2000 yıldır saklanan "Sırlar Bilgisi" 2000 yıl sonra açılıyor... Şimdiye kadar hiç bir yerde yayınlanmamış çok özel bilgilerin ele alındığı bu kitap; "Dinler Tarihi" nin gizli kalmış önemli bir bölümüne ışık tutacak nitelikte hazırlanmıştır. Son üç dinin bilinmeyen gizli tarihi içinde yolculuk yaparken, o yılları yeniden yaşayacaksınız...

SINIR ÖTESİ

TEVRAT'IN ŞİFRESİ VE GİZLİ KEHANETLERİ

Joseph NOAH, Sy: 272

Tevrat'ın gizli sırlarının anlaşılamayacağı Tevrat'ın içindeki pekçok Bab'da da açıkça ifade edilmiştir. Bu sırlardan biri de içerdiği şifredir. Kutsal Kitaplar'daki şifreler de eski kehanetler de hep aynı şeyi söylüyor: 2004'den sonrasına dikkat!... Asıl değişim 2010'dan sonra!...

SINIR ÖTESİ

ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR?

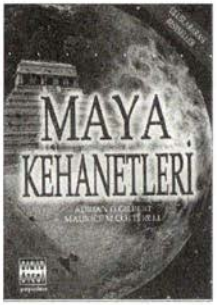
Ergun CANDAN, Sy: 248

Ölümü ele aldığımız kitabımızı okuduğunuzda, doğum da size çok farklı görünecek. Böylelikle ölümden sonra sonsuz evrende, bu dünyadan çok daha ileri düzeyde bulunan "Galaktik Uygarlıklar" içinde bir gün bizlerin de yer alabileceğimiz gerçeği ile yüzyüze geleceksiniz. Kitabın içeriğini tanıtmak yerine ismini yazmayı yeterli görüyoruz:
"ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR"

SINIR ÖTESİ

SINIR ÖTESİ

MAYA KEHANETLERİ

A. GILBERT, M. COTTERELL, Sy: 400

Mayalar, kehanetleriyle çağımıza büyük bir mesaj iletmişlerdir. Bu kehanetler ilk kez 1996 yılında bilimsel bir araştırmadan geçirilmiştir. Kitabı "Uluslararası Bestseller" yapan en önemli etken Mayalar'ın kehanetlerinin astrofizikçilerin bulgularıyla tamamen örtüşmesidir. Ortaya çıkan sonuç gerçekten çok çarpıcıdır.

SINIR ÖTESİ

DİN ve BEYİN

Prof. Dr. Gazi ÖZDEMİR, Sy: 547

Prof. Dr. GAZİ ÖZDEMİR'den EZBERLERİ BOZAN BÜYÜK BİR ÇALIŞMA BEYNİMİZ NASIL ÇALIŞIR, DİNİ NASIL ALGILAR? BEYİN VE DİN AYNI PRENSİPLERLE Mİ ÇALIŞMAKTADIR?

SINIR ÖTESİ

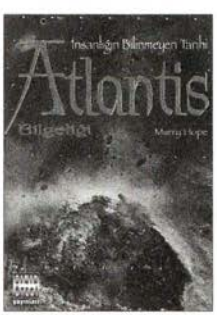

KUR'AN-I KERİM'DEKİ GİZLİ AYETLER

Mesut YILMAZ, Sy: 304

KUR'AN-I KERİM YİNE ÇOK KONUŞULACAK... BU KEZ, ŞİFRE YOK... RAKAM YOK...
KEHANET YOK...
SADECE KUR'AN VAR...
SADECE AYETLER VAR...
Kur'an-ı Kerim'in yıllardır fark edilemeyen bir özelliği daha genç bir araştırmacı tarafından bulundu!...

SINIR ÖTESİ

ATLANTİS BİLGELİĞİ

Murry HOPE, Sy: 304

Dünya üzerinde meydana gelen tufanlar sırasında birçok uygarlığın batmış olduğu İncil, Tevrat ve Kur'an-ı Kerim'de uzun uzun anlatılmıştır. Bu uygarlıklardan biri de Atlantis'tir. Bir zamanlar Atlantis'te yaşananlar gelecekte meydana gelmesi muhtemel olaylara da ışık tutması bakımından ayrı bir öneme sahiptir.

YAŞANMIŞ ESRARENGİZ OLAYLAR

Ergun CANDAN, Sy: 288

Bu kitapta aktarılanların tümü, şahitler ve belgelere dayalı 19 yıllık bir araştırmanın ürünüdür. Türkiye genelinde meydana gelen ve normal yollarla açıklanamayan olayların Parapsikoloji ile olan bağlantıları da açıklamalı olarak aktarılmıştır. Kitabın tamamı bir belge niteliğindedir.

SINIR ÖTESİ

PAPALIĞIN SONU

Harun KOLÇAK, Sy: 320

1143 yılında bir kişi çıkmış ve günümüze kadar gelen tüm Papaların kimler olacağını tek tek söylemiş. Ve bu söylediklerinin hepsi de birer birer gerçekleşmiş. Ve üstüne üstlük bu kişi gelecek Papa'nın son olacağını, Vatikan'ın sona ereceğini söylemiş. Ve daha da ilginci bu kişi, Vatikan'ın Aziz ilan ettiği Malahy imiş. Sonunda herkes beklemeye başlamış... Son Papa'dan sonra ne olacak?...

SINIR ÖTESİ

NUH'UN GEMİLERİ

Ergun CANDAN, Sy: 217

Nuh Tufanı... Ve Nuh'un Gemisi... Dünya üzerinde geçmişten günümüze kadar, üstünde ençok durulan konulardan biri...Dinlerde ve eski halk inançlarının içinde anılardan hiç silinmemiş bir hikâye... Öyle bir hikâye ki, hiç unutulmayan... İzleri Ağrı Dağı'nda sürülen, hep aranılan ama bulunamayan bir gizem...

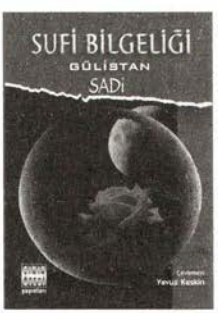

SINIR ÖTESİ

SUFİ BİLGELİĞİ - GÜLİSTAN

Şirazlı SADİ Sy: 320

Sufiler'in en büyük özelliği "Ezoterik-Bâtını Bilgileri"ni, halka hikâyelerle anlatmada göstermiş oldukları başarılarıdır.. Bu hikayeler, "Sufi Yaşam Kültürü"nün temelleridir. Bu kültür hakkında doyurucu bir bilgi edinmek isteyenler için, Ferideddin Attar, Mevlânâ Celâleddin-i Rumi gibi Sufiler'le aynı dönemde yaşamış olan Şirazlı Sadi'nin sansürsüz çevirisini sizlerle buluşturuyoruz.

SINIR ÖTESİ

SINIR ÖTESİ

İSA PEYGAMBER'İN GİZLİ ÖĞRETİSİ

Ergun CANDAN, Sy: 400

İsa Peygamber'in gizli kalmış yaşamı ve öğretisi hakkında bilgi edinmek isteyen okuyucularımıza yönelik olarak hazırladığımız bu kitapta geçen konuların içinde; uzun bir süredir gizli kalmış olan ve Türkiye'de ilk kez yayınlanan çok özel bilgilerle karşılaşacaksınız.
Bu kitap bir roman değildir. Bir dönemin yaşanmış, gizli kalmış gerçekleridir.

SINIR ÖTESİ

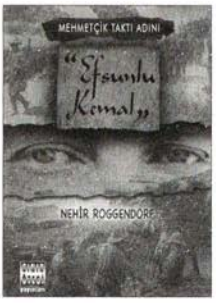
GİZLİ YÖNLERİYLE ATATÜRK

Ergun CANDAN, Sy: 243

UNUTULMAYA, UNUTTURULMAYA ÇALIŞILAN ATATÜRK'Ü YENİDEN HATIRLAYACAK, YENİDEN TANIYACAK VE ÇOK ŞAŞIRACAKSINIZ...

Türkiye'de ilk kez, Tufan Öncesi Uygarlıklar ve Türkler'in kökeni ile ilgili araştırmaları gerçekleştiren Mustafa Kemal Atatürk'ün gizli kalmış yönlerini ilgiyle okuyacaksınız.

SINIR ÖTESİ

EFSUNLU KEMAL

Nehir ROGGENDORF, Sy: 738

Dur, durak bilmeyen 57 yıllık yaşam serüveni, ateş ve mermi yağmuru altında, fırtınalar şimşeklerle geçmişti. Yaşadığı çağ, İmparatorlukların battığı ve yerlerine yeni devletlerin kurulduğu, savaşlarla ihtilallerle dolu bir zaman dönemeciydi. Korku ve dehşetin maskesi tüm insanların yüzünde asılı duruyordu. Düşmanları bile inanamamışlardı. Bunu fark eden Türk Mehmetçiği sonunda ona bir isim taktı: "Efsuniu Kemal".

SINIR ÖTESİ

BEBEĞİMDİ MELEĞİM OLDU

Gül YALÇINKAYA, Sy: 208

Bir çok ciddi araştırmacının inceleme konusu olan "Ölümden Sonra Yaşam"ın kanıtlarını yaşanmış bir öykünün içinde bulacaksınız.
Bu kitap, bir bebeğin özlem dolu beklenişiyle başlıyor... Ancak bu özlem ve sevgi hiç bitmiyor... Bir ölüm, yeni başlangıçlara kapı açıyor. Bu kitapta, anne ile oğulun ölümden sonra da devam eden sevgi bağının gerçek öyküsünü bulacaksınız.

KABE'NİN SIRRI
Erdem ÇETİNKAYA, Sy: 160

İstanbul – Kudüs – Mekke Altın hat mucizesi, Kur'an-ı Kerim'de ve Kâbe'nin inşaasında Altın Oran ve Kâbe'nin Dünya üzerindeki Altın Oran noktasındaki yeri, Altın Çağ'da İstanbul'un önemi ve uzaydan bakıldığında ortaya çıkan Dünya üzerindeki Altın Siluet ... Ve daha pek çok yeni bulgular, ilk kez Türkiye'de yayınlanmakta ve çeşitli dillere çevrilerek yurtdışında yayına hazırlanmaktadır.

SINIR ÖTESİ

GİZLİ ÖĞRETİLER SERİSİ 2

MEVLÂNA'NIN GİZLİ ÖĞRETİSİ
John BALDOCK, Sy: 376

Aşkla sarhoş olun, çünkü mevcut olan tek gerçek aşktır. Aşkı kendi işiniz haline getirmedikçe Sevilmişler arasına katılamazsız. (Şems-i Tebriz Divanı)

Bu kitap, sınırlı insani bakış açılarımızın kafesinden çıkmamıza ve duyusal gözlerimizle üstadın bütünsel görüşüne uyum sağlamamızı sağlar. Bu bütünsel görüşe "Gerçekliğin Okyanusu" da diyebiliriz.

SINIR ÖTESİ

GİZLİ ÖĞRETİLER SERİSİ 3

BUDİZM'İN GİZLİ ÖĞRETİSİ
Jo Durden SMITH, Sy: 376

Sidarta Buda'nın Türkçe karşılığı; uyanıp aydınlanmış kişi, üstat'dır. Ona bu ünvanın verilmesinin nedeni, O'nun bilgisizlik uykusundan uyanmış olması ve şartları gerçekte olduğu gibi görmesindedir. Eğer biz de Buda'yı model alırsak, aynı başarıları gerçekleştirebiliriz.

SINIR ÖTESİ

GİZLİ ÖĞRETİLER SERİSİ 4

TAO'UN GİZLİ ÖĞRETİSİ
Pamela BALL, Sy: 376

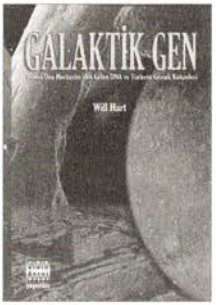
Vazolar yaparlar killeri biçimlendirirler,
Ama fayda vazonun iç boşluğundadır. - Lao Tzu

İşte Tao bu boşluktur... Hatta dıştaki o şekle biçim kazandıran da bu boşluktur. Ve biz ancak, önce bu boşlukta kaybolursak kendimizi gerçek anlamda bulabiliriz...

SINIR ÖTESİ

SINIR ÖTESİ

GALAKTİK GEN

Will HART, Sy: 400

Tarihin neresinde durduğumuzu bir daha sorgulamamız gerekiyor!... Klasik tarihin bize öğrettiği kronolojiyi dikkate alırsak, M.Ö. 1500'lerden öncesi, ilkel insanlardan oluşan ilkel kabilelerin dünyasıydı. Ancak bu ilkel dediğimiz toplulukların bizlere bıraktıkları mirasları incelediğimizde, tarihsel zaman sıralamasının altüst olduğunu görüyoruz. Onlar mı ilkeldi, yoksa biz mi onları anlayamayacak kadar bilgisiziz?

SINIR ÖTESİ

YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR

Selman GERÇEKSEVER, Sy: 264

Türkiye'nin ilk ufo araştırmacıları'ndan Selman Gerçeksever kitabında; eski tarihi belgelerdeki kayıtlardan günümüze kadar, Evren'de Zeki Hayat'ın izlerini takip ediyor. Kitabın sayfalarını çevirirken "Uzaylı Dostlarınızı" yanıbaşınızda hissedeceksiniz. Hem de tahmininizden çok daha yakınınızda.

SINIR ÖTESİ

UFO Gerçekleri & Yalanları

Farah YURDÖZÜ, Sy: 248

ABD'de yapılan araştırmalardan çıkan inanılmaz sonuç: " Dünya üzerinde çok sayıda kişi uzaylılar tarafından kaçırıldığını iddia ediyor!.." Sizlere sunduğumuz bu kitap, Uzaylılar ve Uçandaireler hakkında merak ettiğiniz çeşitli konuları, en son gelişmeler ışığında sizlere aktarmak için hazırlanmıştır. Uzaylılarla ilgili doğrular ve yanlışlar...

SINIR ÖTESİ

IŞIĞIN VE KARANLIĞIN OĞULLARI

Yavuz KESKİN, Sy: 135

Agarta & Şambala... Işığın ve Karanlığın oğullarının mücadelesinin başlangıcı yaklaşık 12.000 yıl öncesine dayanır. Her şey Atlantis'te başlamıştı. Kıtanın büyük bir tufanla batmasının ardından ışığın ve karanlığın oğulları bizim kıtamızda gizli yeraltı merkezleri oluşturdular. Işığın oğullarının kurduğu merkez "Agarta", Karanlığın oğullarının kurduğu merkez ise "Şambala" olarak anıldı.

Hitler'in ve Kgb'nin Peşinden Koştuğu KAHİN VANGA

Renan SEÇKİN, Sy: 248

«Bir atlı geldi, atıyla beraber odama girdi, tam önümdeydi, nerdeyse üzerime gelecek. Ama öyle parlıyor ki, güneş gibi! O da atı da, atı sanki tek boynuzlu gibi, bembeyaz ışıldayan ve konuşan at. Ve bir ses bana şöyle dedi: Sen insanlara olacakları önceden haber vermek üzere seçildin, bilmeleri için. Hazırlanmaları ve korkmamaları için.»

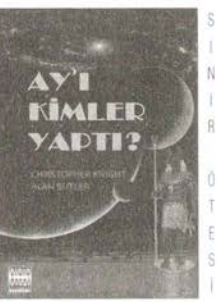

SINIR ÖTESİ

AY'I KİMLER YAPTI

Christopher KNIGHT, ALAN BUTLER Sy: 290

Uydumuz Ay adeta evrenin başka bir köşesinden alınıp yörüngemize yerleştirilmiş gibidir!...
Eldeki verilere göre Ay içi boş ve yapay bir uydudur!...
Dünyamız ve Ay'la ilgili tüm bildiklerinizi sorgulayacak bilimsel kanıtları, olağanüstü ama mantıklı iddialarla bu kitapta bulacaksınız.

SINIR ÖTESİ

SESLERİN GİZLİ GÜCÜ

Jonathan GOLDMAN, Sy: 232

Bugün tüm dünyada ses, tıbbın çeşitli alanlarında ve şifacılıkta kullanılmaktadır.
Antik bilgelikle modern bilimi birleştiren bu çalışmada göreceğiniz gibi kuantum fizikçileriyle kutsal metinler aynı şeyi tekrarlamaktadırlar: Her şey titreşimdir.

SINIR ÖTESİ

KORUYUCU MELEĞİNİZ SİZİ BEKLİYOR

Aksu BÜYÜKATLI Sy: 232

Bu kitap, meleklerin yaşamınıza girmesi ve meleklerden yardım alarak dua, meditasyon gibi çalışmalarla evrenin yapıcı enerjileriyle bağlantı kurmanızda yardımcı olacaktır. Unutmayın ki onlar bize yardım etmek için bekliyorlar.
Bu rehber kitapta Atlantis'ten günümüze kadar çeşitli dinlerdeki ve ezoterik çalışmalardaki melek kültürüyle ilgili bilgileri de bulacaksınız.

SINIR ÖTESİ

SINIR ÖTESİ

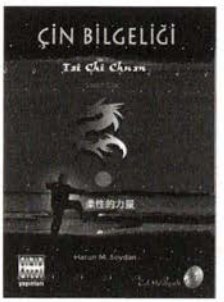

HİTLERİN YÜKSELİŞİNİN ARDINDAKİ SIR ve NAZİ UFOLARI

Emre ÖZYUMURTACILAR, Sy: 430

Adolf Hitler'in Kavgam'da bahsettiği Ari Irk kimlerdi? Irksal mirasların araştıran Ahnanerbe örgütü başta Tibet olmak üzere dünyanın dört bir yanında ne aramıştı? Naziler neden kendilerine binlerce kilometre uzaklıktaki buzlarla kaplı Antarktika kıtasına birçok keşif gezisi düzenleyip buraya sahip olmak istemişlerdi? Ve Nazilerle ilgili tarihin tozlu raflarında saklanmış birçok sır neydi?

SINIR ÖTESİ

ÇİN BİLGELİĞİ Tai Chi Chuan

Harun M. SOYDAN, Sy: 176

Taici Çüen (T'ai Chi Ch'uan) kökleri beşbin yıl öncesine kadar uzanan Çin kaynaklı bir sağlık sistemi, hareketli meditasyon ve bir savaş sanatıdır...

SINIR ÖTESİ

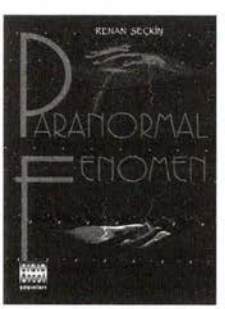

KUANTUM GİZLİ ÖĞRETİSİ

Kevser YEŞİLTAŞ Sy 256

Ezoterik Öğretiler'in gizli bilgilerinde ve dinlerin sembolik metinlerinde bu sırlardan hep bahsedilmişti. Kiminde açık, kiminde kapalı... Ve denmişti ki, "kendini bilen Rabbini bilir..." Ve yine denmişti ki, "biz size şah damarından daha yakınız.."Bütüne ait bilgi en küçük parçacıkta bile gizlenmiş durumdaydı.
Kuantum'un keşfi ve teknolojinin katkıları ile bütüne ait bilginin en küçük parçada gizli olduğu farkedildi. Kuantum Gizli Öğretisi'ne göre; kâinatın en küçük yapı taşı insan, insanın en küçük yapı taşı atom ve atomun en küçük yapı taşı olan parçacıkların görevleri anlaşılırsa, gerçek görünür hale gelebilecektir.

SINIR ÖTESİ

PARANORMAL FENOMEN

Renan SEÇKİN, sy 312

Zihnin bilinçaltı faaliyetleri ile bağlantılı olan parapsikolojik fenomenlere ilişkin açıklamalar, fiziğin Kuantum Mekaniği alanından gelmeye başlamıştır. Telepati, telkin, kehanet, astral seyahat, telekinezi, regresyon, imajinasyon, levitasyon, ışınlanma, aura, psikometri, konsantrasyon gibi parapsikolojik olgulara yer verilen bu kitapta, tarihe geçmiş en önemli paranormal olaylarla ilgili örnekler gösterilmş ve ortaya atılan bilimsel görüşler okuyucuya aktarılmıştır.

KUR'AN-I KERİMİN GİZLİ ÖĞRETİSİ

ERGUN CANDAN, Sy: 592

Türkiye'de ilk kez!... Kur'an-ı Kerim'in sembolik bilgileri, Bâtıni İslam Tasavvufu'nun ışığında sizlerle buluşuyor. Kitabın en dikkat çekici özelliğinden biri de, günümüzde hadis kaynaklarına dayandırılan İslamiyet ile ilgili birçok bilginin, gerçeklere uymadığının belgelerle anlatılmış olmasıdır. Bazı Yahudi din adamlarının o devirde Müslümanlığa geçmiş gibi görünerek, yalan hadisleri nasıl günümüze kadar getirmiş olduklarını da tüm ayrıntılarıyla bu kitapta bulacaksınız.

SINIR ÖTESİ

Hz. HIZIR KİMDİR

Nnilüfer DİNÇ, Sy: 184

Hızır değil, Hızırlar vardır...
Bu varlıklar ilahi yardımın fiziki elleri gibidir. Ve her yerdedir... Peki onların yardımına nasıl ulaşabiliriz? Hızır aksakallı bir dede görünümünde gelmeyebilir... Hiç tanımadığınız bir kişi olarak, hatta bazen tanıdığınız bir kişi olarak da yanınıza uğrayabilir... Onları tanıyamazsınız. Hatta bazen bazı olayları ve bazı kişileri vesile ederek de onlar yardım ellerini size ulaştırabilirler...

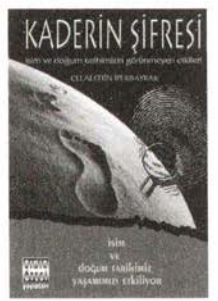

SINIR ÖTESİ

KADERİN ŞİFRESİ

Celalettin İPEKBAYRAK, Sy: 304

Nasıl ki, evreni oluşturan her unsur birbiriyle bağlantılı ve birbirini etkilemekteyse, insanı oluşturan her unsurun da insanla bir bağlantısı vardır. Bu unsurlara "DOĞUM TARİHİMİZ" ve "İŞMİMİZİN ENERJETİK" yapısı da dahildir.
Bu kitapta yer alan bilgilerin kökeni İsa Peygamber'in de mensubu olduğu Esseniler'e aittir.

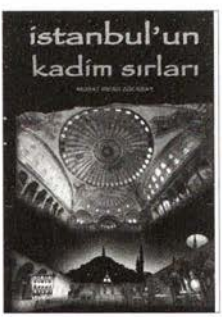

SINIR ÖTESİ

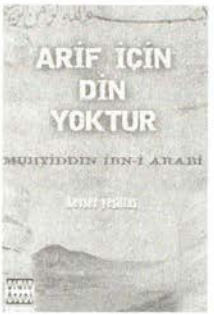
İSTANBUL'UN KADİM SIRLARI

Murat İrfan AĞCABAY Sy:432

Üç büyük dinin kutsal emanetleri neden İstanbul'da buluştu? Bir çağın sona erişinin ve yeni bir başlangıcın sembolü Ayasofya, sırrın anahtarını mı saklıyor? Kutsal Ahid sandığı İstanbul'da mı? Kadim sembolizmdeki anahtar işaretler günümüze nasıl bir mesaj iletiyor? İşaret koyucu Kelt kişişleri İstanbul'da ne arıyordu? Gerçeklerin su üstüne çıkacağı ve gökyüzü ile yeryüzünün el ele vereceği kıyamet kapısı İstanbul'da mı açılacak? İstanbul'un altında başka bir İstanbul mu var?
Bu ve buna benzer yüzlerce sorunun yanıtını bu kitapta bulacaksınız.

SINIR ÖTESİ

ARİF İÇİN DİN YOKTUR

Kevser YEŞİLTAŞ Sy: 280

Anadolu batını öğretisinin en önemli isimlerinden Muhyiddin İbn-i Arabi'nin "Arif İçin Din Yoktur" sözünün ardında derin bâtını sırlar saklıdır. Bu sözün içinde hem dinlerle ilgili hem de geleceğe ait çok önemli bilgiler vardır. Bu sözün derinliklerine inildikçe, dinlerin aslında ne olduğu da şimdikinden çok daha farklı bir şekilde algılanabilecektir.

KADERİMİZE YÖN VEREN EVREN YASALARI

Sezaver SEÇKİ Sy: 304

Her satırı okuyucuyu içsel potansiyel gücünü dışarıya çıkartmaya kodlanmış, gücünü içeriğindeki Evrensel Yasalar'dan alan bu kitap, size ait olduğu hâlde, göremediğiniz hangi saklı gerçeklerin sizi yönettiğini anlatıyor. 100 kadar Evrensel Yasayla, kaderinize yön veren etkenlere cevap veriyor. Farkında olmadan hangi Evrensel Yasa'ya aykırı davrandığınızı ve bu yüzden hangi sorunlarla karşılaştığınızı vurguluyor.

SÜRÜDEN AYRILANI KURT KAPMAZ

Ekin DUMAN, Sy: 264

Bir insanın herkes için, tüm olan için yapabileceği en iyi şey "kendi içsel çalışmasını yapmasıdır."
Yazar kitabında, sihirli dönüşüm, simya ile ilgili ana noktaları, nasıl bir seçim yapabileceğinize dair genel perspektifi sunarken kendi uyanış öyküsünden örnekleri paylaşıyor.
Sade ve basit bir anlatımla sürüden ayrılma cesareti aşılayan bir başucu kitabı bu.

KADİM CADILIK ÖĞRETİSİ

Erhan ALTUNAY Sy: 284

Kadim Cadılık Öğretisi'nin temeli Kadim Ezoterik Bilgeliğe dayanır. Bugün cadı dediğimizde birine büyü yapan biri aklımıza gelir. Oysa Wicca'da büyü bir başkasının iradesine yapılan bir eylem değil, kişinin kendini geliştirmesinin bir yoludur. Bir çeşit ayindir. Bu ayinin amacı sadece yapan kişinin hayrına ve kendi

Hallac-ı Mansur En-el Hak Gizli Öğretisi
Kevser YEŞİLTAŞ Sy: 352

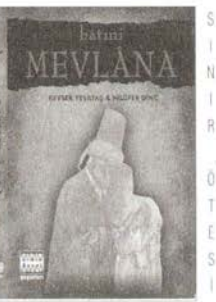
Hallac-ı Mansur'un bu sırrı açıklaması aslında o devrin halkı için değil, ahir zamanı yaşayan bu devrin halkı içindir. Hallac-ı Mansur o dönemde bu sırrı bu şekilde açıklamamış olsaydı, o devirden bu devire kadar bu sır üzerinde bu kadar büyük araştırmalar yapılamayacaktı. O nedenle Hallac-ı Mansur'a bu sırrı o devirde açıkladığı için çok şeyler borçluyuz... Şu anda biz hâlâ tek bir cümleye sıkıştırılmış olan bu sırrın mahiyetine ulaşmaya, derinliklerine inmeye çalışıyoruz.

SINIR ÖTESİ

BÂTİNİ MEVLÂNA
Kevser YEŞİLTAŞ, Nilüfer DİNÇ Sy: 272

Mevlâna Celâleddin-i Rumi'nin bâtını öğretisi, diğer Sufi öğretilerinde olduğu gibi üç aşamadan oluşmuştu. Bu aşamalar Şeriat, Tarikat, Hakikat olarak isimlendirilmiştir.
Şeriat, tarikat, hakikat arasındaki ilişkiyi mum örneğiyle açıklar:
"Şeriat muma benzer; insana yol gösterir. Fakat sadece mumu ele almakla yol aşılmaz. O mumun ışığında yola düştün mü, işte bu gidiş tarîktir. Yola çıkıştaki hedefine ve maksadına ulaştın mı, işte bu hakikattir."

SINIR ÖTESİ

IŞIK ERİ HACI BEKTAŞ VELİ
Kevser YEŞİLTAŞ Sy:304

Hararet nârda'dır, sac'da değil.
Kerâmet sendedir, tâc'da değil.
Her ne arar isen, kendinde ara,
Kudüs'te, Mekke'de, Hâc'da değil.
Bu kitaptaki Makalat isimli eserinin ezoterik açıklamasıyla beraber, Hacı Bektaş'ın hayatı, Bektaşi öğretisinin sembolleri, Kırk Makam, Tanrı kavramı gibi pek çok konu ele alınmıştır

SINIR ÖTESİ

TANRI İNSANDA UYUR İNSANDA UYANIR
Emel KESKİNKILIÇ, Sy: 320

Tanrı'yı çok uzaklarda aramayın, O'nu belki de gözyaşınızda bile bulabilirsiniz. Çünkü her varlığın içinde Tanrı'dan bir öz vardır. İnsanoğlu bir gün bu sırrın iç yüzünü anladığında, içindeki Tanrı uyanmaya başlayacak ve gerçeği kendi kalbinde bulacak...
Yüzyıllar önce tasavvufçuların "insanda Tanrısal sırlar gizlidir" demelerinin ne anlama geldiği gün ışığına çıkacaktır.

SINIR ÖTESİ

SINIR ÖTESİ

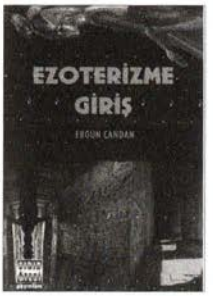

MİSTİK BİLİM

Neslihan ALANTAR, Sy: 464

Bu araştırma kitabında, geçmişten günümüze kadar ve günümüzden de geleceğe uzanan yelpazenin içinde bir zamanlar mistik çalışmaların bilgeliğini ve günümüz biliminin bu bilçelikle buluşmasının serüvenini takip edeceksiniz. Hititler'deki mistik bilgelikten, Yunan, Mısır, Anadolu, Mezopotamya, Uzakdoğu ve Mayalar'ın mistisizmine kadar, dünya üzerindeki sırlar bilimine elinizi uzatacağınız farklı bir çalışma.

SINIR ÖTESİ

EZOTERİZME GİRİŞ

Ergun CANDAN, Sy: 400

Ezoterizmin içindeki bilgileri öğrenmek ve bu bilgiler ışığında dinsel metinleri okumak, dinlerin içindeki gerçek mesajları yakalayabilmemizde bize çok büyük kolaylık sağlayacaktır. Dinlerin dili semboliktir ve bu semboller ezoterik içerriklidir. İnanmış olduğumuz dinin bizlere aktarmış olduğu ilahi mesajları daha kapsamlı öğrenmek isteyen herkes ezoterizme müracaat etmek zorundadır.

SINIR ÖTESİ

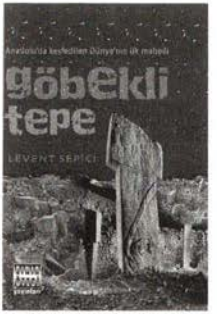

Atalarımızın GÖK TANRI Dini

Ergun CANDAN, Sy: 192

Bir zamanlar Orta Asya'da yaşananlar, atalarımızın bilinmeyen gizli tarihini oluşturmuş bir süreçtir. Ergenekon'dan Çıkış, Yaradılış ve Oğuz Kağan gibi efsanelerde atalarımızın o dönemde yaşadıkları mitolojik bir dille anlatılmıştır. Bu efsaneler aynı zamanda atalarımızın dinsel inançları hakkında da önemli bilgilerle doludur. Gök-Tanrı Dini'nin kozmik bağlantıları ve inisiyatik içeriği bu mitolojilerin içinde bulunmaktadır.

SINIR ÖTESİ

Anadolu'da keşfedilen Dünya'nın ilk mabedi

GÖBEKLİ TEPE

Levent SEPİCİ, Sy: 160

Günümüzden 12 bin yıl öncesine ait mabet kalıntıları Urfa'da gün ışığına çıkmaya başlamıştır. Geniş bir alana yayılan mabetlerin yine bu mabetleri yapanlar tarafından toprakla üstünün örtüldüğü ve geleceğe iletilmek istenen büyük bir mesajı olduğu düşünülmektedir. Taşlara işlenmiş bu mesaj ezoterik sembollerle binlerce yıl öncesinden kutsal bir metni günümüze taşımaktadır.

AŞKA VARDIKTAN SONRA KANADI KİM ARAR

Kevser YEŞİLTAŞ, Sy: 200

Yunus Emre Bâtını Öğretisi' ne göre: "Kanat Arşa götürür ancak ötesine geçmek için kanat yüktür, terk edilir. Ondan sonrasına kanatsız devam edilir."Büyük okyanustaki bir damlanın hikâyesidir bu... Okyanustan süzülüp bu dünyanın karanlığına bürünen ama içinde sakladığı ışığı hiç unutmayan ve bir gün yeniden o okyanusla kavuşacağını bilen bilgelerin öyküsüdür bu...

SINIR ÖTESİ

EZOTERİK ŞİFA

Kerimali DOĞACI Sy:224

Modern dünya ile birlikte kadim uygarlıkarın, varlığımızla ilgili sır derecesindeki bilgileri maalesef unutuldu/unutturuldu. Bilimsel olmamakla suçlandı. Ancak 21. yüzyılla birlikte bu durum değişmeye başladı. Kadim uygarlıkların kadim şifa bilgileri hem zihinsel hem de fiziksel olarak dengeli bir yaşam sürmemizde bize önemli ipuçları sunmaktadır. Bu bilgiler ve pratik uygulamalarla sağlığımızda oluşmuş ya da oluşacak birçok dengesizliği düzeltmemiz mümkündür.

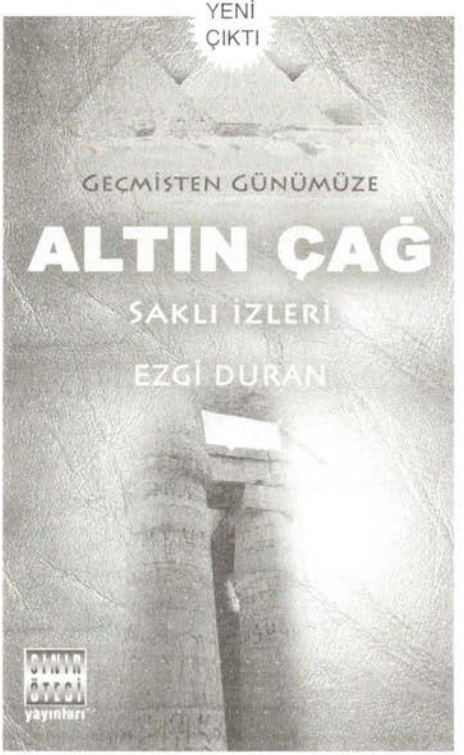
SINIR ÖTESİ

Kitaplarımıza web sitemizden ulaşabilirsiniz.

50 TL üzerindeki satışlarda

Kargo Bedava

www.sinirotesi.com

Gelecekte bizi neler bekliyor?.. Nasıl bir sürece doğru gidiyoruz?.. Şu anda karanlık bir ortamın içinde olduğumuzu gözlemliyoruz. Bu doğru. Ama o karanlığın içinde parıldayan milyonlarca ışığı da görmediğimizi söyleyemeyiz.

Karanlığın içinde aydınlığa doğru yürüyen milyonlarca parıldayan ruhların kalpleri hep o özlemle çarpıyor. Bir zamanlar yeryüzünde hakim olan aydınlığa yeniden kavuşmanın özlemiyle... İşte bu özlemin, bu değişimin adıdır ALTIN ÇAĞ.

Bir zamanlar Hz. İsa boşuna söylememişti "başlangıç neredeyse son da orada olacaktır" diye..

Ezoterizmin içinde saklı bulunan bilgilere göre bir zamanlar yeryüzünde adına Altın Çağ denilen büyük bir mükemmelliyet devri yaşanmıştı. Benzer bilgilere kutsal metinlerde de rastlıyoruz.

Onlar yeryüzünde dolaşıp, kendilerinden önce gelenlerin akıbetlerinin nasıl olduğuna bakmadılar mı?

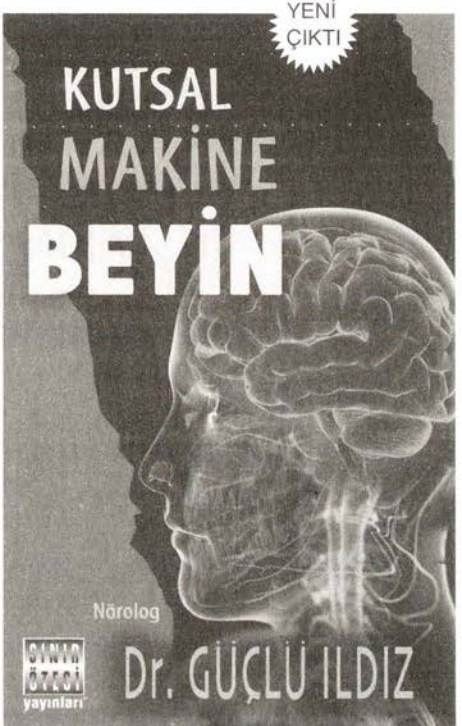
Onlar kendilerinden daha çok, daha güçlü ve onların yeryüzündeki eserleri daha üstündü... (MÜ'MİN: 40/82)

Kur'an-ı Kerim'de tufan öncesi uygarlıkların bizlerden daha ileri düzeyde olduğu birçok ayette vurgulanmış ve belli bir süre sonra da insanlığın tekrar o mükemmelliyete kavuşacağı üstü örtülü bir şekilde dile getirilmiştir. "Dönüşünüz bizedir" sözü yukarı çıkışın son nihai noktasını gösterir ki, bu ayet de birçok surede tekrar tekrar vahyedilmiştir. Bu konu farklı semboller kullanılarak başka ayetlerde de dile getirilmiştir:

Ad ve Semud kavimlerini de helak ettik... Halbuki onlar gözü açık kimselerdi.

(ANKEBUT: 29/38)

Gözlerin açık ya da kapalı olması; şuursal algılama yeteneğini ifade eden sembollerdir. O nedenle ezoterizmde "gören gözler için her şey apaçıktır" denmiştir.

Farkında olarak ya da çoğunlukla olmayarak çocukluktan itibaren beş duyu ile çevreden edinilen tüm bilgiler beyin veri tabanına kaydedilir.

Kayıtlama esnasında veri tabanı bilgilerine duygular da eşgüdümlü olarak eklenir. Kendi hâline bırakılan beyim, otomasyon hâlinde kıyaslayarak çalışır.

Yaşadığımız öfke, kıskançlık, inatçılık, heyecan gibi duygusallıklarımızın tümü kontrolümüz dışında kendiliğinden oluşmaktadır. Pişmanlıklarımız, keşkeler, bir şans daha dilekleri ve diğerleri...

Tüm sorunların kaynağı, gerçekte var olmayan ve ölünce bedenle birlikte yok olacak olan ego-benliktir. Klasik psikoloji ve psikiyatri işte bu ego üzerine odaklıdır. Bu nedenle işin içinden çıkamaz, geçiştirirler. Çözüm başka bir yerdedir.

Benlik-ego, özden gelen yayına dirençtir/perdedir. Perdeden öze ne kadar az negatif enerji geri dönüşü sağlanırsa, direnç de o kadar az olacak ve hâliyle huzurlu ve sağlıklı kalınacaktır. Uyumlanarak değişim göstermeyen birimlerde özden gelen yayına direnç oluşur. Bunun sonu, hayal kırıklığından hastalığa kadar uzanan bir yelpaze içindeki çeşitli sorunlardır.

İşte bu nedenle tasavvuf ehli "*kaldır kendini*" yani "*perde yoğunluğunu saflaştır - benliğini arındır*" demiştir. Tasavvuf uygulamalarının esası bunun içindir.

İçimizdeki kutsallığı beynimiz ancak bu şekilde yansıtabilir... Aksi takdirde beynimiz içimizin ışığını dışarıya yönlendiremez...

Kendimizi tanımak için perdelerimizi ve beynimizi tanımak şarttır. Bunları yaptıktan sonra kendimizi bilmek ve kutsallığımızı hissetmemiz mümkün olabilecektir...

YAKINDA ÇIKACAK KİTAPLARIMIZ

Ferîdüddîn-i Attâr

KUŞLARIN DİLİ

Kevser YEŞİLTAŞ

Horasan'nın Nişabur kentinde 1136 yılında doğmuş olan olan dünyaca ünlü tasavvufçu Ferîdüddin Attâr aynı zamanda Hekim ve eczacı olmasından dolayı Attâr (aktar) olarak anılmıştır.

Yazarımız Kevser Yeşiltaş'ın bu son kitabında Ferîdüddin Attâr'ın tasavvufçu yönü ele alınmış ve sizlere sunulmuştur.

Kitabın adı onun ünlü Mantıku't-Tayr isimli eserinden uyarlanmıştır.

Kuşlar'ın Dili sembolik bir anlatımla Ferîdüddin Attâr'ın inisiyatik öğretisini dile getirmektedir. Kuşlar'ın dili ruhların dili anlamına gelir.. Yani ruhsal bilgi ve ruhsal öğretinin anlatımıdır. Ledün ilminin sırrını içinde barındıran öğretinin ismidir...

Sufi öğretilerinin en önemli basamak taşlarından olan bu büyük inisiyenin öğretisini, yazarımızın o kendisine has üslubuyla sizlerle buluşturuyoruz...

MS. I

BURADAYDILAR

Emre ÖZYUMURTACILAR

Sufi Bilgesi

NASREDDİN HOCA

Ergun CANDAN

İlâhi Eller.. İnisiye rahipler.. Mürşitler...

Dünya insanı hiçbir zaman bu dünyada tek başına bırakılmamış, çok çeşitli yollar ve yöntemlerle her an görüp gözetilmiş, korunup bilgilendirilmiştir. Bu bilgilendirme geniş halk kitlelerine hep sembollerle gerçekleştirilmiş, bu bilgilendirilmeyi ve görüp gözeticilik fonksiyonunu yönetten ilâhi eller kendilerini hiçbir zaman açıkça belli etmemişlerdir. Ama o görünmeyen kutsal elleri hep üzerimizde olmuştur.

Ardında ve önünde insanoğlunu takip edenler vardır; Allah'ın emriyle onu gözetirler...

(RA'D: 13/11)

O görünmeyen kutsal ellerin dünyamızdaki eli ayağı olan nice vazifeli bu dünyaya gelmiş ve gitmiştir. O kutsal ellerin etkisini içinde yaşatan nice mahbetlerde bu bilgi ışıkları ışımış, yayılmış ve insan benliklerini aydınlatmıştır.

Mevlânalar, Hallac-ı Mansurlar, Yunus Emreler, Muhyiddin İbn Arabiler ve daha niceleri.. Bunlar sadece duyduklarımızdan birkaç tanesi...

Anadolu tam anlamıyla bu ışıyan merkezlerin orta noktası olmuş nice mürşitleri, bilge rahipleri bünyesinde yaşatmıştır.

Spiritüel Coğrafya'da çok önemli bir yeri olan Anadolumuz'da öyle bir inisiye, öyle bir Sufi çıkmıştır ki, dünya üzerinde hiçbir bilgenin yapmadığı bir yöntemle insanlara o inisiyatik ışığı yansıtmayı başarabilmiştir...

O inisiye, mizahi yolla derin Sufi bilgeliğini Anadolu'da insanlara aktarmıştır.. Bu yöntem sadece kendisi tarafından kullanılmıştır. Bu bakımdan dünya literatüründe tektir.. Özeldir..

Yakında yayınlayacağımız Ergun Candan'ın yeni kitabının konusu işte onunla ilgilidir.

O, Sufi Bilgesi NASREDDİN HOCA'dır...

SINIR ÖTESİ ARAŞTIRMA EKİBİNCE
HAZIRLANAN KİTAPLARIMIZ

GİZEMLİ HAYVANLARIN
PSİŞİK FENOMENLERİ

BUDA'NIN
EZOTERİK ÖĞRETİSİ

HALİL CİBRAN'IN
EZOTERİK SESİ

Hz. Muhammed'in VAHYİ ALIŞI

Ey Peygamber! Biz seni bir şahit, bir müjdeleyici, bir uyarıcı; Allah'ın izniyle kendi yoluna çağıran bir davetçi ve aydınlatıcı bir kandil olarak gönderdik.

(AHZÂB: 33/45-46)

Dünyaya indirilen son din.. Son peygamber...

Hz. Muhammed'in dünyaya doğmadan önceki hazırlıkları.. Doğduktan sonra ortaya çıkan sıradışı hâlleri.. Cebrail ile karşılaşmaları ve bu anlarda yaşadıkları...

Vahiy nedir? Bir ayet vahiy kanalıyla peygambere nasıl iletilir? Kim iletir? Bu nasıl işleyen bir mekanizmadır? O anda peygamberde nasıl fiziksel ve ruhsal değişimler meydana gelir?

Hz. Muhammed'in kökeni ile ilgili ne o dönemde ne de sonraları, halka hiçbir şey açıklanmamıştır. Bu özel bilginin izleri ezoterizmin içinde takip edilerek sizlerle buluşturuldu...

Ve sana ruh (Cebrail) hakkında soru soruyorlar. De ki: "Ruh, Rabbimin bileceği bir şeydir. Size pek az ilim verilmiştir."

(İSRÂ: 17/85)

Bu kitapta o günlere geri dönecek ve o günlerde olanları, olayların içine girerek yaşayacaksınız...

ISBN 978-975-8312-79-5

25.00 t